
EBA/GL/2014/13

19 Δεκεμβρίου 2014

Κατευθυντήριες γραμμές

σχετικά με τις κοινές διαδικασίες και μεθόδους για τη διαδικασία
εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (ΔΕΕΑ)

Περιεχόμενα

Περιεχόμενα	2
Κατάλογος σχημάτων και πινάκων	5
Κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με τις κοινές διαδικασίες και μεθόδους για τη διαδικασία εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης	6
Πλαίσιο αναφοράς των κατευθυντήριων γραμμών	6
Απαιτήσεις γνωστοποίησης	6
Τίτλος 1. Αντικείμενο, ορισμοί και επίπεδο εφαρμογής	8
1.1 Αντικείμενο	8
1.2 Ορισμοί	8
1.3 Επίπεδο εφαρμογής	11
Τίτλος 2. Η κοινή ΔΕΕΑ.....	13
2.1 Επισκόπηση του κοινού πλαισίου της ΔΕΕΑ.....	13
2.2 Βαθμολόγηση στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ.....	18
2.3 Οργανωτικές ρυθμίσεις	20
2.4 Αναλογικότητα και εποπτική συνεργασία.....	21
Τίτλος 3. Παρακολούθηση βασικών δεικτών.....	27
Τίτλος 4. Ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου	30
4.1 1 Γενικές παράμετροι.....	30
4.2 Προκαταρκτική αξιολόγηση.....	32
4.3 Αναγνώριση των σημαντικών περιοχών για την ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου.....	33
4.4 Αξιολόγηση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος.....	34
4.5 Ανάλυση του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου	35
4.6 Ανάλυση της στρατηγικής και των χρηματοοικονομικών σχεδίων	36
4.7 Αξιολόγηση της βιωσιμότητας του επιχειρηματικού μοντέλου	37
4.8 Αξιολόγηση της βιωσιμότητας της στρατηγικής του ιδρύματος.....	38
4.9 Αξιολόγηση αδύναμων σημείων.....	39
4.10 Σύνοψη πορισμάτων και βαθμολόγησης	39
Τίτλος 5. Αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος ...	43
5.1 Γενικές παράμετροι.....	43

5.2 Συνολικό πλαίσιο εσωτερικής διακυβέρνησης.....	44
5.3 Εταιρική κουλτούρα και νοοτροπία αντιμετώπισης των κινδύνων	45
5.4 Οργάνωση και λειτουργία του Διοικητικού συμβουλίου	45
5.5 Πολιτικές και πρακτικές αποδοχών	46
5.6 Πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων.....	47
5.7 Πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου	52
5.8 Συστήματα πληροφορικής και επιχειρησιακή συνέχεια	54
5.9 Σχεδιασμός της ανάκαμψης.....	54
5.10 Εφαρμογή σε ενοποιημένη βάση και επιπτώσεις για οντότητες του ομίλου.....	55
5.11 Σύνοψη πορισμάτων και βαθμολόγησης	56
Τίτλος 6. Αξιολόγηση των κινδύνων κεφαλαίου	59
6.1 Γενικές παράμετροι.....	60
6.2 Αξιολόγηση πιστωτικού κινδύνου και κινδύνου αντισυμβαλλομένου	64
6.3 Αξιολόγηση κινδύνου αγοράς.....	86
Αξιολόγηση λειτουργικού κινδύνου	100
6.5 Αξιολόγηση επιτοκιακού κινδύνου από δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών	120
Τίτλος 7. Αξιολόγηση κεφαλαίων της ΔΕΕΑ.....	133
7.1 Γενικές παράμετροι.....	133
7.2 Καθορισμός των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων	134
7.3 Συμφωνία με τις απαιτήσεις κεφαλαιακού αποθέματος ασφαλείας και τις απαιτήσεις μακροπροληπτικής εποπτείας	138
7.4 Καθορισμός των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων βάσει της ΔΕΕΑ.....	139
7.5 Διατύπωση των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων	140
7.6 Αξιολόγηση του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης.....	142
7.7 Εκπλήρωση των απαιτήσεων στη διάρκεια του οικονομικού κύκλου	142
7.8 Σύνοψη πορισμάτων και βαθμολογία	148
Τίτλος 8. Αξιολόγηση κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης	150
8.1 Γενικές παράμετροι.....	150
8.2 Αξιολόγηση του κινδύνου ρευστότητας	153
8.3 Αξιολόγηση του εγγενούς κινδύνου χρηματοδότησης.....	158
8.4 Αξιολόγηση της διαχείρισης κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης.....	162

8.5 Σύνοψη ευρημάτων και βαθμολογία	175
Τίτλος 9. Αξιολόγηση ρευστότητας της ΔΕΕΑ	179
9.1 Γενικές παράμετροι.....	179
9.2 Συνολική αξιολόγηση της ρευστότητας	180
9.3 Προσδιορισμός της ανάγκης για συγκεκριμένα μέτρα ρευστότητας.....	181
9.4 Προσδιορισμός ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας	182
9.5 Διατύπωση ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας.....	187
9.6 Σύνοψη πορισμάτων και βαθμολογία	189
Τίτλος 10. Συνολική αξιολόγηση της ΔΕΕΑ και εφαρμογή εποπτικών μέτρων	192
10.1 Γενικές παράμετροι.....	192
10.2 Συνολική αξιολόγηση ΔΕΕΑ.....	193
10.3 Εφαρμογή κεφαλαιακών μέτρων	196
10.4 Εφαρμογή μέτρων ρευστότητας.....	197
10.5 Εφαρμογή άλλων εποπτικών μέτρων	197
10.6 Αλληλεπίδραση ανάμεσα στα εποπτικά μέτρα και τα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης	206
10.7 Αλληλεπίδραση ανάμεσα στα εποπτικά μέτρα και τα μέτρα μακροπροληπτικής εποπτείας.....	207
Τίτλος 11. Εφαρμογή της ΔΕΕΑ σε διασυνοριακούς ομίλους.....	210
11.1 Εφαρμογή της ΔΕΕΑ σε διασυνοριακούς ομίλους.....	210
11.2 Απαιτήσεις αξιολόγησης κεφαλαίων και ειδικές απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας ανά ίδρυμα στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ	212
11.3 Απαιτήσεις αξιολόγησης ρευστότητας και ειδικές απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας ανά ίδρυμα στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ.....	214
11.4 Εφαρμογή άλλων εποπτικών μέτρων	214
Τίτλος 12. Τελικές διατάξεις και εφαρμογή	215
Παραρτήματα	217
Παράρτημα 1. Λειτουργικός κίνδυνος, παραδείγματα της συσχέτισης ανάμεσα στις ζημιές και τους παράγοντες ενεργοποίησης κινδύνου	217
Παράρτημα 2. Επιλεγμένες παραπομπές και κανονιστικές απαιτήσεις που αφορούν την εσωτερική διακυβέρνηση και τους ελέγχους σε επίπεδο ιδρύματος.....	218
Παράρτημα 3. Επιλεγμένες παραπομπές και κανονιστικές απαιτήσεις σχετικά με τους κινδύνους κεφαλαίου	220
Παράρτημα 4. Επιλεγμένες παραπομπές και κανονιστικές απαιτήσεις σχετικά με τους κινδύνους ρευστότητας και χρηματοδότησης.....	222

Κατάλογος σχημάτων και πινάκων

Σχήμα 1. Επισκόπηση του κοινού πλαισίου της ΔΕΕΑ.....	14
Σχήμα 2. Ροή εργασιών αξιολόγησης για τους κινδύνους κεφαλαίου.....	62
Σχήμα 3. Σειρά ιεράρχησης απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων	144
Σχήμα 4: Επεξηγηματικό παράδειγμα των μεταβολών των κεφαλαιακών πόρων (CET1) κατά τη διάρκεια του οικονομικού κύκλου και της παραβίασης των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων βάσει της ΔΕΕΑ.....	146
Σχήμα 5: Επεξηγηματικό παράδειγμα των μεταβολών των κεφαλαιακών πόρων (CET1) κατά τη διάρκεια του οικονομικού κύκλου και της παραβίασης του δείκτη στόχος	147
Σχήμα 6. Στοιχεία της αξιολόγησης κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης.....	151
Σχήμα 7. Επεξηγηματικό παράδειγμα καθορισμού ειδικής ποσοτικής απαίτησης ρευστότητας	186
Σχήμα 8. Επεξηγηματικό παράδειγμα καθορισμού ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας.....	186
Πίνακας 1. Εφαρμογή της ΔΕΕΑ σε διάφορες κατηγορίες ιδρυμάτων.....	25
Πίνακας 2. Εποπτικές παράμετροι για τη βαθμολόγηση του επιχειρηματικού μοντέλου και της στρατηγικής	40
Πίνακας 3. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας για την εσωτερική διακυβέρνηση και τους ελέγχους σε επίπεδο ιδρύματος.....	56
Πίνακας 4. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας πιστωτικού κινδύνου και κινδύνου αντισυμβαλλομένου	83
Πίνακας 5. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας κινδύνου αγοράς	98
Πίνακας 6. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας λειτουργικού κινδύνου.....	86
Πίνακας 7. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας IRRBB	131
Πίνακας 8. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας κεφαλαιακής επάρκειας.....	148
Πίνακας 9. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας του κινδύνου ρευστότητας..	175
Πίνακας 10. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας του κινδύνου χρηματοδότησης.....	176
Πίνακας 11. Επεξηγηματικό παράδειγμα του κριτηρίου συγκριτικής αξιολόγησης για ποσοτικοποίηση της ρευστότητας.....	185
Πίνακας 12. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας για την επάρκεια ρευστότητας.....	189
Πίνακας 13. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση της συνολικής βαθμολογίας της ΔΕΕΑ.....	194

Κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τις κοινές διαδικασίες και μεθόδους για τη διαδικασία εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης

Πλαίσιο αναφοράς των κατευθυντήριων γραμμών

Το παρόν έγγραφο περιέχει κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες απορρέουν από το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (στο εξής ο «κανονισμός EAT»). Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού EAT, οι αρμόδιες αρχές και τα χρηματοοικονομικά ιδρύματα καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να συμμορφωθούν με τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές.

Οι κατευθυντήριες γραμμές παρουσιάζουν την άποψη της EAT σχετικά με τις κατάλληλες εποπτικές πρακτικές στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συστήματος Χρηματοοικονομικής Εποπτείας ή σχετικά με τους τρόπους ορθής εφαρμογής του δικαίου της ΕΕ στον συγκεκριμένο τομέα. Ως εκ τούτου, η EAT αναμένει από τις αρμόδιες αρχές και τα χρηματοοικονομικά ιδρύματα στα οποία απευθύνονται οι κατευθυντήριες γραμμές να συμμορφωθούν προς αυτές. Οι αρμόδιες αρχές προς τις οποίες απευθύνονται οι κατευθυντήριες γραμμές πρέπει να συμμορφωθούν ενσωματώνοντας αυτές δεόντως στις εποπτικές πρακτικές τους (π.χ. τροποποιώντας το νομικό τους πλαίσιο ή τις εποπτικές διαδικασίες τους), ακόμη και όταν αυτές απευθύνονται πρωτίστως σε ιδρύματα.

Απαιτήσεις γνωστοποίησης

Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού EAT, οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να ενημερώσουν την EAT κατά πόσον συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν προς τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές και, σε αντίθετη περίπτωση, για τους λόγους μη συμμόρφωσης, έως τις 20 Φεβρουαρίου 2015. Εάν η προθεσμία γνωστοποίησης παρέλθει άπρακτη, η EAT θα θεωρήσει ότι οι αρμόδιες αρχές δεν συμμορφώνονται. Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να αποστέλλονται, με την υποβολή του εντύπου που παρέχεται στο τέλος του παρόντος εγγράφου, στην ηλεκτρονική διεύθυνση compliance@eba.europa.eu με την επισήμανση «EBA/GL/2014/13». Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να υποβάλλονται από πρόσωπα δεόντως εξουσιοδοτημένα να γνωστοποιούν τη συμμόρφωση εκ μέρους των αρμόδιων αρχών τους.

Οι γνωστοποιήσεις δημοσιεύονται στον δικτυακό τόπο της ΕΑΤ, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3.

Τίτλος 1. Αντικείμενο, ορισμοί και επίπεδο εφαρμογής

1.1 Αντικείμενο

1. Στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές καθορίζονται οι κοινές διαδικασίες και μέθοδοι για τη λειτουργία της διαδικασίας εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (ΔΕΕΑ) που αναφέρεται στα άρθρα 97 και 107 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, περιλαμβανομένων εκείνων που αφορούν την αξιολόγηση της οργάνωσης και αντιμετώπισης των κινδύνων που αναφέρονται στα άρθρα 76 έως 87 της εν λόγω οδηγίας και τις διαδικασίες και τις ενέργειες που εφαρμόζονται σε σχέση με τα άρθρα 98, 100, 101, 102, 104, 105 και 107 παράγραφος 1 στοιχείο β) της εν λόγω οδηγίας.
2. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται στις αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού ΕΑΤ.

1.2 Ορισμοί

3. Για τους σκοπούς των ανά χειράς κατευθυντηρίων γραμμών, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

Ως «απαιτήσεις κεφαλαιακών αποθεμάτων ασφαλείας» νοούνται οι απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων που καθορίζονται στο κεφάλαιο 4 του τίτλου VII της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

Ως «κίνδυνος δεοντολογίας και επαγγελματικής συμπεριφοράς» νοείται ο υφιστάμενος ή μελλοντικός κίνδυνος ζημιών σε ίδρυμα, ο οποίος προκύπτει από μη ενδεδειγμένη παροχή χρηματοοικονομικών υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων ηθελημένων ή εξ αμελείας παραπτωμάτων.

Ως «ικανότητα αντιστάθμισης» νοείται η ικανότητα του ιδρύματος να κατέχει ή να έχει πρόσβαση σε επιπλέον ρευστότητα σε βραχυπρόθεσμο, μεσοπρόθεσμο και μακροπρόθεσμο ορίζοντα για την αντιμετώπιση σεναρίων ακραίων καταστάσεων.

Ως «κίνδυνος πιστωτικού περιθωρίου» νοείται ο κίνδυνος που προκύπτει από μεταβολές της αγοραίας αξίας των χρεωστικών τίτλων λόγω διακυμάνσεων του πιστωτικού περιθωρίου τους.

Ως «κίνδυνος χρηματοδότησης» νοείται ο κίνδυνος να μην διαθέτει το ίδρυμα σταθερές πηγές χρηματοδότησης σε μεσοπρόθεσμο και μακροπρόθεσμο ορίζοντα, που έχει ως αποτέλεσμα τον υφιστάμενο ή μελλοντικό κίνδυνο είτε το ίδρυμα να μην είναι σε θέση να ανταποκριθεί καθόλου στις χρηματοοικονομικές του υποχρεώσεις, όπως πληρωμές και

ανάγκες παροχής εξασφαλίσεων, όταν αυτές καταστούν απαιτητές, σε μεσοπρόθεσμο έως μακροπρόθεσμο ορίζοντα, είτε να μπορέσει μεν να ανταποκριθεί, αλλά με υπερβολική αύξηση του κόστους χρηματοδότησης.

Ως «χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα» νοείται η χορήγηση δανείων σε δανειολήπτες ανεξάρτητα από τη νομική μορφή της πιστωτικού ανοίγματος (π.χ. περιλαμβανομένων των μελλοντικών πληρωμών ή παρόμοιων χρηματοπιστωτικών διευκολύνσεων), σε άλλα νομίσματα πλην εκείνου που ισχύει ως νόμιμο χρήμα στη χώρα κατοικίας του δανειολήπτη.

Ως «κίνδυνος χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα» νοείται ο υφιστάμενος ή μελλοντικός κίνδυνος για τα κέρδη και τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος, ο οποίος προκύπτει από τη χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα προς δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού τους κινδύνου.

Ως «διαδικασία αξιολόγησης της επάρκειας του εσωτερικού κεφαλαίου (ΔΑΕΕΚ)» νοείται η διαδικασία για τον προσδιορισμό, τη μέτρηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση του εσωτερικού κεφαλαίου, την οποία εφαρμόζει το ίδρυμα δυνάμει του άρθρου 73 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

Ως «διαδικασία αξιολόγησης της εσωτερικής επάρκειας ρευστότητας (ΔΑΕΕΡ)» νοείται η διαδικασία για τον προσδιορισμό, τη μέτρηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της ρευστότητας, την οποία εφαρμόζει το ίδρυμα δυνάμει του άρθρου 86 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

Ως «κατηγορία του ιδρύματος» νοείται ο δείκτης της συστημικής σημασίας του ιδρύματος που αποδίδεται βάσει του μεγέθους και της πολυπλοκότητας του ιδρύματος και του πεδίου των δραστηριοτήτων του.

Ως «κίνδυνος επιτοκίου» νοείται ο υφιστάμενος ή μελλοντικός κίνδυνος για τα κέρδη και τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος, ο οποίος προκύπτει από δυσμενείς διακυμάνσεις των επιτοκίων.

Ως «ενδοημερήσια ρευστότητα» νοούνται τα κεφάλαια στα οποία έχει πρόσβαση το ίδρυμα κατά τη διάρκεια της εργάσιμης ημέρας, προκειμένου να είναι σε θέση να πραγματοποιεί πληρωμές σε πραγματικό χρόνο.

Ως «κίνδυνος ενδοημερήσιας ρευστότητας» νοείται ο υφιστάμενος ή μελλοντικός κίνδυνος να μην είναι το ίδρυμα σε θέση να διαχειριστεί αποτελεσματικά τις ανάγκες του για ενδοημερήσια ρευστότητα.

Ως «κίνδυνος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνίας (ΤΠΕ)» νοείται ο υφιστάμενος ή μελλοντικός κίνδυνος ζημιών λόγω της ακαταλληλότητας ή της διακοπής λειτουργίας των μηχανημάτων και του λογισμικού των τεχνικών υποδομών, που μπορεί να διακυβεύσει τη διαθεσιμότητα, την ακεραιότητα, την προσβασιμότητα και την ασφάλεια των εν λόγω υποδομών και των δεδομένων.

Ως «μακροπροληπτική απαίτηση» ή «μακροπροληπτικό μέτρο» νοείται απαίτηση ή μέτρο που επιβάλλεται από αρμόδια ή εντεταλμένη αρχή για την αντιμετώπιση μακροπροληπτικού ή συστημικού κινδύνου.

Ως «σημαντικό νόμισμα» νοείται νόμισμα στο οποίο το ίδρυμα έχει σημαντικές θέσεις σε στοιχεία εντός ή εκτός ισολογισμού.

Ως «συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις» νοείται το άθροισμα των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων βάσει της ΔΕΕΑ, των απαιτήσεων κεφαλαιακών αποθεμάτων και των μακροπροληπτικών απαιτήσεων, όταν εκφράζονται ως απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων.

Ως «συνολική αξιολόγηση ΔΕΕΑ» νοείται η επικαιροποιημένη εκτίμηση της συνολικής βιωσιμότητας ενός ιδρύματος βάσει αξιολόγησης των στοιχείων της ΔΕΕΑ.

Ως «συνολική βαθμολογία ΔΕΕΑ» νοείται ο αριθμητικός δείκτης του συνολικού κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος βάσει της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ.

Ως «κίνδυνος φήμης» νοείται ο υφιστάμενος ή μελλοντικός κίνδυνος για τα κέρδη, τα ίδια κεφάλαια ή τη ρευστότητα του ιδρύματος, ο οποίος προκύπτει από βλάβη της φήμης του ιδρύματος.

Ως «διάθεση ανάληψης κινδύνων» νοείται το συνολικό επίπεδο και οι κατηγορίες των κινδύνων που το ίδρυμα είναι πρόθυμο να αναλάβει στο πλαίσιο της δυνατότητάς του για ανάληψη κινδύνων, σύμφωνα με το επιχειρηματικό του μοντέλο, προκειμένου να επιτύχει τους στρατηγικούς στόχους του.

Ως «κίνδυνοι κεφαλαίου» νοούνται διακριτοί κίνδυνοι οι οποίοι, σε περίπτωση που εκδηλωθούν, θα έχουν σημαντικές επιπτώσεις από άποψη προληπτικής εποπτείας στα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος κατά τους επόμενους 12 μήνες. Σε αυτούς περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, οι κίνδυνοι που καλύπτονται από τα άρθρα 79 έως 87 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

Ως «κίνδυνοι ρευστότητας και χρηματοδότησης» νοούνται διακριτοί κίνδυνοι οι οποίοι, σε περίπτωση που εκδηλωθούν, θα έχουν σημαντικές επιπτώσεις από άποψη προληπτικής εποπτείας στη ρευστότητα του ιδρύματος σε διαφορετικούς χρονικούς ορίζοντες.

Ως «στοιχείο της ΔΕΕΑ» νοείται ένα από τα ακόλουθα: ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου, αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων των κινδύνων σε επίπεδο ιδρύματος, αξιολόγηση των κινδύνων κεφαλαίου, αξιολόγηση της κεφαλαιακής επάρκειας στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ, αξιολόγηση των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης, ή αξιολόγηση της ρευστότητας στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ.

Ως «διαρθρωτικός συναλλαγματικός κίνδυνος» νοείται κίνδυνος που προκύπτει από την κατοχή μετοχικού κεφαλαίου σε υπεράκτια υποκαταστήματα και θυγατρικές σε άλλο

νόμισμα από το νόμισμα που χρησιμοποιείται από τη μητρική επιχείρηση για την υποβολή στοιχείων.

Ως «κριτήρια εποπτικής συγκριτικής αξιολόγησης» νοούνται ειδικά ποσοτικά εργαλεία ανά κίνδυνο που αναπτύσσονται από την αρμόδια αρχή με σκοπό την παροχή μιας εκτίμησης των ιδίων κεφαλαίων που απαιτούνται για την κάλυψη κινδύνων ή στοιχείων κινδύνων που δεν καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Ως «περίοδος επιβίωσης» νοείται η περίοδος κατά την οποία το ίδρυμα μπορεί να συνεχίσει να λειτουργεί υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων και να εξακολουθεί να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις πληρωμών του.

Ως «συνολικό ποσό ανοίγματος σε κίνδυνο» νοείται το συνολικό ποσό ανοίγματος σε κίνδυνο όπως ορίζεται στο άρθρο 92 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Ως «συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ» νοείται το άθροισμα των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 92 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων που καθορίζονται σύμφωνα με τα κριτήρια που προβλέπονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.

Ως «δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου» νοούνται δανειολήπτες, ιδιώτες και μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ), χωρίς φυσική ή χρηματοπιστωτική αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου, οι οποίοι είναι εκτεθειμένοι σε αναντιστοιχίες απαιτήσεων και υποχρεώσεων μεταξύ του νομίματος του δανείου και του νομίματος της αντιστάθμισης. Η φυσική αντιστάθμιση περιλαμβάνει ειδικότερα τις περιπτώσεις στις οποίες οι δανειολήπτες λαμβάνουν εισόδημα σε ξένο νόμισμα (π.χ. εμβάσματα/εισπράξεις από εξαγωγές), ενώ η χρηματοπιστωτική αντιστάθμιση κατά κανόνα προϋποθέτει την ύπαρξη σύμβασης με χρηματοπιστωτικό ίδρυμα.

1.3 Επίπεδο εφαρμογής

4. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εφαρμόζουν τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές σύμφωνα με το επίπεδο εφαρμογής που καθορίζεται στο άρθρο 110 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ με βάση τις απαιτήσεις και τις παρεκκλίσεις που ισχύουν δυνάμει των άρθρων 108 και 109 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.
5. Για μητρικές επιχειρήσεις και θυγατρικές που περιλαμβάνονται στην ενοποίηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσαρμόζουν το βάθος και το επίπεδο ανάλυσης των εκτιμήσεών τους προκειμένου να αντιστοιχούν στο επίπεδο εφαρμογής που καθορίζεται στις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, κατά τα οριζόμενα στο πρώτο μέρος, τίτλος ΙΙ του εν λόγω κανονισμού, ιδίως αναγνωρίζοντας τις παρεκκλίσεις που εφαρμόζονται δυνάμει των άρθρων 7, 10 και 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και του άρθρου 21 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

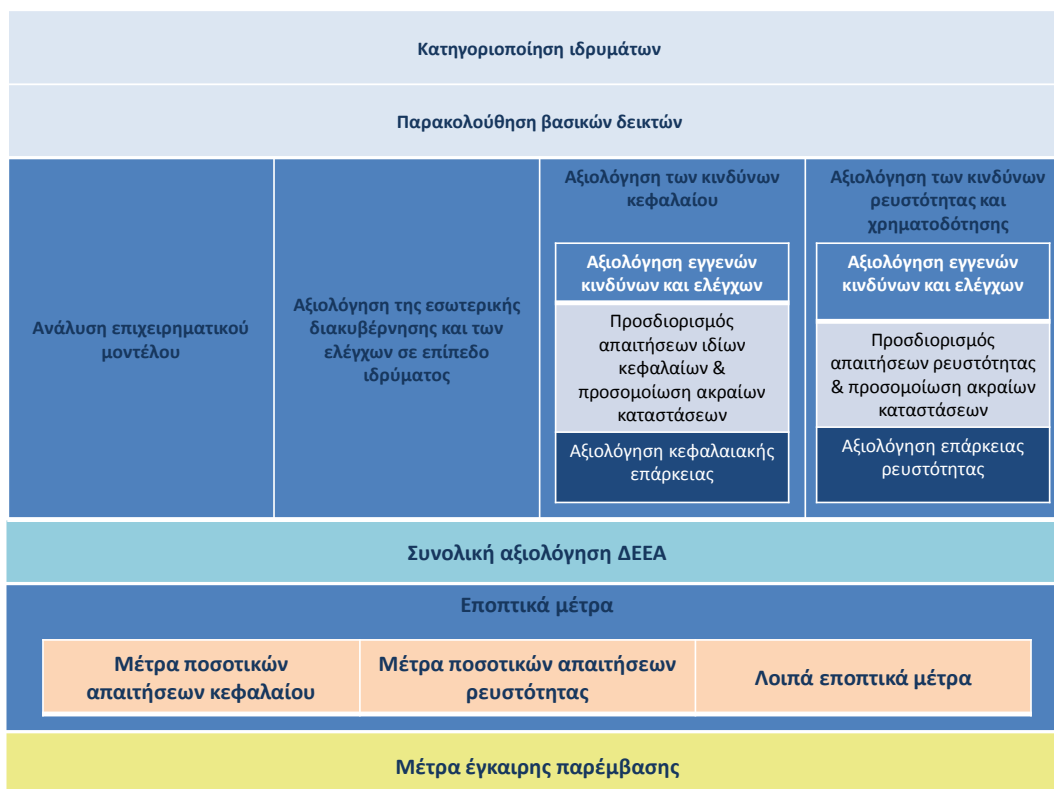
6. Σε περίπτωση που ένα ίδρυμα έχει θυγατρική στο ίδιο κράτος μέλος, αλλά δεν έχουν χορηγηθεί οι παρεκκλίσεις που προσδιορίζονται στο πρώτο μέρος του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, μπορεί να εφαρμοστεί αναλογική προσέγγιση για την αξιολόγηση της κεφαλαιακής επάρκειας και της επάρκειας ρευστότητας, με επίκεντρο την αξιολόγηση της κατανομής του κεφαλαίου και της ρευστότητας στις οντότητες, καθώς και των πιθανών κωλυμάτων ως προς τη δυνατότητα μεταφοράς κεφαλαίου ή ρευστότητας εντός του ομίλου.
7. Για τους διασυνοριακούς ομίλους, οι διαδικαστικές απαιτήσεις πρέπει να εφαρμόζονται με συντονισμένο τρόπο στο πλαίσιο των σωμάτων εποπτών που συγκροτούνται δυνάμει του άρθρου 116 ή βάσει του άρθρου 51 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ. Στον τίτλο 11 επεξηγείται λεπτομερώς ο τρόπος με τον οποίο εφαρμόζονται οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές στους διασυνοριακούς ομίλους και στις οντότητές τους.
8. Σε περίπτωση που ένα ίδρυμα έχει συστήσει οντότητα διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας δυνάμει του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν την αξιολόγησή τους για τους κινδύνους ρευστότητας και χρηματοδότησης, καθώς και να εφαρμόζουν εποπτικά μέτρα στο επίπεδο της οντότητας διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας για τις οντότητες που καλύπτονται από αυτήν.

Τίτλος 2. Η κοινή ΔΕΕΑ

2.1 Επισκόπηση του κοινού πλαισίου της ΔΕΕΑ

9. Οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να διασφαλίζουν ότι η ΔΕΕΑ ενός ιδρύματος καλύπτει τις ακόλουθες συνιστώσες, που συνοψίζονται επίσης στο σχήμα 1:
- α. κατηγοριοποίηση του ιδρύματος και περιοδική επανεξέταση της εν λόγω κατηγοριοποίησης·
 - β. παρακολούθηση βασικών δεικτών·
 - γ. ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου·
 - δ. αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος·
 - ε. αξιολόγηση των κινδύνων κεφαλαίου·
 - στ. αξιολόγηση των κινδύνων ρευστότητας·
 - ζ. αξιολόγηση της επάρκειας των ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος·
 - η. αξιολόγηση της επάρκειας των πηγών ρευστότητας του ιδρύματος·
 - θ. συνολική αξιολόγηση ΔΕΕΑ· και
 - ι. εποπτικά μέτρα (και μέτρα έγκαιρης παρέμβασης, όπου κρίνεται αναγκαίο).

Σχήμα 1. Επισκόπηση του κοινού πλαισίου της ΔΕΕΑ

2.1.1 Κατηγοριοποίηση των ιδρυμάτων

10. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κατηγοριοποιούν όλα τα ιδρύματα που εμπίπτουν στην εποπτική τους αρμοδιότητα στις ακόλουθες κατηγορίες, με βάση το μέγεθος, τη δομή και την εσωτερική οργάνωση του ιδρύματος, καθώς και με βάση τη φύση, το πεδίο και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων του:

- ▶ Κατηγορία 1 – ιδρύματα που αναφέρονται στο άρθρο 131 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ (παγκόσμια συστημικά σημαντικά ιδρύματα (G-SIs) και άλλα συστημικά σημαντικά ιδρύματα (O-SI) και, κατά περίπτωση, άλλα ιδρύματα που καθορίζονται από τις αρμόδιες αρχές, βάσει αξιολόγησης του μεγέθους και της εσωτερικής οργάνωσης του ιδρύματος, καθώς και της φύσης, του πεδίου και της πολυπλοκότητας των δραστηριοτήτων του.
- ▶ Κατηγορία 2 – ιδρύματα μεσαίου έως μεγάλου μεγέθους πλην εκείνων που περιλαμβάνονται στην κατηγορία 1, τα οποία λειτουργούν σε εγχώρια βάση ή αναπτύσσουν σημαντικές διασυνοριακές δραστηριότητες, δραστηριοποιούνται σε διάφορους επιχειρηματικούς τομείς, συμπεριλαμβανομένων μη τραπεζικών δραστηριοτήτων, και προσφέρουν πιστωτικά και χρηματοοικονομικά προϊόντα σε πελάτες λιανικής και εταιρικούς πελάτες. Μη συστημικά σημαντικά

εξειδικευμένα ιδρύματα με σημαντικό μερίδιο αγοράς στους τομείς επιχειρηματικής δραστηριότητάς τους ή στα συστήματα πληρωμών ή στις χρηματοπιστηριακές αγορές.

- ▶ Κατηγορία 3 – ιδρύματα μικρού έως μεσαίου μεγέθους που δεν πληρούν τα κριτήρια ένταξης στις κατηγορίες 1 ή 2, τα οποία λειτουργούν σε εγχώρια βάση ή αναπτύσσουν μη σημαντικές διασυνοριακές δραστηριότητες, και τα οποία δραστηριοποιούνται σε περιορισμένο αριθμό επιχειρηματικών τομέων και παρέχουν κατά κύριο λόγο πιστωτικά προϊόντα σε πελάτες λιανικής και εταιρικούς πελάτες με περιορισμένη προσφορά χρηματοπιστωτικών προϊόντων. Εξειδικευμένα ιδρύματα με λιγότερο σημαντικό μερίδιο αγοράς στους τομείς επιχειρηματικών δραστηριοτήτων τους, στα συστήματα πληρωμών ή στις χρηματοπιστηριακές αγορές.
- ▶ Κατηγορία 4 – όλα τα άλλα μικρά, μη πολύπλοκα εγχώρια ιδρύματα που δεν εμπίπτουν στις κατηγορίες 1 έως 3 (π.χ. με περιορισμένο πεδίο δραστηριοτήτων και μη σημαντικό μερίδιο αγοράς στους τομείς επιχειρηματικών δραστηριοτήτων τους).

11. Η κατηγοριοποίηση πρέπει να αντικατοπτρίζει την εκτίμηση του συστημικού κινδύνου που ενέχουν τα ιδρύματα για το χρηματοοικονομικό σύστημα. Πρέπει να χρησιμοποιείται από τις αρμόδιες αρχές ως βάση για την εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας, όπως προσδιορίζεται στην ενότητα 2.4, και όχι ως μέσο που αντικατοπτρίζει την ποιότητα ενός ιδρύματος.
12. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να στηρίζουν την κατηγοριοποίηση σε εποπτικά δεδομένα αναφορών και σε στοιχεία που προκύπτουν από την προκαταρκτική ανάλυση του επιχειρηματικού μοντέλου (βλέπε ενότητα 4.2). Η κατηγοριοποίηση πρέπει να επανεξετάζεται σε περιοδική βάση ή σε περίπτωση σημαντικών εταιρικών γεγονότων όπως μια μεγάλη εκποίηση, εξαγορά, σημαντική στρατηγική κίνηση κ.λπ.

2.1.2 Συνεχής αξιολόγηση κινδύνων

13. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν συνεχώς τους κινδύνους στους οποίους είναι εκτεθειμένο ή ενδέχεται να εκτεθεί ένα ίδρυμα, μέσω των εξής δραστηριοτήτων:
 - α. παρακολούθηση βασικών δεικτών, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 3·
 - β. ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 4·
 - γ. αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 5·
 - δ. αξιολόγηση των κινδύνων κεφαλαίου, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 6· και

- ε. αξιολόγηση των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 8.
14. Οι αξιολογήσεις πρέπει να διενεργούνται σύμφωνα με τα κριτήρια της αναλογικότητας που προσδιορίζονται στην ενότητα 2.4. Οι αξιολογήσεις πρέπει να επανεξετάζονται υπό το πρίσμα νέων στοιχείων.
15. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να μεριμνούν ώστε τα πορίσματα των αξιολογήσεων που περιγράφονται ανωτέρω:
- α. να τεκμηριώνονται σαφώς σε σύνοψη πορισμάτων·
 - β. να αποτυπώνονται σε βαθμολογία η οποία αποδίδεται σύμφωνα με τις συγκεκριμένες οδηγίες που παρέχονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, στον αντίστοιχο ειδικό τίτλο για κάθε στοιχείο
 - γ. να υποστηρίζουν τις αξιολογήσεις άλλων στοιχείων ή να δίνουν το έναυσμα για διεξοδική διερεύνηση τυχόν ασυνεπειών μεταξύ των αξιολογήσεων των εν λόγω στοιχείων·
 - δ. να συμβάλλουν στη συνολική αξιολόγηση και βαθμολογία ΔΕΕΑ· και
 - ε. να οδηγούν σε εφαρμογή εποπτικών μέτρων, όπου ενδείκνυται, και να λαμβάνονται υπόψη στις αποφάσεις που αφορούν τα εν λόγω μέτρα.

2.1.3 Περιοδική αξιολόγηση της κεφαλαιακής επάρκειας και της επάρκειας ρευστότητας

16. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επανεξετάζουν σε περιοδική βάση την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων και της ρευστότητας του ιδρύματος για την υγιή κάλυψη των κινδύνων στους οποίους είναι εκτεθειμένο ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα, μέσω των ακόλουθων αξιολογήσεων:
- α. αξιολόγηση στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ ως προς το κεφάλαιο, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 7· και
 - β. αξιολόγηση στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ ως προς τη ρευστότητα, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 9.
17. Οι περιοδικές αξιολογήσεις πρέπει να διενεργούνται σε δωδεκάμηνη έως τριετή βάση, λαμβανομένων υπόψη των κριτηρίων αναλογικότητας που καθορίζονται στην ενότητα 2.4. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να διεξάγουν συχνότερες αξιολογήσεις. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επανεξετάζουν την αξιολόγηση υπό το πρίσμα σημαντικών νέων ευρημάτων που προκύπτουν από την εκτίμηση κινδύνων στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ, εφόσον οι αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι τα ευρήματα ενδέχεται να έχουν σημαντικό αντίκτυπο στα ίδια κεφάλαια ή/και στις πηγές ρευστότητας του ιδρύματος.

18. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να μεριμνούν ώστε τα πορίσματα των αξιολογήσεων:
- α. να τεκμηριώνονται σαφώς σε σύνοψη·
 - β. να αντικατοπτρίζονται στη βαθμολογία που αποδίδεται στην κεφαλαιακή επάρκεια και στην επάρκεια ρευστότητας του ιδρύματος, σύμφωνα με τις οδηγίες που παρέχονται στον αντίστοιχο ειδικό τίτλο για κάθε στοιχείο·
 - γ. να συμβάλλουν στη συνολική αξιολόγηση και βαθμολογία ΔΕΕΑ· και
 - δ. να αποτελούν τη βάση της εποπτικής απαίτησης σύμφωνα με την οποία το ίδρυμα πρέπει να κατέχει ίδια κεφάλαια ή/και πηγές ρευστότητας που υπερβαίνουν τις απαιτήσεις που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013, ή τη βάση άλλων εποπτικών μέτρων, κατά περίπτωση.

2.1.4 Συνολική αξιολόγηση ΔΕΕΑ

19. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν συνεχώς το προφίλ κινδύνου του ιδρύματος και τη βιωσιμότητά του μέσω της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 10. Μέσω της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν την πιθανότητα οι κίνδυνοι να προκαλέσουν την πτώχευση του ιδρύματος, λαμβάνοντας υπόψη την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων και των πηγών ρευστότητας, τη διακυβέρνηση, τους ελέγχους ή/και το επιχειρηματικό μοντέλο ή τη στρατηγική του ιδρύματος, και στη βάση αυτή, να προσδιορίζουν την ανάγκη λήψης μέτρων έγκαιρης παρέμβασης ή/και να καθορίζουν εάν το ίδρυμα μπορεί να θεωρηθεί ότι τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει.
20. Η αξιολόγηση πρέπει να επανεξετάζεται συνεχώς υπό το πρίσμα των πορισμάτων που προκύπτουν από τις εκτιμήσεις κινδύνων ή από το αποτέλεσμα των αξιολογήσεων στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ ως προς το κεφάλαιο και ως προς τη ρευστότητα.
21. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να μεριμνούν ώστε τα πορίσματα της αξιολόγησης:
- α. να αντικατοπτρίζονται στη βαθμολογία που αποδίδεται στη συνολική βιωσιμότητα του ιδρύματος, σύμφωνα με τις οδηγίες που παρέχονται στον τίτλο 10·
 - β. να τεκμηριώνονται σαφώς σε σύνοψη της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ που περιλαμβάνει τις βαθμολογίες ΔΕΕΑ που έχουν αποδοθεί (συνολικά καθώς και για τα επιμέρους στοιχεία) και τυχόν εποπτικά πορίσματα που διατυπώθηκαν κατά τη διάρκεια των προηγούμενων 12 μηνών· και
 - γ. να αποτελούν τη βάση της εποπτικής απόφασης για το εάν μπορεί να θεωρηθεί ότι το ίδρυμα τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει σύμφωνα με το άρθρο 32 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

2.1.5 Διάλογος με τα ιδρύματα, εφαρμογή των εποπτικών μέτρων και κοινοποίηση των πορισμάτων

22. Σύμφωνα με το πρότυπο ελάχιστης συνεργασίας, όπως προσδιορίζεται στην ενότητα 2.4, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προβαίνουν σε διάλογο με τα ιδρύματα προκειμένου να αξιολογούν επιμέρους στοιχεία της ΔΕΕΑ, όπως προβλέπεται στον αντίστοιχο ειδικό τίτλο για κάθε στοιχείο.
23. Σύμφωνα με τη συνολική αξιολόγηση ΔΕΕΑ και βάσει των αξιολογήσεων για τα επιμέρους στοιχεία της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν εποπτικά μέτρα κατά τα οριζόμενα στον τίτλο 10. Στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, τα εποπτικά μέτρα ομαδοποιούνται ως εξής:
- α. κεφαλαιακά μέτρα·
 - β. μέτρα ρευστότητας· και
 - γ. άλλα εποπτικά μέτρα (συμπεριλαμβανομένων μέτρων έγκαιρης παρέμβασης).
24. Εάν από τα πορίσματα που προκύπτουν από την παρακολούθηση βασικών δεικτών, την αξιολόγηση στοιχείων της ΔΕΕΑ ή οποιαδήποτε άλλη εποπτική δραστηριότητα καταδεικνύεται η ανάγκη εφαρμογής εποπτικών μέτρων για την αντιμετώπιση άμεσων ζητημάτων που προκαλούν ανησυχία, οι αρμόδιες αρχές δεν πρέπει να περιμένουν να ολοκληρωθεί η αξιολόγηση όλων των στοιχείων της ΔΕΕΑ και να επικαιροποιηθεί η συνολική αξιολόγηση ΔΕΕΑ, αλλά να αποφασίζουν σχετικά με τα μέτρα που απαιτούνται για τη διόρθωση της κατάστασης και στη συνέχεια να προχωρούν στην επικαιροποίηση της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ.
25. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αναπτύσσουν διάλογο βάσει των αποτελεσμάτων της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ, παράλληλα με τα συναφή εποπτικά μέτρα, και να ενημερώνουν το ίδρυμα στο τέλος της διαδικασίας σχετικά με τα εποπτικά μέτρα με τα οποία υποχρεούται να συμμορφωθεί, όπως περιγράφεται στην ενότητα 2.4.

2.2 Βαθμολόγηση στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ

26. Σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται στον αντίστοιχο ειδικό τίτλο για κάθε στοιχείο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να βαθμολογούν για κάθε ίδρυμα τα εξής στοιχεία:
- ▶ επιχειρηματικό μοντέλο και στρατηγική·
 - ▶ εσωτερική διακυβέρνηση και έλεγχοι σε επίπεδο ιδρύματος·
 - ▶ επιμέρους κίνδυνοι κεφαλαίου·

- ▶ κεφαλαιακή επάρκεια·
 - ▶ επιμέρους κίνδυνοι ρευστότητας και χρηματοδότησης·
 - ▶ επάρκεια ρευστότητας· και
 - ▶ συνολική αξιολόγηση ΔΕΕΑ.
27. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να μεριμνούν ώστε όλες αυτές οι βαθμολογίες να επανεξετάζονται τακτικά, τουλάχιστον με τη συχνότητα που καθορίζεται στην ενότητα 2.4 και χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, βάσει σημαντικών νέων πορισμάτων ή εξελίξεων.
28. Κατά την αξιολόγηση των επιμέρους στοιχείων της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν κλίμακα από το «1» (μη αισθητός κίνδυνος) έως το «4» (υψηλός κίνδυνος), που αντικατοπτρίζει την «εποπτική άποψη» για τον κίνδυνο βάσει των συναφών πινάκων βαθμολόγησης για καθέναν από τους αντίστοιχους ειδικούς τίτλους για κάθε στοιχείο. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν τις συνοδευτικές «παραμέτρους» που παρέχονται στους εν λόγω πίνακες ως καθοδήγηση για την υποστήριξη της εποπτικής κρίσης (δηλαδή το ίδρυμα δεν είναι απαραίτητο να πληροί όλες τις παραμέτρους που συνδέονται με τη βαθμολογία «1» για να βαθμολογηθεί με «1»), ή/και να τις αναπτύξουν περαιτέρω ή να προσθέσουν επιπλέον παραμέτρους. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποδίδουν βαθμολογία «4» για να δηλώσουν τη χειρότερη δυνατή αξιολόγηση (δηλαδή ακόμη και αν η θέση του ιδρύματος είναι χειρότερη από εκείνη που περιγράφεται βάσει των παραμέτρων για τη βαθμολογία «4», πρέπει να δοθεί βαθμολογία «4»).
29. Κατά την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να καθιερώσουν μεθόδους άθροισης και αναλυτικότερη βαθμολόγηση για εσωτερικούς σκοπούς, όπως π.χ. για σκοπούς προγραμματισμού των πόρων, υπό την προϋπόθεση ότι τηρείται το γενικό πλαίσιο βαθμολόγησης που παρέχεται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.
30. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι μέσω της βαθμολόγησης των επιμέρους κινδύνων παρέχουν μια ένδειξη των πιθανών επιπτώσεων του κινδύνου για το ίδρυμα από άποψη προληπτικής εποπτείας κατόπιν συνεκτίμησης της ποιότητας των συστημάτων ελέγχου των κινδύνων για τον μετριασμό των επιπτώσεων αυτών.
31. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι η βαθμολόγηση του επιχειρηματικού μοντέλου, της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος, της κεφαλαιακής επάρκειας και της επάρκειας ρευστότητας επιτυγχάνει τους ακόλουθους στόχους:
- ▶ παρέχει μια ένδειξη της απειλής που προκαλείται για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος από τα αξιολογηθέντα στοιχεία της ΔΕΕΑ, λαμβανομένων υπόψη των αξιολογήσεων των επιμέρους κινδύνων·

- ▶ υποδεικνύει την ενδεχόμενη ανάγκη λήψης εποπτικών μέτρων για την αντιμετώπιση των προβλημάτων· και
 - ▶ υποδεικνύει την ενδεχόμενη ανάγκη λήψης μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, και λειτουργεί ως έναυσμα για την εφαρμογή τους.
32. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι η βαθμολόγηση της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ επιτυγχάνει τους ακόλουθους στόχους:
- ▶ παρέχει μια ένδειξη της συνολικής βιωσιμότητας του ιδρύματος·
 - ▶ υποδεικνύει την ενδεχόμενη ανάγκη λήψης μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, και λειτουργεί ως έναυσμα για την εφαρμογή τους· και
 - ▶ καθορίζει, μέσω της αξιολόγησης της συνολικής βιωσιμότητας του ιδρύματος, εάν το ίδρυμα τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει.
33. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να βασίζονται τη συνολική βαθμολογία ΔΕΕΑ σε κλίμακα από «1» έως «4», που αντικατοπτρίζει τη συνολική βιωσιμότητα του ιδρύματος. Όταν το αποτέλεσμα της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ υποδηλώνει ότι ένα ίδρυμα θεωρείται ότι «τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει» κατά την έννοια του άρθρου 32 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποδίδουν βαθμολογία «F» και να ακολουθούν τη διαδικασία συνεργασίας με τις αρχές εξυγίανσης όπως ορίζεται στο άρθρο 32 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

2.3 Οργανωτικές ρυθμίσεις

34. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι, για τη διεξαγωγή της ΔΕΕΑ, οι οργανωτικές τους ρυθμίσεις περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα εξής στοιχεία:
- α. περιγραφή των ρόλων και των αρμοδιοτήτων του εποπτικού προσωπικού τους αναφορικά με τη διενέργεια της ΔΕΕΑ, καθώς και τους συναφείς διαύλους αναφοράς, τόσο υπό κανονικές συνθήκες όσο και σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης·
 - β. διαδικασίες για την τεκμηρίωση και την καταγραφή των πορισμάτων και των εποπτικών κρίσεων·
 - γ. ρυθμίσεις για την έγκριση των πορισμάτων και των βαθμολογιών, καθώς και διαδικασίες παραπομπής των περιπτώσεων για τις οποίες υπάρχει διάσταση απόψεων εντός της αρμόδιας αρχής σε ανώτερη βαθμίδα της ιεραρχικής κλίμακας, τόσο υπό κανονικές συνθήκες όσο και σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης·

- δ. ρυθμίσεις για την οργάνωση διαλόγου με το ίδρυμα σύμφωνα με το μοντέλο της ελάχιστης συνεργασίας όπως ορίζεται στην ενότητα 2.4 για την αξιολόγηση επιμέρους στοιχείων της ΔΕΕΑ· και
- ε. ρυθμίσεις για την κοινοποίηση των αποτελεσμάτων της ΔΕΕΑ στο ίδρυμα, που να αποτυπώνουν επίσης την αλληλεπίδραση στο πλαίσιο σωμάτων εποπτών για τους διασυννοριακούς ομίλους και τις οντότητές τους. Οι εν λόγω ρυθμίσεις κοινοποίησης πρέπει να ανταποκρίνονται συγκεκριμένα στις διατάξεις περί διαβούλευσης με ένα ίδρυμα πριν από την οριστικοποίηση των αποτελεσμάτων της ΔΕΕΑ υπό μορφή κοινών αποφάσεων σχετικά με το κεφάλαιο και τη ρευστότητα δυνάμει των απαιτήσεων του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 710/2014 της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2014, για τον καθορισμό εκτελεστικών τεχνικών προτύπων όσον αφορά τις συνθήκες εφαρμογής της διαδικασίας κοινής απόφασης για τις εποπτικές απαιτήσεις ανά ίδρυμα σύμφωνα με την οδηγία 2013/36/ΕΕ.
35. Κατά τον καθορισμό των ρυθμίσεων για τον διάλογο με τα ιδρύματα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τη μορφή και το επίπεδο ανάλυσης των στοιχείων που παρέχονται ως αποτελέσματα της ΔΕΕΑ, περιλαμβανομένης της δυνατότητας κοινοποίησης ή μη της συνολικής βαθμολογίας ΔΕΕΑ και των βαθμολογιών για τα επιμέρους στοιχεία της ΔΕΕΑ. Για τους σκοπούς αυτούς, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν τις επιπτώσεις της παροχής των βαθμολογιών στα ιδρύματα σε σχέση με τις υποχρεώσεις δημοσιοποίησης που υπέχουν δυνάμει των απαιτήσεων του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 596/2014 και των οδηγιών 2014/57/ΕΕ και 2004/109/ΕΚ.

2.4 Αναλογικότητα και εποπτική συνεργασία

36. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εφαρμόζουν την αρχή της αναλογικότητας σε ό,τι αφορά το πεδίο εφαρμογής, τη συχνότητα και την ένταση της εποπτικής συνεργασίας και του διαλόγου με ένα ίδρυμα, καθώς και σε ό,τι αφορά τις εποπτικές προσδοκίες για τις προδιαγραφές τις οποίες πρέπει να πληροί το ίδρυμα, ανάλογα με την κατηγορία του ιδρύματος.
37. Για την πτυχή της αναλογικότητας όσον αφορά τη συχνότητα και την ένταση της εποπτικής συνεργασίας, κατά τον προγραμματισμό των δραστηριοτήτων της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να τηρούν το πρότυπο του ελάχιστου επιπέδου συνεργασίας, ως εξής (και όπως περιγράφεται στον πίνακα 1):

Ιδρύματα της κατηγορίας 1

- ▶ Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να παρακολουθούν τους βασικούς δείκτες σε τριμηνιαία βάση.
- ▶ Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καταρτίζουν τεκμηριωμένη σύνοψη της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ τουλάχιστον σε ετήσια βάση.

- ▶ Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επικαιροποιούν τις αξιολογήσεις όλων των επιμέρους στοιχείων της ΔΕΕΑ τουλάχιστον σε ετήσια βάση. Για τους κινδύνους κεφαλαίου και τους κινδύνους ρευστότητας και χρηματοδότησης, η διαδικασία αυτή πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον εκτίμηση των σημαντικότερων επιμέρους κινδύνων.
- ▶ Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ενημερώνουν το ίδρυμα για το αποτέλεσμα της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ τουλάχιστον σε ετήσια βάση, και ειδικότερα να υποβάλλουν:
 - δήλωση σχετικά με την ποσότητα και τη σύνθεση των ιδίων κεφαλαίων που απαιτείται να κατέχει το ίδρυμα επιπλέον των απαιτήσεων που καθορίζονται στο κεφάλαιο 4 του τίτλου VII της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 σχετικά με στοιχεία κινδύνων και κινδύνους που δεν καλύπτονται από το άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού·
 - δήλωση σχετικά με τη ρευστότητα που διαθέτει το ίδρυμα και τυχόν ειδικές απαιτήσεις ρευστότητας που έχουν τεθεί από την αρμόδια αρχή· και
 - δήλωση σχετικά με άλλα εποπτικά μέτρα, περιλαμβανομένων τυχόν μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, τα οποία προτίθεται να λάβει η αρμόδια αρχή.
- ▶ Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναπτύσσουν συνεχή συνεργασία και διάλογο με το Διοικητικό συμβούλιο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος για την αξιολόγηση κάθε στοιχείου της ΔΕΕΑ.

Ιδρύματα της κατηγορίας 2

- ▶ Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να παρακολουθούν τους βασικούς δείκτες σε τριμηνιαία βάση.
- ▶ Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καταρτίζουν τεκμηριωμένη σύνοψη της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ τουλάχιστον σε ετήσια βάση.
- ▶ Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επικαιροποιούν τις αξιολογήσεις όλων των επιμέρους στοιχείων της ΔΕΕΑ τουλάχιστον ανά διετία. Για τους κινδύνους κεφαλαίου και τους κινδύνους ρευστότητας και χρηματοδότησης, η διαδικασία αυτή πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον εκτίμηση των σημαντικότερων επιμέρους κινδύνων.
- ▶ Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ενημερώνουν το ίδρυμα για το αποτέλεσμα της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ τουλάχιστον ανά διετία, και ειδικότερα να υποβάλλουν:

- δήλωση σχετικά με την ποσότητα και τη σύνθεση των ιδίων κεφαλαίων που απαιτείται να κατέχει το ίδρυμα επιπλέον των απαιτήσεων που καθορίζονται στο κεφάλαιο 4 του τίτλου VII της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 σχετικά με στοιχεία κινδύνων και κινδύνους που δεν καλύπτονται από το άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού·
 - δήλωση σχετικά με τη ρευστότητα που διαθέτει το ίδρυμα και τυχόν ειδικές απαιτήσεις ρευστότητας που έχουν τεθεί από την αρμόδια αρχή· και
 - δήλωση σχετικά με άλλα εποπτικά μέτρα, περιλαμβανομένων τυχόν μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, τα οποία προτίθεται να λάβει η αρμόδια αρχή.
- ▶ Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναπτύσσουν συνεχή συνεργασία και διάλογο με το Διοικητικό Συμβούλιο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος για την αξιολόγηση κάθε στοιχείου της ΔΕΕΑ.

Ιδρύματα της κατηγορίας 3

- ▶ Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να παρακολουθούν τους βασικούς δείκτες σε τριμηνιαία βάση.
- ▶ Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καταρτίζουν τεκμηριωμένη σύνοψη της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ τουλάχιστον σε ετήσια βάση.
- ▶ Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επικαιροποιούν τις αξιολογήσεις όλων των επιμέρους στοιχείων της ΔΕΕΑ τουλάχιστον ανά τριετία, ή νωρίτερα υπό το πρίσμα νέων στοιχείων που προκύπτουν σχετικά με τον υφιστάμενο κίνδυνο. Για τους κινδύνους κεφαλαίου και τους κινδύνους ρευστότητας και χρηματοδότησης, η διαδικασία αυτή πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον εκτίμηση των σημαντικότερων επιμέρους κινδύνων.
- ▶ Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ενημερώνουν το ίδρυμα για το αποτέλεσμα της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ τουλάχιστον ανά τριετία, και ειδικότερα να υποβάλλουν:
- δήλωση σχετικά με την ποσότητα και τη σύνθεση των ιδίων κεφαλαίων που απαιτείται να κατέχει το ίδρυμα επιπλέον των απαιτήσεων που καθορίζονται στο κεφάλαιο 4 του τίτλου VII της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 σχετικά με στοιχεία κινδύνων και κινδύνους που δεν καλύπτονται από το άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού·
 - δήλωση σχετικά με τη ρευστότητα που διαθέτει το ίδρυμα και τυχόν ειδικές απαιτήσεις ρευστότητας που έχουν τεθεί από την αρμόδια αρχή· και

- δήλωση σχετικά με άλλα εποπτικά μέτρα, περιλαμβανομένων τυχόν μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, τα οποία προτίθεται να λάβει η αρμόδια αρχή.
- ▶ Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναπτύσσουν συνεργασία και διάλογο με το Διοικητικό συμβούλιο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος βάσει των κινδύνων (δηλαδή όπου κρίνεται αναγκαίο) για την αξιολόγηση των σημαντικών στοιχείων κινδύνου.

Ιδρύματα της κατηγορίας 4

- ▶ Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να παρακολουθούν τους βασικούς δείκτες σε τριμηνιαία βάση.
- ▶ Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καταρτίζουν τεκμηριωμένη σύνοψη της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ τουλάχιστον σε ετήσια βάση.
- ▶ Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επικαιροποιούν τις αξιολογήσεις όλων των επιμέρους στοιχείων της ΔΕΕΑ τουλάχιστον ανά τριετία, ή νωρίτερα υπό το φως νέων στοιχείων που προκύπτουν σχετικά με τον υφιστάμενο κίνδυνο. Για τους κινδύνους κεφαλαίου και τους κινδύνους ρευστότητας και χρηματοδότησης, η διαδικασία αυτή πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον εκτίμηση των σημαντικότερων επιμέρους κινδύνων.
- ▶ Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ενημερώνουν το ίδρυμα για το αποτέλεσμα της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ τουλάχιστον ανά τριετία, και ειδικότερα να παρέχουν:
 - δήλωση σχετικά με την ποσότητα και τη σύνθεση των ιδίων κεφαλαίων που απαιτείται να κατέχει το ίδρυμα επιπλέον των απαιτήσεων που καθορίζονται στο κεφάλαιο 4 του τίτλου VII της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 σχετικά με στοιχεία κινδύνων και κινδύνους που δεν καλύπτονται από το άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού·
 - δήλωση σχετικά με τη ρευστότητα που διαθέτει το ίδρυμα και τυχόν ειδικές απαιτήσεις ρευστότητας που έχουν τεθεί από την αρμόδια αρχή· και
 - δήλωση σχετικά με άλλα εποπτικά μέτρα, περιλαμβανομένων τυχόν μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, τα οποία προτίθεται να λάβει η αρμόδια αρχή.
- ▶ Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναπτύσσουν συνεργασία και διάλογο με το Διοικητικό συμβούλιο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος για την αξιολόγηση κάθε στοιχείου της ΔΕΕΑ τουλάχιστον ανά τριετία.

Πίνακας 1. Εφαρμογή της ΔΕΕΑ σε διάφορες κατηγορίες ιδρυμάτων

Κατηγορία	Παρακολούθηση βασικών δεικτών	Αξιολόγηση όλων των στοιχείων της ΔΕΕΑ (τουλάχιστον)	Σύνοψη της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ	Ελάχιστο επίπεδο συνεργασίας/διαλόγου
1	Ανά τρίμηνο	Ανά έτος	Ανά έτος	Συνεχής συνεργασία με το Διοικητικό συμβούλιο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος· συνεργασία με το ίδρυμα για την αξιολόγηση κάθε στοιχείου.
2	Ανά τρίμηνο	Ανά διετία	Ανά έτος	Συνεχής συνεργασία με το Διοικητικό συμβούλιο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος· συνεργασία με το ίδρυμα για την αξιολόγηση κάθε στοιχείου.
3	Ανά τρίμηνο	Ανά τριετία	Ανά έτος	Συνεργασία βάσει κινδύνων με το Διοικητικό συμβούλιο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος· συνεργασία με το ίδρυμα για την αξιολόγηση σημαντικών στοιχείων κινδύνου.
4	Ανά τρίμηνο	Ανά τριετία	Ανά έτος	Συνεργασία με το Διοικητικό συμβούλιο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος τουλάχιστον ανά τριετία.

38. Εφόσον οι αρμόδιες αρχές διαπιστώσουν ότι ορισμένα ιδρύματα έχουν παρόμοια προφίλ κινδύνου, μπορούν να διενεργούν θεματικές αξιολογήσεις στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ σε πολλά ιδρύματα ως μία ενιαία αξιολόγηση (π.χ. μπορεί να διενεργηθεί ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου για το σύνολο των μικρών ιδρυμάτων που χορηγούν ενυπόθηκα δάνεια, δεδομένου ότι είναι πιθανό να εντοπιστούν τα ίδια ζητήματα επιχειρηματικής βιωσιμότητας για όλα τα εν λόγω ιδρύματα).
39. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν ένα πρόσθετο επίπεδο συνεργασίας βάσει των πορισμάτων από προηγούμενες αξιολογήσεις των στοιχείων της ΔΕΕΑ, στο πλαίσιο της οποίας πρέπει να απαιτούνται περισσότεροι εποπτικοί πόροι και υψηλότερη ένταση εποπτείας, ανεξαρτήτως της κατηγορίας του ιδρύματος, για τα ιδρύματα με χαμηλή συνολική βαθμολογία ΔΕΕΑ (τουλάχιστον σε προσωρινή βάση).
40. Για τα ιδρύματα που καλύπτονται από το πρόγραμμα εποπτικής εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 99 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι το

επίπεδο συνεργασίας και εφαρμογής της ΔΕΕΑ καθορίζεται από το εν λόγω πρόγραμμα, το οποίο αντικαθιστά τις προαναφερόμενες απαιτήσεις.

41. Κατά τον προγραμματισμό δραστηριοτήτων της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποδίδουν ιδιαίτερη προσοχή στον συντονισμό δραστηριοτήτων με άλλα μέρη που εμπλέκονται άμεσα ή έμμεσα στην αξιολόγηση, ιδίως όταν απαιτείται υποβολή στοιχείων από το ίδρυμα ή/και άλλες αρμόδιες αρχές που συμμετέχουν στην εποπτεία διασυνοριακών ομίλων, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 11.
42. Ως προς το πεδίο εφαρμογής της αναλογικότητας, οι αρμόδιες αρχές, όταν διεξάγουν τη ΔΕΕΑ ακολουθώντας τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, πρέπει να αναγνωρίζουν ότι τα διάφορα στοιχεία, οι μεθοδολογικές πτυχές και οι συνιστώσες της αξιολόγησης, όπως προβλέπονται στους τίτλους 4, 5, 6 και 8, δεν έχουν την ίδια σημασία για όλα τα ιδρύματα· οι αρμόδιες αρχές πρέπει, κατά περίπτωση, να εφαρμόζουν διαφορετικά επίπεδα ανάλυσης στην αξιολόγηση ανάλογα με την κατηγορία στην οποία κατατάσσεται το ίδρυμα, και στον κατάλληλο βαθμό για το μέγεθος, τη φύση, το επιχειρηματικό μοντέλο και την πολυπλοκότητα του ιδρύματος.

Τίτλος 3. Παρακολούθηση βασικών δεικτών

44. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προβαίνουν σε τακτική παρακολούθηση των βασικών χρηματοοικονομικών και μη χρηματοοικονομικών δεικτών για την παρακολούθηση των μεταβολών στις χρηματοοικονομικές συνθήκες και στα προφίλ κινδύνου των ιδρυμάτων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να χρησιμοποιούν την εν λόγω παρακολούθηση για να προσδιορίζουν την ανάγκη επικαιροποίησης της αξιολόγησης των στοιχείων της ΔΕΕΑ υπό το πρίσμα νέων σημαντικών στοιχείων που προκύπτουν εκτός του πλαισίου των προγραμματισμένων εποπτικών δραστηριοτήτων. Σε περίπτωση που από την παρακολούθηση αποκαλύπτεται σημαντική μεταβολή στο προφίλ κινδύνου του ιδρύματος, ή τυχόν σημαντικών μεταβολών στους δείκτες, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διερευνούν τα αίτια και, κατά περίπτωση, να επανεξετάζουν την αξιολόγηση του αντίστοιχου στοιχείου της ΔΕΕΑ υπό το πρίσμα των νέων πληροφοριών.
45. Σύμφωνα με το πρότυπο ελάχιστης συνεργασίας που αναφέρεται στον τίτλο 2, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προβαίνουν σε παρακολούθηση των βασικών χρηματοοικονομικών και μη χρηματοοικονομικών δεικτών τουλάχιστον σε τριμηνιαία βάση για όλα τα ιδρύματα. Ωστόσο, ανάλογα με τα ειδικά χαρακτηριστικά του ιδρύματος ή της κατάστασης, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να καθιερώσουν συχνότερη παρακολούθηση, λαμβάνοντας υπόψη τη διαθεσιμότητα των σχετικών πληροφοριών (π.χ. δεδομένα της αγοράς).
46. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθιερώσουν συστήματα και πρότυπα παρακολούθησης που καθιστούν δυνατό τον εντοπισμό σημαντικών μεταβολών και ανωμαλιών στη συμπεριφορά των δεικτών, καθώς και να θέτουν κατώτατα όρια, κατά περίπτωση. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να καθιερώσουν διαδικασίες παραπομπής σε ανώτερη βαθμίδα της ιεραρχικής κλίμακας για όλους τους συναφείς δείκτες (ή συνδυασμούς δεικτών) στο πλαίσιο της παρακολούθησης, προκειμένου να διασφαλίζεται η διερεύνηση των ανωμαλιών και των σημαντικών μεταβολών.
47. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσαρμόζουν το σύνολο των δεικτών και τα κατώτατα όριά τους στα ειδικά χαρακτηριστικά των επιμέρους ιδρυμάτων ή ομάδων ιδρυμάτων με παρόμοια χαρακτηριστικά (ομάδες αναφοράς). Το πλαίσιο των δεικτών, των προτύπων παρακολούθησης και των κατώτατων ορίων πρέπει να αντικατοπτρίζει το μέγεθος, την πολυπλοκότητα, το επιχειρηματικό μοντέλο και το προφίλ κινδύνου του ιδρύματος και πρέπει να καλύπτει τις γεωγραφικές περιοχές, τους τομείς και τις αγορές όπου δραστηριοποιείται το ίδρυμα.

48. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν τους δείκτες που θα πρέπει να ελέγχονται μέσω τακτικής παρακολούθησης, κυρίως βάσει τακτικής εποπτικής αναφοράς και με τη χρήση ορισμών από κοινά πρότυπα διαβίβασης στοιχείων. Κατά περίπτωση, οι πίνακες της EAT ή οι δείκτες που παρακολουθούνται από την EAT μπορούν να χρησιμοποιούνται ως πηγή στοιχείων βάσει των οποίων μπορούν να παρακολουθούνται τα επιμέρους ιδρύματα.
49. Το πλαίσιο δεικτών που έχουν καθιερωθεί και τα αποτελέσματα της παρακολούθησης βασικών δεικτών πρέπει επίσης να χρησιμοποιούνται ως πηγή πληροφοριών για την αξιολόγηση των κινδύνων κεφαλαίου και των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης στο πλαίσιο των αντίστοιχων στοιχείων της ΔΕΕΑ.
50. Στους δείκτες που χρησιμοποιούνται για την παρακολούθηση πρέπει να περιλαμβάνονται τουλάχιστον οι εξής δείκτες ανά ίδρυμα:
- α. χρηματοοικονομικοί δείκτες και δείκτες κινδύνου που αφορούν όλες τις κατηγορίες κινδύνου που καλύπτονται από τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές (βλέπε τίτλους 6 και 8)·
 - β. όλοι οι δείκτες που προκύπτουν από την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και από την εθνική νομοθεσία εφαρμογής της οδηγίας 2013/36/ΕΕ για τον υπολογισμό των ελάχιστων απαιτήσεων προληπτικής εποπτείας (π.χ. βασικά ίδια κεφάλαια (CT1), δείκτης κάλυψης του κινδύνου ρευστότητας (LCR), δείκτης καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR) κ.λπ.)·
 - γ. οι ελάχιστες απαιτήσεις για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις (MREL) όπως προσδιορίζονται από την οδηγία 2014/59/ΕΕ·
 - δ. συναφείς δείκτες που βασίζονται στην αγορά (π.χ. τιμές μετοχών, πιστωτικά περιθώρια συμφωνιών ανταλλαγής κινδύνου αθέτησης (CDS), πιστωτικά περιθώρια ομολόγων κ.λπ.)· και
 - ε. εφόσον είναι διαθέσιμοι, δείκτες ανάκαμψης που χρησιμοποιούνται στα σχέδια ανάκαμψης του ιδρύματος.
51. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συνοδεύουν τους δείκτες ανά ίδρυμα με συναφείς μακροοικονομικούς δείκτες, εφόσον είναι διαθέσιμοι, στις γεωγραφικές περιοχές, στους τομείς και στις αγορές όπου δραστηριοποιείται το ίδρυμα.
52. Ο εντοπισμός σημαντικών μεταβολών ή ανωμαλιών στους δείκτες, ιδίως σε περιπτώσεις όπου οι μεταβολές αφορούν ακραίες τιμές σε σχέση με τις επιδόσεις της ομάδας αναφοράς, πρέπει να εκλαμβάνεται από τις αρμόδιες αρχές ως έναυσμα για περαιτέρω διερεύνηση. Συγκεκριμένα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει:

- α. να προσδιορίζουν την αιτία και να προβαίνουν σε εκτίμηση της σημαντικότητας των πιθανών επιπτώσεων για το ίδρυμα από άποψη προληπτικής εποπτείας·
 - β. να τεκμηριώνουν την αιτία και το αποτέλεσμα της αξιολόγησης·
 - γ. να επανεξετάζουν την εκτίμηση κινδύνων και τη βαθμολογία ΔΕΕΑ, κατά περίπτωση, υπό το πρίσμα τυχόν νέων ευρημάτων.
53. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν το ενδεχόμενο συμπλήρωσης της τακτικής παρακολούθησης βασικών χρηματοοικονομικών και μη χρηματοοικονομικών δεικτών μέσω της εξέτασης στοιχείων που προκύπτουν από ανεξάρτητη ανάλυση και έρευνα αγορά, εφόσον είναι διαθέσιμα, τα οποία μπορεί να αποτελέσουν χρήσιμη πηγή άντλησης εναλλακτικών απόψεων.

Τίτλος 4. Ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου

4.1 1 Γενικές παράμετροι

54. Στον παρόντα τίτλο καθορίζονται κριτήρια για την αξιολόγηση του επιχειρηματικού μοντέλου και της στρατηγικής του ιδρύματος. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εφαρμόζουν την εν λόγω αξιολόγηση στο ίδιο επίπεδο με τη συνολική αξιολόγηση ΔΕΕΑ, αλλά μπορεί επίσης να εφαρμοστεί σε επίπεδο επιχειρηματικού τομέα ή γραμμής προϊόντος ή σε θεματική βάση.
55. Χωρίς να υπονομεύουν την αρμοδιότητα του Διοικητικού συμβουλίου του ιδρύματος για τη λειτουργία και την οργάνωση της επιχείρησης και χωρίς να υποδεικνύουν προτιμήσεις για συγκεκριμένα επιχειρηματικά μοντέλα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν τακτικά ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος προκειμένου να αξιολογούν τους επιχειρηματικούς και στρατηγικούς κινδύνους και να καθορίζουν:
- ▶ τη βιωσιμότητα του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος βάσει της ικανότητάς του να παράγει αποδεκτές αποδόσεις κατά τους επόμενους 12 μήνες· και
 - ▶ τη βιωσιμότητα της στρατηγικής του ιδρύματος βάσει της ικανότητάς του να παράγει αποδεκτές αποδόσεις για μελλοντική περίοδο τουλάχιστον 3 ετών, βάσει των στρατηγικών του σχεδίων και των οικονομικών του προβλέψεων.
56. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν την ανάλυση του επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος ως βάση για την αξιολόγηση των υπόλοιπων στοιχείων της ΔΕΕΑ. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να προβούν σε αξιολόγηση συγκεκριμένων σημείων του επιχειρηματικού μοντέλου, και ειδικότερα σε ποσοτική αξιολόγησή του, στο πλαίσιο της αξιολόγησης άλλων στοιχείων της ΔΕΕΑ (π.χ. η κατανόηση της χρηματοδοτικής διάρθρωσης μπορεί να εντάσσεται στην αξιολόγηση των κινδύνων ρευστότητας).
57. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να χρησιμοποιούν την ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου προκειμένου να υποστηρίξουν τον εντοπισμό των κύριων τρωτών σημείων του ιδρύματος, που είναι πιθανότερο να έχουν σημαντικό αντίκτυπο στο ίδρυμα/να οδηγήσουν στην πτώχευσή του στο μέλλον.
58. Στο πλαίσιο της ανάλυσης επιχειρηματικού μοντέλου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προβαίνουν στις ακόλουθες ενέργειες:
- α. προκαταρκτική αξιολόγηση·

- β. αναγνώριση των σημαντικών περιοχών προς ανάλυση·
 - γ. αξιολόγηση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος·
 - δ. ποσοτική ανάλυση του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου·
 - ε. ποιοτική ανάλυση του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου·
 - στ. ανάλυση της μελλοντικής στρατηγικής και των χρηματοοικονομικών σχεδίων (περιλαμβανομένων προβλεπόμενων αλλαγών στο επιχειρηματικό μοντέλο)·
 - ζ. αξιολόγηση της βιωσιμότητας του επιχειρηματικού μοντέλου·
 - η. αξιολόγηση της βιωσιμότητας της στρατηγικής·
 - θ. εντοπισμός των κύριων σημείων στα οποία εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα λόγω του επιχειρηματικού μοντέλου και της στρατηγικής του ·και
 - ι. σύνοψη των πορισμάτων και της βαθμολογίας.
59. Για τη διενέργεια της ανάλυσης του επιχειρηματικού μοντέλου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν τουλάχιστον τις ακόλουθες πηγές ποσοτικών και ποιοτικών στοιχείων:
- α. το στρατηγικό(-ά) σχέδιο(-α) του ιδρύματος με προβλέψεις για το τρέχον έτος και για μελλοντικές περιόδους, καθώς και τις οικονομικές παραδοχές στις οποίες στηρίζονται·
 - β. χρηματοοικονομικές αναφορές (π.χ. αποτελέσματα χρήσης, δημοσιοποίηση ισολογισμού)·
 - γ. εποπτικές αναφορές (εποπτικές αναφορές COREP, FINREP και μητρώο πιστώσεων, εφόσον είναι διαθέσιμα)·
 - δ. εσωτερικές αναφορές (ενημέρωση διοίκησης, προγραμματισμός κεφαλαίων, αναφορές σχετικά με τη ρευστότητα, εσωτερικές εκθέσεις διαχείρισης κινδύνων)·
 - ε. σχέδια ανάκαμψης και εξυγίανσης·
 - στ. εκθέσεις τρίτων (π.χ. εκθέσεις εξωτερικών ελεγκτών, εκθέσεις χρηματιστηριακής/πιστωτικής ανάλυσης) · και
 - ζ. άλλες συναφείς μελέτες/έρευνες (π.χ. από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ), από αρχές και όργανα μακροπροληπτικής εποπτείας και από ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα).

4.2 Προκαταρκτική αξιολόγηση

60. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναλύουν τις κύριες δραστηριότητες, τις γεωγραφικές περιοχές και τη θέση του ιδρύματος στην αγορά προκειμένου να προσδιορίζουν, στο υψηλότερο επίπεδο ενοποίησης για την εκάστοτε δικαιοδοσία, τα εξής στοιχεία του ιδρύματος:
- α. σημαντικές γεωγραφικές περιοχές·
 - β. σημαντικές θυγατρικές/σημαντικά υποκαταστήματα·
 - γ. σημαντικοί επιχειρηματικοί τομείς· και
 - δ. σημαντικές γραμμές προϊόντων.
61. Για τον σκοπό αυτόν, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους μια σειρά από συναφή κριτήρια μέτρησης κατά τη χρονική στιγμή της αξιολόγησης καθώς και τις μεταβολές σε βάθος χρόνου. Τα εν λόγω κριτήρια μέτρησης πρέπει να περιλαμβάνουν τα εξής:
- α. συμβολή στα συνολικά έσοδα/έξοδα·
 - β. μερίδιο επί του ενεργητικού·
 - γ. μερίδιο επί του συνολικού ποσού ανοίγματος σε κίνδυνο· και
 - δ. θέση στην αγορά.
62. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν την εν λόγω προκαταρκτική αξιολόγηση με στόχο:
- α. τον προσδιορισμό της σημαντικότητας των επιχειρηματικών περιοχών/τομέων: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν τις σημαντικότερες γεωγραφικές περιοχές, θυγατρικές/υποκαταστήματα, επιχειρηματικούς τομείς και γραμμές προϊόντων βάσει της συνεισφοράς τους στα κέρδη (π.χ. με βάση τα αποτελέσματα χρήσης), στον κίνδυνο (π.χ. με βάση το συνολικό ποσό ανοίγματος σε κίνδυνο ή άλλα ποσοτικά στοιχεία αξιολόγησης κινδύνου) ή/και βάσει οργανωτικών /υποχρεωτικών εκ του νόμου προτεραιοτήτων (π.χ. συγκεκριμένες υποχρεώσεις για τις τράπεζες του δημοσίου τομέα όσον αφορά την παροχή συγκεκριμένων προϊόντων). Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν τις εν λόγω πληροφορίες ως βάση για τον καθορισμό του τομέα στον οποίο θα πρέπει να εστιαστεί η ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου (που εξετάζεται περαιτέρω στην ενότητα 4.3)·
 - β. τον καθορισμό της ομάδας αναφοράς: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν την αντίστοιχη ομάδα αναφοράς για το ίδρυμα· για τη διενέργεια της ανάλυσης

του επιχειρηματικού μοντέλου, η αρμόδια αρχή πρέπει να καθορίζει την ομάδα αναφοράς για το ίδρυμα λαμβάνοντας υπόψη ιδρύματα με αντίστοιχα προϊόντα και δραστηριότητα σε αντίστοιχους επιχειρηματικούς τομείς με την ίδια πηγή κερδών, και τα οποία απευθύνονται στην ίδια κατηγορία πελατών (π.χ. οι επιχειρηματικοί τομείς πιστωτικών καρτών διαφορετικών ιδρυμάτων που απευθύνονται σε χρήστες πιστωτικών καρτών στη χώρα X).

- γ. την υποστήριξη εφαρμογής της αρχής της αναλογικότητας: οι αρμόδιες αρχές μπορούν να χρησιμοποιούν τα αποτελέσματα της προκαταρκτικής αξιολόγησης ως βάση για την κατάταξη των ιδρυμάτων στις κατηγορίες συστημικής σημασίας με βάση την πολυπλοκότητα των ιδρυμάτων (όπως καθορίζεται στην ενότητα 2.1.1).

4.3 Αναγνώριση των σημαντικών περιοχών για την ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου

63. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τις σημαντικές περιοχές ανάλυσης του επιχειρηματικού μοντέλου. Πρέπει να επικεντρώνονται στους επιχειρηματικούς τομείς που είναι σημαντικότεροι από την άποψη της βιωσιμότητας ή της μελλοντικής διατηρησιμότητας του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου ή/και εκείνους που είναι πιθανότερο να αυξήσουν την έκθεση του ιδρύματος σε υφιστάμενα ή νέα κύρια σημεία. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. τη σημαντικότητα των επιχειρηματικών τομέων – κατά πόσον ορισμένοι επιχειρηματικοί τομείς είναι σημαντικότεροι από την άποψη της δημιουργίας κερδών (ή ζημιών).
- β. προηγούμενα εποπτικά πορίσματα – κατά πόσον τα πορίσματα που αφορούν άλλα στοιχεία της ΔΕΕΑ μπορούν να εμφανίσουν σημεία σχετικά με επιχειρηματικούς τομείς που χρήζουν περαιτέρω διερεύνησης.
- γ. πορίσματα και παρατηρήσεις από εκθέσεις εσωτερικού ελέγχου ή εξωτερικών ελεγκτών – κατά πόσον η μονάδα ελέγχου έχει εντοπίσει συγκεκριμένα ζητήματα σχετικά με τη διατηρησιμότητα ή τη βιωσιμότητα συγκεκριμένων επιχειρηματικών τομέων.
- δ. τη σημασία των στρατηγικών σχεδίων – κατά πόσον υπάρχουν επιχειρηματικοί τομείς στους οποίους το ίδρυμα επιθυμεί να αναπτυχθεί ουσιαστικά, ή να περιοριστεί.
- ε. αποτελέσματα εποπτικών αξιολογήσεων – και κατά πόσον από μια ανάλυση για έναν συγκεκριμένο κλάδο μπορεί να προκύψουν σημεία που αποτελούν έναυσμα για περαιτέρω διερεύνηση για το συγκεκριμένο ίδρυμα.

- στ. μεταβολές στο επιχειρηματικό μοντέλο – κατά πόσον υπάρχουν μεταβολές στο επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος, οι οποίες έχουν προκύψει χωρίς να έχουν προηγουμένως δημοσιοποιηθεί ή έχουν προκύψει από την ανακοίνωση νέων στρατηγικών σχεδίων· και
- ζ. συγκρίσεις με ομάδα αναφοράς ιδρυμάτων – κατά πόσον ένας τομέας επιχειρηματικής δραστηριότητας έχει σημειώσει ασυνήθιστες επιδόσεις (δηλαδή αποτέλεσε ακραία περίπτωση) σε σύγκριση με την ομάδα αναφοράς.

4.4 Αξιολόγηση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος

- 64. Οι αρμόδιες αρχές, προκειμένου να διαμορφώσουν άποψη για την αξιοπιστία των υποθέσεων που εφαρμόζουν κατά τον σχεδιασμό της στρατηγικής του ιδρύματος, πρέπει να προβούν σε ανάλυση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος στο οποίο αυτό ανήκει. Στο πλαίσιο αυτό λαμβάνονται υπόψη οι τρέχουσες και μελλοντικές επιχειρηματικές συνθήκες υπό τις οποίες λειτουργεί ή είναι πιθανό να λειτουργήσει ένα ίδρυμα με βάση τα σημαντικότερα γεωγραφικά και επιχειρηματικά του ανοίγματα. Κατά την εν λόγω αξιολόγηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κατανοήσουν την τάση των μακροοικονομικών μεταβλητών και των αγορών καθώς και την στρατηγική που ακολουθούν τα ιδρύματα που ανήκουν στην ομάδα αναφοράς.
- 65. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν την εν λόγω ανάλυση προκειμένου να κατανοήσουν:
 - α. τις βασικές μακροοικονομικές συνθήκες υπό τις οποίες το ίδρυμα, το προϊόν ή η επιχειρησιακή μονάδα λειτουργεί ή αναμένεται να λειτουργήσει στις σημαντικότερες γεωγραφικές περιοχές. Οι κύριες μακροοικονομικές μεταβλητές που αναμένεται να λαμβάνονται υπόψη είναι το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν (ΑΕγχΠ), οι δείκτες ανεργίας, τα επιτόκια και οι δείκτες τιμών για τις κατοικίες.
 - β. ο ανταγωνισμός και πώς είναι πιθανό αυτός να εξελιχθεί, λαμβάνοντας υπόψη τις δραστηριότητες της ομάδας αναφοράς. Στα παραδείγματα των περιοχών/τομέων προς αξιολόγηση συγκαταλέγεται η αναμενόμενη ανάπτυξη της αγοράς-στόχου (π.χ. αγορά ενυπόθηκων στεγαστικών δανείων), οι δραστηριότητες και τα σχέδια των βασικών ανταγωνιστών στην αγορά-στόχο.
 - γ. τις συνολικές τάσεις στην αγορά, οι οποίες ενδέχεται να επηρεάσουν την απόδοση και την κερδοφορία του ιδρύματος. Σε αυτές πρέπει να περιλαμβάνονται, τουλάχιστον, οι τάσεις των κανονιστικών ρυθμίσεων (π.χ. αλλαγές στη νομοθεσία για τη διάθεση προϊόντων λιανικής τραπεζικής), οι τεχνολογικές τάσεις (π.χ. μετάβαση σε ηλεκτρονικές πλατφόρμες για ορισμένα είδη διαπραγμάτευσης) και οι κοινωνικές/δημογραφικές τάσεις (π.χ. μεγαλύτερη ζήτηση για υπηρεσίες ισλαμικής τραπεζικής).

4.5 Ανάλυση του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου

66. Προκειμένου να κατανοηθούν τα μέσα και οι μέθοδοι που χρησιμοποιεί ένα ίδρυμα για να λειτουργεί και να παράγει κέρδη, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διεξάγουν ποσοτική και ποιοτική ανάλυση.

4.5.1 Ποσοτική ανάλυση

67. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προβούν σε ανάλυση των ποσοτικών χαρακτηριστικών του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος προκειμένου να κατανοήσουν τη χρηματοοικονομική του απόδοση και σε ποιο βαθμό η διάθεση ανάληψης κινδύνων του ιδρύματος είναι υψηλότερη ή χαμηλότερη από την ομάδα αναφοράς.
68. Στις περιοχές προς ανάλυση από τις αρμόδιες αρχές συγκαταλέγονται οι εξής:
- α. τα αποτελέσματα χρήσης (κέρδη-ζημιές), συμπεριλαμβανομένων των τάσεων τους: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη οργανική κερδοφορία του ιδρύματος (π.χ. μετά την αφαίρεση εκτάκτων αποτελεσμάτων και εφάπαξ στοιχείων), την ανάλυση των εσόδων, την ανάλυση των εξόδων, τις προβλέψεις απομείωσης και τους βασικούς δείκτες (π.χ. καθαρό περιθώριο επιτοκίου, έξοδα/έσοδα, απομείωση δανείων). Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν πώς έχουν εξελιχθεί τα εν λόγω στοιχεία κατά τα τελευταία έτη και να εντοπίζουν τις βασικές τάσεις·
 - β. ο ισολογισμός, συμπεριλαμβανομένων των τάσεων των επιμέρους στοιχείων του: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη διάρθρωση στοιχείων ενεργητικού και παθητικού, τη δομή χρηματοδότησης, τη μεταβολή στο συνολικό ποσό ανοίγματος σε κίνδυνο και στα ίδια κεφάλαια, καθώς και βασικούς δείκτες (π.χ. απόδοση ιδίων κεφαλαίων, Βασικά Ίδια Κεφάλαια Κατηγορίας 1 Core Tier 1, η ύπαρξη χρηματοδοτικού κενού). Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν πώς έχουν εξελιχθεί τα εν λόγω στοιχεία κατά τα τελευταία έτη και να εντοπίζουν τις βασικές τάσεις·
 - γ. οι συγκεντρώσεις σε στοιχεία ισολογισμού και αποτελεσμάτων χρήσης, συμπεριλαμβανομένων των τάσεων τους: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τις συγκεντρώσεις στα αποτελέσματα χρήσης και στον ισολογισμό που σχετίζονται με πελάτες, επιχειρηματικούς τομείς και γεωγραφικές περιοχές. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν πώς έχουν εξελιχθεί τα εν λόγω στοιχεία κατά τα τελευταία έτη και να εντοπίζουν τις βασικές τάσεις· και
 - δ. διάθεση ανάληψης κινδύνων: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τα τυπικά όρια που έχει θέσει το ίδρυμα ανά είδος κινδύνου (πιστωτικός κίνδυνος, κίνδυνος χρηματοδότησης κ.λπ.) και την τήρησή τους, προκειμένου να κατανοήσουν τους κινδύνους που είναι διατεθειμένο το ίδρυμα να αναλάβει ώστε να αυξήσει τις χρηματοοικονομικές του αποδόσεις.

4.5.2 Ποιοτική ανάλυση

69. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προβούν σε ανάλυση των ποιοτικών χαρακτηριστικών του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος προκειμένου να κατανοήσουν τους παράγοντες επιτυχίας του και τις κυριότερες εξαρτήσεις του.
70. Στους τομείς προς ανάλυση από τις αρμόδιες αρχές πρέπει να συγκαταλέγονται οι εξής:
- α. βασικές εξωτερικές εξαρτήσεις: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν τους κύριους εξωγενείς παράγοντες που επηρεάζουν την επιτυχία του επιχειρηματικού μοντέλου· σε αυτούς μπορεί να περιλαμβάνονται τρίτοι πάροχοι, μεσάζοντες και ειδικοί κανονιστικοί παράγοντες·
 - β. βασικές εσωτερικές εξαρτήσεις: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τους κύριους ενδογενείς παράγοντες που επηρεάζουν την επιτυχία του επιχειρηματικού μοντέλου· σε αυτούς μπορεί να περιλαμβάνονται η ποιότητα των πλατφορμών ΤΠ, και οι επιχειρησιακές ικανότητες και οι πόροι·
 - γ. franchise: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν πόσο ισχυρές είναι οι σχέσεις με τους πελάτες, τους προμηθευτές και τους εταίρους· αυτό μπορεί να περιλαμβάνει τον βαθμό στον οποίο το ίδρυμα στηρίζεται στη φήμη του, την αποτελεσματικότητα των υποκαταστημάτων, την αφοσίωση των πελατών και την αποτελεσματικότητα των συμπράξεων που αυτό έχει τελέσει· και
 - δ. τομείς με ανταγωνιστικό πλεονέκτημα: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν τους τομείς στους οποίους το ίδρυμα διαθέτει ανταγωνιστικό πλεονέκτημα σε σύγκριση με την ομάδα αναφοράς· σε αυτούς μπορεί να περιλαμβάνεται οποιοσδήποτε από τους προαναφερθέντες τομείς, όπως η ποιότητα των πλατφορμών ΤΠ του ιδρύματος, ή άλλοι παράγοντες όπως το παγκόσμιο δίκτυο του ιδρύματος, η κλίμακα της επιχειρηματικής του δραστηριότητας ή οι προτάσεις προϊόντων του.

4.6 Ανάλυση της στρατηγικής και των χρηματοοικονομικών σχεδίων

71. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργήσουν ποσοτική και ποιοτική μελλοντική ανάλυση για τις χρηματοοικονομικές προβλέψεις και το στρατηγικό σχέδιο του ιδρύματος προκειμένου να κατανοήσουν τις παραδοχές, τον εύλογο χαρακτήρα και τον βαθμό επικινδυνότητας της επιχειρηματικής του στρατηγικής.
72. Στους τομείς προς ανάλυση από τις αρμόδιες αρχές πρέπει να συγκαταλέγονται οι εξής:
- α. συνολική στρατηγική: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τους κύριους ποσοτικούς και ποιοτικούς στόχους σε επίπεδο διαχείρισης·

- β. προβλεπόμενες χρηματοοικονομικές επιδόσεις: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τις προβλεπόμενες χρηματοοικονομικές επιδόσεις, με τα ίδια ή με παρόμοια κριτήρια μέτρησης με εκείνα που καλύπτονται στην ποσοτική ανάλυση του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος·
 - γ. παράγοντες επιτυχίας της στρατηγικής και του χρηματοοικονομικού σχεδίου: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν στο τρέχον επιχειρηματικό μοντέλο τις βασικές προτεινόμενες αλλαγές για την επίτευξη των στόχων·
 - δ. παραδοχές: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν την αξιοπιστία και τη συνέπεια των παραδοχών τις οποίες υιοθετεί το ίδρυμα και στις οποίες στηρίζεται η στρατηγική και οι προβλέψεις του· σε αυτές μπορεί να περιλαμβάνονται παραδοχές σε τομείς όπως τα μακροοικονομικά κριτήρια μέτρησης, η δυναμική της αγοράς, η αύξηση του όγκου και των περιθωρίων για βασικά προϊόντα, τμήματα της αγοράς και γεωγραφικές περιοχές κ.λπ.· και
 - ε. αποδοτικότητα : οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την αποδοτικότητα του ιδρύματος λαμβάνοντας υπόψη την αποδοτικότητα της διοίκησης όσον αφορά την τήρηση προηγούμενων στρατηγικών και προβλέψεων, καθώς και τον βαθμό πολυπλοκότητας και φιλοδοξίας της στρατηγικής που έχουν καθοριστεί σε σύγκριση με το τρέχον επιχειρηματικό μοντέλο.
73. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να διενεργούν τμήματα της εν λόγω ανάλυσης ταυτόχρονα με την ποσοτική και την ποιοτική ανάλυση του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου, ιδίως την ανάλυση των προβλεπόμενων χρηματοοικονομικών αποδόσεων και των παραγόντων επιτυχίας της στρατηγικής.

4.7 Αξιολόγηση της βιωσιμότητας του επιχειρηματικού μοντέλου

74. Μετά τη διεξαγωγή των αναλύσεων που καλύπτονται στις ενότητες 4.4 και 4.5, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διατυπώνουν, ή να επικαιροποιούν, την άποψή τους σχετικά με τη βιωσιμότητα του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος βάσει της ικανότητάς του να παραγάγει αποδεκτές αποδόσεις κατά τους επόμενους 12 μήνες, λαμβάνοντας υπόψη τις ποσοτικές επιδόσεις του, τους βασικούς παράγοντες επιτυχίας, τις κυριότερες εξαρτήσεις του, καθώς και το επιχειρηματικό περιβάλλον.
75. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν το ύψος των αποδόσεων με τα εξής κριτήρια:
- α. απόδοση ιδίων κεφαλαίων (ROE) ως προς το κόστος ιδίων κεφαλαίων (COE) ή ισοδύναμο δείκτη μέτρησης: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν κατά πόσον το επιχειρηματικό μοντέλο παράγει απόδοση άνω του κόστους (μη περιλαμβανομένων των εφάπαξ στοιχείων) επί τη βάσει της απόδοσης ιδίων κεφαλαίων (ROE) ως προς το κόστος ιδίων κεφαλαίων (COE)· άλλα κριτήρια μέτρησης, όπως η απόδοση ενεργητικού ή η προσαρμοσμένη στον κίνδυνο απόδοση κεφαλαίου, καθώς και η εξέταση των μεταβολών των εν λόγω

στοιχείων μέτρησης κατά τη διάρκεια του οικονομικού κύκλου, μπορούν επίσης να στηρίζουν αυτήν την εκτίμηση·

- β. χρηματοδοτική διάρθρωση: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν κατά πόσον το μείγμα χρηματοδότησης είναι κατάλληλο για το επιχειρηματικό μοντέλο και τη στρατηγική· οι διακυμάνσεις ή οι αναντιστοιχίες στο μείγμα χρηματοδότησης μπορεί να σημαίνουν ότι ένα επιχειρηματικό μοντέλο ή μια στρατηγική, ακόμη και αν παράγει αποδόσεις άνω του κόστους, ενδέχεται να μην έχει βιώσιμο ή διατηρήσιμο χαρακτήρα, δεδομένου του υφιστάμενου ή μελλοντικού επιχειρηματικού περιβάλλοντος· και
- γ. διάθεση ανάληψης κινδύνων: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν κατά πόσον το επιχειρηματικό μοντέλο ή η στρατηγική του ιδρύματος στηρίζεται σε διάθεση ανάληψης κινδύνων, είτε όσον αφορά μεμονωμένους κινδύνους (π.χ. πιστωτικός κίνδυνος, κίνδυνος αγοράς) είτε σε γενικότερο πλαίσιο, η οποία θεωρείται υψηλή σε απόλυτο βαθμό ή σε σύγκριση με την ομάδα αναφοράς για την παραγωγή επαρκών αποδόσεων.

4.8 Αξιολόγηση της βιωσιμότητας της στρατηγικής του ιδρύματος

- 76. Μετά τη διεξαγωγή των αναλύσεων που καλύπτονται στις ενότητες 4.4 έως 4.6, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διατυπώνουν, ή να επικαιροποιούν, την άποψή τους σχετικά με τη βιωσιμότητα της στρατηγικής του ιδρύματος βάσει της ικανότητάς του να παραγάγει αποδεκτές αποδόσεις, όπως ορίζονται ανωτέρω, κατά τη διάρκεια μελλοντικής περιόδου τουλάχιστον 3 ετών, λαμβάνοντας υπόψη τα στρατηγικά σχέδια και τις χρηματοοικονομικές προβλέψεις του ιδρύματος και την αξιολόγησης του επιχειρηματικού περιβάλλοντος.
- 77. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη βιωσιμότητα της στρατηγικής του ιδρύματος με βάση:
 - α. την αξιοπιστία των παραδοχών και των προβλεπόμενων χρηματοοικονομικών επιδόσεων του ιδρύματος σε σύγκριση με την εποπτική άποψη για το υφιστάμενο και μελλοντικό επιχειρηματικό περιβάλλον·
 - β. την εποπτική άποψη για τις προβλεπόμενες χρηματοοικονομικές επιδόσεις στο επιχειρηματικό περιβάλλον (όταν η εν λόγω άποψη είναι διαφορετική από τις παραδοχές του ιδρύματος)· και
 - γ. το επίπεδο κινδύνου της στρατηγικής (δηλαδή τον βαθμό πολυπλοκότητας και φιλοδοξίας της στρατηγικής σε σύγκριση με το τρέχον επιχειρηματικό μοντέλο) και τη συνακόλουθη πιθανότητα επιτυχίας βάσει των πιθανών δυνατοτήτων εκτέλεσης που διαθέτει το ίδρυμα (οι οποίες υπολογίζονται με βάση την επιτυχία του ιδρύματος ως προς την εκτέλεση προηγούμενων στρατηγικών παρόμοιας κλίμακας ή τις επιδόσεις σε σχέση με το στρατηγικό σχέδιο μέχρι στιγμής).

4.9 Αξιολόγηση αδύναμων σημείων

78. Μετά τη διεξαγωγή της ανάλυσης του επιχειρηματικού μοντέλου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τα κύρια σημεία στα οποία εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα λόγω του επιχειρηματικού μοντέλου και της στρατηγικής του, λαμβάνοντας υπόψη:
- α. χαμηλές αναμενόμενες χρηματοοικονομικές αποδόσεις·
 - β. εξάρτηση από μη ρεαλιστική στρατηγική·
 - γ. υπερβολικές συγκεντρώσεις ή μεταβλητότητα (π.χ. των κερδών)·
 - δ. υπερβολική ανάληψη κινδύνων·
 - ε. προβληματικά σημεία ως προς τη χρηματοδοτική διάρθρωση· ή/και
 - στ. σημαντικά εξωτερικά ζητήματα (π.χ. κανονιστικές απειλές, όπως η επιβολή απαίτησης διαχωρισμού «ring fencing» επιχειρηματικών μονάδων).
79. Κατόπιν της ανωτέρω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με τη βιωσιμότητα του επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος και τη διατηρησιμότητα της στρατηγικής του, καθώς και την λήψη απαραίτητων μέτρων για την αντιμετώπιση προβλημάτων και σημείων που προκαλούν ανησυχία.

4.10 Σύνοψη πορισμάτων και βαθμολόγησης

80. Βάσει της αξιολόγησης της βιωσιμότητας και της διατηρησιμότητας του επιχειρηματικού μοντέλου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώσουν ολοκληρωμένη άποψη για τη βιωσιμότητα του επιχειρηματικού μοντέλου και τη διατηρησιμότητα της στρατηγικής, καθώς και για τυχόν πιθανούς κινδύνους για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος που προκύπτουν από την εν λόγω αξιολόγηση. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε σύνοψη πορισμάτων, συνοδευόμενη από μία βαθμολόγηση η οποία βασίζεται στις παραμέτρους που προσδιορίζονται στον πίνακα 2.

Πίνακας 2. Εποπτικές παράμετροι για τη βαθμολόγηση του επιχειρηματικού μοντέλου και της στρατηγικής

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παράμετροι
1	Το επιχειρηματικό μοντέλο και η στρατηγική δεν ενέχουν κίνδυνο για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα παράγει ισχυρές και σταθερές αποδόσεις οι οποίες θεωρούνται αποδεκτές λαμβανομένης υπόψη της διάθεσης ανάληψης κινδύνων και της χρηματοδοτικής διάρθρωσης του ιδρύματος. • Δεν υπάρχουν σημαντικές συγκεντρώσεις στοιχείων ενεργητικού ούτε μεταβολές στις σημαντικές πηγές εσόδων. • Το ίδρυμα κατέχει ισχυρή ανταγωνιστική θέση στις αγορές του που δραστηριοποιείται και διαθέτει στρατηγική η οποία μπορεί να ενισχύσει περαιτέρω τη θέση του. • Το ίδρυμα έχει καταρτίσει χρηματοοικονομικές προβλέψεις βάσει εύλογων παραδοχών σε σχέση με το μελλοντικό επιχειρηματικό περιβάλλον. • Τα στρατηγικά σχέδια είναι σύμφωνα με το τρέχον επιχειρηματικό μοντέλο και τις δυνατότητες υλοποίησης που διαθέτει η διοίκηση.
2	Το επιχειρηματικό μοντέλο και η στρατηγική ενέχουν χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα παράγει μέσες αποδόσεις σε σύγκριση με την ομάδα αναφοράς ή/και σε σχέση με τις ιστορικές αποδόσεις, οι οποίες θεωρούνται εν γένει αποδεκτές λαμβανομένης υπόψη της διάθεσης ανάληψης κινδύνων και της χρηματοδοτικής διάρθρωσης του ιδρύματος. • Υπάρχουν συγκεντρώσεις σε στοιχεία ενεργητικού ή πηγές εσόδων. • Το ίδρυμα αντιμετωπίζει πιέσεις από τον ανταγωνισμό στα προϊόντα/στις υπηρεσίες του σε μία ή περισσότερες κύριες αγορές που δραστηριοποιείται. Υπάρχουν ορισμένες αμφιβολίες

		<p>σχετικά με τη δυνατότητα αντιμετώπισης της κατάστασης με βάση τη στρατηγική του ιδρύματος.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα έχει καταρτίσει χρηματοοικονομικές προβλέψεις βάσει αισιόδοξων παραδοχών σχετικά με το μελλοντικό επιχειρηματικό περιβάλλον. • Τα στρατηγικά σχέδια κρίνονται λογικά σύμφωνα με το τρέχον επιχειρηματικό μοντέλο και των δυνατοτήτων υλοποίησης που διαθέτει η διοίκηση, όχι όμως χωρίς περεταίρω ανάληψη κινδύνου.
3	<p>Το επιχειρηματικό μοντέλο και η στρατηγική ενέχουν μεσαίο επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα παράγει συχνά χαμηλές ή ασταθείς αποδόσεις, ή στηρίζεται σε διάθεση ανάληψης κινδύνων ή χρηματοδοτική διάρθρωση για την παραγωγή κατάλληλων αποδόσεων οι οποίες εγείρουν ανησυχίες σε εποπτικό επίπεδο. • Υπάρχουν σημαντικές συγκεντρώσεις στοιχείων ενεργητικού ή συγκεντρώσεις πηγών εσόδων. • Το ίδρυμα κατέχει χαμηλή ανταγωνιστική θέση για τα προϊόντα/τις υπηρεσίες του στις αγορές που δραστηριοποιείται και έχει παρουσία σε ορισμένους επιχειρηματικούς τομείς με καλές προοπτικές. Το μερίδιο αγοράς του ιδρύματος σημειώνει σημαντική μείωση. Υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με τη δυνατότητα αντιμετώπισης της κατάστασης με βάση τη στρατηγική του ιδρύματος. • Το ίδρυμα έχει καταρτίσει χρηματοοικονομικές προβλέψεις βάσει υπερβολικά αισιόδοξων παραδοχών σχετικά με το μελλοντικό επιχειρηματικό περιβάλλον. • Τα στρατηγικά σχέδια ενδεχομένως να

		<p>μη μπορούν να πραγματοποιηθούν, δεδομένου του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου και των δυνατοτήτων υλοποίησης που διαθέτει η διοίκηση.</p>
4	<p>Το επιχειρηματικό μοντέλο και η στρατηγική ενέχουν υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα παράγει πολύ χαμηλές και ιδιαίτερα ασταθείς αποδόσεις, ή στηρίζεται σε απαράδεκτη διάθεση ανάληψης κινδύνων ή χρηματοδοτική διάρθρωση για να παραγάγει κατάλληλες αποδόσεις. • Το ίδρυμα έχει υπερβολικές συγκεντρώσεις στοιχείων ενεργητικού ή εμφανίζει διακύμανση στις σημαντικές πηγές εσόδων. • Το ίδρυμα κατέχει αδύναμη ανταγωνιστική θέση για τα προϊόντα/τις υπηρεσίες του στις επιλεγμένες αγορές του και συμμετέχει σε επιχειρηματικούς τομείς με πολύ ισχνές προοπτικές. Η κατάσταση με βάση τα στρατηγικά σχέδια του ιδρύματος δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί. • Το ίδρυμα έχει καταρτίσει χρηματοοικονομικές προβλέψεις βάσει άκρως εξωπραγματικών παραδοχών σχετικά με το μελλοντικό επιχειρηματικό περιβάλλον. • Τα στρατηγικά σχέδια δεν μπορούν να υλοποιηθούν δεδομένου του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου και των δυνατοτήτων υλοποίησης που διαθέτει η διοίκηση.

Τίτλος 5. Αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος

5.1 Γενικές παράμετροι

81. Οι αξιολογήσεις των αρμόδιων αρχών σχετικά με τις ρυθμίσεις εσωτερικής διακυβέρνησης και τους ελέγχους σε επίπεδο ιδρύματος πρέπει να επικεντρώνονται, αφενός, στην εξακρίβωση του ότι τα εν λόγω στοιχεία ανταποκρίνονται στο προφίλ κινδύνου του ιδρύματος, το επιχειρηματικό του μοντέλο, το μέγεθος και την πολυπλοκότητα του ιδρύματος και, αφετέρου, στον προσδιορισμό του βαθμού στον οποίο το ίδρυμα τηρεί τις απαιτήσεις και τα πρότυπα ορθής εσωτερικής διακυβέρνησης και τις ρυθμίσεις του ελέγχου των κινδύνων, όπως ορίζεται στην ισχύουσα νομοθεσία της ΕΕ και τις διεθνείς κατευθυντήριες οδηγίες στον τομέα αυτόν. Για την εν λόγω αξιολόγηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο σημαντικών επιπτώσεων από άποψη προληπτικής εποπτείας τον οποίον ενέχουν οι ανεπαρκείς ρυθμίσεις διακυβέρνησης και ελέγχου, καθώς και τον αντίκτυπό τους στη βιωσιμότητα του ιδρύματος.
82. Για τη ΔΕΕΑ, η αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος πρέπει να περιλαμβάνει την αξιολόγηση των εξής τομέων:
- α. συνολικό πλαίσιο εσωτερικής διακυβέρνησης·
 - β. εταιρική κουλτούρα και νοοτροπία αντιμετώπισης των κινδύνων·
 - γ. οργάνωση και λειτουργία του Διοικητικού συμβουλίου·
 - δ. πολιτικές και πρακτικές αποδοχών·
 - ε. πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ·
 - στ. πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου, συμπεριλαμβανομένης της λειτουργίας της μονάδας εσωτερικού ελέγχου·
 - ζ. συστήματα πληροφορικής και επιχειρησιακής συνέχειας· και
 - η. ρυθμίσεις σχεδίου ανάκαμψης.
83. Στον παρόντα τίτλο δεν εξετάζονται πτυχές της διακυβέρνησης και της διαχείρισης κινδύνων/των ελέγχων που αφορούν μεμονωμένους τύπους κινδύνων (δηλαδή που δεν αφορούν ολόκληρο το ίδρυμα), καθώς τα κριτήρια για την αξιολόγηση των εν λόγω στοιχείων εξετάζονται στους τίτλους 6 και 8.

84. Η αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος πρέπει να λαμβάνει υπόψη την αξιολόγηση της διαχείρισης και του ελέγχου των κινδύνων που αναφέρονται στους τίτλους 6 και 8, καθώς και τις αξιολογήσεις της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ που αναφέρονται στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ ως προς το κεφάλαιο (τίτλος 7) και ως προς τη ρευστότητα (τίτλος 9). Ομοίως, η ανάλυση ανά επιμέρους κίνδυνο στο πλαίσιο των υπολογισμών/εκτιμήσεων κεφαλαίων της ΔΑΕΕΚ, που εξετάζεται στον τίτλο 7, καθώς και τυχόν ελλείψεις που εντοπίζονται στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στην αξιολόγηση του συνολικού πλαισίου της ΔΑΕΕΚ που πραγματοποιείται βάσει του παρόντος τίτλου.

5.2 Συνολικό πλαίσιο εσωτερικής διακυβέρνησης

85. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλη και διακριτή εταιρική δομή η οποία είναι «κατάλληλη για τον επιδιωκόμενο σκοπό», καθώς και εάν εφαρμόζει κατάλληλες ρυθμίσεις διακυβέρνησης. Σύμφωνα με τις *κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με την εσωτερική διακυβέρνηση*¹, στο πλαίσιο της εν λόγω αξιολόγησης πρέπει να αξιολογείται εάν το ίδρυμα διασφαλίζει τουλάχιστον:

- α. μία ισχυρή και διαφανή οργανωτική δομή με σαφείς αρμοδιότητες, περιλαμβανομένου του Διοικητικού συμβουλίου και των επιτροπών του·
- β. ότι το Διοικητικό συμβούλιο γνωρίζει και κατανοεί τη λειτουργική δομή του ιδρύματος (π.χ. τις οντότητες, τους δεσμούς και τις σχέσεις μεταξύ τους· τους φορείς ειδικού σκοπού ή άλλες παρόμοιες δομές) και τους συναφείς κινδύνους (αρχή «γνώριζε τη δομή σου»)·
- γ. πολιτικές κινδύνου και πολιτικές για την αναγνώριση και την αποφυγή συγκρούσεις συμφερόντων·
- δ. πολιτική και στρατηγική εξωτερικής ανάθεσης δραστηριοτήτων σε τρίτους που λαμβάνει υπόψη τον αντίκτυπο της εξωτερικής αυτής ανάθεσης στην επιχειρηματική δραστηριότητα του ιδρύματος και τους κινδύνους που αντιμετωπίζει, καθώς και πολιτικές εξωτερικής ανάθεσης οι οποίες πληρούν τις απαιτήσεις που καθορίζονται στις *κατευθυντήριες γραμμές της EΕΑΤΕ σχετικά με την εξωτερική ανάθεση*²· και
- ε. ότι το πλαίσιο εσωτερικής διακυβέρνησης είναι διαφανές για τους συσχετιζόμενους.

¹ GL 44 της 27.9.2011.

² 14.12.2006.

5.3 Εταιρική κουλτούρα και νοοτροπία αντιμετώπισης των κινδύνων

86. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει υγιή εταιρική κουλτούρα και νοοτροπία αντιμετώπισης των κινδύνων, η οποία να είναι κατάλληλη για την κλίμακα, την πολυπλοκότητα και τη φύση των δραστηριοτήτων του ιδρύματος, και να βασίζεται σε υγιείς, σαφώς δεδηλωμένες αξίες που λαμβάνουν υπόψη τη διάθεση ανάληψης κινδύνων του ιδρύματος.
87. Σύμφωνα με τις *κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με την εσωτερική διακυβέρνηση*, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν:
- α. το Διοικητικό συμβούλιο φέρει τη συνολική ευθύνη για το ίδρυμα και θεσπίζει τη στρατηγική του ιδρύματος·
 - β. το Διοικητικό συμβούλιο καθορίζει τις αρχές διακυβέρνησης, τις εταιρικές αξίες και τα κατάλληλα πρότυπα, συμπεριλαμβανομένων ανεξάρτητων διεργασιών και διαδικασιών καταγγελίας δυσλειτουργιών·
 - γ. η νοοτροπία του ιδρύματος ως προς την εταιρική δεοντολογία και ως προς τη διαχείριση κινδύνων δημιουργεί ένα περιβάλλον αποτελεσματικών προκλήσεων στο πλαίσιο του οποίου οι διαδικασίες λήψης αποφάσεων προάγουν ένα φάσμα απόψεων (π.χ. με τη συμπερίληψη ανεξάρτητων μελών στις επιτροπές του Διοικητικού συμβουλίου)· και
 - δ. υπάρχουν στοιχεία που καταδεικνύουν ότι οι στρατηγικές και οι πολιτικές κοινοποιούνται με σαφή και ισχυρό τρόπο σε όλο το αρμόδιο προσωπικό, καθώς και ότι η νοοτροπία ως προς τη διαχείριση κινδύνων εφαρμόζεται σε όλα τα επίπεδα του ιδρύματος.

5.4 Οργάνωση και λειτουργία του Διοικητικού συμβουλίου

88. Σύμφωνα με τις *κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με την εσωτερική διακυβέρνηση* και τις *κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με την αξιολόγηση της καταλληλότητας των μελών του Διοικητικού συμβουλίου και των προσώπων που κατέχουν καίριες θέσεις*³, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν:
- α. τον καθορισμό, την επίβλεψη και την τακτική αξιολόγηση του πλαισίου εσωτερικής διακυβέρνησης με τις βασικές συνιστώσες του από το Διοικητικό συμβούλιο· και

³ EBA/GL/2012/06 της 22.11.2012.

β. κατά πόσον υπάρχει αποτελεσματική αλληλεπίδραση μεταξύ των διοικητικών και των εποπτικών καθηκόντων του Διοικητικού συμβουλίου.

89. Σύμφωνα με το άρθρο 91 παράγραφος 12 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με την εσωτερική διακυβέρνηση και σχετικά με την αξιολόγηση της καταλληλότητας των μελών του Διοικητικού συμβουλίου και των προσώπων που κατέχουν καίριες θέσεις, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τη σύνθεση και τη λειτουργία του Διοικητικού συμβουλίου και των επιτροπών του αξιολογώντας εάν:

- α. ο αριθμός των μελών του συμβουλίου είναι επαρκής, και η σύνθεσή του είναι κατάλληλη
- β. τα μέλη επιδεικνύουν επαρκές επίπεδο δέσμευσης αλλά και ανεξαρτησίας·
- γ. υπάρχει μία κατάλληλη και δέουσα αξιολόγηση των μελών κατά τον διορισμό τους και σε συνεχή βάση·
- δ. η αποτελεσματικότητα του Διοικητικού συμβουλίου υπόκειται σε αξιολόγηση·
- ε. εφαρμόζονται κατάλληλες πρακτικές και διαδικασίες εσωτερικής διακυβέρνησης για το Διοικητικό συμβούλιο και τις επιτροπές του, κατά περίπτωση· και
- στ. παρέχεται επαρκής χρόνος στα μέλη του Διοικητικού συμβουλίου για την εξέταση των θεμάτων κινδύνου και εάν χορηγείται κατάλληλη πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση κινδύνου του ιδρύματος.

5.5 Πολιτικές και πρακτικές αποδοχών

90. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει πολιτική αποδοχών όπως προσδιορίζεται στα άρθρα 92 έως 96 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και κατάλληλες πολιτικές αποδοχών για όλα τα μέλη του προσωπικού του ιδρύματος. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με την εσωτερική διακυβέρνηση και σχετικά με τις πολιτικές και τις πρακτικές αποδοχών⁴, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν:

- α. η πολιτική αποδοχών συνάδει με το προφίλ κινδύνου του ιδρύματος και διατηρείται, εγκρίνεται και επιβλέπεται από το Διοικητικό συμβούλιο·
- β. τα συστήματα αποζημίωσης που εφαρμόζονται υποστηρίζουν τις εταιρικές αξίες του ιδρύματος και εναρμονίζονται με τη διάθεση ανάληψης κινδύνων, την επιχειρηματική στρατηγική και τα μακροπρόθεσμα συμφέροντά του ιδρύματος·

⁴ 10.12.2010.

- γ. διασφαλίζεται ο κατάλληλος εντοπισμός των υπαλλήλων που έχουν ουσιώδη αντίκτυπο στο προφίλ κινδύνου του ιδρύματος καθώς και η ορθή εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2014, ιδίως όσον αφορά:
 - i. την εφαρμογή των ποιοτικών και ποσοτικών κριτηρίων για τον εντοπισμό των υπαλλήλων· και
 - ii. τις διατάξεις για την εξαίρεση των υπαλλήλων που εντοπίζονται μόνο βάσει των ποσοτικών κριτηρίων που προσδιορίζονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2014·
- δ. η πολιτική αποδοχών παρέχει κίνητρα για υπερβολική ανάληψη κινδύνων· και
- ε. ο συνδυασμός μεταβλητών και σταθερών αποδοχών είναι κατάλληλος και τηρούνται οι διατάξεις για τον περιορισμό της μεταβλητής συνιστώσας των αποδοχών –σε 100% της σταθερής συνιστώσας των αποδοχών (200% με την έγκριση των μετόχων)– και οι μεταβλητές αποδοχές δεν καταβάλλονται μέσω μηχανισμών ή μεθόδων που διευκολύνουν τη μη συμμόρφωση με την οδηγία 2013/36/ΕΕ ή τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

5.6 Πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων

91. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το Διοικητικό συμβούλιο του ιδρύματος έχει συγκροτήσει κατάλληλο πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων καθώς και διαδικασίες διαχείρισης κινδύνων. Η εν λόγω αξιολόγηση πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον εξέταση σχετικά με τα εξής στοιχεία:

- α. πλαίσιο και στρατηγική της διάθεσης ανάληψης κινδύνων
- β. πλαίσια των ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ· και
- γ. δυνατότητες προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων.

5.6.1 Πλαίσιο και στρατηγική της διάθεσης ανάληψης κινδύνων

92. Για την εξέταση του πλαισίου και της στρατηγικής της διάθεσης ανάληψης κινδύνων του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν:

- α. κατά πόσον στο πλαίσιο της διάθεσης ανάληψης κινδύνων λαμβάνονται υπόψη όλοι οι σημαντικοί κίνδυνοι στους οποίους είναι εκτεθειμένο το ίδρυμα και κατά πόσον το εν λόγω πλαίσιο περιέχει ανώτατα και κατώτατα όρια και όρια ανοχής όσον αφορά τους κινδύνους·
- β. κατά πόσον η διάθεση ανάληψης κινδύνων και η στρατηγική κινδύνων είναι συνεπείς, και εάν αμφότερες εφαρμόζονται κατάλληλα·

- γ. κατά πόσον το πλαίσιο της διάθεσης ανάληψης κινδύνων είναι σύμφωνο με την μελλοντική περίοδο καθώς και με τον ορίζοντα στρατηγικού σχεδιασμού, και εάν επανεξετάζεται τακτικά·
- δ. κατά πόσον η αρμοδιότητα του Διοικητικού συμβουλίου σε σχέση με το πλαίσιο της διάθεσης ανάληψης κινδύνων καθορίζεται σαφώς και ασκείται στην πράξη·
- ε. κατά πόσον η στρατηγική κινδύνων λαμβάνει δεόντως υπόψη τους χρηματοοικονομικούς πόρους του ιδρύματος (δηλαδή η διάθεση ανάληψης κινδύνων πρέπει να συνάδει με τις εποπτικές απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και ρευστότητας και με άλλα εποπτικά μέτρα)· και
- στ. κατά πόσον η δήλωση διάθεσης ανάληψης κινδύνων τεκμηριώνεται γραπτώς και εάν υπάρχουν στοιχεία που καταδεικνύουν ότι κοινοποιείται στο προσωπικό του ιδρύματος.

93. Κατά την αξιολόγηση του πλαισίου διαχείρισης κινδύνων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον βαθμό στον οποίο το εν λόγω πλαίσιο είναι ενσωματωμένο στη συνολική στρατηγική του ιδρύματος και τον τρόπο με τον οποίο την επηρεάζει. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη σύνδεση μεταξύ του στρατηγικού σχεδίου, του κινδύνου και των πλαισίων διαχείρισης κεφαλαίων και ρευστότητας.

5.6.2 Πλαίσια των διαδικασιών ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ

94. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προβαίνουν σε περιοδική επανεξέταση των διαδικασιών ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ του ιδρύματος και να προσδιορίζουν (1) την αρτιότητα, (2) την αποτελεσματικότητα και (3) την πληρότητα των εν λόγω διαδικασιών σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται στην παρούσα ενότητα. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν με ποιον τρόπο οι διαδικασίες ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ ενσωματώνονται στις συνολικές πρακτικές διαχείρισης κινδύνων και στρατηγικής διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένου του κεφαλαιακού προγραμματισμού και του προγραμματισμού σχετικά με τη ρευστότητα.
95. Οι εν λόγω αξιολογήσεις πρέπει να συμβάλλουν στον υπολογισμό των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων και στην αξιολόγηση της κεφαλαιακής επάρκειας όπως περιγράφεται στον τίτλο 7, καθώς και στην αξιολόγηση της επάρκειας ρευστότητας όπως περιγράφεται στον τίτλο 9.

Αρτιότητα των διαδικασιών ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ

96. Προκειμένου να αξιολογήσουν την αρτιότητα των διαδικασιών ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάσουν τον αναλογικό χαρακτήρα των πολιτικών, των διεργασιών, των πληροφοριών και των προτύπων που συγκροτούν τις διαδικασίες ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ ως προς τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων του ιδρύματος. Προς τούτο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν

την καταλληλότητα των διαδικασιών ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ για την εκτίμηση και τη διατήρηση επαρκούς επιπέδου εσωτερικού κεφαλαίου και ρευστότητας για την κάλυψη κινδύνων στους οποίους είναι εκτεθειμένο ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα και για τη λήψη επιχειρηματικών αποφάσεων (π.χ. για την κατανομή κεφαλαίου βάσει του επιχειρηματικού σχεδίου), μεταξύ άλλων και σε συνθήκες ακραίων καταστάσεων, σύμφωνα με τις *κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕΑΤΕ για την προσομοίωση ακραίων καταστάσεων*⁵.

97. Κατά την αξιολόγηση της αρτιότητας των διαδικασιών ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη, κατά περίπτωση:

- α. κατά πόσον οι μέθοδοι και οι παραδοχές τις οποίες υιοθετούν τα ιδρύματα είναι συνεπείς και κατάλληλες για όλο το φάσμα των κινδύνων, βασίζονται σε εδραιωμένα εμπειρικά δεδομένα, χρησιμοποιούν ορθές βαθμονομημένες παραμέτρους και εφαρμόζονται εξίσου/τόσο για τη μέτρηση των κινδύνων όσο και για τη διαχείριση κεφαλαίου και ρευστότητας·
- β. κατά πόσον το επίπεδο εμπιστοσύνης συνάδει με τη διάθεση ανάληψης κινδύνων και κατά πόσον οι εσωτερικές παραδοχές διαφοροποίησης αντικατοπτρίζουν το επιχειρηματικό μοντέλο και τις στρατηγικές κινδύνων·
- γ. κατά πόσον ο ορισμός και η σύνθεση των διαθέσιμων πηγών εσωτερικού κεφαλαίου ή ρευστότητας που λαμβάνονται υπόψη από το ίδρυμα για τους σκοπούς των διαδικασιών ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ συνάδουν με τη μέτρηση κινδύνων που διενεργείται από το ίδρυμα και μπορούν να συμπεριληφθούν στον υπολογισμό των ιδίων κεφαλαίων και των αποθεμάτων ρευστότητας· και
- δ. κατά πόσον η διανομή/κατανομή των διαθέσιμων πηγών εσωτερικού κεφαλαίου και ρευστότητας μεταξύ επιχειρηματικών τομέων ή νομικών οντοτήτων αντικατοπτρίζει ορθά τον κίνδυνο στον οποίον εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί, αντίστοιχα, καθένας ή καθεμία εξ αυτών, και κατά πόσο λαμβάνει υπόψη τυχόν νομικούς ή λειτουργικούς περιορισμούς ως προς τη δυνατότητα μεταφοράς των εν λόγω πόρων.

Αποτελεσματικότητα των διαδικασιών ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ

98. Κατά την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τη χρήση τους στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και διαχείρισης σε όλα τα επίπεδα του ιδρύματος (π.χ. καθορισμός ορίων, μέτρηση επιδόσεων κ.λπ.). Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον τρόπο με τον οποίο το ίδρυμα χρησιμοποιεί τις διαδικασίες ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ στη διαχείριση κινδύνων, κεφαλαίων και ρευστότητας του ιδρύματος (δοκιμή χρήσης υποδείγματος). Στην αξιολόγηση πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η διασύνδεση και η αλληλένδετη λειτουργία

⁵ GL 32 της 26.8.2010.

των διαδικασιών ΔΑΕΕΚ /ΔΑΕΕΡ με το πλαίσιο της διάθεσης ανάληψης κινδύνων, τη διαχείριση κινδύνων, τη διαχείριση ρευστότητας και κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένων μελλοντικών στρατηγικών χρηματοδότησης, και κατά πόσον ενδείκνυται για το επιχειρηματικό μοντέλο και την πολυπλοκότητα του ιδρύματος.

99. Για τον σκοπό αυτόν, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει πολιτικές, διαδικασίες και εργαλεία προκειμένου να διευκολύνει:

- α. τον σαφή προσδιορισμό των μονάδων ή/και των διοικητικών επιτροπών που είναι αρμόδιες για τα διάφορα στοιχεία των διαδικασιών ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ (π.χ. μοντελοποίηση και ποσοτικοποίηση, εσωτερικός έλεγχος και επικύρωση, παρακολούθηση και αναφορά, παραπομπή ζητημάτων σε ανώτερη βαθμίδα της ιεραρχικής κλίμακας κ.λπ.)·
- β. τον κεφαλαιακό προγραμματισμό και τον προγραμματισμό ρευστότητας: ο υπολογισμός των πηγών κεφαλαίου και ρευστότητας σε μελλοντοστραφή βάση (συμπεριλαμβανομένων και υποθετικών σεναρίων ακραίων καταστάσεων) σε σχέση με τη συνολική στρατηγική ή σημαντικές συναλλαγές·
- γ. την κατανομή και την παρακολούθηση των πηγών κεφαλαίου και ρευστότητας μεταξύ επιχειρηματικών τομέων και ειδών κινδύνου (π.χ. τα καθορισμένα όρια κινδύνου για επιχειρηματικούς τομείς, οντότητες ή επιμέρους κινδύνους συνάδουν με τον στόχο της διασφάλισης της συνολικής επάρκειας των πηγών εσωτερικού κεφαλαίου και ρευστότητας του ιδρύματος)·
- δ. την τακτική και άμεση υποβολή αναφορών για την κεφαλαιακή επάρκεια και την επάρκεια ρευστότητας στα ανώτερα διοικητικά στελέχη και στο Διοικητικό συμβούλιο. Ειδικότερα, η συχνότητα της υποβολής αναφορών πρέπει να είναι επαρκής σε σχέση με τους κινδύνους και την εξέλιξη του όγκου επιχειρηματικής δραστηριότητας, τα υφιστάμενα εσωτερικά αποθέματα και την εσωτερική διαδικασία λήψης αποφάσεων, ώστε να παρέχει στη διοίκηση του ιδρύματος τη δυνατότητα να εφαρμόζει διορθωτικά μέτρα πριν τεθεί σε κίνδυνο η κεφαλαιακή επάρκεια ή η επάρκεια ρευστότητας· και
- ε. την ενημέρωση των ανώτερων διοικητικών στελεχών ή του Διοικητικού συμβουλίου και τη λήψη μέτρων σε περίπτωση που η επιχειρηματική στρατηγική ή/και σημαντικές μεμονωμένες συναλλαγές ενδέχεται να μην συνάδουν με τη διαδικασία ΔΑΕΕΚ και το διαθέσιμο εσωτερικό κεφάλαιο (π.χ. έγκριση από ανώτερα διοικητικά στελέχη για μια σημαντική συναλλαγή εάν η εν λόγω συναλλαγή είναι πιθανό να έχει σημαντικό αντίκτυπο στο διαθέσιμο εσωτερικό κεφάλαιο) και τη διαδικασία ΔΑΕΕΡ.

100. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το Διοικητικό συμβούλιο επιδεικνύει τη δέουσα προσήλωση και γνώση σχετικά με τις διαδικασίες ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ και τα αποτελέσματά τους. Ειδικότερα, πρέπει να αξιολογούν εάν το Διοικητικό

συμβούλιο εγκρίνει τα πλαίσια των διαδικασιών ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ και τα αποτελέσματά τους και, κατά περίπτωση, τα αποτελέσματα της εσωτερικής επικύρωσης των διαδικασιών ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ.

101. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον βαθμό στον οποίο η φύση των διαδικασιών ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ είναι μελλοντοστραφής. Για τον σκοπό αυτόν, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη συνέπεια των διαδικασιών ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ με τον προγραμματισμό σχετικά με τα κεφάλαια και τη ρευστότητα και τα στρατηγικά σχέδια.

Πληρότητα των διαδικασιών ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ

102. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον βαθμό στον οποίο οι διαδικασίες ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ καλύπτουν τους επιχειρηματικούς τομείς, τις νομικές οντότητες και τους κινδύνους στους οποίους είναι εκτεθειμένο ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα, καθώς και τη συμμόρφωση των διαδικασιών ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ με τις νομικές απαιτήσεις. Ειδικότερα, πρέπει να αξιολογούν:

- α. εάν οι διαδικασίες ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ εφαρμόζονται με ομοιόμορφο και αναλογικό τρόπο για όλους τους συναφείς επιχειρηματικούς τομείς και τις οντότητες του ιδρύματος σε σχέση με τον προσδιορισμό και την εκτίμηση κινδύνου· β. εάν οι διαδικασίες ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ καλύπτουν όλους τους σημαντικούς κινδύνους ανεξαρτήτως εάν ο κίνδυνος προκύπτει από οντότητες που δεν υπόκεινται σε ενοποίηση (φορείς ειδικού σκοπού, οντότητες ειδικού σκοπού)· και
- γ. εάν οποιαδήποτε οντότητα έχει διαφορετικές ρυθμίσεις ή διαδικασίες εσωτερικής διακυβέρνησης από τις άλλες οντότητες του ομίλου, εάν οι εν λόγω αποκλίσεις είναι δικαιολογημένες (π.χ. η υιοθέτηση εξελιγμένων υποδειγμάτων από μέρος μόνο του ομίλου μπορεί να δικαιολογείται λόγω της έλλειψης επαρκών δεδομένων για την εκτίμηση των παραμέτρων για ορισμένους επιχειρηματικούς τομείς ή νομικές οντότητες, υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω επιχειρηματικοί τομείς ή νομικές οντότητες δεν αποτελούν πηγή συγκέντρωσης κινδύνων για το υπόλοιπο χαρτοφυλάκιο).

5.6.3 Προσομοίωση ακραίων καταστάσεων

103. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕΑΤΕ για την προσομοίωση ακραίων καταστάσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τα προγράμματα προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος, καλύπτοντας την καταλληλότητα της επιλογής των σχετικών σεναρίων και των αντίστοιχων παραδοχών, μεθόδων και υποδομών στις οποίες στηρίζονται, καθώς και στη χρήση των αποτελεσμάτων των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων. Η εν λόγω διαδικασία πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον αξιολόγηση για τα εξής στοιχεία:

- α. τον βαθμό στον οποίο η προσομοίωση ακραίων καταστάσεων είναι ενσωματωμένη στο πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων του ιδρύματος·
- β. τις ικανότητες και τις υποδομές του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων, για την εφαρμογή του προγράμματος προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων σε μεμονωμένους επιχειρηματικούς τομείς και οντότητες και σε ολόκληρο τον όμιλο, κατά περίπτωση·
- γ. τη συμμετοχή των ανώτερων διοικητικών στελεχών και του Διοικητικού συμβουλίου στα προγράμματα προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων· και
- δ. την ενσωμάτωση της προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και των αποτελεσμάτων της στη διαδικασία λήψης αποφάσεων σε ολόκληρο το ίδρυμα.

5.7 Πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου

104. Σύμφωνα με τις *κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με την εσωτερική διακυβέρνηση*, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου. Η αξιολόγηση αυτή πρέπει να καλύπτει τουλάχιστον:

- α. τον βαθμό στον οποίο το ίδρυμα διαθέτει πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου με καθορισμένες ανεξάρτητες μονάδες ελέγχου που λειτουργούν στο πλαίσιο σαφούς διαδικασίας λήψης αποφάσεων με σαφή κατανομή αρμοδιοτήτων για την εφαρμογή του πλαισίου και των συνιστωσών του·
- β. κατά πόσον το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου εφαρμόζεται σε κάθε τομέα του ιδρύματος, με τις επιχειρηματικές και υποστηρικτικές μονάδες να είναι αρμόδιες σε πρώτο επίπεδο για τη θέσπιση και τη διατήρηση κατάλληλων πολιτικών και διαδικασιών εσωτερικού ελέγχου·
- γ. κατά πόσον το ίδρυμα εφαρμόζει πολιτικές και διαδικασίες για τον προσδιορισμό, τη μέτρηση, την παρακολούθηση, τη μείωση και την αναφορά των κινδύνων και των σχετικών συγκεντρώσεων κινδύνων, και εάν αυτές εγκρίνονται από το Διοικητικό συμβούλιο·
- δ. κατά πόσον το ίδρυμα έχει συγκροτήσει μία ανεξάρτητη μονάδα ελέγχου κινδύνων η οποία συμμετέχει ενεργά στη εκπόνηση της στρατηγικής κινδύνου του ιδρύματος και σε όλες τις σημαντικές αποφάσεις διαχείρισης κινδύνων, και η οποία παρέχει στο Διοικητικό συμβούλιο και στα ανώτερα διοικητικά στελέχη κάθε σημαντική πληροφορία που σχετίζεται με κινδύνους·

- ε. κατά πόσον η ανεξάρτητη μονάδα ελέγχου των κινδύνων διασφαλίζει την καταλληλότητα των διαδικασιών μέτρησης, αξιολόγησης και παρακολούθησης των κινδύνων του ιδρύματος·
- στ. κατά πόσον το ίδρυμα διαθέτει επικεφαλής στη διαχείριση κινδύνων με επαρκή εντολή και ανεξαρτησία από την ανάληψη κινδύνων, καθώς και αποκλειστική αρμοδιότητα για τη λειτουργία ελέγχου των κινδύνων και την παρακολούθηση του πλαισίου διαχείρισης κινδύνων·
- ζ. κατά πόσον το ίδρυμα διαθέτει πολιτική συμμόρφωσης καθώς και μια μόνιμη και αποτελεσματική μονάδα συμμόρφωσης η οποία λογοδοτεί στο Διοικητικό συμβούλιο·
- η. κατά πόσον το ίδρυμα διαθέτει πολιτική και διαδικασία έγκρισης νέων προϊόντων με σαφώς καθορισμένο ρόλο για την ανεξάρτητη μονάδα ελέγχου των κινδύνων, η οποία εγκρίνεται από το Διοικητικό συμβούλιο· και
- θ. κατά πόσον το ίδρυμα έχει τη δυνατότητα να καταρτίζει εκθέσεις σχετικά με τους κινδύνους και να τις χρησιμοποιεί για σκοπούς διαχείρισης και κατά πόσον οι εν λόγω εκθέσεις είναι i) ακριβείς, πλήρεις, σαφείς και χρήσιμες, και εάν ii) καταρτίζονται και κοινοποιούνται στους σχετικούς ενδιαφερόμενους με τη δέουσα συχνότητα.

5.7.1 Μονάδα εσωτερικής επιθεώρησης

105. Σύμφωνα με τις *κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με την εσωτερική διακυβέρνηση*, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα έχει θεσπίσει μία αποτελεσματική μονάδα εσωτερικής επιθεώρησης η οποία διαθέτει τα εξής χαρακτηριστικά:

- α. έχει συγκροτηθεί σύμφωνα με τα εθνικά και διεθνή επαγγελματικά πρότυπα·
- β. ο σκοπός, η εξουσία και η αρμοδιότητά της καθορίζονται σε καταστατικό στο οποίο αναγνωρίζονται τα επαγγελματικά πρότυπα και το οποίο εγκρίνεται από το Διοικητικό συμβούλιο·
- γ. η οργανωτική ανεξαρτησία της μονάδας και η αντικειμενικότητα των εσωτερικών ελεγκτών προστατεύονται, καθώς λογοδοτούν απευθείας στο Διοικητικό συμβούλιο·
- δ. διαθέτει επαρκείς πόρους για την εκτέλεση των καθηκόντων της·
- ε. καλύπτει επαρκώς όλους τους απαραίτητους τομείς στο πρόγραμμα ελέγχου που καταρτίζεται βάσει των κινδύνων, περιλαμβανομένων των τομέων της

διαχείρισης κινδύνων, των εσωτερικών ελέγχων, των διαδικασιών ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ· και

στ. διαπιστώνει αποτελεσματικά την τήρηση των εσωτερικών πολιτικών και της συναφούς ευρωπαϊκής και εθνικής εκτελεστικής νομοθεσίας, και αντιμετωπίζει τυχόν παρεκκλίσεις από την εφαρμογή οποιασδήποτε εξ αυτών.

5.8 Συστήματα πληροφορικής και επιχειρησιακή συνέχεια

106. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με την εσωτερική διακυβέρνηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει αποτελεσματικά και αξιόπιστα συστήματα πληροφοριών και επικοινωνιών και εάν τα εν λόγω συστήματα υποστηρίζουν πλήρως δυνατότητες συγκέντρωσης δεδομένων που σχετίζονται με τους κινδύνους τόσο υπό κανονικές συνθήκες όσο και σε περιόδους ακραίων καταστάσεων. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα είναι τουλάχιστον σε θέση:

- α. να παράγει ακριβή και αξιόπιστα δεδομένα σχετικά με τους κινδύνους·
- β. να αποτυπώνει και να συγκεντρώνει όλα τα σημαντικά δεδομένα που αφορούν τους κινδύνους για ολόκληρο το ίδρυμα·
- γ. να παράγει εγκαίρως συγκεντρωτικά και επικαιροποιημένα δεδομένα σχετικά με τους κινδύνους· και
- δ. να παράγει συγκεντρωτικά δεδομένα σχετικά με τους κινδύνους, προκειμένου να ανταποκρίνεται σε ευρύ φάσμα αιτημάτων που υποβάλλονται κατ' απαίτηση του Διοικητικού συμβουλίου ή των αρμόδιων αρχών.

107. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν εάν το ίδρυμα έχει συγκροτήσει αποτελεσματική διαχείριση της επιχειρησιακής συνέχειας με δοκιμασμένα σχέδια έκτακτης ανάγκης και επιχειρησιακής συνέχειας για όλες τις κρίσιμες λειτουργίες και τους πόρους του.

5.9 Σχεδιασμός της ανάκαμψης

108. Για την αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τυχόν ευρήματα και ελλείψεις που επισημάνθηκαν κατά την αξιολόγηση των σχεδίων ανάκαμψης και των ρυθμίσεων του σχεδιασμού της ανάκαμψης, η οποία διενεργείται σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 8 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

109. Ομοίως, τα πορίσματα από την αξιολόγηση των στοιχείων της ΔΕΕΑ, συμπεριλαμβανομένων των ρυθμίσεων εσωτερικής διακυβέρνησης και των διαδικασιών ελέγχου σε επίπεδο ιδρύματος, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση των σχεδίων ανάκαμψης.

5.10 Εφαρμογή σε ενοποιημένη βάση και επιπτώσεις για οντότητες του ομίλου

110. Σε ενοποιημένη βάση, πέραν των στοιχείων που καλύπτονται στις ανωτέρω ενότητες, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν επιπλέον εάν:

- α. το Διοικητικό συμβούλιο της μητρικής επιχείρησης του ιδρύματος κατανοεί τόσο την οργάνωση του ομίλου και τους ρόλους των διαφόρων οντοτήτων του, όσο και τους δεσμούς και τις σχέσεις μεταξύ τους·
- β. η οργανωτική και νομική δομή του ομίλου –κατά περίπτωση– είναι σαφής και διακριτή, καθώς και κατάλληλη για το μέγεθος και την πολυπλοκότητα των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και λειτουργιών·
- γ. το ίδρυμα έχει συγκροτήσει αποτελεσματικό σύστημα πληροφόρησης της διοίκησης και υποβολής στοιχείων σε επίπεδο ομίλου, το οποίο εφαρμόζεται σε όλους τους σημαντικούς τομείς και τις νομικές οντότητες, και κατά πόσον το Διοικητικό συμβούλιο της μητρικής επιχείρησης του ιδρύματος έχει δυνατότητα έγκαιρης πρόσβασης στο εν λόγω σύστημα·
- δ. το Διοικητικό συμβούλιο της μητρικής επιχείρησης του ιδρύματος έχει καταρτίσει συνεκτικές στρατηγικές σε επίπεδο ομίλου, συμπεριλαμβανομένου ενός πλαισίου για τη διάθεση ανάληψης κινδύνων·
- ε. η διαχείριση κινδύνων σε επίπεδο ομίλου καλύπτει όλους τους σημαντικούς κινδύνους ανεξαρτήτως εάν ο κίνδυνος προκύπτει από οντότητες που δεν υπόκεινται σε ενοποίηση (φορείς ειδικού σκοπού, οντότητες ειδικού σκοπού)·
- στ. το ίδρυμα διεξάγει τακτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων που καλύπτουν το σύνολο των σημαντικών κινδύνων και οντοτήτων σύμφωνα με τις *κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕΑΤΕ για την προσομοίωση ακραίων καταστάσεων*· και
- ζ. η μονάδα εσωτερικής επιθεώρησης σε επίπεδο ομίλου διαχωρίζεται από όλες τις άλλες μονάδες, διαθέτει ενιαίο πρόγραμμα ελέγχου για το σύνολο του ομίλου, το οποίο καταρτίζεται βάσει των κινδύνων, στελεχώνεται με το κατάλληλο προσωπικό και λογοδοτεί απευθείας στο Διοικητικό συμβούλιο της μητρικής επιχείρησης.

111. Κατά τη διεξαγωγή της αξιολόγησης της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος για τις θυγατρικές, πέραν των στοιχείων που παρατίθενται στον

παρόντα τίτλο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν επιπλέον με ποιον τρόπο εφαρμόζονται οι ρυθμίσεις, οι πολιτικές και οι διαδικασίες του ομίλου στο επίπεδο των θυγατρικών.

5.11 Σύνοψη πορισμάτων και βαθμολόγησης

112. Κατόπιν της ανωτέρω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με την επάρκεια των ρυθμίσεων εσωτερικής διακυβέρνησης του ιδρύματος και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε σύνοψη πορισμάτων, συνοδευόμενη από βαθμολόγηση με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 3.

Πίνακας 3. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση της βαθμολόγησης για την εσωτερική διακυβέρνηση και τους ελέγχους σε επίπεδο ιδρύματος

Σύνολο	Εποπτική άποψη	Παράμετροι
1	Οι ελλείψεις όσον αφορά τις ρυθμίσεις εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος δεν ενέχουν αισθητό κίνδυνο για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα διαθέτει εύρωστη και διακριτή οργανωτική δομή με σαφείς αρμοδιότητες και τον διαχωρισμό των καθηκόντων ανάληψης κινδύνων από τα καθήκοντα διαχείρισης και ελέγχου των κινδύνων. • Υπάρχει άρτια εταιρική κουλτούρα. • Η σύνθεση και η λειτουργία του Διοικητικού συμβουλίου είναι κατάλληλες. • Η πολιτική αποδοχών συνάδει με τη στρατηγική κινδύνων και τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα. • Το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων και οι διαδικασίες διαχείρισης κινδύνων, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών ΔΑΕΕΚ, ΔΑΕΕΡ, του πλαισίου προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, του κεφαλαιακού προγραμματισμού και του προγραμματισμού ρευστότητας, είναι κατάλληλα. • Το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου είναι κατάλληλο και οι εσωτερικοί έλεγχοι είναι κατάλληλοι. • Η μονάδα εσωτερικής επιθεώρησης είναι ανεξάρτητη και λειτουργεί αποτελεσματικά σύμφωνα με τα καθιερωμένα διεθνή

		<p>πρότυπα και τις προδιαγραφές.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Τα συστήματα πληροφορικής είναι κατάλληλα και οι ρυθμίσεις επιχειρησιακής συνέχειας είναι κατάλληλες. • Το σχέδιο ανάκαμψης είναι πλήρες και αξιόπιστο και οι ρυθμίσεις του σχεδιασμού της ανάκαμψης είναι κατάλληλες.
2	<p>Οι ελλείψεις όσον αφορά τις ρυθμίσεις εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος ενέχουν χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα διαθέτει εν γένει εύρωστη και διακριτή οργανωτική δομή με σαφείς αρμοδιότητες και τον διαχωρισμό των καθηκόντων ανάληψης κινδύνων από τα καθήκοντα διαχείρισης και ελέγχου των κινδύνων. • Υπάρχει εν γένει άρτια εταιρική κουλτούρα. • Η σύνθεση και η λειτουργία του Διοικητικού συμβουλίου είναι εν γένει κατάλληλες. • Η πολιτική αποδοχών συνάδει εν γένει με τη στρατηγική κινδύνων και τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα. • Το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων και οι διαδικασίες διαχείρισης κινδύνων, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών ΔΑΕΕΚ, ΔΑΕΕΡ, του πλαισίου προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, του κεφαλαιακού προγραμματισμού και του προγραμματισμού ρευστότητας, είναι εν γένει κατάλληλα. • Το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου είναι εν γένει κατάλληλο και οι εσωτερικοί έλεγχοι είναι εν γένει κατάλληλοι. • Η μονάδα εσωτερικής επιθεώρησης είναι ανεξάρτητη και οι δραστηριότητές της είναι εν γένει αποτελεσματικές. • Τα συστήματα πληροφορικής είναι εν γένει κατάλληλα και οι ρυθμίσεις επιχειρησιακής συνέχειας είναι εν γένει κατάλληλες. • Το σχέδιο ανάκαμψης είναι εν γένει πλήρες και αξιόπιστο. Οι ρυθμίσεις του σχεδιασμού της ανάκαμψης είναι εν γένει κατάλληλες.

3	Οι ελλείψεις όσον αφορά τις ρυθμίσεις εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος ενέχουν μεσαίο επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Η οργανωτική δομή και οι αρμοδιότητες του ιδρύματος δεν είναι απόλυτα διακριτές και τα καθήκοντα ανάληψης κινδύνων δεν διαχωρίζονται πλήρως από τα καθήκοντα διαχείρισης και ελέγχου των κινδύνων. • Υπάρχουν αμφιβολίες ως προς την καταλληλότητα της εταιρικής κουλτούρας. • Υπάρχουν αμφιβολίες ως προς την καταλληλότητα της σύνθεσης και της λειτουργίας του Διοικητικού συμβουλίου. • Υπάρχουν ανησυχίες ότι η πολιτική αποδοχών ενδεχομένως συγκρούεται με τη στρατηγική κινδύνων και τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα. • Υπάρχουν αμφιβολίες ως προς την καταλληλότητα του πλαισίου διαχείρισης κινδύνων και των διαδικασιών διαχείρισης κινδύνων, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών ΔΑΕΕΚ, ΔΑΕΕΡ, του πλαισίου προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, του κεφαλαιακού προγραμματισμού και του προγραμματισμού ρευστότητας. • Υπάρχουν αμφιβολίες ως προς την καταλληλότητα του πλαισίου εσωτερικού ελέγχου και των εσωτερικών ελέγχων. • Υπάρχουν αμφιβολίες ως προς την ανεξαρτησία και την αποτελεσματικότητα της λειτουργίας της μονάδας εσωτερικής επιθεώρησης. • Υπάρχουν αμφιβολίες ως προς την καταλληλότητα των συστημάτων πληροφορικής και των ρυθμίσεων επιχειρησιακής συνέχειας. • Το σχέδιο ανάκαμψης είναι ελλιπές και υπάρχουν ορισμένες αμφιβολίες ως προς την αξιοπιστία του. Υπάρχουν αμφιβολίες ως προς την καταλληλότητα των ρυθμίσεων για τον σχεδιασμό της ανάκαμψης.
4	Οι ελλείψεις όσον αφορά τις ρυθμίσεις εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων	<ul style="list-style-type: none"> • Η οργανωτική δομή και οι αρμοδιότητες του ιδρύματος δεν είναι διακριτές και τα καθήκοντα ανάληψης κινδύνων δεν

	<p>σε επίπεδο ιδρύματος ενέχουν υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.</p>	<p>διαχωρίζονται από τα καθήκοντα διαχείρισης και ελέγχου των κινδύνων.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Η εταιρική κουλτούρα είναι ακατάλληλη. • Η σύνθεση και η λειτουργία του Διοικητικού συμβουλίου είναι ακατάλληλες. • Η πολιτική αποδοχών συγκρούεται με τη στρατηγική κινδύνων και τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα. • Το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων και οι διαδικασίες διαχείρισης κινδύνων, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών ΔΑΕΕΚ, ΔΑΕΕΡ, του πλαισίου προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, του κεφαλαιακού προγραμματισμού και του προγραμματισμού ρευστότητας, είναι ακατάλληλα. • Η μονάδα εσωτερικής επιθεώρησης δεν είναι ανεξάρτητη ή/και δεν λειτουργεί σύμφωνα με τα καθιερωμένα διεθνή πρότυπα και τις προδιαγραφές· οι δραστηριότητές της δεν είναι αποτελεσματικές. • Το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου είναι ακατάλληλο και οι εσωτερικοί έλεγχοι είναι ακατάλληλοι. • Τα συστήματα πληροφορικής είναι ακατάλληλα και οι ρυθμίσεις επιχειρησιακής συνέχειας είναι ακατάλληλες. • Το σχέδιο ανάκαμψης είναι ελλιπές και αναξιόπιστο. Οι ρυθμίσεις του σχεδιασμού της ανάκαμψης είναι ακατάλληλες.
--	--	--

Τίτλος 6. Αξιολόγηση των κινδύνων κεφαλαίου

6.1 Γενικές παράμετροι

113. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν και να βαθμολογούν τους κινδύνους κεφαλαίου που έχουν προσδιοριστεί ως σημαντικοί για το ίδρυμα.
114. Σκοπός του παρόντος τίτλου είναι να παρουσιάσει κοινές μεθοδολογίες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την αξιολόγηση των επιμέρους κινδύνων και της διαχείρισης κινδύνων και των ελέγχων των κινδύνων. Η παρουσίαση δεν είναι εξαντλητική και αφήνει περιθώριο στις αρμόδιες αρχές να λάβουν υπόψη και άλλα πρόσθετα κριτήρια που ενδέχεται να κριθούν σημαντικά βάσει της πείρας τους και των ειδικών χαρακτηριστικών του ιδρύματος.
115. Στο πλαίσιο του παρόντος τίτλου παρέχονται στις αρμόδιες αρχές κατευθυντήριες γραμμές για την αξιολόγηση και τη βαθμολόγηση των ακόλουθων κινδύνων κεφαλαίου:
- α. πιστωτικός κίνδυνος και κίνδυνος αντισυμβαλλομένου·
 - β. κίνδυνος αγοράς·
 - γ. λειτουργικός κίνδυνος·
 - δ. επιτοκιακός κίνδυνος από δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών (IRRBB).
116. Στον παρόντα τίτλο προσδιορίζεται επίσης μια σειρά υποκατηγοριών στο πλαίσιο καθεμίας από τις ανωτέρω κατηγορίες κινδύνου, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση των κινδύνων κεφαλαίου. Οποιαδήποτε από τις εν λόγω υποκατηγορίες μπορεί να αξιολογηθεί και να βαθμολογηθεί μεμονωμένα, ανάλογα με τη σημαντικότητά της για ένα συγκεκριμένο ίδρυμα.
117. Η απόφαση σχετικά με τη σημαντικότητα εναπόκειται στην εποπτική αρχή. Ωστόσο, για τον κίνδυνο χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα, υπό το πρίσμα της σύστασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικού Κινδύνου (ΕΣΣΚ)⁶ σχετικά με τον δανεισμό σε ξένο νόμισμα⁶, η σημαντικότητα πρέπει να καθορίζεται λαμβανομένου υπόψη του ακόλουθου κατώτατου ορίου:
- Τα δάνεια που εκφράζονται σε ξένο νόμισμα προς δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου αποτελούν τουλάχιστον το 10% του συνολικού χαρτοφυλακίου δανείων ενός ιδρύματος (συνολικά δάνεια προς μη χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις και νοικοκυριά), το δε συνολικό χαρτοφυλάκιο δανείων αποτελεί τουλάχιστον το 25% των συνολικών απαιτήσεων του ιδρύματος.*

⁶ΕΣΣΚ/2011/1, ΕΕ C 342 της 22.11.2011, σ. 1.

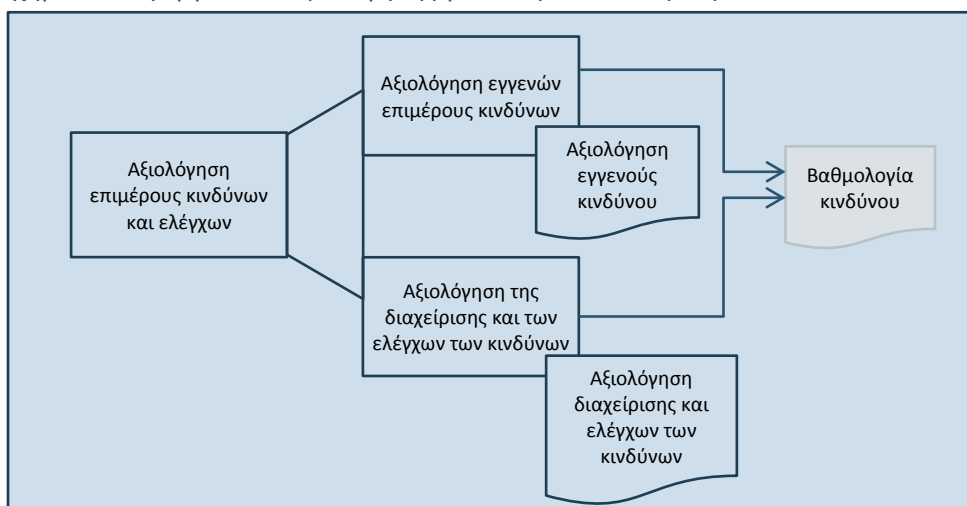
118. Για τους σκοπούς των κατευθυντήριων γραμμών, κατά τον προσδιορισμό των υποκατηγοριών ενός είδους κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν ποια είναι η φύση των ανοιγμάτων σε κίνδυνο και όχι εάν αυτά ορίζονται ως στοιχεία πιστωτικού κινδύνου, κινδύνου αγοράς ή λειτουργικού κινδύνου στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 (π.χ. τα ανοίγματα σε μετοχές στο τραπεζικό χαρτοφυλάκιο μπορούν να εξεταστούν στο πλαίσιο της αξιολόγησης του κινδύνου αγοράς παρά το γεγονός ότι στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 θεωρούνται στοιχείο πιστωτικού κινδύνου).
119. Ομοίως, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιλέγουν διαφορετικούς τρόπους ανάλυσης από αυτόν που παρουσιάζεται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, υπό την προϋπόθεση ότι αξιολογούνται όλοι οι σημαντικοί κίνδυνοι και ότι η επιλογή αυτή συμφωνείται στο πλαίσιο του σώματος εποπτών, κατά περίπτωση.
120. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν και άλλους κινδύνους οι οποίοι προσδιορίζονται ως σημαντικοί για ένα συγκεκριμένο ίδρυμα αλλά δεν παρατίθενται ανωτέρω (π.χ. συνταξιοδοτικός κίνδυνος, ασφαλιστικός κίνδυνος ή διαρθρωτικός συναλλαγματικός κίνδυνος). Τα κάτωθι στοιχεία ενδεχομένως να είναι χρήσιμα για τη διαδικασία προσδιορισμού:
- α. παράγοντες που αυξάνουν το συνολικό ποσό ανοίγματος σε κίνδυνο
 - β. κίνδυνοι που εντοπίζονται στο πλαίσιο της διαδικασίας αξιολόγησης της επάρκειας του εσωτερικού κεφαλαίου (ΔΑΕΕΚ) του ιδρύματος·
 - γ. κίνδυνοι που προκύπτουν από το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος (συμπεριλαμβανομένων εκείνων που εντοπίζονται από άλλα ιδρύματα που εφαρμόζουν παρόμοιο επιχειρηματικό μοντέλο)·
 - δ. στοιχεία που απορρέουν από την παρακολούθηση βασικών δεικτών·
 - ε. πορίσματα και παρατηρήσεις από εκθέσεις εσωτερικού ή εξωτερικού ελέγχου· και
 - στ. συστάσεις και κατευθυντήριες γραμμές που εκδίδονται από την ΕΑΤ, καθώς και προειδοποιήσεις και συστάσεις που εκδίδονται από τις αρχές μακροπροληπτικής εποπτείας ή από το ΕΣΣΚ.
121. Τα προαναφερθέντα στοιχεία πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη από τις αρμόδιες αρχές κατά τον προγραμματισμό της έντασης της εποπτικής τους δραστηριότητας σε σχέση με την αξιολόγηση ενός συγκεκριμένου κινδύνου.
122. Για τον πιστωτικό κίνδυνο, τον κίνδυνο αγοράς και τον λειτουργικό κίνδυνο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξακριβώνουν τη συμμόρφωση του ιδρύματος με τις ελάχιστες απαιτήσεις που προσδιορίζονται στη συναφή ευρωπαϊκή και εθνική εκτελεστική νομοθεσία. Ωστόσο, με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές επεκτείνεται το πεδίο εφαρμογής της αξιολόγησης

πέραν των εν λόγω ελάχιστων απαιτήσεων προκειμένου να παρέχεται στις αρμόδιες αρχές η δυνατότητα να διαμορφώνουν ολοκληρωμένη άποψη σχετικά με τους κινδύνους κεφαλαίου.

123. Κατά την εκτίμηση των κινδύνων κεφαλαίου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν επίσης υπόψη τον δυνητικό αντίκτυπο του κινδύνου του κόστους χρηματοδότησης σύμφωνα με τη μέθοδο που περιλαμβάνεται στον τίτλο 8 και μπορούν να αποφασίζουν σχετικά με την αναγκαιότητα λήψης μέτρων για τη μείωση του κινδύνου αυτού.
124. Οι αρμόδιες αρχές, όταν εφαρμόζουν τις μεθόδους που προσδιορίζονται στον παρόντα τίτλο, πρέπει να καθορίζουν συναφείς ποσοτικούς δείκτες και άλλα κριτήρια μέτρησης, που μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν για την παρακολούθηση βασικών δεικτών, όπως ορίζεται στον τίτλο 3.
125. Για κάθε σημαντικό κίνδυνο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν και να αποτυπώνουν στη βαθμολογία κινδύνου:
- α. τον εγγενή κίνδυνο (ανοίγματα σε κίνδυνο)· και
 - β. την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα της διαχείρισης κινδύνων και ελέγχου αυτών.

126. Αυτή η ροή αξιολογήσεων παρουσιάζεται στο σχήμα 2 κατωτέρω.

Σχήμα 2. Ροή εργασιών αξιολόγησης για τους κινδύνους κεφαλαίου

127. Κατά τη διεξαγωγή των αξιολογήσεών τους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν όλες τις διαθέσιμες πηγές πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων εκθέσεων που υποβάλλονται βάσει κανονιστικών υποχρεώσεων, ειδικών εκθέσεων που υποβάλλονται βάσει συμφωνίας με το ίδρυμα, εσωτερικών κριτηρίων μέτρησης και εκθέσεων του ιδρύματος (π.χ. έκθεση εσωτερικού ελέγχου, εκθέσεις διαχείρισης κινδύνων, πληροφορίες από την ICAAP), εκθέσεων επιτόπιων επιθεωρήσεων και εξωτερικών εκθέσεων (π.χ.

κοινοποιήσεις του ιδρύματος προς τους επενδυτές ή τους οργανισμούς αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας). Παρότι η αξιολόγηση αφορά ειδικά το ίδρυμα, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη και η σύγκριση με ομάδα αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων για τον προσδιορισμό του πιθανού ανοίγματος σε κινδύνους κεφαλαίου. Για τον σκοπό αυτόν, η ομάδα αναφοράς πρέπει να ορίζεται βάσει εκτιμήσεων ανά κίνδυνο και ενδέχεται να διαφέρει από εκείνη που καθορίζεται για τους σκοπούς της ανάλυσης επιχειρηματικού μοντέλου ή άλλων αναλύσεων.

128. Κατά την αξιολόγηση των κινδύνων κεφαλαίου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν τον ακριβή και συνετό χαρακτήρα του υπολογισμού των ελάχιστων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για τον εντοπισμό περιπτώσεων στις οποίες οι υπολογισμοί ελάχιστων ιδίων κεφαλαίων ενδέχεται να υποτιμούν το πραγματικό επίπεδο κινδύνου. Η εν λόγω αξιολόγηση πρέπει να συνεκτιμάται κατά τον προσδιορισμό των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων όπως προβλέπεται στην ενότητα 7.2.3.
129. Το αποτέλεσμα της αξιολόγησης κάθε σημαντικού κινδύνου πρέπει να αποτυπώνεται σε σύνοψη πορισμάτων στην οποία επεξηγούνται οι κύριοι παράγοντες κινδύνων, καθώς και οι σχετικές βαθμολογίες.
130. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τη βαθμολογία κυρίως μέσω της αξιολόγησης του εγγενούς κινδύνου, αλλά πρέπει επίσης να αποτυπώνουν τις παραμέτρους σχετικά με τη διαχείριση και τους ελέγχους των κινδύνων, όπως το γεγονός ότι η επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων μπορεί να αυξησει ή –σε εξαιρετικές περιπτώσεις– να μειώσει τον κίνδυνο σημαντικών επιπτώσεων από άποψη προληπτικής εποπτείας (δηλαδή κατά την εκτίμηση των παραμέτρων για τον εγγενή κίνδυνο ενδέχεται να υποτιμηθεί ή να υπερεκτιμηθεί το επίπεδο κινδύνου σε συνάρτηση με την επάρκεια της διαχείρισης κινδύνων και των ελέγχων). Η αξιολόγηση της επάρκειας της διαχείρισης και των ελέγχων πρέπει να πραγματοποιείται με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στους πίνακες 4 έως 7.
131. Στο πλαίσιο της εφαρμογής των κατευθυντήριων γραμμών σε εθνικό επίπεδο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να χρησιμοποιούν διαφορετικές μεθόδους για να καταλήξουν στις βαθμολογίες των επιμέρους κινδύνων. Σε ορισμένες περιπτώσεις, τα επίπεδα εγγενούς κινδύνου και η ποιότητα της διαχείρισης και των ελέγχων των κινδύνων μπορούν να βαθμολογούνται χωριστά, με αποτέλεσμα να υπάρχει μια ενδιάμεση και μια τελική βαθμολογία, ενώ σε άλλες περιπτώσεις δεν μπορούν να χρησιμοποιούνται ενδιάμεσες βαθμολογίες κατά τη διαδικασία αξιολόγησης.

6.2 Αξιολόγηση πιστωτικού κινδύνου και κινδύνου αντισυμβαλλομένου

6.2.1 Γενικές παράμετροι

132. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον πιστωτικό κίνδυνο που προκύπτει από όλα τα ανοίγματα του τραπεζικού χαρτοφυλακίου (συμπεριλαμβανομένων στοιχείων εκτός ισολογισμού). Πρέπει επίσης να αξιολογούν τον πιστωτικό κίνδυνο του αντισυμβαλλομένου και τον κίνδυνο διακανονισμού.

133. Κατά την αξιολόγηση του πιστωτικού κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν όλες τις συνιστώσες που καθορίζουν τις δυνητικές πιστωτικές ζημιές και ειδικότερα: την πιθανότητα ενός πιστωτικού γεγονότος (δηλαδή αθέτησης), ή συσχετιζόμενων πιστωτικών γεγονότων, που αφορά κυρίως τους δανειολήπτες και την ικανότητά τους να αποπληρώσουν τις συναφείς υποχρεώσεις τους· το μέγεθος των ανοιγμάτων που υπόκεινται σε πιστωτικό κίνδυνο· και το ποσοστό ανάκτησης των πιστωτικών ανοιγμάτων σε περίπτωση αθέτησης των δανειοληπτών. Για όλες αυτές τις συνιστώσες, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη ότι οι εν λόγω συνιστώσες ενδέχεται να επιδεινωθούν σε βάθος χρόνου και να χειροτερεύσουν σε σύγκριση με τα αναμενόμενα αποτελέσματα.

6.2.2 Αξιολόγηση εγγενούς πιστωτικού κινδύνου

134. Μέσω της αξιολόγησης του εγγενούς πιστωτικού κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν τους κύριους παράγοντες που αυξάνουν το άνοιγμα του ιδρύματος σε πιστωτικό κίνδυνο και να αξιολογούν τη σημασία των επιπτώσεων του κινδύνου αυτού για το ίδρυμα από την άποψη της προληπτικής εποπτείας. Ως εκ τούτου, η αξιολόγηση του εγγενούς πιστωτικού κινδύνου πρέπει να διαρθρώνεται γύρω από τα εξής βασικά στάδια:

- α. προκαταρκτική αξιολόγηση·
- β. αξιολόγηση της φύσης και της σύνθεσης του χαρτοφυλακίου πιστοδοτήσεων·
- γ. αξιολόγηση της πιστωτικής ποιότητας του χαρτοφυλακίου·
- δ. αξιολόγηση του επιπέδου και της ποιότητας της μείωσης του πιστωτικού κινδύνου· και
- ε. αξιολόγηση του επιπέδου των προβλέψεων και των προσαρμογών πιστωτικής αποτίμησης αντισυμβαλλομένου.

135. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προβαίνουν σε εκτίμηση του πιστωτικού κινδύνου τόσο στις παρούσες όσο και σε μελλοντικές συνθήκες. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συνδυάζουν την ανάλυση του τρέχοντος πιστωτικού κινδύνου χαρτοφυλακίου με την αξιολόγηση της

στρατηγικής πιστωτικού κινδύνου του ιδρύματος (ενδεχομένως ως τμήμα της ευρύτερης αξιολόγησης της στρατηγικής, η οποία διενεργείται στο πλαίσιο της ανάλυσης επιχειρηματικού μοντέλου) και να εξετάζουν πώς οι αναμενόμενες μακροοικονομικές εξελίξεις, καθώς και οι αντίστοιχες εξελίξεις σε συνθήκες ακραίων καταστάσεων, θα μπορούσαν να επηρεάσουν τα εν λόγω στοιχεία και εντέλει τα κέρδη και τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος.

136. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει καταρχάς να διενεργούν την αξιολόγηση τόσο σε επίπεδο χαρτοφυλακίου όσο και σε επίπεδο κατηγοριών στοιχείων ενεργητικού. Όπου κρίνεται σκόπιμο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να προβούν σε αναλυτικότερη αξιολόγηση, ενδεχομένως σε επίπεδο μεμονωμένων δανειοληπτών ή συναλλαγών. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να χρησιμοποιούν τεχνικές δειγματοληψίας κατά την αξιολόγηση του κινδύνου χαρτοφυλακίου.

137. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να πραγματοποιούν την αξιολόγηση είτε κάθετα (δηλαδή εξετάζοντας όλες τις διαστάσεις για τα αντίστοιχα υποχαρτοφυλάκια) είτε οριζόντια (δηλαδή εξετάζοντας μία διάσταση, για παράδειγμα την πιστωτική ποιότητα, για το συνολικό χαρτοφυλάκιο).

Προκαταρκτική αξιολόγηση

138. Προκειμένου να καθορίσουν το πεδίο εφαρμογής της αξιολόγησης του πιστωτικού κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει πρώτα να εντοπίσουν τις πηγές του πιστωτικού κινδύνου στις οποίες το ίδρυμα είναι εκτεθειμένο ή ενδέχεται να εκτεθεί. Για να γίνει αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιοποιούν τις γνώσεις που αποκομίζονται από την αξιολόγηση άλλων στοιχείων της ΔΕΕΑ, από τη σύγκριση της θέσης του ιδρύματος με την ομάδα αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων και από οποιεσδήποτε άλλες εποπτικές δραστηριότητες.

139. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν, τουλάχιστον, τα εξής:

- α. τη στρατηγική και τη διάθεση ανάληψης πιστωτικού κινδύνου·
- β. την απαίτηση ιδίων κεφαλαίων για τον πιστωτικό κίνδυνο σε σύγκριση με τη συνολική απαίτηση ιδίων κεφαλαίων, και –κατά περίπτωση– το εσωτερικό κεφάλαιο που κατανέμεται για τον πιστωτικό κίνδυνο σε σύγκριση με το συνολικό εσωτερικό κεφάλαιο, συμπεριλαμβανομένων των ιστορικών μεταβολών των εν λόγω αριθμητικών στοιχείων και των προβλέψεων, εάν είναι διαθέσιμες·
- γ. τη φύση, το μέγεθος και τη σύνθεση των εντός και εκτός ισολογισμού στοιχείων του ιδρύματος που σχετίζονται με τον πιστωτικό κίνδυνο·
- δ. το επίπεδο και τη διαχρονική μεταβολή των απομειώσεων και των διαγραφών καθώς και των ποσοστών αθέτησης του χαρτοφυλακίου πιστοδοτήσεων· και ε.

την προσαρμοσμένη κατά τον κίνδυνο απόδοση του χαρτοφυλακίου πιστοδοτήσεων.

140. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν την προκαταρκτική ανάλυση συνεκτιμώντας τη διαχρονική μεταβολή των ανωτέρω στοιχείων προκειμένου να διαμορφώσουν εμπειριστατωμένη άποψη για τους κύριους παράγοντες του πιστωτικού κινδύνου του ιδρύματος.
141. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επικεντρώνουν τις εκτιμήσεις τους στους παράγοντες και στα χαρτοφυλάκια που κρίνουν σημαντικότερα.

Φύση και σύνθεση του χαρτοφυλακίου πιστοδοτήσεων

142. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη φύση του πιστωτικού ανοίγματος (δηλαδή τα είδη δανειοληπτών και ανοιγμάτων) προκειμένου να προσδιορίζουν τους υποκείμενους παράγοντες κινδύνου· επίσης, πρέπει να αναλύουν τη σύνθεση του κινδύνου του χαρτοφυλακίου πιστοδοτήσεων του ιδρύματος.
143. Κατά τη διενέργεια της εν λόγω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν τον τρόπο με τον οποίο η φύση του ανοίγματος σε πιστωτικό κίνδυνο μπορεί να επηρεάσει το μέγεθος του ανοίγματος (π.χ. πιστωτικές γραμμές/μη αναληφθείσες πιστωτικές διευκολύνσεις που εκταμιεύονται από τους δανειολήπτες, έκφραση σε ξένο νόμισμα κ.λπ.), λαμβάνοντας υπόψη τη νομική δυνατότητα του ιδρύματος να ακυρώσει μονομερώς μη αναληφθέντα ποσά από δεσμευμένες πιστωτικές διευκολύνσεις.
144. Προκειμένου να αξιολογήσουν τη φύση του πιστωτικού κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τουλάχιστον τις ακόλουθες υποκατηγορίες πιστωτικού κινδύνου:
- α. κίνδυνος συγκέντρωσης πιστωτικών ανοιγμάτων·
 - β. πιστωτικός κίνδυνος αντισυμβαλλομένου και κίνδυνος διακανονισμού·
 - γ. κίνδυνος χώρας·
 - δ. πιστωτικός κίνδυνος από τιτλοποιήσεις·
 - ε. κίνδυνος χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα· και
 - στ. ειδικές δανειοδοτήσεις.

Κίνδυνος συγκέντρωσης πιστωτικών ανοιγμάτων

145. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώνουν άποψη σχετικά με τον βαθμό κινδύνου συγκέντρωσης πιστωτικών ανοιγμάτων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 81 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, στον οποίον είναι εκτεθειμένο το ίδρυμα. Συγκεκριμένα, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογήσουν τον κίνδυνο που το ίδρυμα θα υποστεί

σημαντικές πιστωτικές ζημίες που απορρέουν από τη συγκέντρωση ανοιγμάτων σε μικρή ομάδα δανειοληπτών, σε σύνολο δανειοληπτών με παρόμοια συμπεριφορά αθέτησης υποχρεώσεων ή σε χρηματοοικονομικά στοιχεία ενεργητικού με υψηλή συσχέτιση μεταξύ τους.

146. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν τη συγκεκριμένη αξιολόγηση λαμβάνοντας υπόψη διάφορες κατηγορίες συγκεντρώσεων πιστωτικών ανοιγμάτων, μεταξύ άλλων:

- α. συγκεντρώσεις σε έναν μεμονωμένο πιστούχο (συμπεριλαμβανομένου ενός πελάτη ή ομάδας συνδεδεμένων πελατών όπως ορίζεται για τα μεγάλα ανοίγματα)·
- β. κλαδικές συγκεντρώσεις·
- γ. γεωγραφικές συγκεντρώσεις·
- δ. συγκέντρωση προϊόντων· και
- ε. συγκέντρωση εξασφαλίσεων και εγγυήσεων.

147. Για τον εντοπισμό συγκεντρώσεων πιστωτικών ανοιγμάτων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τους κοινούς παράγοντες πιστωτικού κινδύνου σε όλα τα ανοίγματα και να εστιάζουν στα ανοίγματα που τείνουν να παρουσιάζουν παρόμοια συμπεριφορά (δηλαδή υψηλή συσχέτιση).

148. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δώσουν ιδιαίτερη προσοχή σε κρυφές πηγές κινδύνων συγκέντρωσης πιστωτικών ανοιγμάτων που ενδέχεται να εκδηλωθούν υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων, όπου το επίπεδο συσχέτισης πιστωτικού κινδύνου μπορεί να αυξηθεί σε σύγκριση με τις κανονικές συνθήκες και όπου μπορεί να προκύψουν πρόσθετα πιστωτικά ανοίγματα από στοιχεία εκτός ισολογισμού.

149. Για τους ομίλους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τον κίνδυνο συγκέντρωσης πιστωτικών ανοιγμάτων που μπορεί να προκύψει από την ενοποίηση, ο οποίος μπορεί να μην είναι εμφανής σε επίπεδο μεμονωμένων ιδρυμάτων.

150. Κατά την αξιολόγηση των συγκεντρώσεων των πιστωτικών ανοιγμάτων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν το ενδεχόμενο επικάλυψης (π.χ. υψηλή συγκέντρωση σε συγκεκριμένη κυβέρνηση θα οδηγήσει πιθανότατα σε μία υψηλή συγκέντρωση σε μία χώρα και συγκέντρωση σε μία μόνο επιχείρηση), και ως εκ τούτου θα πρέπει να αποφεύγουν την απλή άθροιση των διαφόρων ειδών συγκέντρωσης πιστωτικών ανοιγμάτων, και αντιθέτως θα πρέπει να εξετάζουν τους παράγοντες στους οποίους οφείλονται.

151. Για την αξιολόγηση του επιπέδου συγκέντρωσης, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να χρησιμοποιούν διαφορετικά μέτρα και δείκτες, με συνηθέστερο τον δείκτη Herfindahl-Hirschman (HHI) και τους συντελεστές Gini, που μπορούν στη συνέχεια να

συμπεριληφθούν σε περισσότερο ή λιγότερο σύνθετες μεθόδους για την εκτίμηση της επίδρασης του πρόσθετου πιστωτικού κινδύνου.

Πιστωτικός κίνδυνος αντισυμβαλλομένου και κίνδυνος διακανονισμού

152. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον πιστωτικό κίνδυνο αντισυμβαλλομένου και τον κίνδυνο διακανονισμού που αντιμετωπίζουν τα ιδρύματα, οι οποίοι κίνδυνοι απορρέουν από ανοίγματα σε παράγωγα και από συναλλαγές σε χρηματοπιστωτικά μέσα.

153. Για τη συγκεκριμένη αξιολόγηση, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ακόλουθες πτυχές:

- α. η ποιότητα των αντισυμβαλλομένων και οι συναφείς προσαρμογές πιστωτικής αποτίμησης αντισυμβαλλομένου·
- β. η πολυπλοκότητα των χρηματοπιστωτικών μέσων στα οποία στηρίζονται οι σχετικές συναλλαγές·
- γ. ο κίνδυνος δυσμενούς συσχέτισης που προκύπτει από τη θετική συσχέτιση μεταξύ του πιστωτικού κινδύνου αντισυμβαλλομένου και του ανοίγματος σε πιστωτικό κίνδυνο·
- δ. το άνοιγμα σε πιστωτικό κίνδυνο αντισυμβαλλομένου και σε κίνδυνο διακανονισμού τόσο ως προς τις τρέχουσες τιμές της αγοράς όσο και ως προς το ονομαστικό ποσό, σε σύγκριση με το συνολικό πιστωτικό άνοιγμα και με τα ίδια κεφάλαια·
- ε. η αναλογία των συναλλαγών που διεκπεραιώνονται μέσω υποδομών χρηματοπιστωτικών αγορών οι οποίες παρέχουν διακανονισμό με πληρωμή έναντι παράδοσης·
- στ. η αναλογία των συναφών συναλλαγών προς κεντρικούς αντισυμβαλλομένους και η αποτελεσματικότητα των μηχανισμών προστασίας τους από ζημίες· και
- ζ. η ύπαρξη, η σημασία, η αποτελεσματικότητα και η εκτελεστικότητα των συμφωνιών συμψηφισμού.

Κίνδυνος χώρας

154. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν:

- α. τον βαθμό συγκέντρωσης στο πλαίσιο όλων των ειδών ανοιγμάτων στον κίνδυνο χώρας, συμπεριλαμβανομένων των κρατικών ανοιγμάτων, ως αναλογία επί του συνολικού χαρτοφυλακίου πιστοδοτήσεων του ιδρύματος (ανά οφειλέτη και ανά ποσό)·

- β. την οικονομική ισχύ και σταθερότητα της χώρας του δανειολήπτη και το ιστορικό της όσον αφορά τη συνέπεια στις πληρωμές και την εμφάνιση σοβαρών γεγονότων αθέτησης υποχρεώσεων·
- γ. τον κίνδυνο άλλων μορφών κρατικής παρέμβασης που μπορούν να μειώσουν σημαντικά τη φερεγγυότητα των δανειοληπτών (π.χ. πάγωμα καταθέσεων, απαλλοτρίωση ή τιμωρητική φορολογία)· και
- δ. τον κίνδυνο που προκύπτει από το ενδεχόμενο να επέλθει ένα γεγονός (π.χ. φυσικό ή κοινωνικό/πολιτικό γεγονός) το οποίο θα πλήξει ολόκληρη τη χώρα και θα οδηγήσει σε αθέτηση υποχρεώσεων ένα μεγάλο μέρος του συνόλου οφειλετών (συλλογικός κίνδυνος οφειλετών).

Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν τον κίνδυνο μεταφοράς που συνδέεται με τη διασυνοριακή χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα, για σημαντικές διασυνοριακές χορηγήσεις δανείων, και τα ανοίγματα σε ξένα νομίσματα.

Πιστωτικός κίνδυνος από τιτλοποιήσεις

155. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον πιστωτικό κίνδυνο που συνδέεται με τιτλοποιήσεις όπου τα ιδρύματα ενεργούν ως μεταβιβάζοντες, επενδυτές, χρηματοδότες ή πάροχοι πιστωτικών ενισχύσεων.
156. Για την εκτίμηση της φύσης των συναφών ανοιγμάτων και της πιθανής εξέλιξής τους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει:
- α. να κατανοήσουν τη στρατηγική, τη διάθεση ανάληψης κινδύνων και τα επιχειρηματικά κίνητρα των ιδρυμάτων σε ό,τι αφορά τις τιτλοποιήσεις· και
 - β. να αναλύσουν τα ανοίγματα σε τιτλοποιήσεις λαμβάνοντας υπόψη τόσο τον ρόλο που διαδραματίζουν όσο και την εξοφλητική προτεραιότητα των τμημάτων που κατέχουν τα ιδρύματα, καθώς και το είδος τιτλοποίησης (π.χ. παραδοσιακή έναντι σύνθετης, τιτλοποίηση έναντι επανατιτλοποίησης).
157. Κατά την αξιολόγηση του πιστωτικού κινδύνου που προκύπτει από ανοίγματα σε τιτλοποιήσεις, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν, τουλάχιστον:
- α. την καταλληλότητα της κατανομής των ανοιγμάτων σε τιτλοποιήσεις στο τραπεζικό χαρτοφυλάκιο και στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών, καθώς και τη συνέπεια με τη στρατηγική τιτλοποιήσεων του ιδρύματος·
 - β. το κατά πόσον εφαρμόζεται η κατάλληλη εποπτική αντιμετώπιση στις τιτλοποιήσεις·

- γ. τη διαβάθμιση και την επίδοση των τμημάτων της τιτλοποίησης που κατέχει το ίδρυμα, καθώς και τη φύση, τη σύνθεση και την ποιότητα των υποκείμενων στοιχείων ενεργητικού·
- δ. τη συνέπεια της ελάφρυνσης της κεφαλαιακής απαίτησης με την πραγματική μεταφορά κινδύνου για τις μεταβιβαζόμενες τιτλοποιήσεις. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξακριβώνουν εάν το ίδρυμα παρέχει οποιαδήποτε μορφή έμμεσης (μη συμβατικής) υποστήριξης για τις συναλλαγές και τον πιθανό αντίκτυπο στα ίδια κεφάλαια για τον πιστωτικό κίνδυνο·
- ε. το κατά πόσον υπάρχει σαφής διάκριση μεταξύ εκταμιευθέντων και μη εκταμιευθέντων ποσών για διευκολύνσεις ρευστότητας που παρέχονται στο μέσο τιτλοποίησης· και
- στ. την ύπαρξη σχεδίων έκτακτης ανάγκης για προγράμματα έκδοσης εμπορικών χρεογράφων εξασφαλισμένων με στοιχεία ενεργητικού τα οποία διαχειρίζεται το ίδρυμα σε περίπτωση που η έκδοση εμπορικών χρεογράφων δεν είναι δυνατή λόγω συνθηκών ρευστότητας, και τον αντίκτυπο του συνολικού ανοίγματος του ιδρύματος σε πιστωτικό κίνδυνο.

Κίνδυνος χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα

158. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την ύπαρξη και τη σημαντικότητα του πρόσθετου πιστωτικού κινδύνου που προκύπτει από ανοίγματα δανεισμού σε ξένο νόμισμα προς δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου και, ειδικότερα, τυχόν μη γραμμική σχέση μεταξύ του κινδύνου αγοράς και του πιστωτικού κινδύνου, όπου οι συναλλαγματικές ισοτιμίες (κίνδυνος αγοράς) ενδέχεται να έχουν δυσανάλογο αντίκτυπο στον πιστωτικό κίνδυνο του χαρτοφυλακίου δανείων σε ξένο νόμισμα του ιδρύματος. Ωστόσο, κατά περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επεκτείνουν το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω αξιολόγησης και σε άλλα είδη πελατών (δηλαδή σε πελάτες πέραν των δανειοληπτών λιανικής ή ΜΜΕ) που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον υψηλότερο πιστωτικό κίνδυνο που προκύπτει από:

- α. αύξηση τόσο της ανεξόφλητης αξίας του χρέους όσο και της ροής πληρωμών για την εξυπηρέτηση του εν λόγω χρέους· και
- β. αύξηση της ανεξόφλητης αξίας του χρέους σε σύγκριση με την αξία των εξασφαλίσεων οι οποίες εκφράζονται στο εγχώριο νόμισμα.

159. Κατά την αξιολόγηση του κινδύνου χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν:

- α. το είδος του καθεστώτος συναλλαγματικών ισοτιμιών και τον τρόπο με τον οποίο θα μπορούσε να επηρεάσει τις μεταβολές στη συναλλαγματική ισοτιμία μεταξύ εγχώριων και ξένων νομισμάτων·
- β. τη διαχείριση του ιδρύματος ως προς τον κίνδυνο χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα, τα πλαίσια, τις πολιτικές και τις διαδικασίες μέτρησης και ελέγχου, περιλαμβανομένου του βαθμού στον οποίο καλύπτουν μη γραμμικές σχέσεις μεταξύ του κινδύνου αγοράς και του πιστωτικού κινδύνου. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν:
 - i. το ίδρυμα προσδιορίζει ρητά τη διάθεσή του ως προς την ανάληψη κινδύνου χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα και λειτουργεί εντός των καθορισμένων κατώτατων ορίων·
 - ii. ο κίνδυνος χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα λαμβάνεται υπόψη όταν γίνεται αξιολόγηση των δανειοληπτών και ανάληψη των δανείων σε ξένο νόμισμα·
 - iii. ο κίνδυνος χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα, περιλαμβανομένης της συγκέντρωσης κινδύνου σε ένα ή περισσότερα νομίσματα, αντιμετωπίζεται κατάλληλα στο πλαίσιο της ΔΑΕΕΚ·
 - iv. το ίδρυμα επανεξετάζει σε περιοδική βάση το καθεστώς των δανειοληπτών ως προς την αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου·
 - v. ο αντίκτυπος των κινήσεων των συναλλαγματικών ισοτιμιών λαμβάνεται υπόψη στις πιθανότητες αθέτησης·
- γ. την ευαισθησία του αντικτύπου των κινήσεων των συναλλαγματικών ισοτιμιών στις πιστοληπτικές αξιολογήσεις/βαθμολογίες των δανειοληπτών και τις δυνατότητες εξυπηρέτησης του χρέους· και
- δ. τις πιθανές συγκεντρώσεις της δανειοδοτικής δραστηριότητας σε ένα μοναδικό ξένο νόμισμα ή σε περιορισμένο αριθμό ξένων νομισμάτων με υψηλή συσχέτιση.

Ειδικές δανειοδοτήσεις

160. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τις ειδικές δανειοδοτήσεις χωριστά από τις άλλες δανειοδοτικές δραστηριότητες, καθώς ο κίνδυνος των εν λόγω ανοιγμάτων έγκειται στην κερδοφορία του χρηματοδοτούμενου περιουσιακού στοιχείου ή έργου (π.χ. εμπορικά ακίνητα, μονάδα παραγωγής ενέργειας, ναυτιλία, βασικά εμπορεύματα κ.λπ.) και όχι του δανειολήπτη (ο οποίος κατά κανόνα αποτελεί φορέα ειδικού σκοπού).

161. Κατά κανόνα, τα ανοίγματα αυτά είναι συνήθως μεγάλου μεγέθους σε σχέση με το χαρτοφυλάκιο και επομένως αποτελούν πηγή συγκέντρωσης πιστωτικών ανοιγμάτων

μακράς διάρκειας, γεγονός που καθιστά δύσκολη την κατάρτιση αξιόπιστων προβλέψεων κερδοφορίας.

162. Κατά την αξιολόγηση του αντίστοιχου κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν:

- α. την κερδοφορία των έργων και τη συντηρητικότητα των παραδοχών στις οποίες στηρίζονται τα επιχειρηματικά σχέδια (περιλαμβανομένου του πιστωτικού κινδύνου των βασικών πελατών)·
- β. τον αντίκτυπο των μεταβολών των κανονιστικών ρυθμίσεων, ιδίως για τους επιδοτούμενους τομείς, στις μελλοντικές ταμειακές ροές·
- γ. τον αντίκτυπο της μεταβαλλόμενης ζήτησης της αγοράς, κατά περίπτωση, και την ύπαρξη αγοράς για τη δυνητική μελλοντική πώληση του χρηματοδοτούμενου αντικειμένου·
- δ. την ύπαρξη κοινοπραξίας ή άλλων δανειστών που αναλαμβάνουν από κοινού τον πιστωτικό κίνδυνο· και
- ε. οποιαδήποτε μορφή εγγύησης που παρέχεται από τους αναδόχους.

Αξιολόγηση της πιστωτικής ποιότητας του χαρτοφυλακίου

163. Κατά την αξιολόγηση του εγγενούς πιστωτικού κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν την ποιότητα του χαρτοφυλακίου πιστοδοτήσεων, διενεργώντας αρχική ανάλυση προκειμένου να διακρίνουν μεταξύ των κατηγοριών των εξυπηρετούμενων, των μη εξυπηρετούμενων και των υπό ρύθμιση ανοιγμάτων.

164. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη συνολική πιστωτική ποιότητα σε επίπεδο χαρτοφυλακίου και τις διάφορες βαθμίδες ποιότητας στο πλαίσιο καθεμίας από τις ανωτέρω κατηγορίες προκειμένου να προσδιορίσουν τον συνολικό πιστωτικό κίνδυνο του ιδρύματος. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν εάν η πραγματική πιστωτική ποιότητα συνάδει με τη δεδηλωμένη διάθεση ανάληψης κινδύνου, και να παραθέτουν τους λόγους για τυχόν αποκλίσεις.

165. Κατά την αξιολόγηση της πιστωτικής ποιότητας του χαρτοφυλακίου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποδίδουν ιδιαίτερη προσοχή στην επάρκεια της ταξινόμησης των πιστωτικών ανοιγμάτων και να αξιολογούν τον αντίκτυπο πιθανής εσφαλμένης ταξινόμησης, με τη συνακόλουθη καθυστέρηση στον σχηματισμό προβλέψεων και την αναγνώριση ζημιών από το ίδρυμα. Κατά τη διεξαγωγή της εν λόγω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να χρησιμοποιούν ανάλυση ομάδας αναφοράς καθώς και συγκριτική αξιολόγηση με βάση χαρτοφυλάκια αναφοράς, εφόσον είναι διαθέσιμα. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να χρησιμοποιούν δειγματοληψία δανείων κατά την αξιολόγηση της πιστωτικής ποιότητας του χαρτοφυλακίου.

Εξυπηρετούμενα ανοίγματα

166. Κατά την αξιολόγηση της πιστωτικής ποιότητας των εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τη μεταβολή του χαρτοφυλακίου από άποψη σύνθεσης, μεγέθους και φερεγγυότητας, την κερδοφορία του και τον κίνδυνο μελλοντικής επιδείνωσης, προβαίνοντας σε ανάλυση τουλάχιστον για τα εξής στοιχεία, εφόσον είναι διαθέσιμα:

- α. την κατανομή της πιστοληπτικής βαθμίδας των δανειοληπτών (π.χ. μέσω εσωτερικών ή/και εξωτερικών αξιολογήσεων πιστοληπτικής ικανότητας ή άλλων στοιχείων που είναι κατάλληλα για τη μέτρηση της φερεγγυότητας, όπως ο δείκτης μόχλευσης, ο δείκτης των εσόδων που διατίθενται για την καταβολή δόσεων κ.λπ.)·
- β. τα ποσοστά ανάπτυξης ανά είδος δανειολήπτη, ανά τομέα και ανά προϊόν, καθώς και τη συνέπεια με τις στρατηγικές πιστωτικού κινδύνου·
- γ. ευαισθησία των πιστοληπτικών βαθμίδων των δανειοληπτών, ή γενικότερα των δυνατοτήτων αποπληρωμής των δανειοληπτών, ως προς τον οικονομικό κύκλο·
- δ. τα ιστορικά ποσοστά μετατόπισης μεταξύ πιστοληπτικών βαθμίδων, τις καθυστερήσεις και τα ποσοστά αθέτησης για διάφορους χρονικούς ορίζοντες· και
- ε. την κερδοφορία (π.χ. πιστωτικό περιθώριο έναντι πιστωτικών ζημιών).

167. Κατά τη διεξαγωγή αυτών των αναλύσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τόσο τον αριθμό των οφειλετών όσο και τα αντίστοιχα ποσά καθώς και να λαμβάνουν υπόψη το επίπεδο συγκέντρωσης του χαρτοφυλακίου.

Ανοίγματα υπό ρύθμιση

168. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την έκταση των δανείων που τελούν υπό ρύθμιση και τις πιθανές ζημιές που ενδέχεται να απορρέουν από αυτά. Η διαδικασία αυτή πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον:

- α. τα ποσοστά δανείων που υπάγονται σε ρύθμιση ανά χαρτοφυλάκιο και τις μεταβολές σε βάθος χρόνου, σε σύγκριση επίσης με την ομάδα αναφοράς·
- β. το επίπεδο εξασφάλισης των υπό ρύθμιση ανοιγμάτων· και
- γ. τα ποσοστά μετατόπισης των ανοιγμάτων υπό ρύθμιση σε εξυπηρετούμενα και μη εξυπηρετούμενα ανοίγματα, επίσης σε σύγκριση με την ομάδα αναφοράς.

Μη εξυπηρετούμενα ανοίγματα

169. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη σημαντικότητα των μη εξυπηρετούμενων δανείων ανά χαρτοφυλάκιο και τις πιθανές ζημίες που ενδέχεται να απορρέουν από αυτά. Η διαδικασία αυτή πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον:

- α. τα ποσοστά μη εξυπηρετούμενων δανείων ανά χαρτοφυλάκιο, κλάδο, γεωγραφική περιοχή και τις μεταβολές σε βάθος χρόνου·
- β. την κατανομή των ανοιγμάτων ανά κατηγορία απαιτήσεων σε καθυστέρηση (δηλαδή ληξιπρόθεσμες, επισφαλείς κ.λπ.)·
- γ. τα είδη και το επίπεδο εναπομένουσας εξασφάλισης·
- δ. τα ποσοστά μετατόπισης από κατηγορίες μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων σε κατηγορίες εξυπηρετούμενων, υπό ρύθμιση ανοιγμάτων, και μεταξύ κατηγοριών μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων·
- ε. τα κατασχεθέντα στοιχεία ενεργητικού και τις μεταβολές σε βάθος χρόνου·
- στ. τα ιστορικά ποσοστά ανάκτησης ανά χαρτοφυλάκιο, κλάδο, γεωγραφική περιοχή ή είδος εξασφάλισης, καθώς και τη διάρκεια της διαδικασίας ανάκτησης· και
- ζ. το χαρτοφυλάκιο μη εξυπηρετούμενων δανείων ανά ημερομηνία έναρξης/εκταμίευσης.

170. Κατά τη διεξαγωγή της ανωτέρω ανάλυσης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν ανάλυση ομάδας αναφοράς καθώς και συγκριτική αξιολόγηση με βάση χαρτοφυλάκια αναφοράς (δηλαδή χαρτοφυλάκια δανειοληπτών που είναι κοινά σε ομάδες ιδρυμάτων), όπου αυτό είναι σκόπιμο και εφικτό.

Αξιολόγηση του επιπέδου και της ποιότητας της μείωσης του πιστωτικού κινδύνου

171. Προκειμένου να αξιολογήσουν τον δυνητικό αντίκτυπο του πιστωτικού κινδύνου στο ίδρυμα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν το επίπεδο και την ποιότητα των εγγυήσεων (περιλαμβανομένων των πιστωτικών παραγώγων) και των διαθέσιμων εξασφαλίσεων που θα μπορούσαν να μειώσουν τις πιστωτικές ζημίες σε περίπτωση που προκύψουν πιστωτικά γεγονότα, περιλαμβανομένων και εκείνων που δεν είναι αποδεκτά ως επιλέξιμες τεχνικές μείωσης του πιστωτικού κινδύνου για τους υπολογισμούς των ιδίων κεφαλαίων.

172. Συγκεκριμένα, οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να εξετάζουν:

- α. την κάλυψη που παρέχεται από εξασφαλίσεις και εγγυήσεις ανά χαρτοφυλάκιο, ανά είδος δανειολήπτη, ανά βαθμίδα πιστοληπτικής ικανότητας, ανά κλάδο και άλλες συναφείς πτυχές·

- β. τους ιστορικούς δείκτες ανάκτησης ανά είδος και το ποσό εξασφαλίσεων και εγγυήσεων· και
- γ. τη σημαντικότητα του κινδύνου απομείωσης της αξίας εισπρακτέων (βλέπε άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013) για αποκτηθείσες εισπρακτέες απαιτήσεις.

173. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν τη σημαντικότητα του υπολειπόμενου κινδύνου (βλέπε άρθρο 80 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ) και ειδικότερα:

- α. την επάρκεια και την εκτελεστότητα των συμφωνιών εξασφάλισης και των εγγυήσεων·
- β. το χρόνο και την ικανότητα ρευστοποίησης των εξασφαλίσεων και των εκτελεστικών εγγυήσεων βάσει του εθνικού νομικού πλαισίου·
- γ. τη ρευστότητα και τη μεταβλητότητα των αξιών των εξασφαλίσεων·
- δ. την ανακτήσιμη αξία της εξασφάλισης στο πλαίσιο τυχόν ενεργειών εκτέλεσης απαιτήσεων (π.χ. διαδικασίες κατάσχεσης)· και
- ε. τη φερεγγυότητα του εγγυητή.

174. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν τη συγκέντρωση εγγυητών και των εξασφαλίσεων, καθώς και τη συσχέτιση με τη φερεγγυότητα των δανειοληπτών (δηλαδή τον κίνδυνο δυσμενούς συσχέτισης) και τον δυνητικό αντίκτυπο από άποψη αποτελεσματικότητας της προστασίας.

Αξιολόγηση του επιπέδου των προβλέψεων ζημιών από δάνεια και προσαρμογές πιστωτικής αποτίμησης

175. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το επίπεδο των προβλέψεων ζημιών από δάνεια και οι προσαρμογές πιστωτικής αποτίμησης είναι κατάλληλες για την ποιότητα των ανοιγμάτων και, κατά περίπτωση, για το επίπεδο της εξασφάλισης. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν:

- α. εάν το επίπεδο των προβλέψεων ζημιών από δάνεια συνάδει με το επίπεδο κινδύνου σε διαφορετικά χαρτοφυλάκια, διαχρονικά, και σε σύγκριση με αντίστοιχα ομοειδή ιδρύματα της ομάδας αναφοράς του ιδρύματος·
- β. εάν οι προσαρμογές πιστωτικής αποτίμησης αντισυμβαλλομένων στις αγοραίες αξίες των παραγώγων αντικατοπτρίζουν τη φερεγγυότητα των αντίστοιχων αντισυμβαλλομένων·

- γ. εάν οι λογιστικές προβλέψεις ζημιών από δάνεια συνάδουν με τις ισχύουσες λογιστικές αρχές και εάν εκτιμώνται ως επαρκείς για την κάλυψη των αναμενόμενων ζημιών·
- δ. εάν τα μη εξυπηρετούμενα, τα υπό ρύθμιση και τα κατασχεθέντα στοιχεία ενεργητικού έχουν αποτελέσει αντικείμενο επαρκών προβλέψεων ζημιών από δάνεια, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου των υφιστάμενων εξασφαλίσεων και της ημερομηνίας έναρξης των εν λόγω ανοιγμάτων· και
- ε. εάν οι προβλέψεις ζημιών από δάνεια συνάδουν με τις ιστορικές ζημίες και τις συναφείς μακροοικονομικές εξελίξεις και εάν αντικατοπτρίζουν τυχόν μεταβολές των σχετικών κανονιστικών διατάξεων (π.χ. κατάσχεση, ανάληψη μισθίου, προστασία πιστωτών κ.λπ.).

176. Όπου κρίνεται αναγκαίο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν επιτόπιες επιθεωρήσεις ή άλλες κατάλληλες εποπτικές ενέργειες προκειμένου να αξιολογούν την επάρκεια του επιπέδου του σχηματισμού προβλέψεων ζημιών από δάνεια και εάν η κάλυψη των κινδύνων είναι επαρκής, αξιολογώντας ένα δείγμα των δανείων για παράδειγμα.

177. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τυχόν πορίσματα που διατυπώνονται από εσωτερικούς και εξωτερικούς ελεγκτές, εφόσον είναι διαθέσιμα.

Προσομοίωση ακραίων καταστάσεων

178. Κατά την αξιολόγηση του εγγενούς πιστωτικού κινδύνου ενός ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων που πραγματοποιούνται από το ίδρυμα για τον εντοπισμό τυχόν πηγών πιστωτικού κινδύνου που δεν είχαν εντοπιστεί στο παρελθόν, όπως εκείνων που ανακύπτουν από μεταβολές στην πιστωτική ποιότητα, στις συγκεντρώσεις πίστωσης, στην αξία των εξασφαλίσεων και στο πιστωτικό άνοιγμα κατά τη διάρκεια μιας περιόδου ακραίων καταστάσεων.

6.2.3 Αξιολόγηση της διαχείρισης και του ελέγχου του πιστωτικού κινδύνου

179. Προκειμένου να αποκτήσουν πλήρη εικόνα για το προφίλ του πιστωτικού κινδύνου του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν το πλαίσιο διακυβέρνησης και διαχείρισης κινδύνων στο οποίο στηρίζονται οι πιστωτικές του δραστηριότητες. Για τον σκοπό αυτόν, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν:

- α. τη στρατηγική και τη διάθεση ανάληψης πιστωτικού κινδύνου·
- β. το οργανωτικό πλαίσιο·
- γ. τις πολιτικές και τις διαδικασίες·

- δ. τον εντοπισμό, τη μέτρηση, τη διαχείριση, την παρακολούθηση και την αναφορά κινδύνων· και
- ε. το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου.

Στρατηγική και διάθεση ανάληψης πιστωτικού κινδύνου

180. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσο το ίδρυμα διαθέτει άρτια, σαφώς διατυπωμένη και τεκμηριωμένη στρατηγική πιστωτικού κινδύνου, η οποία έχει εγκριθεί από το Διοικητικό συμβούλιο. Στο πλαίσιο της εν λόγω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. εάν το Διοικητικό συμβούλιο διατυπώνει με σαφήνεια τη στρατηγική και τη διάθεση ανάληψης πιστωτικού κινδύνου, καθώς και τη διαδικασία επανεξέτασής τους·
- β. εάν τα ανώτερα διοικητικά στελέχη εφαρμόζουν και παρακολουθούν κατάλληλα τη στρατηγική πιστωτικού κινδύνου που έχει εγκριθεί από το Διοικητικό συμβούλιο, διασφαλίζοντας ότι οι δραστηριότητες του ιδρύματος συνάδουν με τη στρατηγική που έχει καθοριστεί, ότι καταρτίζονται και εφαρμόζονται γραπτές διαδικασίες και ότι υπάρχει σαφής και κατάλληλη ανάθεση αρμοδιοτήτων·
- γ. εάν η στρατηγική του ιδρύματος για τον πιστωτικό κίνδυνο και τον κίνδυνο αντισυμβαλλομένου αντικατοπτρίζει τα επίπεδα της διάθεσης του ιδρύματος για την ανάληψη πιστωτικού κινδύνου και κατά πόσον συνάδει με τη συνολική διάθεση ανάληψης κινδύνων·
- δ. κατά πόσον η στρατηγική του ιδρύματος σχετικά με τον πιστωτικό κίνδυνο είναι κατάλληλη για το ίδρυμα, λαμβανομένων υπόψη των εξής στοιχείων του ιδρύματος:
 - του επιχειρηματικού μοντέλου·
 - της συνολικής διάθεσης ανάληψης κινδύνων·
 - του επιχειρηματικού περιβάλλοντος και του ρόλου του ιδρύματος στο χρηματοοικονομικό σύστημα· και
 - της χρηματοοικονομικής κατάστασης, της χρηματοδοτικής ικανότητας και της επάρκειας ιδίων κεφαλαίων·
- ε. εάν η στρατηγική του ιδρύματος σχετικά με τον πιστωτικό κίνδυνο καλύπτει τις δραστηριότητές του που αφορούν τη χορήγηση πιστώσεων και τη διαχείριση εξασφαλίσεων, καθώς και τη διαχείριση μη εξυπηρετούμενων δανείων, και εάν η εν λόγω στρατηγική υποστηρίζει τη λήψη αποφάσεων με βάση τους κινδύνους, ώστε να αποτυπώνονται πτυχές που μπορεί να περιλαμβάνουν, για παράδειγμα, το είδος του ανοίγματος (εμπορικό, καταναλωτικό, σε ακίνητα, κρατικό), τον

οικονομικό τομέα, τη γεωγραφική τοποθεσία, το νόμισμα και την ημερομηνία λήξης, συμπεριλαμβανομένων ορίων συγκέντρωσης·

- στ. εάν η στρατηγική του ιδρύματος σχετικά με τον πιστωτικό κίνδυνο καλύπτει όλες τις δραστηριότητες του ιδρύματος στις οποίες μπορεί να είναι σημαντικός ο πιστωτικός κίνδυνος·
- ζ. εάν η στρατηγική του ιδρύματος σχετικά με τον πιστωτικό κίνδυνο λαμβάνει υπόψη τις κυκλικές πτυχές της οικονομίας, μεταξύ άλλων και σε συνθήκες ακραίων καταστάσεων, καθώς και τις συνακόλουθες μεταβολές στη σύνθεση του χαρτοφυλακίου πιστωτικού κινδύνου· και
- η. εάν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο προκειμένου να διασφαλίζει ότι η στρατηγική πιστωτικού κινδύνου κοινοποιείται αποτελεσματικά στο σύνολο του σχετικού προσωπικού·

Οργανωτικό πλαίσιο

181. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο οργανωτικό πλαίσιο προκειμένου να καθιστά δυνατή την αποτελεσματική διαχείριση, τη μέτρηση και τον έλεγχο του πιστωτικού κινδύνου, με επαρκείς (τόσο από ποιοτική όσο και από ποσοτική άποψη) ανθρώπινους και τεχνικούς πόρους για την εκτέλεση των απαραίτητων καθηκόντων. Οι αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη εάν:

- α. υπάρχουν ξεκάθαρες γραμμές ευθύνης για την ανάληψη, τη μέτρηση, την παρακολούθηση, τη διαχείριση και την αναφορά πιστωτικού κινδύνου·
- β. τα συστήματα ελέγχου και παρακολούθησης πιστωτικού κινδύνου υπόκεινται σε ανεξάρτητη αξιολόγηση και κατά πόσο υπάρχει σαφής διαχωρισμός μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των υπευθύνων για τη διαχείριση κινδύνου·
- γ. τα καθήκοντα διαχείρισης, μέτρησης και ελέγχου των κινδύνων καλύπτουν τον πιστωτικό κίνδυνο στο σύνολο του ιδρύματος· και
- δ. το προσωπικό που συμμετέχει σε δραστηριότητες χορήγησης πίστωσης (τόσο στους επιχειρηματικούς τομείς όσο και στους τομείς διαχείρισης και ελέγχου) διαθέτει κατάλληλες δεξιότητες και πείρα.

Πολιτικές και διαδικασίες

182. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλες πολιτικές για τον εντοπισμό, τη διαχείριση, τη μέτρηση και τον έλεγχο του πιστωτικού κινδύνου. Στο πλαίσιο της εν λόγω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη εάν:

- α. το Διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει τις πολιτικές για τη διαχείριση, τη μέτρηση και τον έλεγχο του πιστωτικού κινδύνου και προβαίνει τακτικά σε συζήτηση και επανεξέτασή τους, σύμφωνα με τις στρατηγικές κινδύνου·
- β. τα ανώτερα διοικητικά στελέχη είναι αρμόδια για την κατάρτιση και την εφαρμογή των πολιτικών και των διαδικασιών για τη διαχείριση, τη μέτρηση και τον έλεγχο του πιστωτικού κινδύνου, όπως καθορίζονται από το Διοικητικό συμβούλιο·
- γ. οι πολιτικές και οι διαδικασίες είναι άρτιες και συνεπείς με τη στρατηγική πιστωτικού κινδύνου, και καλύπτουν όλους τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και τις διαδικασίες που άπτονται της διαχείρισης, της μέτρησης και του ελέγχου του πιστωτικού κινδύνου, ειδικότερα:
- χορήγηση πιστώσεων και τιμολόγηση: για παράδειγμα, επιλεξιμότητα δανειοληπτών, εγγυητών και εξασφαλίσεων· πιστωτικά όρια· επιλογή υποδομών των χρηματοπιστωτικών αγορών, κεντρικών αντισυμβαλλομένων και αντίστοιχων τραπεζών· είδη διαθέσιμων πιστωτικών διευκολύνσεων· εφαρμοστέοι όροι και προϋποθέσεις (συμπεριλαμβανομένης απαίτησης συμφωνιών εξασφάλισης και συμψηφισμού)·
 - μέτρηση και παρακολούθηση πιστωτικού κινδύνου: για παράδειγμα, κριτήρια για τον εντοπισμό συνδεδεμένων αντισυμβαλλομένων· κριτήρια για την αξιολόγηση της φερεγγυότητας των δανειοληπτών και την εκτίμηση της εξασφάλισης, καθώς και συχνότητα επανεξέτασής τους· κριτήρια για την ποσοτικοποίηση των απομειώσεων, των προσαρμογών πιστωτικής αποτίμησης αντισυμβαλλομένων και των προβλέψεων· και
 - διαχείριση πιστώσεων: για παράδειγμα, κριτήρια για την επανεξέταση προϊόντων, όρων και προϋποθέσεων· κριτήρια για την εφαρμογή πρακτικών αναδιάρθρωσης ή υπαγωγής δανείων σε ρύθμιση· κριτήρια για την ταξινόμηση των δανείων και τη διαχείριση των μη εξυπηρετούμενων δανείων·
- δ. οι εν λόγω πολιτικές συμμορφώνονται με τις σχετικές κανονιστικές διατάξεις και συνάδουν με τη φύση και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων του ιδρύματος, ενώ επίσης παρέχουν σαφή εικόνα για τον εγγενή πιστωτικό κίνδυνο των διαφόρων προϊόντων και δραστηριοτήτων που εμπίπτουν στο πεδίο του ιδρύματος·
- ε. οι εν λόγω πολιτικές τυποποιούνται με σαφήνεια, κοινοποιούνται και εφαρμόζονται με συνέπεια σε ολόκληρο το ίδρυμα· και
- στ. οι εν λόγω πολιτικές εφαρμόζονται με συνέπεια στους τραπεζικούς ομίλους και καθιστούν δυνατή τη δέουσα διαχείριση κοινών δανειοληπτών και αντισυμβαλλομένων.

Εντοπισμός, μέτρηση, παρακολούθηση και αναφορά κινδύνων

183. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο για τον εντοπισμό, την κατανόηση, τη μέτρηση, την παρακολούθηση και την αναφορά του πιστωτικού κινδύνου, σύμφωνα με το μέγεθος και την πολυπλοκότητα του ιδρύματος, και εάν το εν λόγω πλαίσιο συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις της συναφούς ενωσιακής και εθνικής εκτελεστικής νομοθεσίας.

184. Εν προκειμένω, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν την καταλληλότητα των δεδομένων, των συστημάτων πληροφορικής και των αναλυτικών τεχνικών για την εκπλήρωση εκ μέρους του ιδρύματος των απαιτήσεων εποπτικής αναφοράς, καθώς και για τον εντοπισμό, τη μέτρηση και την τακτική παρακολούθηση του εγγενούς πιστωτικού κινδύνου που ενέχουν όλες οι δραστηριότητες εντός και εκτός ισολογισμού (κατά περίπτωση και σε επίπεδο ομίλου), ιδίως σε ό,τι αφορά:

- α. τον πιστωτικό κίνδυνο και την επιλεξιμότητα του δανειολήπτη/του αντισυμβαλλομένου/της συναλλαγής·
- β. τα πιστωτικά ανοίγματα (ανεξαρτήτως της φύσης τους) των δανειοληπτών και, κατά περίπτωση, των ομάδων συνδεδεμένων δανειοληπτών·
- γ. την κάλυψη με εξασφαλίσεις (συμπεριλαμβανομένων συμφωνιών συμψηφισμού) και την επιλεξιμότητα της εν λόγω κάλυψης·
- δ. τη συνεχή συμμόρφωση με τους συμβατικούς όρους και τις συμφωνίες (συμβατικές ρήτρες)·
- ε. μη εξουσιοδοτημένες υπεραναλήψεις και όρους ανακατάταξης των πιστωτικών ανοιγμάτων· και
- στ. συναφείς πηγές κινδύνου συγκέντρωσης πιστωτικών ανοιγμάτων.

185. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα έχει σαφή εικόνα για τον πιστωτικό κίνδυνο που σχετίζεται με τα διάφορα είδη δανειοληπτών, συναλλαγών και χορηγούμενων πιστώσεων.

186. Πρέπει επίσης να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλες δεξιότητες, συστήματα και μεθόδους για τη μέτρηση του κινδύνου αυτού σε επίπεδο δανειολήπτη/συναλλαγής και χαρτοφυλακίου, ανάλογα με το μέγεθος, τη φύση, τη σύνθεση και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων του ιδρύματος που ενέχουν πιστωτικό κίνδυνο. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα εν λόγω συστήματα και οι μέθοδοι:

- α. παρέχουν στο ίδρυμα τη δυνατότητα να διακρίνει μεταξύ διαφόρων επιπέδων κινδύνου σε σχέση με τους δανειολήπτες και τις συναλλαγές·

- β. παρέχουν άρτια και συνετή εκτίμηση του επιπέδου του πιστωτικού κινδύνου και της αξίας των εξασφαλίσεων·
- γ. διασφαλίζουν τον εντοπισμό και τη μέτρηση των κινδύνων συγκέντρωσης πιστωτικών ανοιγμάτων (συγκέντρωση σε μία επιχείρηση, κλαδική ή γεωγραφική συγκέντρωση κ.λπ.)·
- δ. παρέχουν στο ίδρυμα τη δυνατότητα να προβλέπει εκτιμήσεις του πιστωτικού κινδύνου για σκοπούς προγραμματισμού και για προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων·
- ε. παρέχουν στο ίδρυμα τη δυνατότητα να καθορίζει το επίπεδο των προβλέψεων και των προσαρμογών πιστωτικής αποτίμησης αντισυμβαλλομένου που απαιτούνται για την κάλυψη των αναμενόμενων ζημιών και των ζημιών που έχουν πραγματοποιηθεί· και
- στ. όπου κρίνεται σημαντικό, επιδιώκουν να λαμβάνουν υπόψη τα στοιχεία κινδύνου τα οποία είτε δεν καλύπτονται καθόλου είτε δεν καλύπτονται πλήρως από τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

187. Για τους σκοπούς του άρθρου 101 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, όταν το ίδρυμα διαθέτει άδεια να χρησιμοποιεί εσωτερικές προσεγγίσεις για τον προσδιορισμό των ελάχιστων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για τον πιστωτικό κίνδυνο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξακριβώνουν ότι το ίδρυμα εξακολουθεί να πληροί τις ελάχιστες απαιτήσεις που καθορίζονται στη συναφή ενωσιακή και εθνική εκτελεστική νομοθεσία και ότι οι εν λόγω εσωτερικές προσεγγίσεις δεν συνεπάγονται τυχόν σημαντική υποτίμηση κινδύνου.

188. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το Διοικητικό συμβούλιο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος κατανοούν τις παραδοχές στις οποίες στηρίζεται το σύστημα μέτρησης των πιστώσεων και εάν έχουν επίγνωση του βαθμού του αντίστοιχου κινδύνου υποδείγματος.

189. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα έχει πραγματοποιήσει προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων προκειμένου να κατανοήσουν τον αντίκτυπο δυσμενών γεγονότων στα ανοίγματά του σε πιστωτικό κίνδυνο και στην επάρκεια του σχηματισμού προβλέψεών του για τον πιστωτικό κίνδυνο. Πρέπει να λαμβάνονται υπόψη:

- α. η συχνότητα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων·
- β. οι συναφείς παράγοντες κινδύνου που έχουν εντοπιστεί·
- γ. οι παραδοχές στις οποίες στηρίζεται το σενάριο ακραίων καταστάσεων· και
- δ. η εσωτερική χρήση των αποτελεσμάτων των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων για τις στρατηγικές που αφορούν τον κεφαλαιακό προγραμματισμό και τον πιστωτικό κίνδυνο.

190. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα έχει καθορίσει και εάν έχει θέσει σε εφαρμογή τη συνεχή και αποτελεσματική παρακολούθηση των ανοιγμάτων σε πιστωτικό κίνδυνο (περιλαμβανομένης της συγκέντρωσης πιστωτικών ανοιγμάτων) σε όλο το ίδρυμα, μεταξύ άλλων, μέσω ειδικών δεικτών και συναφών σημείων ενεργοποίησης για την παροχή αποτελεσματικών ειδοποιήσεων.

191. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα έχει θέσει σε εφαρμογή την τακτική υποβολή αναφοράς για τα ανοίγματα σε πιστωτικό κίνδυνο, συμπεριλαμβανομένου του αποτελέσματος προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, στο Διοικητικό συμβούλιο, τα ανώτερα διοικητικά στελέχη και τους αντίστοιχους υπεύθυνους διαχείρισης πιστωτικού κινδύνου.

Πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου

192. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει ισχυρό και ολοκληρωμένο πλαίσιο ελέγχου και άρτιες διασφαλίσεις για τη μείωση του πιστωτικού του κινδύνου σύμφωνα με τη στρατηγική του για τον πιστωτικό κίνδυνο και τη διάθεσή του για την ανάληψη πιστωτικού κινδύνου. Για τον σκοπό αυτόν, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποδίδουν ιδιαίτερη προσοχή στο κατά πόσον:

- α. το πεδίο εφαρμογής που καλύπτεται από τα καθήκοντα ελέγχου του ιδρύματος περιλαμβάνει όλες τις ενοποιημένες οντότητες, όλες τις γεωγραφικές τοποθεσίες και όλες τις πιστωτικές δραστηριότητες·
- β. υπάρχουν εσωτερικοί έλεγχοι, λειτουργικά όρια και άλλες πρακτικές με στόχο τη διατήρηση των ανοιγμάτων σε πιστωτικό κίνδυνο σε αποδεκτά για το ίδρυμα επίπεδα, σύμφωνα με τις παραμέτρους που καθορίζονται από το Διοικητικό συμβούλιο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη και σύμφωνα με τη διάθεση ανάληψης κινδύνων του ιδρύματος· και
- γ. το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλους εσωτερικούς ελέγχους και πρακτικές προκειμένου να διασφαλίζεται ότι τυχόν παραβάσεις και εξαιρέσεις σε σχέση με τις πολιτικές, τις διαδικασίες και τα όρια που αναφέρονται εγκαίρως στο κατάλληλο επίπεδο διοίκησης προς λήψη μέτρων.

193. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν το σύστημα ορίων, εξετάζοντας μεταξύ άλλων εάν:

- α. το σύστημα ορίων είναι κατάλληλο για την πολυπλοκότητα της οργάνωσης και των πιστωτικών δραστηριοτήτων του ιδρύματος, καθώς και για τη δυνατότητά του όσον αφορά τη μέτρηση και τη διαχείριση του πιστωτικού κινδύνου·
- β. τα καθορισμένα όρια είναι απόλυτα ή κατά πόσον υπάρχει δυνατότητα υπέρβασης των ορίων. Στη δεύτερη περίπτωση, στις πολιτικές του ιδρύματος πρέπει να περιγράφεται σαφώς το χρονικό διάστημα και οι ειδικές περιστάσεις υπό τις οποίες είναι δυνατές οι εν λόγω περιπτώσεις υπέρβασης των ορίων·

- γ. εάν το ίδρυμα διαθέτει διαδικασίες για την ενημέρωση των διαχειριστών πιστώσεων σχετικά με τα όριά τους· και
- δ. εάν το ίδρυμα διαθέτει επαρκείς διαδικασίες για την ενημέρωση των ορίων της σε τακτά χρονικά διαστήματα (π.χ. για λόγους συνέπειας με τις μεταβολές στις στρατηγικές).

194. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν τη λειτουργικότητα της μονάδας εσωτερικής επιθεώρησης. Για τον σκοπό αυτόν, πρέπει να αξιολογούν εάν:

- α. το ίδρυμα διενεργεί εσωτερικές επιθεωρήσεις του πλαισίου διαχείρισης πιστωτικού κινδύνου σε περιοδική βάση·
- β. η εσωτερική επιθεώρηση καλύπτει τα βασικά στοιχεία της διαχείρισης, της μέτρησης και των ελέγχων του πιστωτικού κινδύνου σε ολόκληρο το ίδρυμα· και
- γ. η μονάδα εσωτερικής επιθεώρησης διαπιστώνει αποτελεσματικά την τήρηση των εσωτερικών πολιτικών και των συναφών εξωτερικών κανονιστικών διατάξεων και αντιμετωπίζει τυχόν παρεκκλίσεις από την εφαρμογή οποιασδήποτε εξ αυτών.

195. Για τα ιδρύματα που υιοθετούν εσωτερική προσέγγιση για τον προσδιορισμό των ελάχιστων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για τον πιστωτικό κίνδυνο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν επίσης εάν η εσωτερική διαδικασία επικύρωσης λειτουργεί άρτια και αποτελεσματικά ως προς τον κριτικό έλεγχο των παραδοχών του υποδείγματος και τον εντοπισμό τυχόν πιθανών ελλείψεων σε ό,τι αφορά τη μοντελοποίηση πιστωτικού κινδύνου, την ποσοτικοποίηση του πιστωτικού κινδύνου και το σύστημα διαχείρισης πιστωτικού κινδύνου και άλλες συναφείς ελάχιστες απαιτήσεις όπως προσδιορίζονται στη συναφή ενωσιακή και εθνική εκτελεστική νομοθεσία.

6.2.4 Σύνοψη πορισμάτων και βαθμολογία

196. Κατόπιν της ανωτέρω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με τον πιστωτικό κίνδυνο και τον κίνδυνο αντισυμβαλλομένου του ιδρύματος. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε σύνοψη πορισμάτων, συνοδευόμενη από μία βαθμολογία με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 4. Εάν, βάσει της σημαντικότητας ορισμένων υποκατηγοριών κινδύνου, η αρμόδια αρχή αποφασίσει να τις αξιολογήσει και να τις βαθμολογήσει μεμονωμένα, πρέπει να εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι οδηγίες που παρέχονται στον παρόντα πίνακα, στο μέτρο του δυνατού.

Πίνακας 4. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας πιστωτικού κινδύνου και κινδύνου αντισυμβαλλομένου

Βαθμολογία κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι για τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
---------------------	----------------	-----------------------------------	---

1	<p>Δεν υπάρχει αισθητός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση και η σύνθεση του ανοίγματος σε πιστωτικό κίνδυνο συνεπάγεται μη σημαντικό κίνδυνο. Η έκθεση σε πολύπλοκα προϊόντα και συναλλαγές δεν είναι σημαντική. • Το επίπεδο κινδύνου συγκέντρωσης πιστωτικών ανοιγμάτων δεν είναι σημαντικό. • Το επίπεδο των ανοιγμάτων υπό ρύθμιση και των μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων δεν είναι σημαντικό. Ο πιστωτικός κίνδυνος από τα εξυπηρετούμενα ανοίγματα δεν είναι σημαντικός. • Η κάλυψη των προβλέψεων και των προσαρμογών πιστωτικής αποτίμησης αντισυμβαλλομένου είναι πολύ υψηλή. • Η κάλυψη και η ποιότητα των εγγυήσεων και των εξασφαλίσεων είναι πολύ υψηλές. 	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει συνέπεια μεταξύ της πολιτικής και της στρατηγικής του ιδρύματος σχετικά με τον πιστωτικό κίνδυνο και της συνολικής του στρατηγικής και διάθεσης ανάληψης κινδύνων. • Το οργανωτικό πλαίσιο για τον πιστωτικό κίνδυνο είναι εύρωστο με σαφείς αρμοδιότητες και σαφή διαχωρισμό καθηκόντων μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των μονάδων διαχείρισης και ελέγχου. • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς πιστωτικού κινδύνου είναι κατάλληλα.
2	<p>Υπάρχει χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση και η σύνθεση του ανοίγματος σε πιστωτικό κίνδυνο συνεπάγεται χαμηλό κίνδυνο. Η έκθεση σε πολύπλοκα προϊόντα και συναλλαγές είναι χαμηλή. • Το επίπεδο κινδύνου συγκέντρωσης πιστωτικών ανοιγμάτων είναι χαμηλό. • Το επίπεδο των ανοιγμάτων υπό ρύθμιση και των μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων είναι χαμηλό. Ο πιστωτικός κίνδυνος από τα εξυπηρετούμενα ανοίγματα είναι χαμηλός. • Η κάλυψη των προβλέψεων και των προσαρμογών πιστωτικής αποτίμησης αντισυμβαλλομένου είναι υψηλή. 	<ul style="list-style-type: none"> • Τα εσωτερικά όρια και το πλαίσιο ελέγχου πιστωτικού κινδύνου είναι άρτια. • Τα όρια που επιτρέπουν τη μείωση ή τον περιορισμό του πιστωτικού κινδύνου συνάδουν με τη στρατηγική διαχείρισης πιστωτικού κινδύνου και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος.

		<ul style="list-style-type: none"> • Η κάλυψη και η ποιότητα των εγγυήσεων και των εξασφαλίσεων είναι υψηλές. 	
3	Υπάρχει μεσαίος κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση και η σύνθεση του ανοίγματος σε πιστωτικό κίνδυνο συνεπάγεται μεσαίο κίνδυνο. Η έκθεση σε πολύπλοκα προϊόντα και συναλλαγές είναι μεσαία. • Το επίπεδο κινδύνου συγκέντρωσης πιστωτικών ανοιγμάτων είναι μεσαίο. • Το επίπεδο των ανοιγμάτων υπό ρύθμιση και των μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων είναι μεσαίο. Ο πιστωτικός κίνδυνος από τα εξυπηρετούμενα ανοίγματα είναι μεσαίος και προβλέπεται περαιτέρω επιδείνωσή του υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων. • Η κάλυψη των προβλέψεων και των προσαρμογών πιστωτικής αποτίμησης αντισυμβαλλομένου είναι μεσαία. • Η κάλυψη και η ποιότητα των εγγυήσεων και των εξασφαλίσεων είναι μεσαίες. 	
4	Υπάρχει υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση και η σύνθεση του ανοίγματος σε πιστωτικό κίνδυνο συνεπάγεται υψηλό κίνδυνο. Η έκθεση σε πολύπλοκα προϊόντα και συναλλαγές είναι υψηλή. • Το επίπεδο κινδύνου συγκέντρωσης πιστωτικών ανοιγμάτων είναι υψηλό. • Το επίπεδο των ανοιγμάτων υπό ρύθμιση και των μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων είναι υψηλό. Ο πιστωτικός κίνδυνος από τα εξυπηρετούμενα ανοίγματα είναι υψηλός. • Η κάλυψη των προβλέψεων και των προσαρμογών 	

		<p>πιστωτικής αποτίμησης αντισυμβαλλομένου είναι χαμηλή.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Η κάλυψη και η ποιότητα των εγγυήσεων και των εξασφαλίσεων είναι χαμηλές. 	
--	--	--	--

6.3 Αξιολόγηση κινδύνου αγοράς

6.3.1 Γενικές παράμετροι

197. Η αξιολόγηση του κινδύνου αγοράς αφορά τις εντός και εκτός ισολογισμού θέσεις που υπόκεινται σε ζημίες λόγω των μεταβολών στις αγοραίες τιμές. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν κατ' ελάχιστον τις ακόλουθες υποκατηγορίες κατά την αξιολόγηση του κινδύνου αγοράς:

- α. τον κίνδυνο θέσης, με περαιτέρω διάκρισή του σε γενικό και ειδικό κίνδυνο·
- β. τον κίνδυνο συναλλάγματος·
- γ. τον κίνδυνο βασικών εμπορευμάτων· και
- δ. τον κίνδυνο προσαρμογής πιστωτικής αποτίμησης αντισυμβαλλομένου (CVA).

198. Η αξιολόγηση πρέπει να καλύπτει τουλάχιστον τους κινδύνους που απορρέουν από επιτοκιακά και μετοχικά προϊόντα και μετοχικά σχετιζόμενα «προϊόντα» που περιλαμβάνονται στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών, καθώς και από θέσεις συναλλάγματος και κινδύνου βασικών εμπορευμάτων που κατατάσσονται τόσο στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών όσο και στο τραπεζικό χαρτοφυλάκιο.

199. Επιπρόσθετα, κατά την αξιολόγηση πρέπει να εξετάζονται οι ακόλουθες υποκατηγορίες κινδύνου αγοράς που σχετίζονται με το τραπεζικό χαρτοφυλάκιο:

- α. ο κίνδυνος πιστωτικού περιθωρίου που προκύπτει από θέσεις που αποτιμώνται στην εύλογη αξία· και
- β. ο κίνδυνος που προκύπτει από ανοίγματα σε μετοχές.

200. Ο κίνδυνος επιτοκίου στο τραπεζικό χαρτοφυλάκιο εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής της αξιολόγησης κινδύνου αγοράς όπως προβλέπεται στην ενότητα 6.5.

6.3.2 Αξιολόγηση εγγενούς κινδύνου αγοράς

201. Μέσω της αξιολόγησης του εγγενούς κινδύνου αγοράς, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν τους κύριους παράγοντες του ιδρύματος που ενέχουν κίνδυνο αγοράς και να αξιολογούν τον κίνδυνο σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα από άποψη προληπτικής

εποπτείας. Η αξιολόγηση του εγγενούς κινδύνου αγοράς πρέπει να διαρθρώνεται γύρω από τα εξής βασικά στάδια:

- α. προκαταρκτική αξιολόγηση·
- β. αξιολόγηση της φύσης και της σύνθεσης των θέσεων του ιδρύματος που υπόκεινται σε κίνδυνο αγοράς·
- γ. εκτίμηση κερδοφορίας·
- δ. αξιολόγηση κινδύνου συγκεντρώσεως στην αγορά· και
- ε. αποτελέσματα ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων.

Προκαταρκτική αξιολόγηση

202. Προκειμένου να καθορίσουν το πεδίο εφαρμογής της αξιολόγησης του κινδύνου αγοράς, οι αρμόδιες αρχές πρέπει πρώτα να εντοπίσουν τις πηγές κινδύνου αγοράς στις οποίες είναι εκτεθειμένο ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα. Προς τούτο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιοποιούν τις γνώσεις που αποκομίζονται από την αξιολόγηση άλλων στοιχείων της ΔΕΕΑ, από τη σύγκριση της θέσης του ιδρύματος με την ομάδα αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων και από οποιοσδήποτε άλλες εποπτικές δραστηριότητες.

203. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν, τουλάχιστον:

- α. τις δραστηριότητες του ιδρύματος στις αγορές, τους επιχειρηματικούς τομείς και τα προϊόντα·
- β. την κύρια στρατηγική του χαρτοφυλακίου που ενέχει κίνδυνο αγοράς και τη διάθεση ανάληψης κινδύνων κατά τις δραστηριότητες αγοράς·
- γ. τη σχετική αναλογία των θέσεων που ενέχουν κίνδυνο αγοράς στο σύνολο του ενεργητικού, τις μεταβολές σε βάθος χρόνου και τη στρατηγική του ιδρύματος για αυτές τις θέσεις, εάν είναι διαθέσιμες·
- δ. τη σχετική αναλογία των καθαρών κερδών από τις θέσεις του ιδρύματος που ενέχουν κίνδυνο αγοράς στα συνολικά λειτουργικά έσοδα· και
- ε. την απαίτηση ιδίων κεφαλαίων για τον κίνδυνο αγοράς σε σύγκριση με τη συνολική απαίτηση ιδίων κεφαλαίων, και –κατά περίπτωση– το εσωτερικό κεφάλαιο που κατανέμεται για τον κίνδυνο αγοράς σε σύγκριση με το συνολικό εσωτερικό κεφάλαιο, συμπεριλαμβανομένων των ιστορικών μεταβολών των εν λόγω αριθμητικών στοιχείων και των προβλέψεων, εάν είναι διαθέσιμες.

204. Κατά τις αρχικές τους αξιολογήσεις, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν σημαντικές μεταβολές στις δραστηριότητες του ιδρύματος στην αγορά, δίνοντας έμφαση σε

δυναμικές μεταβολές της συνολικής έκθεσης στον κίνδυνο αγοράς. Πρέπει να εξετάζουν κατ' ελάχιστον:

- α. σημαντικές μεταβολές στη στρατηγική, στις πολιτικές και στο ύψος των ορίων που σχετίζονται με τον κίνδυνο αγοράς·
- β. τον δυναμικό αντίκτυπο τέτοιων μεταβολών στο προφίλ κινδύνου του ιδρύματος· και
- γ. τις κύριες τάσεις στις χρηματοπιστωτικές αγορές.

Φύση και σύνθεση των δραστηριοτήτων του ιδρύματος που σχετίζονται με τον κίνδυνο αγοράς

205. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναλύουν τη φύση της έκθεσης του ιδρύματος σε κινδύνους αγοράς (χαρτοφυλάκιο συναλλαγών και τραπεζικό χαρτοφυλάκιο), προκειμένου να εντοπίζουν συγκεκριμένα ανοίγματα σε κίνδυνο και τους σχετικούς παράγοντες κινδύνου (π.χ. συναλλαγματικές ισοτιμίες, επιτόκια ή πιστωτικά περιθώρια) ώστε να προβαίνουν σε περαιτέρω αναλυτική αξιολόγηση.

206. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναλύουν τα ανοίγματα που ενέχουν κίνδυνο αγοράς ανά κατηγορία στοιχείων ενεργητικού ή/και χρηματοοικονομικών μέσων, σύμφωνα με το μέγεθος, την πολυπλοκότητα και το επίπεδο κινδύνου τους. Για τα σημαντικότερα ανοίγματα, οι επόπτες πρέπει να αξιολογούν τους συναφείς παράγοντες κινδύνου.

207. Κατά την ανάλυση δραστηριοτήτων που σχετίζονται με κίνδυνο αγοράς, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν την πολυπλοκότητα των σχετικών χρηματοπιστωτικών προϊόντων (π.χ. εξωχρηματιστηριακά (OTC) προϊόντα ή προϊόντα που αποτιμώνται σύμφωνα με τεχνικές αποτίμησης βάσει υποδείγματος) και συγκεκριμένων δραστηριοτήτων αγοράς (π.χ. συναλλαγές υψηλής συχνότητας). Πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα σημεία:

- α. εάν το ίδρυμα έχει θέσεις σε παράγωγα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τόσο την αγοραία αξία όσο και το ονομαστικό ποσό· και
- β. όταν το ίδρυμα έχει έκθεση σε εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν το μερίδιο αυτών των συναλλαγών στο συνολικό χαρτοφυλάκιο παραγώγων και την ανάλυση του εξωχρηματιστηριακού χαρτοφυλακίου ανά είδος συμβολαίου (συμφωνίες ανταλλαγής, προθεσμιακές συναλλαγές, κ.λπ.), υποκείμενων χρηματοοικονομικών μέσων, κ.λπ. (ο πιστωτικός κίνδυνος αντισυμβαλλομένου που συνδέεται με αυτά τα προϊόντα καλύπτεται από τη μεθοδολογία πιστωτικού κινδύνου).

208. Κατά περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν επισφαλείς ή/και μη άμεσα ρευστοποιήσιμες θέσεις (π.χ. «κληρονομημένα χαρτοφυλάκια», δηλαδή χαρτοφυλάκια μη

άμεσων ρευστοποιήσιμων στοιχείων ενεργητικού που σχετίζονται με διακοπείσες τραπεζικές πρακτικές/δραστηριότητες και των οποίων η διαχείριση βασίζεται σε μοντέλο εκκαθάρισης) και να αξιολογούν τον αντίκτυπο στην κερδοφορία του ιδρύματος.

209. Σε ιδρύματα τα οποία χρησιμοποιούν εσωτερικές μεθόδους υπολογισμού των εποπτικών απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν τους ακόλουθους δείκτες προκειμένου να εντοπίζουν συγκεκριμένες περιοχές κινδύνου και τους σχετικούς παράγοντες κινδύνου:

- α. τον διαχωρισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων για τον κίνδυνο αγοράς μεταξύ δυνητικής ζημίας (VaR), δυνητικής ζημίας ακραίων συνθηκών (SVaR), επιπρόσθετων κινδύνων αθέτησης υποχρεώσεων και μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης (IRC) και επιβάρυνσης για το χαρτοφυλάκιο διαπραγμάτευσης συσχετίσεων·
- β. την ανάλυση της δυνητικής ζημίας ανά παράγοντα κινδύνου·
- γ. τη μεταβολή της δυνητικής ζημίας και της δυνητικής ζημίας ακραίων συνθηκών (η ημερήσια/εβδομαδιαία μεταβολή, ο τριμηνιαίος μέσος όρος και τα αποτελέσματα των δοκιμαστικών εκ των υστέρων ελέγχων αποτελούν πιθανούς δείκτες)· και
- δ. τους πολλαπλασιαστικούς συντελεστές που εφαρμόζονται στη δυνητική ζημία και τη δυνητική ζημία ακραίων συνθηκών.

210. Κατά περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν τις εσωτερικές μετρήσεις κινδύνου των ιδρυμάτων. Σε αυτές μπορεί να περιλαμβάνεται η δυνητική ζημία που υπολογίζεται για εσωτερικούς σκοπούς, δεν έχει χρησιμοποιηθεί στον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων ή ευαισθησίες του κινδύνου αγοράς σε διάφορους παράγοντες κινδύνου και δυνητικές ζημίες.

211. Κατά την ανάλυση του εγγενούς κινδύνου αγοράς, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τα στοιχεία και τις τάσεις σε δεδομένες χρονικές στιγμές (point-in-time), τόσο σε συνολική βάση όσο και ανά χαρτοφυλάκιο. Κατά περίπτωση, η ανάλυση πρέπει να ολοκληρώνεται με σύγκριση των στοιχείων του ιδρύματος με αυτά της ομάδας αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων και με σχετικούς μακροοικονομικούς δείκτες.

Ανάλυση κερδοφορίας

212. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναλύουν τη διαχρονική κερδοφορία, συμπεριλαμβανομένης της μεταβλητότητας των κερδών, των δραστηριοτήτων αγοράς, προκειμένου να κατανοήσουν καλύτερα το προφίλ κινδύνου αγοράς του ιδρύματος. Η ανάλυση αυτή θα μπορούσε να διενεργείται σε επίπεδο χαρτοφυλακίου ή ανά επιχειρηματικό τομέα ή ανά κατηγορία στοιχείων ενεργητικού (δυνητικά ως μέρος της ευρύτερης αξιολόγησης που διενεργείται στο πλαίσιο της ανάλυσης επιχειρηματικού μοντέλου).

213. Κατά την αξιολόγηση της κερδοφορίας, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στις κύριες περιοχές κινδύνου που εντοπίστηκαν κατά την εξέταση δραστηριοτήτων που σχετίζονται με κίνδυνο αγοράς. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διακρίνουν αφενός τα έσοδα από συναλλαγές διαπραγμάτευσης (trading) από τα λοιπά έσοδα (όπως προμήθειες, αμοιβές πελατών, κ.λπ.) και αφετέρου τα πραγματοποιηθέντα από τα μη πραγματοποιηθέντα κέρδη/ζημίες.
214. Όσον αφορά κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού ή/και ανοίγματα που παράγουν μη κανονικά κέρδη ή ζημίες, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την κερδοφορία σε σχέση με το επίπεδο κινδύνου που έχει αναλάβει το ίδρυμα (π.χ. δυνητική ζημία/καθαρά κέρδη από χρηματοοικονομικά στοιχεία ενεργητικού και υποχρεώσεις προοριζόμενα για εμπορική εκμετάλλευση), προκειμένου να εντοπίζουν και να αναλύουν τυχόν ασυνέπειες. Κατά περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συγκρίνουν τα στοιχεία του ιδρύματος με τις επιδόσεις του στο παρελθόν και με την ομάδα αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων.

Κίνδυνος συγκέντρωσης στην αγορά

215. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώνουν άποψη σχετικά με τον βαθμό κινδύνου συγκέντρωσης στον κίνδυνο αγοράς στον οποίο είναι εκτεθειμένο το ίδρυμα, είτε λόγω έκθεσης σε έναν μόνο παράγοντα κινδύνου είτε λόγω έκθεσης σε πολλαπλούς παράγοντες κινδύνου που συσχετίζονται.
216. Κατά την αξιολόγηση πιθανών συγκεντρώσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στις συγκεντρώσεις σε πολύπλοκα προϊόντα (π.χ. δομημένα προϊόντα), μη άμεσα ρευστοποιήσιμα προϊόντα (π.χ. εξασφαλισμένα χρεωστικά ομόλογα (CDO)) ή προϊόντα που αποτιμώνται σύμφωνα με τεχνικές αποτίμησης βάσει υποδείγματος.

Προσομοίωση ακραίων καταστάσεων

217. Κατά την αξιολόγηση του εγγενούς κινδύνου αγοράς ενός ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων που πραγματοποιούνται από το ίδρυμα για τον εντοπισμό τυχόν πηγών κινδύνου αγοράς που δεν είχαν εντοπιστεί στο παρελθόν. Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία για ακραία γεγονότα κινδύνου, τα οποία ενδέχεται να μην εκπροσωπούνται επαρκώς ή να απουσιάζουν εντελώς από τα ιστορικά στοιχεία εξαιτίας της χαμηλής συχνότητας εμφάνισής τους. Μια άλλη πηγή μη εμφανών δυνητικών τρωτών σημείων που πρέπει να εξετάζουν οι αρμόδιες αρχές είναι το ενδεχόμενο απότομης ανόδου των παραμέτρων καθορισμού των τιμών, όπως μια αιφνίδια μεταβολή σε συγκεκριμένες τιμές ή τιμές-φούσκες σε εμπορεύματα.

6.3.3 Αξιολόγηση της διαχείρισης και του ελέγχου του κινδύνου αγοράς

218. Προκειμένου να αποκτήσουν πλήρη εικόνα για το προφίλ κινδύνου αγοράς του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν το πλαίσιο διακυβέρνησης και διαχείρισης κινδύνων στο οποίο στηρίζονται οι δραστηριότητες του στις αγορές. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τα ακόλουθα στοιχεία:

- α. στρατηγική και διάθεση ανάληψης κινδύνου αγοράς·
- β. οργανωτικό πλαίσιο·
- γ. πολιτικές και διαδικασίες·
- δ. εντοπισμός, μέτρηση, παρακολούθηση και αναφορά κινδύνων· και
- ε. πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου.

Στρατηγική και διάθεση ανάληψης κινδύνου αγοράς

219. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον τα ιδρύματα διαθέτουν άρτια, σαφώς διατυπωμένη και τεκμηριωμένη στρατηγική κινδύνου αγοράς, η οποία έχει εγκριθεί από το διοικητικό τους συμβούλιο. Στο πλαίσιο της εν λόγω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει ειδικότερα να λαμβάνουν υπόψη αν:

- α. το Διοικητικό συμβούλιο εκφράζει σαφώς τη στρατηγική και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου αγοράς και τη διαδικασία επανεξέτασής τους (π.χ. σε περίπτωση συνολικής επανεξέτασης της στρατηγικής κινδύνου, ή της κερδοφορίας ή/και προβλημάτων κεφαλαιακής επάρκειας)·
- β. τα ανώτερα διοικητικά στελέχη εφαρμόζουν κατάλληλα τη στρατηγική κινδύνου αγοράς που έχει εγκριθεί από το Διοικητικό συμβούλιο, διασφαλίζοντας ότι οι δραστηριότητες του ιδρύματος συνάδουν με τη στρατηγική που έχει καθοριστεί, ότι καταρτίζονται και εφαρμόζονται γραπτές διαδικασίες και ότι υπάρχει σαφής και κατάλληλη ανάθεση αρμοδιοτήτων·
- γ. η στρατηγική του ιδρύματος για τον κίνδυνο αγοράς αντικατοπτρίζει ορθά τη διάθεση του ιδρύματος για ανάληψη κινδύνου αγοράς και συνάδει με τη συνολική διάθεση ανάληψης κινδύνων·
- δ. η στρατηγική και η διάθεση ανάληψης κινδύνου αγοράς του ιδρύματος είναι κατάλληλες για το ίδρυμα, λαμβανομένων υπόψη των εξής στοιχείων του ιδρύματος:
 - του επιχειρηματικού μοντέλου·
 - της συνολικής στρατηγικής και διάθεσης ανάληψης κινδύνου ·
 - του κλίματος στην αγορά και του ρόλου του ιδρύματος στο χρηματοοικονομικό σύστημα· και
 - της χρηματοοικονομικής κατάστασης, της χρηματοδοτικής ικανότητας και της κεφαλαιακής επάρκειας του ιδρύματος·

- ε. η στρατηγική κινδύνου αγοράς του ιδρύματος καθορίζει οδηγίες για τη διαχείριση των διαφόρων μέσων ή/και χαρτοφυλακίων που υπόκεινται σε κίνδυνο αγοράς, και υποστηρίζει τη λήψη αποφάσεων βάσει κινδύνου·
- στ. η στρατηγική του ιδρύματος σχετικά με τον κίνδυνο αγοράς καλύπτει όλες τις δραστηριότητες του ιδρύματος στις οποίες ο κίνδυνος αγοράς είναι σημαντικός·
- ζ. η στρατηγική του ιδρύματος σχετικά με τον κίνδυνο αγοράς λαμβάνει υπόψη τις κυκλικές πτυχές της οικονομίας, καθώς και τις συνακόλουθες μεταβολές στη σύνθεση των θέσεων που υπόκεινται σε κίνδυνο αγοράς· και
- η. το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο προκειμένου να διασφαλίζει ότι η στρατηγική κινδύνου αγοράς επικοινωνείται αποτελεσματικά στο σύνολο του σχετικού προσωπικού.

Οργανωτικό πλαίσιο

220. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο οργανωτικό πλαίσιο για τις λειτουργίες της διαχείρισης, της μέτρησης, της παρακολούθησης και του ελέγχου του κινδύνου αγοράς, με επαρκείς (τόσο από ποιοτική όσο και από ποσοτική άποψη) ανθρώπινους και τεχνικούς πόρους. Οι αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη αν:
- α. υπάρχουν σαφείς γραμμές ευθύνης για την ανάληψη, την παρακολούθηση, τον έλεγχο και την αναφορά του κινδύνου αγοράς·
 - β. υπάρχει σαφής διαχωρισμός, στον επιχειρηματικό τομέα, μεταξύ της μονάδας διαπραγμάτευσης (που παίρνει θέσεις) και της μονάδας υποστήριξης (που είναι υπεύθυνη για την κατανομή, την καταγραφή και τον διακανονισμό των συναλλαγών)·
 - γ. το σύστημα ελέγχου και παρακολούθησης του κινδύνου αγοράς είναι σαφώς καθορισμένο στο εσωτερικό του οργανισμού, και είναι λειτουργικά και ιεραρχικά ανεξάρτητο από τον επιχειρηματικό τομέα, και κατά πόσον υπόκειται σε έλεγχο από ανεξάρτητο φορέα·
 - δ. οι λειτουργίες διαχείρισης, μέτρησης, παρακολούθησης και ελέγχου του κινδύνου καλύπτουν τον κίνδυνο αγοράς ολόκληρου του ιδρύματος (συμπεριλαμβανομένων θυγατρικών και υποκαταστημάτων), και ειδικότερα όλων των τομέων στο πλαίσιο των οποίων είναι δυνατή η ανάληψη, η μείωση ή η παρακολούθηση του κινδύνου αγοράς· και
 - ε. το προσωπικό που συμμετέχει σε δραστηριότητες αγοράς (τόσο στους επιχειρηματικούς τομείς όσο και στους τομείς διαχείρισης και ελέγχου) διαθέτει κατάλληλες δεξιότητες και πείρα.

Πολιτικές και διαδικασίες

221. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα έχει καθορίσει σαφείς πολιτικές και διαδικασίες για τον εντοπισμό, τη διαχείριση, τη μέτρηση και τον έλεγχο του κινδύνου αγοράς. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. αν το Διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει τις πολιτικές για τη διαχείριση, τη μέτρηση και τον έλεγχο του κινδύνου αγοράς και προβαίνει τακτικά σε συζήτηση και επανεξέτάσή τους, σύμφωνα με τις στρατηγικές κινδύνου·
- β. αν τα ανώτερα διοικητικά στελέχη έχουν την ευθύνη για την ανάπτυξη των εν λόγω πολιτικών, διασφαλίζοντας την επαρκή υλοποίηση των αποφάσεων του Διοικητικού συμβουλίου·
- γ. αν οι πολιτικές αγοράς συμμορφώνονται με τις σχετικές κανονιστικές διατάξεις και συνάδουν με τη φύση και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων του ιδρύματος, ενώ επίσης παρέχουν σαφή εικόνα για τον εγγενή κίνδυνο αγοράς των διαφόρων προϊόντων και δραστηριοτήτων που εμπíπτουν στο πεδίο του ιδρύματος, και αν οι εν λόγω πολιτικές τυποποιούνται με σαφήνεια, επικοινωνούνται και εφαρμόζονται με συνέπεια σε ολόκληρο το ίδρυμα· και
- δ. για ομίλους εταιρειών, αν αυτές οι πολιτικές εφαρμόζονται με συνέπεια σε ολόκληρο τον όμιλο και επιτρέπουν τη δέουσα διαχείριση του κινδύνου.

222. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον οι πολιτικές και οι διαδικασίες του ιδρύματος που σχετίζονται με την αγορά είναι άρτιες και συνεπείς με τη στρατηγική κινδύνου αγοράς, και καλύπτουν όλους τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και τις διαδικασίες που άπτονται της διαχείρισης, της μέτρησης και του ελέγχου του κινδύνου αγοράς. Ειδικότερα, η αξιολόγηση πρέπει να καλύπτει:

- α. τη φύση των εργασιών, των χρηματοοικονομικών μέσων και των αγορών στις οποίες δραστηριοποιείται το ίδρυμα·
- β. τις θέσεις που πρέπει να συμπεριληφθούν στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών, ή να εξαιρεθούν από αυτό, για εποπτικούς σκοπούς·
- γ. τις πολιτικές για τις εσωτερικές αντισταθμίσεις κινδύνου·
- δ. τον ορισμό, τη διάρθρωση και τις αρμοδιότητες της μονάδας διαπραγμάτευσης του ιδρύματος, κατά περίπτωση·
- ε. τις απαιτήσεις που αφορούν τις διαδικασίες διαπραγμάτευσης και διακανονισμού·
- στ. τις διαδικασίες περιορισμού και ελέγχου του κινδύνου αγοράς·

- ζ. το πλαίσιο που εξασφαλίζει ότι όλες οι θέσεις που επιμετρώνται στην εύλογη αξία υπόκεινται σε συνετές προσαρμογές αποτίμησης σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία, ειδικότερα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 526/2014 της Επιτροπής σχετικά με τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τον καθορισμό προσεγγιστικού περιθωρίου και περιορισμένου αριθμού μικρότερων χαρτοφυλακίων για τον κίνδυνο προσαρμογής πιστωτικής αποτίμησης⁷. Το πλαίσιο αυτό πρέπει να περιλαμβάνει τις απαιτήσεις για τις σύνθετες θέσεις, τα μη άμεσα ρευστοποιήσιμα προϊόντα και τα προϊόντα που αποτιμώνται βάσει υποδειγμάτων·
- η. τα κριτήρια που εφαρμόζει το ίδρυμα για την αποφυγή της ανάμειξης με άτομα/ομάδες που εμπλέκονται σε δόλιες δραστηριότητες και άλλα εγκλήματα· και
- θ. τις διαδικασίες για νέες δραστηριότητες ή/και προϊόντα αγοράς· το Διοικητικό συμβούλιο ή η αρμόδια εξουσιοδοτημένη επιτροπή του πρέπει να εγκρίνουν τις κύριες πρωτοβουλίες για σημαντική αντιστάθμιση ή διαχείριση κινδύνου· οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι:
- οι νέες δραστηριότητες ή/και προϊόντα αγοράς υπόκεινται σε επαρκείς διαδικασίες και ελέγχους, πριν εισαχθούν ή αναληφθούν·
 - το ίδρυμα έχει διενεργήσει ανάλυση για τον πιθανό αντίκτυπό τους στο συνολικό προφίλ κινδύνου του.

Εντοπισμός, μέτρηση, παρακολούθηση και αναφορά κινδύνων

223. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο για τον εντοπισμό, την κατανόηση και τη μέτρηση του κινδύνου αγοράς, σύμφωνα με το μέγεθος και την πολυπλοκότητα του ιδρύματος, και κατά πόσον το εν λόγω πλαίσιο συμμορφώνεται με τις σχετικές ελάχιστες απαιτήσεις της συναφούς ευρωπαϊκής νομοθεσίας και της εθνικής εκτελεστικής νομοθεσίας. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν αν:

- α. τα δεδομένα, τα συστήματα πληροφορικής και οι τεχνικές μέτρησης παρέχουν τη δυνατότητα στη διοίκηση να προβαίνει σε μέτρηση του κινδύνου αγοράς που ενέχουν όλες οι σημαντικές εντός και εκτός ισολογισμού δραστηριότητες (κατά περίπτωση σε επίπεδο ομίλου), λαμβάνοντας υπόψη τόσο το χαρτοφυλάκιο συναλλαγών όσο και το τραπεζικό χαρτοφυλάκιο, καθώς και σε συμμόρφωση με τις εποπτικές απαιτήσεις για υποβολή αναφορών·
- β. τα ιδρύματα διαθέτουν επαρκές προσωπικό και μεθοδολογίες για τη μέτρηση του κινδύνου αγοράς στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών και το τραπεζικό

⁷ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 526/2014 της Επιτροπής της 12ης Μαρτίου 2014, ΕΕ L 148 της 20.5.2014, σ. 17.

χαρτοφυλάκιο, λαμβάνοντας υπόψη το μέγεθος και την πολυπλοκότητα κάθε ιδρύματος, καθώς και το προφίλ κινδύνου των δραστηριοτήτων του·

- γ. το σύστημα μέτρησης κινδύνου του ιδρύματος λαμβάνει υπόψη όλους τους σημαντικούς παράγοντες κινδύνου που σχετίζονται με τα ανοίγματα κινδύνου αγοράς (συμπεριλαμβανομένου του κινδύνου βάσης, των πιστωτικών περιθωρίων των εταιρικών ομολόγων ή των πιστωτικών παραγώγων, και των κινδύνων βέγκα (vega) και γάμμα (gamma) στα δικαιώματα προαίρεσης). Σε περίπτωση που ορισμένα μέσα ή/και παράγοντες εξαιρούνται από τα συστήματα μέτρησης κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη σημαντικότητα των εξαιρέσεων και να καθορίζουν κατά πόσον οι εν λόγω εξαιρέσεις είναι δικαιολογημένες·
- δ. τα συστήματα μέτρησης κινδύνου του ιδρύματος μπορούν να εντοπίσουν πιθανές συγκεντρώσεις κινδύνου αγοράς που προκύπτουν είτε λόγω έκθεσης σε έναν μόνο παράγοντα κινδύνου είτε λόγω έκθεσης σε πολλαπλούς παράγοντες κινδύνου που συσχετίζονται·
- ε. οι υπεύθυνοι για τη διαχείριση κινδύνου και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος κατανοούν τις παραδοχές στις οποίες στηρίζονται τα συστήματα μέτρησης, ειδικά όσον αφορά τις πιο σύνθετες τεχνικές διαχείρισης κινδύνου· και
- στ. οι υπεύθυνοι για τη διαχείριση κινδύνου και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος έχουν επίγνωση του βαθμού του κινδύνου υποδείγματος που ισχύει για τα υποδείγματα τιμολόγησης και τις τεχνικές μέτρησης του ιδρύματος και κατά πόσον ελέγχουν περιοδικά την εγκυρότητα και την ποιότητα των διαφόρων υποδειγμάτων που χρησιμοποιούν στις δραστηριότητες που σχετίζονται με κίνδυνο αγοράς.

224. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον ένα ίδρυμα έχει πραγματοποιήσει επαρκείς ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων οι οποίες συμπληρώνουν το σύστημα διαχείρισης κινδύνου. Για τους σκοπούς αυτούς, πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία:

- α. τη συχνότητα των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων·
- β. κατά πόσον εντοπίζονται συγκεκριμένοι παράγοντες κινδύνου (π.χ. έλλειψη ρευστότητας/αποκλίσεις τιμών, συγκεντρωμένες θέσεις, αγορές μίας κατεύθυνσης, κ.λπ.)·
- γ. τις παραδοχές στις οποίες στηρίζεται το σενάριο ακραίων καταστάσεων· και

- δ. την εσωτερική χρήση των αποτελεσμάτων των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων για τις στρατηγικές που αφορούν τον κεφαλαιακό προγραμματισμό και τον κίνδυνο αγοράς.

225. Για τους σκοπούς του άρθρου 101 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, όταν το ίδρυμα διαθέτει άδεια να χρησιμοποιεί εσωτερικά υποδείγματα για τον προσδιορισμό των ελάχιστων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για τον κίνδυνο αγοράς, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξακριβώνουν ότι το ίδρυμα εξακολουθεί να πληροί τις ελάχιστες απαιτήσεις που καθορίζονται στη συναφή ευρωπαϊκή νομοθεσία και την εθνική εκτελεστική νομοθεσία και ότι τα εν λόγω εσωτερικά υποδείγματα δεν συνεπάγονται τυχόν υποτίμηση σημαντικού κινδύνου.

226. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον τα ιδρύματα διαθέτουν επαρκές πλαίσιο παρακολούθησης και αναφοράς του κινδύνου αγοράς, με το οποίο διασφαλίζεται η ανάληψη άμεσης δράσης στο κατάλληλο επίπεδο ανώτερης διοίκησης ή από το Διοικητικό Συμβούλιο, εφόσον απαιτηθεί. Το σύστημα παρακολούθησης πρέπει να περιλαμβάνει συγκεκριμένους δείκτες και συναφή σημεία ενεργοποίησης για την παροχή αποτελεσματικών έγκαιρων προειδοποιήσεων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη κατά πόσον:

- α. το ίδρυμα διαθέτει αποτελεσματικά πληροφοριακά συστήματα για ακριβή και έγκαιρο εντοπισμό, άθροιση, παρακολούθηση και αναφορά δραστηριοτήτων που σχετίζονται με κίνδυνο αγοράς· και
- β. οι τομείς διαχείρισης και ελέγχου υποβάλλουν τακτικά αναφορές στο Διοικητικό Συμβούλιο και στα ανώτερα διοικητικά στελέχη, τουλάχιστον σχετικά με πληροφορίες για τα τρέχοντα ανοίγματα στην αγορά, τα κέρδη ή τις ζημίες, τα αποτελέσματα και τις μετρήσεις κινδύνου (π.χ. δυνητική ζημία) σε σχέση με τα όρια της πολιτικής κινδύνου.

Πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου

227. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει ισχυρό και ολοκληρωμένο πλαίσιο ελέγχου και άρτιες διασφαλίσεις για τον μετριασμό του κινδύνου αγοράς σύμφωνα με τη στρατηγική του για τη διαχείριση του κινδύνου αγοράς και τη διάθεσή του για ανάληψη κινδύνου αγοράς. Οι αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη αν:

- α. το πεδίο εφαρμογής που καλύπτεται από τη λειτουργία ελέγχου του ιδρύματος περιλαμβάνει όλες τις ενοποιημένες οντότητες, όλες τις γεωγραφικές τοποθεσίες και όλες τις χρηματοπιστωτικές δραστηριότητες·
- β. υπάρχουν εσωτερικοί έλεγχοι, λειτουργικά όρια και άλλες πρακτικές με στόχο τη διατήρηση των ανοιγμάτων σε κίνδυνο αγοράς σε αποδεκτά για το ίδρυμα επίπεδα, σύμφωνα με τις παραμέτρους που καθορίζονται από το Διοικητικό Συμβούλιο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη και σύμφωνα με τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος· και

γ. το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλους εσωτερικούς ελέγχους και πρακτικές προκειμένου να διασφαλίζεται ότι τυχόν παραβάσεις και εξαιρέσεις σε σχέση με τις πολιτικές, τις διαδικασίες και τα όρια αναφέρονται εγκαίρως στο κατάλληλο επίπεδο διοίκησης προς λήψη μέτρων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη αν οι εσωτερικοί έλεγχοι και οι πρακτικές του ιδρύματος:

- έχουν τη δυνατότητα να εντοπίζουν παραβάσεις μεμονωμένων ορίων που έχουν καθοριστεί σε επίπεδο μονάδας ή επιχειρηματικού τομέα, καθώς και παραβάσεις του συνολικού ορίου για δραστηριότητες στην αγορά· και
- επιτρέπουν τον καθημερινό εντοπισμό και παρακολούθηση των παραβάσεων ορίων ή/και εξαιρέσεων.

228. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν το σύστημα ορίων, εξετάζοντας μεταξύ άλλων αν:

- α. τα καθορισμένα όρια είναι απόλυτα ή κατά πόσον υπάρχει δυνατότητα υπέρβασης των ορίων. Στη δεύτερη περίπτωση, στις πολιτικές του ιδρύματος πρέπει να περιγράφεται σαφώς το χρονικό διάστημα και οι ειδικές περιστάσεις υπό τις οποίες είναι δυνατές οι εν λόγω περιπτώσεις υπέρβασης των ορίων·
- β. το σύστημα ορίων καθορίζει ένα συνολικό όριο για δραστηριότητες στην αγορά και ειδικά όρια για τις βασικές υποκατηγορίες κινδύνου· κατά περίπτωση, πρέπει να επιτρέπει την κατανομή ορίων ανά χαρτοφυλάκιο, μονάδα, επιχειρηματικό τομέα ή είδος μέσου· ο βαθμός λεπτομέρειας πρέπει να αντικατοπτρίζει τα χαρακτηριστικά των δραστηριοτήτων του ιδρύματος στην αγορά·
- γ. το σύνολο των ορίων (όρια που βασίζονται σε συντελεστή κινδύνου, ονομαστικά όρια, όρια ελέγχου ζημιών, κ.λπ.) που έχουν καθοριστεί από το ίδρυμα συνάδουν με το μέγεθος και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων του στην αγορά·
- δ. το ίδρυμα διαθέτει διαδικασίες για την έγκαιρη ενημέρωση των διαπραγματευτών σχετικά με τα όριά τους· και
- ε. το ίδρυμα διαθέτει επαρκείς διαδικασίες για την τακτική επικαιροποίηση των ορίων.

229. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη λειτουργικότητα της μονάδας εσωτερικής επιθεώρησης. Πρέπει να αξιολογούν εάν:

- α. το ίδρυμα διενεργεί εσωτερικές επιθεωρήσεις του πλαισίου διαχείρισης κινδύνου αγοράς σε τακτική βάση·
- β. η μονάδα εσωτερικής επιθεώρησης καλύπτει τα βασικά στοιχεία της διαχείρισης, της μέτρησης και των ελέγχων του κινδύνου αγοράς σε ολόκληρο το ίδρυμα· και

- γ. η μονάδα εσωτερικής επιθεώρησης διαπιστώνει αποτελεσματικά την τήρηση των εσωτερικών πολιτικών και των συναφών εξωτερικών κανονιστικών διατάξεων και αντιμετωπίζει τυχόν παρεκκλίσεις από την εφαρμογή αυτών.

230. Για τα ιδρύματα που χρησιμοποιούν εσωτερικά υποδείγματα για τον προσδιορισμό των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων για τον κίνδυνο αγοράς, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν η εσωτερική διαδικασία επικύρωσης λειτουργεί άρτια και αποτελεσματικά ως προς τον κριτικό έλεγχο των παραδοχών του υποδείγματος και τον εντοπισμό τυχόν πιθανών ελλείψεων σε ό,τι αφορά τη μοντελοποίηση του κινδύνου αγοράς, την ποσοτικοποίηση του κινδύνου αγοράς και το σύστημα διαχείρισης κινδύνου αγοράς και άλλες συναφείς ελάχιστες απαιτήσεις όπως προσδιορίζονται στη συναφή ευρωπαϊκή νομοθεσία και την εθνική εκτελεστική νομοθεσία.

6.3.4 Σύνοψη πορισμάτων και βαθμολογία

231. Κατόπιν της ανωτέρω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώνουν άποψη σχετικά με τον κίνδυνο αγοράς του ιδρύματος. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε σύνοψη πορισμάτων, συνοδευόμενη από βαθμολογία με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 5. Εάν, βάσει της σημαντικότητας ορισμένων υποκατηγοριών κινδύνου, η αρμόδια αρχή αποφασίσει να τις αξιολογήσει και να τις βαθμολογήσει μεμονωμένα, πρέπει να εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι οδηγίες που παρέχονται στον παρόντα πίνακα, στο μέτρο του δυνατού.

232. Δεδομένου ότι παράγοντες όπως η πολυπλοκότητα, ο βαθμός συγκέντρωσης και η μεταβλητότητα της απόδοσης των ανοιγμάτων στην αγορά ενδέχεται να μην αποτελούν ιδανικούς δείκτες του βαθμού του κινδύνου αγοράς, κατά την αξιολόγηση και βαθμολόγηση του εγγενούς κινδύνου αγοράς, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τους εν λόγω παράγοντες παράλληλα και όχι μεμονωμένα και να κατανοούν τα αίτια των τάσεων μεταβλητότητας.

Πίνακας 5. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας κινδύνου αγοράς

Βαθμολογία κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι για τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
1	Δεν υπάρχει αισθητός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση και η σύνθεση των ανοιγμάτων υποδηλώνουν ότι δεν υφίσταται σημαντικός κίνδυνος αγοράς. • Τα ανοίγματα του ιδρύματος σε κίνδυνο αγοράς δεν είναι σύνθετα. • Ο βαθμός συγκέντρωσης κινδύνου αγοράς δεν είναι σημαντικός. 	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει συνέπεια μεταξύ της πολιτικής και της στρατηγικής του ιδρύματος σχετικά με τον κίνδυνο αγοράς και της συνολικής του στρατηγικής και διάθεσης για ανάληψη κινδύνων. • Το οργανωτικό πλαίσιο για τον κίνδυνο αγοράς είναι εύρωστο με σαφείς

	και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Τα ανοίγματα του ιδρύματος σε κίνδυνο αγοράς παράγουν αποδόσεις χωρίς μεταβλητότητα. 	<p>αρμοδιότητες και σαφή διαχωρισμό καθηκόντων μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των μονάδων διαχείρισης και ελέγχου.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς κινδύνου αγοράς είναι κατάλληλα. • Τα εσωτερικά όρια και το πλαίσιο ελέγχου του κινδύνου αγοράς είναι εύρωστα και συνάδουν με τη στρατηγική διαχείρισης και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος.
2	Υπάρχει χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση και η σύνθεση του ανοίγματος σε κίνδυνο αγοράς συνεπάγεται χαμηλό κίνδυνο. • Τα ανοίγματα του ιδρύματος σε κίνδυνο αγοράς έχουν χαμηλή πολυπλοκότητα. • Ο βαθμός συγκέντρωσης κινδύνου αγοράς είναι χαμηλός. • Τα ανοίγματα του ιδρύματος σε κίνδυνο αγοράς παράγουν αποδόσεις με χαμηλή μεταβλητότητα. 	
3	Υπάρχει μεσαίος κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση και η σύνθεση του ανοίγματος σε κίνδυνο αγοράς συνεπάγεται μεσαίο κίνδυνο. • Τα ανοίγματα του ιδρύματος σε κίνδυνο αγοράς έχουν μεσαία πολυπλοκότητα. • Ο βαθμός συγκέντρωσης κινδύνου αγοράς είναι μεσαίος. • Τα ανοίγματα του ιδρύματος σε κίνδυνο αγοράς παράγουν αποδόσεις με μεσαία μεταβλητότητα. 	
4	Υπάρχει υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση και η σύνθεση του ανοίγματος σε κίνδυνο αγοράς συνεπάγεται σημαντικό κίνδυνο. • Τα ανοίγματα του ιδρύματος σε κίνδυνο αγοράς έχουν υψηλή πολυπλοκότητα. • Ο βαθμός συγκέντρωσης κινδύνου αγοράς είναι υψηλός. • Τα ανοίγματα του 	

		ιδρύματος σε κίνδυνο αγοράς παράγον αποδόσεις με υψηλή μεταβλητότητα.	
--	--	---	--

Αξιολόγηση λειτουργικού κινδύνου

6.4.1 Γενικές παράμετροι

233. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον λειτουργικό κίνδυνο σε όλους τους επιχειρηματικούς τομείς και τις δραστηριότητες του ιδρύματος, λαμβάνοντας υπόψη τα πορίσματα από την αξιολόγηση των ρυθμίσεων εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος, όπως προσδιορίζονται στον τίτλο 5. Κατά τη διενέργεια αυτής της αξιολόγησης, πρέπει να καθορίζουν τον τρόπο με τον οποίο ενδέχεται να προκύψει ο λειτουργικός κίνδυνος (οικονομική ζημία, παρ' ολίγον ατύχημα, απώλεια μελλοντικών εσόδων, κέρδος) και επίσης πρέπει να εξετάζουν τον δυνητικό αντίκτυπο σε σχέση με άλλους συναφείς κινδύνους (π.χ. περιπτώσεις που εμπíπτουν οριακά στην κατηγορία του πιστωτικού ή λειτουργικού κινδύνου ή στην κατηγορία του λειτουργικού κινδύνου ή κινδύνου αγοράς).

234. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη σημαντικότητα του λειτουργικού κινδύνου που προκύπτει από υπηρεσίες και δραστηριότητες που έχουν ανατεθεί σε τρίτους, και να αξιολογούν κατά πόσον αυτές θα μπορούσαν να επηρεάσουν την ικανότητα του ιδρύματος να διεκπεραιώνει συναλλαγές ή/και να παρέχει υπηρεσίες, ή να προκαλέσουν νομικές ευθύνες για ζημία προς τρίτους (π.χ. πελάτες και λοιπά ενδιαφερόμενα μέρη).

235. Κατά την αξιολόγηση του λειτουργικού κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν επίσης τα ακόλουθα:

- α. Κίνδυνος φήμης: ο κίνδυνος φήμης εντάσσεται στον λειτουργικό κίνδυνο λόγω της στενής σχέσης που συνδέει τους δύο κινδύνους (π.χ. τα περισσότερα συμβάντα λειτουργικά κινδύνου έχουν ισχυρό αντίκτυπο στη φήμη). Ωστόσο, τα αποτελέσματα της αξιολόγησης του κινδύνου φήμης δεν πρέπει να αποτυπώνονται στη βαθμολογία του λειτουργικού κινδύνου αλλά, κατά περίπτωση, πρέπει να θεωρούνται μέρος της ανάλυσης επιχειρηματικού μοντέλου ή/και της αξιολόγησης του κινδύνου ρευστότητας, καθώς οι βασικές του συνέπειες αφορούν μειώσεις κερδών και απώλεια της εμπιστοσύνης στο ίδρυμα ή δυσανεξία για το ίδρυμα εκ μέρους των επενδυτών, των καταθετών ή των συμμετεχόντων στη διατραπεζική αγορά.
- β. Κίνδυνος υποδείγματος: ο κίνδυνος υποδείγματος αποτελείται από δύο χωριστά είδη κινδύνου:

- i. τον κίνδυνο που σχετίζεται με την υποεκτίμηση των απαιτήσεων σε ίδια κεφάλαια βάσει υποδειγμάτων που έχουν εγκριθεί από τις εποπτικές αρχές (π.χ. υποδείγματα εσωτερικών διαβαθμίσεων για εκτίμηση του πιστωτικού κινδύνου)· και
- ii. τον κίνδυνο ζημίας που σχετίζεται με την ανάπτυξη, εφαρμογή ή μη ορθή χρήση από το ίδρυμα οποιωνδήποτε άλλων υποδειγμάτων για τη λήψη αποφάσεων (π.χ. τιμολόγηση προϊόντων, αξιολόγηση χρηματοπιστωτικών μέσων, παρακολούθηση ορίων κινδύνων, κ.λπ.).

Ως προς το σημείο i), οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν το υπόδειγμα κινδύνου στο πλαίσιο της αξιολόγησης των ειδικών κινδύνων του κεφαλαίου (π.χ. η ανεπάρκεια του υποδείγματος εσωτερικής διαβάθμισης θεωρείται μέρος της αξιολόγησης του πιστωτικού κινδύνου) αλλά και κατά την αξιολόγηση της κεφαλαιακής επάρκειας. Ως προς το σημείο ii), οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τον κίνδυνο στο πλαίσιο της αξιολόγησης του λειτουργικού κινδύνου.

236. Κατά την αξιολόγηση του λειτουργικού κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να προβαίνουν σε ταξινόμηση των γεγονότων, στην περίπτωση των εξελιγμένων προσεγγίσεων μέτρησης που προβλέπονται στο άρθρο 324 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και προσδιορίζονται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό της Επιτροπής που έχει εκδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 312 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, προκειμένου να αποκτούν σαφέστερη άποψη του φάσματος των λειτουργικών κινδύνων και να υπάρχει συνέπεια κατά την ανάλυση αυτών των κινδύνων σε όλα τα ιδρύματα, ανεξαρτήτως της προσέγγισης που έχει υιοθετήσει κάθε ίδρυμα για τον προσδιορισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων για λειτουργικούς κινδύνους.

6.4.2 Αξιολόγηση εγγενούς λειτουργικού κινδύνου

237. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν αξιολόγηση της φύσης και της έκτασης του λειτουργικού κινδύνου στον οποίο εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κατανοούν σε βάθος το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος, τις δραστηριότητές του, τη νοοτροπία αντιμετώπισης κινδύνων και το περιβάλλον στο οποίο δραστηριοποιείται, καθώς όλοι αυτοί οι παράγοντες καθορίζουν την έκθεση του ιδρύματος σε λειτουργικούς κινδύνους.

238. Η αξιολόγηση του εγγενούς λειτουργικού κινδύνου αποτελείται από δύο στάδια, τα οποία περιγράφονται λεπτομερέστερα στην παρούσα ενότητα:

- α. προκαταρκτική αξιολόγηση· και
- β. αξιολόγηση της φύσης και της σπουδαιότητας της έκθεσης σε λειτουργικούς κινδύνους που αντιμετωπίζει το ίδρυμα.

Προκαταρκτική αξιολόγηση

239. Προκειμένου να καθορίσουν το πεδίο εφαρμογής της αξιολόγησης του λειτουργικού κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει πρώτα να εντοπίζουν τις πηγές λειτουργικού κινδύνου στις οποίες είναι εκτεθειμένο το ίδρυμα. Προς τούτο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιοποιούν τις γνώσεις που αποκομίζονται από την αξιολόγηση άλλων στοιχείων της ΔΕΕΑ, από τη σύγκριση της θέσης του ιδρύματος με την ομάδα αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων (συμπεριλαμβανομένων συναφών εξωτερικών στοιχείων, εφόσον είναι διαθέσιμα) και από οποιεσδήποτε άλλες εποπτικές δραστηριότητες.

240. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν, τουλάχιστον:

- α. την κύρια στρατηγική για τον λειτουργικό κίνδυνο και το επίπεδο ανοχής λειτουργικού κινδύνου·
- β. το επιχειρηματικό και εξωτερικό περιβάλλον (συμπεριλαμβανομένης της γεωγραφικής θέσης) στο οποίο δραστηριοποιείται το ίδρυμα·
- γ. τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για λειτουργικό κίνδυνο (οι οποίες διακρίνονται βάσει της προσέγγισης του βασικού δείκτη, της τυποποιημένης προσέγγισης και εξελιγμένων προσεγγίσεων μέτρησης) σε σύγκριση με τις συνολικές απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και –κατά περίπτωση– το εσωτερικό κεφάλαιο για λειτουργικό κίνδυνο σε σύγκριση με το συνολικό εσωτερικό κεφάλαιο, συμπεριλαμβανομένων των ιστορικών τάσεων και προβλέψεων, εφόσον είναι διαθέσιμες·
- δ. το επίπεδο και τη μεταβολή του ακαθάριστου εισοδήματος, του ενεργητικού και των ζημιών από λειτουργικούς κινδύνους, κατά τα τελευταία έτη·
- ε. πρόσφατα σημαντικά εταιρικά γεγονότα (όπως συγχωνεύσεις, εξαγορές, διάθεση περιουσιακών στοιχείων και αναδιαρθρώσεις), τα οποία ενδέχεται να επιφέρουν αλλαγές στο προφίλ λειτουργικού κινδύνου του ιδρύματος, βραχυπρόθεσμα, μεσοπρόθεσμα ή μακροπρόθεσμα (π.χ. διότι, βραχυπρόθεσμα, τα συστήματα και οι διαδικασίες δεν θα είναι πλήρως ευθυγραμμισμένα με τις πολιτικές διαχείρισης κινδύνου της μητρικής επιχείρησης)·
- στ. μεταβολές σε σημαντικά στοιχεία των συστημάτων πληροφορικής ή/και διαδικασιών οι οποίες ενδέχεται να επιφέρουν αλλαγές στο προφίλ λειτουργικού κινδύνου (π.χ. επειδή δεν έχουν γίνει οι κατάλληλες δοκιμές σε νέο ή τροποποιημένο σύστημα πληροφορικής ή επειδή η ελλιπής κατάρτιση του προσωπικού στα νέα συστήματα/διαδικασίες ενδέχεται να οδηγήσει σε λάθη)·
- ζ. περιπτώσεις μη συμμόρφωσης με την ισχύουσα νομοθεσία ή με εσωτερικούς κανονισμούς, όπως αναφέρθηκαν από εξωτερικούς ελεγκτές και τη μονάδα εσωτερικής επιθεώρησης ή όπως έγιναν γνωστά μέσω δημόσιας πληροφόρησης

(λαμβάνομένων υπόψη τόσο της τρέχουσας κατάστασης όσο και μεταβολών στη συμπεριφορά όσον αφορά την κανονιστική συμμόρφωση διαχρονικά).

- η. το επίπεδο φιλοδοξίας των επιχειρηματικών σχεδίων και τα επιθετικά καθεστώτα αμοιβών και παροχής κινήτρων (π.χ. σχετικά με στόχους πωλήσεων, μείωση του προσωπικού, κ.λπ.), τα οποία ενδέχεται να αυξήσουν τον κίνδυνο μη συμμόρφωσης, ανθρώπινου λάθους και αθέμιτων πρακτικών από τους υπαλλήλους.
- θ. την πολυπλοκότητα διαδικασιών, προϊόντων (είτε πωλούνται σε πελάτες είτε αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης) και συστημάτων πληροφορικής (συμπεριλαμβανομένης της χρήσης νέων τεχνολογιών), στον βαθμό που ενδέχεται να οδηγήσουν σε λάθη, καθυστερήσεις, εσφαλμένες προδιαγραφές, παραβιάσεις της ασφάλειας, κ.λπ. και
- ι. τις πρακτικές του ιδρύματος για την παρακολούθηση της ποιότητας των υπηρεσιών που έχουν ανατεθεί σε τρίτους και τον βαθμό επίγνωσης του λειτουργικού κινδύνου που σχετίζεται με τέτοιες υπηρεσίες, καθώς και με τη συνολική έκθεση σε κινδύνους παρόχων υπηρεσιών, σύμφωνα με τις απαιτήσεις των *κατευθυντήριων γραμμών της ΕΕΑΤΕ για την εξωτερική ανάθεση*.

241. Κατά περίπτωση, η αρμόδια αρχή πρέπει να αναλύει τις ανωτέρω πτυχές ανά επιχειρηματικό τομέα/νομική οντότητα και γεωγραφική περιοχή, καθώς και ανά κατηγορία γεγονότος, εφόσον υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία, και να συγκρίνει τη θέση του ιδρύματος με την ομάδα αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων.

Φύση της έκθεσης σε λειτουργικούς κινδύνους

242. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τη φύση της έκθεσης σε λειτουργικούς κινδύνους και να διακρίνουν αυτούς που είναι πιθανότερο να οδηγήσουν σε γεγονότα με υψηλή συχνότητα και μικρές επιπτώσεις από αυτούς που προκαλούν ζημιές με χαμηλή συχνότητα και σοβαρές επιπτώσεις (οι οποίοι είναι πιο επικίνδυνοι από εποπτική άποψη).

243. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναλύουν την έκθεση στους κύριους παράγοντες λειτουργικού κινδύνου, προκειμένου να διαμορφώσουν μια προνοητική άποψη των δυνητικών κινδύνων και ζημιών. Μια τέτοια ανάλυση ίσως απαιτήσει την εξέταση των επιχειρηματικών τομέων, των προϊόντων, των διαδικασιών και των γεωγραφικών περιοχών που σχετίζονται με το ίδρυμα, καθώς και αξιολόγηση της έκθεσης σε πρωτεύοντες παράγοντες λειτουργικού κινδύνου (π.χ. διαδικασίες, άνθρωποι, συστήματα και εξωτερικοί παράγοντες), χρησιμοποιώντας την αυτοαξιολόγηση κινδύνου του ιδρύματος και την ανάλυση ομάδας αναφοράς.

244. Κατά τη διενέργεια αυτής της ανάλυσης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τις αλληλεπιδράσεις των εν λόγω παραγόντων κινδύνου για να καθορίσουν την έκθεση του ιδρύματος σε λειτουργικούς κινδύνους (π.χ. η έκθεση σε περισσότερους παράγοντες

κινδύνου ενδέχεται να αυξήσει την πιθανότητα λειτουργικού συμβάντος και της επακόλουθης ζημίας).

Σπουδαιότητα της έκθεσης σε λειτουργικούς κινδύνους

245. Αφού προσδιοριστούν οι κυριότερες πηγές και οι παράγοντες λειτουργικού κινδύνου, η αρμόδια αρχή πρέπει να εστιάσει σε αυτούς που ενδέχεται να έχουν τον σημαντικότερο αντίκτυπο στο ίδρυμα. Η αρμόδια αρχή πρέπει να αξιολογεί τη δυνητική έκθεση του ιδρύματος σε παράγοντες λειτουργικού κινδύνου, χρησιμοποιώντας την εμπειρική κρίση και ποσοτικούς δείκτες που σχετίζονται είτε με το ίδρυμα είτε με την ομάδα αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων.
246. Κατά την αξιολόγηση της σπουδαιότητας της έκθεσης σε λειτουργικούς κινδύνους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τόσο τη συχνότητα όσο και τη σοβαρότητα των γεγονότων στα οποία εκτίθεται το ίδρυμα.
247. Η βάση δεδομένων του ιδρύματος με τις λειτουργικές ζημιές και τα συμβάντα αποτελεί πρωταρχική πηγή πληροφόρησης την οποία πρέπει να εξετάζουν οι αρμόδιες αρχές. Η εν λόγω βάση δεδομένων, εφόσον είναι διαθέσιμη και αξιόπιστη (δηλαδή, έχει ακριβή και πλήρη στοιχεία), παρέχει το ιστορικό προφίλ λειτουργικού κινδύνου του ιδρύματος.
248. Στην περίπτωση ιδρυμάτων που υιοθετούν την εξελιγμένη προσέγγιση μέτρησης για τον υπολογισμό των ελάχιστων απαιτήσεων σε ίδια κεφάλαια, η αρμόδια αρχή πρέπει επίσης να εξετάζει τα αποτελέσματα της εσωτερικής προσέγγισης, υπό την προϋπόθεση ότι με την εν λόγω προσέγγιση είναι δυνατή η μέτρηση της έκθεσης σε λειτουργικούς κινδύνους σε επαρκώς λεπτομερές επίπεδο (π.χ. προϊόν, διαδικασία, κ.λπ.) και λαμβάνοντας ως παραδοχή ότι το υπόδειγμα είναι επαρκώς προνοητικό για μελλοντικούς κινδύνους.
249. Επιπρόσθετα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν ποιοτική ανάλυση και να αξιοποιούν την αξιολόγηση κινδύνου του ιδρύματος, τα στοιχεία από την ανάλυση ομάδας αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων, καθώς και δημόσιες βάσεις δεδομένων ή/και βάσεις δεδομένων κοινοπραξιών, εφόσον είναι διαθέσιμες και συναφείς. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να εξετάζουν άλλους παράγοντες, οι οποίοι σχετίζονται άμεσα με τους σχετικούς επιχειρηματικούς τομείς κ.λπ., που επηρεάζονται από τις ενδεχόμενες ανεπάρκειες, και οι οποίοι μπορούν να παρέχουν μια μέτρηση της έκθεσης στον κίνδυνο.
250. Κατά τη διενέργεια της αξιολόγησης της έκθεσης σε κίνδυνο ενός πιστωτικού ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εφαρμόζουν μια προνοητική για μελλοντικούς κινδύνους προσέγγιση, να αξιοποιούν τις αναλύσεις σεναρίων που έχει εκπονήσει το ίδρυμα, εφόσον είναι διαθέσιμες, και να λαμβάνουν υπόψη τυχόν διορθωτικά μέτρα και δράσεις μετριασμού του κινδύνου που έχουν ήδη εφαρμοστεί αποτελεσματικά.

Αξιολόγηση των υποκατηγοριών του λειτουργικού κινδύνου

251. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον λειτουργικό κίνδυνο σε όλες τις υποκατηγορίες λειτουργικού κινδύνου (οι οποίες καθορίζονται βάσει είδους συμβάντος και αναλύονται περαιτέρω ανά είδος συμβάντος) και όλους τους παράγοντες κινδύνου που σχετίζονται με κάθε υποκατηγορία.
252. Κατά τη διενέργεια της αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή σε ορισμένες υποκατηγορίες λειτουργικού κινδύνου λόγω του διεισδυτικού τους χαρακτήρα και της σημασίας που έχουν για την πλειονότητα των ιδρυμάτων, καθώς και λόγω του δυνητικού τους αντίκτυπου σε επίπεδο προληπτικής εποπτείας. Οι εν λόγω υποκατηγορίες περιλαμβάνουν:
- α. τον κίνδυνο δεοντολογίας και επαγγελματικής συμπεριφοράς·
 - β. τον κίνδυνο συστημάτων – ΤΠΕ· και
 - γ. τον κίνδυνο υποδείγματος.

Κίνδυνος δεοντολογίας και επαγγελματικής συμπεριφοράς

253. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη σχέση και τη σπουδαιότητα της έκθεσης του ιδρύματος στον κίνδυνο δεοντολογίας και επαγγελματικής συμπεριφοράς ως μέρος του νομικού κινδύνου που προκύπτει από τον λειτουργικό κίνδυνο, και ειδικότερα όσον αφορά:
- α. αθέμιτες πωλήσεις προϊόντων, σε αγορές λιανικής και χονδρικής·
 - β. υποχρεωτικές σταυροειδείς πωλήσεις προϊόντων σε πελάτες λιανικής, όπως τραπεζικοί λογαριασμοί σε πακέτα ή πρόσθετα προϊόντα τα οποία δεν χρειάζονται οι πελάτες·
 - γ. σύγκρουση συμφερόντων κατά την επιχειρηματική δραστηριότητα·
 - δ. χειραγώγηση των επιτοκίων αναφοράς, των συναλλαγματικών ισοτιμιών ή οποιωνδήποτε άλλων χρηματοοικονομικών μέσων ή δεικτών για ενίσχυση των κερδών του ιδρύματος·
 - ε. εμπόδια στην αλλαγή χρηματοπιστωτικών προϊόντων που δεν έχουν λήξει ή/και στην αλλαγή παρόχου χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών·
 - στ. ελλιπώς σχεδιασμένοι δίαυλοι διανομής οι οποίοι ενδέχεται να επιτρέψουν σύγκρουση συμφερόντων λόγω εσφαλμένων κινήτρων·
 - ζ. αυτόματες ανανεώσεις προϊόντων ή ποινές για την ακύρωση προϊόντων· ή/και
 - η. αθέμιτη διαχείριση των καταγγελιών των πελατών.

254. Δεδομένου ότι ο κίνδυνος δεοντολογίας και επαγγελματικής συμπεριφοράς καλύπτει ένα ευρύ φάσμα ζητημάτων και ενδέχεται να προκύψει από διάφορες επιχειρηματικές διαδικασίες και προϊόντα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιοποιούν τα αποτελέσματα της ανάλυσης επιχειρηματικού μοντέλου και να ελέγχουν ενδελεχώς τις πολιτικές κινήτρων, για να αποκτούν σαφή εικόνα των πηγών κινδύνου δεοντολογίας και επαγγελματικής συμπεριφοράς.
255. Κατά περίπτωση, η αρμόδια αρχή πρέπει να εξετάζει το επίπεδο ανταγωνισμού στις αγορές που δραστηριοποιείται το ίδρυμα και να καθορίζει τυχούσα κυρίαρχη θέση του ιδρύματος, είτε αυτόνομα είτε ως μέλος μιας μικρής ομάδας, ενέχει ουσιώδη κίνδυνο δεοντολογίας και επαγγελματικής συμπεριφοράς (π.χ. ως αποτέλεσμα συμπεριφοράς τύπου καρτέλ).
256. Ακολουθούν πιθανοί δείκτες για την επισήμανση του κινδύνου δεοντολογίας και επαγγελματικής συμπεριφοράς:
- α. κυρώσεις που έχουν επιβληθεί στο ίδρυμα από τις αρμόδιες αρχές για αθέμιτες πρακτικές·
 - β. κυρώσεις που έχουν επιβληθεί σε ομοειδή ιδρύματα για αθέμιτες πρακτικές· και
 - γ. καταγγελίες κατά του ιδρύματος σχετικά με αμφισβήτηση αριθμητικών στοιχείων και ποσών.
257. Ωστόσο, η αρμόδια αρχή πρέπει να εφαρμόζει μια προνοητική για μελλοντικούς κινδύνους προσέγγιση, η οποία θα λαμβάνει υπόψη τις πιθανές επιπτώσεις των εξελίξεων στο κανονιστικό πλαίσιο και τις ενέργειες των αρμόδιων αρχών όσον αφορά την προστασία του καταναλωτή και την παροχή χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών γενικά.

Κίνδυνος συστημάτων – ΤΠΕ

258. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να χρησιμοποιούν διάφορες μεθοδολογίες που βασίζονται σε καθιερωμένα πρότυπα της αγοράς (π.χ. ISO 27000, Στόχοι ελέγχου των πληροφοριών και της σχετικής τεχνολογίας (COBIT), Βιβλιοθήκη Υποδομής Τεχνολογίας Πληροφοριών (ITIL), κ.λπ.) για την αξιολόγηση του λειτουργικού κινδύνου. Ανεξαρτήτως της προσέγγισης που υιοθετείται, η αρμόδια αρχή πρέπει να αξιολογεί τουλάχιστον:
- α. την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα των δοκιμών και του σχεδιασμού επιχειρησιακής συνέχειας (π.χ. ικανότητα του πληροφοριακού συστήματος του ιδρύματος να διατηρεί τις επιχειρηματικές δραστηριότητες πλήρως λειτουργικές)·
 - β. την ασφάλεια εσωτερικής και εξωτερικής πρόσβασης στα συστήματα και τα δεδομένα (π.χ. κατά πόσον το πληροφοριακό σύστημα παρέχει πληροφόρηση και πρόσβαση μόνο στα άτομα που πρέπει)·

- γ. την ακρίβεια και την ακεραιότητα των στοιχείων που χρησιμοποιούνται στη σύνταξη πληροφοριακών καταστάσεων, τη διαχείριση κινδύνου, τη λογιστική, τη διατήρηση θέσεων, κ.λπ. (π.χ. κατά πόσον το πληροφοριακό σύστημα διασφαλίζει ότι οι πληροφορίες και οι αναφορές είναι ακριβείς, έγκαιρες και πλήρεις)· και
- δ. την ευελιξία στην εκτέλεση αλλαγών (π.χ. κατά πόσον οι αλλαγές στα πληροφοριακά συστήματα διενεργούνται με αποδεκτό κόστος και με τον απαιτούμενο ρυθμό υλοποίησης).

259. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν την πολυπλοκότητα της αρχιτεκτονικής των πληροφοριακών συστημάτων και αν αυτή μπορεί να επηρεάσει τα ανωτέρω στοιχεία.

260. Κατά την αξιολόγηση αυτών των στοιχείων, η αρμόδια αρχή πρέπει να συγκεντρώνει, εφόσον είναι διαθέσιμες, συναφείς εσωτερικές εκθέσεις συμβάντων και εκθέσεις εσωτερικού ελέγχου, καθώς και άλλους δείκτες που έχει καθορίσει και χρησιμοποιεί το ίδρυμα για τη μέτρηση και παρακολούθηση του κινδύνου ΤΠΕ.

261. Στη συνέχεια οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη σπουδαιότητα του δυνητικού αντίκτυπου του κινδύνου ΤΠΕ στο ίδρυμα, τόσο σε επίπεδο οικονομικών ζημιών όσο και σε επίπεδο ζημίας στη φήμη του ιδρύματος. Για τον σκοπό αυτό, πρέπει να αξιοποιούν συναφείς αναλύσεις ευαισθησίας και σεναρίων ή τα αποτελέσματα ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, εφόσον είναι διαθέσιμα.

Κίνδυνος υποδείγματος

262. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την έκθεση του ιδρύματος στον κίνδυνο υποδείγματος που προκύπτει από τη χρήση εσωτερικών υποδειγμάτων στους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και δραστηριότητες, σύμφωνα με τον ορισμό και τις απαιτήσεις που προσδιορίζονται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό της Επιτροπής που έχει εκδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 312 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, στον βαθμό που εφαρμόζονται.

263. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν:

- i. σε ποιο βαθμό και για ποιους σκοπούς (π.χ. αποτίμηση περιουσιακών στοιχείων, τιμολόγηση προϊόντων, επενδυτικές στρατηγικές, διαχείριση κινδύνου) χρησιμοποιεί το ίδρυμα υποδείγματα για τη λήψη αποφάσεων, καθώς και τη σπουδαιότητα των εν λόγω αποφάσεων· και
- ii. τον βαθμό επίγνωσης του ιδρύματος σχετικά με τον κίνδυνο υποδείγματος και τον τρόπο με τον οποίο τον διαχειρίζεται.

264. Ως προς το σημείο i), οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τον επιχειρηματικό τομέα/δραστηριότητα στον οποίο το ίδρυμα κάνει σημαντική χρήση υποδειγμάτων. Κατά τη

διενέργεια αυτής της αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ελέγχουν τους ακόλουθους τομείς, στους οποίους τα ιδρύματα συνήθως κάνουν εκτεταμένη χρήση υποδειγμάτων:

- α. επενδύσεις σε χρηματοπιστωτικά μέσα·
- β. μέτρηση και διαχείριση κινδύνου· και
- γ. κατανομή κεφαλαίων (συμπεριλαμβανομένων πολιτικών χορήγησης δανείων και τιμολόγησης προϊόντων).

265. Ως προς το σημείο ii), οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν:

- α. το ίδρυμα έχει εφαρμόσει μηχανισμό ελέγχου (π.χ. βαθμονόμηση παραμέτρων της αγοράς, εσωτερική επικύρωση ή εκ των υστέρων ελέγχος, επανέλεγχος με κρίση εμπειρογνομόνων κ.λπ.) και αν αυτός ο μηχανισμός είναι άρτιος (δηλαδή, από άποψη μεθόδου, συχνότητας, επακόλουθου ελέγχου, κ.λπ.) και αν περιλαμβάνει διαδικασία έγκρισης του υποδείγματος· και
- β. το ίδρυμα χρησιμοποιεί τα υποδείγματα με σύνεση (π.χ. αυξάνοντας ή μειώνοντας τις σχετικές παραμέτρους βάσει της πορείας των θέσεων, κ.λπ.) σε περίπτωση που λάβει γνώση για ελλείψεις του υποδείγματος ή επιχειρηματικές εξελίξεις ή εξελίξεις στην αγορά.

266. Κατά τη διενέργεια της αξιολόγησης του κινδύνου υποδείγματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιοποιούν τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων για κινδύνους κεφαλαίου, κινδύνους ρευστότητας και χρηματοδότησης, ειδικότερα όσον αφορά την επάρκεια των μεθοδολογιών που χρησιμοποιούνται για τη μέτρηση του κινδύνου, την τιμολόγηση και την αποτίμηση στοιχείων του ενεργητικού ή/και υποχρεώσεων.

267. Ως προς τους επιχειρηματικούς τομείς που χρησιμοποιούν εκτενώς υποδείγματα, η αρμόδια αρχή πρέπει στη συνέχεια να αξιολογεί τον βαθμό σημασίας του ενδεχόμενου αντίκτυπου από τον κίνδυνο υποδείγματος, μεταξύ άλλων, μέσω αναλύσεων ευαισθησίας και σεναρίων ή ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων.

6.4.3 Αξιολόγηση του κινδύνου φήμης

268. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν αξιολόγηση του κινδύνου φήμης στον οποίο εκτίθεται το ίδρυμα, αξιοποιώντας τις γνώσεις τους για τη διακυβέρνηση του ιδρύματος, το επιχειρηματικό μοντέλο του, τα προϊόντα του και το περιβάλλον στο οποίο δραστηριοποιείται.

269. Εξ ορισμού, ο κίνδυνος φήμης σχετίζεται περισσότερο με τα μεγάλα ιδρύματα και ιδιαίτερα με αυτά των οποίων οι μετοχές ή το χρέος αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης στο χρηματιστήριο ή τα οποία δραστηριοποιούνται στις διατραπεζικές αγορές. Ως εκ τούτου,

κατά την αξιολόγηση του κινδύνου φήμης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δίνουν μεγαλύτερη έμφαση στα ιδρύματα που παρουσιάζουν αυτά τα χαρακτηριστικά.

270. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τόσο εσωτερικούς όσο και εξωτερικούς παράγοντες ή γεγονότα τα οποία ενδέχεται να προκαλέσουν προβλήματα στη φήμη του ιδρύματος. Κατά την αξιολόγηση της έκθεσης του ιδρύματος σε κίνδυνο φήμης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τους ακόλουθους ποιοτικούς δείκτες:

- α. τον αριθμό των κυρώσεων από επίσημους φορείς κατά τη διάρκεια του έτους (όχι μόνο τις κυρώσεις από τις αρμόδιες αρχές, αλλά και κυρώσεις που προέκυψαν από φορολογικούς ή άλλου είδους διακανονισμούς).
- β. εκστρατείες στα μέσα ενημέρωσης και πρωτοβουλίες των ενώσεων καταναλωτών που συμβάλλουν στην επιδείνωση της άποψης της κοινής γνώμης και της φήμης του ιδρύματος.
- γ. τον αριθμό των καταγγελιών από πελάτες και τη μεταβολή του αριθμού αυτού.
- δ. αρνητικά γεγονότα τα οποία επηρεάζουν ομοειδή ιδρύματα, στην περίπτωση που το κοινό τα συνδέει με το σύνολο του χρηματοπιστωτικού κλάδου ή με μια ομάδα ιδρυμάτων.
- ε. συναλλαγές με κλάδους απέναντι στους οποίους το κοινό τηρεί αρνητική στάση (π.χ. βιομηχανία όπλων, χώρες στις οποίες έχουν επιβληθεί αποκλεισμοί, κ.λπ.) ή άτομα και χώρες που περιλαμβάνονται σε καταλόγους κυρώσεων (π.χ. στους καταλόγους του Γραφείου Ελέγχου Αλλοδαπών Περιουσιακών Στοιχείων των ΗΠΑ) και
- στ. άλλους δείκτες της αγοράς, εφόσον είναι διαθέσιμοι (π.χ. υποβαθμίσεις της πιστοληπτικής ικανότητας ή μεταβολές στην τιμή της μετοχής κατά τη διάρκεια του έτους).

271. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη σπουδαιότητα της έκθεσης του ιδρύματος σε κίνδυνο φήμης και τον τρόπο με τον οποίο αυτός συνδέεται με τους άλλους κινδύνους (δηλαδή, με τον πιστωτικό κίνδυνο, τον κίνδυνο αγοράς, τον λειτουργικό κίνδυνο και τον κίνδυνο ρευστότητας), αξιοποιώντας τις λοιπές αξιολογήσεις κινδύνου για να εντοπίσουν τυχόν δευτερεύουσες επιπτώσεις προς οποιαδήποτε κατεύθυνση (από τον κίνδυνο φήμης στους άλλους κινδύνους και αντίστροφα).

6.4.4 Αξιολόγηση της διαχείρισης, της μέτρησης και του ελέγχου του λειτουργικού κινδύνου

272. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν το πλαίσιο και τους κανόνες που έχει θεσπίσει το ίδρυμα ειδικά για τη διαχείριση και τον έλεγχο του λειτουργικού κινδύνου ως αυτόνομης

κατηγορίας κινδύνου. Η αξιολόγηση πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα αποτελέσματα από την ανάλυση της διαχείρισης συνολικού κινδύνου και του πλαισίου εσωτερικού ελέγχου που εξετάζονται στον τίτλο 5, καθώς επηρεάζουν την έκθεση του ιδρύματος σε λειτουργικούς κινδύνους.

273. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσεγγίζουν την εν λόγω εξέταση λαμβάνοντας υπόψη τους κύριους παράγοντες λειτουργικού κινδύνου (δηλαδή, το ανθρώπινο δυναμικό, τις διαδικασίες, τους εξωτερικούς παράγοντες, τα συστήματα), οι οποίοι μπορούν να λειτουργήσουν και ως παράγοντες μετριασμού του κινδύνου, και πρέπει να εξετάζουν:

- α. τη στρατηγική διαχείρισης και το επίπεδο ανοχής του λειτουργικού κινδύνου·
- β. το οργανωτικό πλαίσιο·
- γ. τις πολιτικές και διαδικασίες·
- δ. τον εντοπισμό, τη μέτρηση, την παρακολούθηση και την αναφορά λειτουργικών κινδύνων·
- ε. τα σχέδια επιχειρησιακής ανθεκτικότητας και συνέχειας·
- στ. το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου, όπως εφαρμόζεται στη διαχείριση του λειτουργικού κινδύνου.

Στρατηγική διαχείρισης και επίπεδο ανοχής λειτουργικού κινδύνου

274. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα έχει καθορίσει και θεσμοθετήσει άρτια στρατηγική διαχείρισης και καθορισμού του επιπέδου ανοχής λειτουργικού κινδύνου, που να έχει εγκριθεί από το Διοικητικό συμβούλιο. Στο πλαίσιο της εν λόγω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη αν:

- α. το Διοικητικό συμβούλιο εκφράζει σαφώς τη στρατηγική και το επίπεδο ανοχής λειτουργικού κινδύνου, καθώς και τη διαδικασία επανεξέτασής τους (π.χ. σε περίπτωση συνολικής επανεξέτασης της στρατηγικής κινδύνου, ή τάσης για ζημίες ή/και προβλημάτων κεφαλαιακής επάρκειας)·
- β. τα ανώτερα διοικητικά στελέχη εφαρμόζουν και παρακολουθούν δεόντως τη στρατηγική διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου που έχει εγκριθεί από το Διοικητικό συμβούλιο, διασφαλίζοντας ότι τα μέτρα μετριασμού του λειτουργικού κινδύνου του ιδρύματος συνάδουν με τη στρατηγική που έχει καθοριστεί·
- γ. αυτές οι στρατηγικές είναι κατάλληλες και αποτελεσματικές όσον αφορά τη φύση και τη σημαντικότητα του προφίλ λειτουργικού κινδύνου και κατά πόσον το ίδρυμα παρακολουθεί την αποτελεσματικότητά τους διαχρονικά και τη συνέπειά τους με το επίπεδο ανοχής λειτουργικού κινδύνου·

- δ. η στρατηγική διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου του ιδρύματος καλύπτει όλες τις δραστηριότητες, τις διαδικασίες και τα συστήματα του ιδρύματος – συμπεριλαμβανομένης σε μελλοντική βάση μέσω του στρατηγικού σχεδιασμού– όπου υφίσταται ή ενδέχεται να εμφανιστεί σημαντικός λειτουργικός κίνδυνος· και
- ε. το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο προκειμένου να διασφαλίζει ότι η στρατηγική διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου κοινοποιείται αποτελεσματικά στο σύνολο του σχετικού προσωπικού.

275. Για την αξιολόγηση της αξιοπιστίας αυτών των στρατηγικών, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν αν το ίδρυμα έχει διαθέσει επαρκείς πόρους για την υλοποίησή τους, και αν οι σχετικές αποφάσεις έχουν ληφθεί ανεξάρτητα από τα οφέλη που ενδέχεται να προκύψουν σε σχέση με τις ελάχιστες απαιτήσεις σε ίδια κεφάλαια (ειδικά για τα ιδρύματα που υιοθετούν την προσέγγιση του βασικού δείκτη ή την τυποποιημένη προσέγγιση για τον προσδιορισμό των ελάχιστων απαιτήσεων σε ίδια κεφάλαια).

Οργανωτικό πλαίσιο για τη διαχείριση και την εποπτεία του λειτουργικού κινδύνου

276. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την αρτιότητα και την αποτελεσματικότητα του οργανωτικού πλαισίου όσον αφορά τη διαχείριση του λειτουργικού κινδύνου. Σε αυτό το πλαίσιο, η αρμόδια αρχή πρέπει να καθορίζει αν:

- α. υπάρχουν σαφείς γραμμές ευθύνης για τον εντοπισμό, την ανάλυση, την αξιολόγηση, τον μετριασμό, την παρακολούθηση και την αναφορά του λειτουργικού κινδύνου·
- β. τα συστήματα ελέγχου και παρακολούθησης λειτουργικού κινδύνου υπόκεινται σε ανεξάρτητη αξιολόγηση και υπάρχει σαφής διαχωρισμός μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των υπευθύνων για τη διαχείριση κινδύνου, καθώς και μεταξύ αυτών και των μονάδων ελέγχου και εποπτείας λειτουργικού κινδύνου·
- γ. οι λειτουργίες διαχείρισης, μέτρησης και ελέγχου του κινδύνου καλύπτουν τον λειτουργικό κίνδυνο ολόκληρου του ιδρύματος (και των υποκαταστημάτων) με ολοκληρωμένο τρόπο, ανεξαρτήτως της προσέγγισης μέτρησης που έχει υιοθετηθεί για τον καθορισμό των ελάχιστων ιδίων κεφαλαίων, και επίσης καλύπτουν τις επιχειρηματικές λειτουργίες και λοιπές δραστηριότητες που έχουν ανατεθεί σε τρίτους· και
- δ. το πλαίσιο διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου είναι δομημένο με επαρκείς και ποιοτικά κατάλληλους ανθρώπινους και τεχνικούς πόρους.

Πολιτικές και διαδικασίες

277. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλες πολιτικές και διαδικασίες για τη διαχείριση του λειτουργικού κινδύνου, συμπεριλαμβανομένου του υπολειπόμενου κινδύνου μετά την εφαρμογή τεχνικών μετριασμού του κινδύνου. Στο πλαίσιο της εν λόγω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη αν:

- α. το Διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει και επανεξετάζει τακτικά τις πολιτικές διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου, σύμφωνα με τις στρατηγικές διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου·
- β. τα ανώτερα διοικητικά στελέχη έχουν την ευθύνη ανάπτυξης και εφαρμογής των πολιτικών και των διαδικασιών διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου·
- γ. οι πολιτικές και οι διαδικασίες διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου έχουν τυποποιηθεί με σαφήνεια και έχουν κοινοποιηθεί σε ολόκληρο το ίδρυμα, και καλύπτουν ολόκληρο τον οργανισμό ή τουλάχιστον τις διαδικασίες και τις επιχειρηματικές δραστηριότητες που εκτίθενται περισσότερο σε λειτουργικούς κινδύνους·
- δ. οι εν λόγω πολιτικές και διαδικασίες καλύπτουν όλα τα στοιχεία της διαχείρισης, μέτρησης και ελέγχου του λειτουργικού κινδύνου, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των ακόλουθων: συλλογή των εσωτερικών δεδομένων ζημίας, μεθοδολογίες ποσοτικοποίησης, τεχνικές μετριασμού του κινδύνου (π.χ. ασφαλιστήρια συμβόλαια), καθημερινές τεχνικές ανάλυσης όσον αφορά συμβάντα λειτουργικού κινδύνου, όρια και επίπεδα ανοχής και τρόπος αντιμετώπισης των εξαιρέσεών τους·
- ε. το ίδρυμα έχει εφαρμόσει νέα διαδικασία έγκρισης προϊόντων, διαδικασιών και συστημάτων, η οποία απαιτεί αξιολόγηση και μείωση των δυνητικών λειτουργικών κινδύνων·
- στ. οι εν λόγω πολιτικές είναι επαρκείς βάσει της φύσης και της πολυπλοκότητας των δραστηριοτήτων του ιδρύματος, ενώ επίσης παρέχουν σαφή εικόνα του εγγενούς λειτουργικού κινδύνου των διαφόρων προϊόντων και δραστηριοτήτων που εμπίπτουν στο πεδίο του ιδρύματος·
- ζ. οι εν λόγω πολιτικές τυποποιούνται με σαφήνεια, κοινοποιούνται και εφαρμόζονται με συνέπεια σε ολόκληρο το ίδρυμα και, στην περίπτωση των τραπεζικών ομίλων, αν οι εν λόγω πολιτικές εφαρμόζονται με συνέπεια σε ολόκληρο τον όμιλο και επιτρέπουν τη δέουσα διαχείριση του κινδύνου· και
- η. το ίδρυμα προωθεί μια κουλτούρα διαχείρισης του λειτουργικού κινδύνου σε ολόκληρο τον οργανισμό, μέσω της κατάρτισης και του καθορισμού στόχων για μείωση των λειτουργικών ζημιών.

Εντοπισμός, μέτρηση, παρακολούθηση και αναφορά κινδύνων

278. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο για τον εντοπισμό, την αξιολόγηση, τη μέτρηση και την παρακολούθηση του λειτουργικού κινδύνου, σύμφωνα με το μέγεθος και την πολυπλοκότητα του ιδρύματος, και κατά πόσον το εν λόγω πλαίσιο συμμορφώνεται, κατ' ελάχιστον, με τις σχετικές απαιτήσεις καθορισμού των ελάχιστων απαιτήσεων σε ίδια κεφάλαια δυνάμει της συναφούς ευρωπαϊκής και εθνικής εκτελεστικής νομοθεσίας. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα κάτωθι:

- α. αν το ίδρυμα έχει εφαρμόσει αποτελεσματικές διαδικασίες για τον ολοκληρωμένο εντοπισμό και την αξιολόγηση της έκθεσης σε λειτουργικούς κινδύνους (π.χ. αυτοαξιολογήσεις κινδύνων και ελέγχων) και για τον εντοπισμό και την ακριβή κατηγοριοποίηση συναφών συμβάντων (π.χ. συλλογή των δεδομένων ζημίας), συμπεριλαμβανομένων περιπτώσεων που εμπίπτουν οριακά σε αυτή ή σε άλλες κατηγορίες κινδύνου (π.χ. πιστωτική ζημία η οποία προκλήθηκε ή διογκώθηκε εξαιτίας κάποιου συμβάντος λειτουργικού κινδύνου). Σε αυτό το πλαίσιο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να καθορίζουν την ικανότητα του ιδρύματος να εντοπίζει τους κύριους παράγοντες συναφών λειτουργικών ζημιών και να χρησιμοποιεί αυτή την πληροφόρηση για τους σκοπούς της διαχείρισης του λειτουργικού κινδύνου.
- β. για τους σκοπούς του άρθρου 101 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, σε περίπτωση που το ίδρυμα διαθέτει άδεια να χρησιμοποιεί εσωτερικό υπόδειγμα για τον προσδιορισμό των ελάχιστων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για τον λειτουργικό κίνδυνο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξακριβώνουν αν το ίδρυμα εξακολουθεί να πληροί τις ελάχιστες απαιτήσεις που καθορίζονται στη συναφή ευρωπαϊκή και εθνική εκτελεστική νομοθεσία και κατά πόσον τα εν λόγω εσωτερικά υποδείγματα συνεπάγονται τυχόν σημαντική υποεκτίμηση κινδύνου.
- γ. αν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλα πληροφοριακά συστήματα και μεθοδολογίες για την ποσοτικοποίηση ή αξιολόγηση του λειτουργικού κινδύνου, τα οποία συμμορφώνονται, κατ' ελάχιστον, με τις απαιτήσεις προσδιορισμού των σχετικών ελάχιστων ιδίων κεφαλαίων όπως προσδιορίζονται στη συναφή ευρωπαϊκή και εθνική εκτελεστική νομοθεσία (π.χ. στην τυποποιημένη προσέγγιση, αντιστοίχιση των συναφών στοιχείων κέρδους και ζημίας στους οχτώ κανονιστικούς επιχειρηματικούς τομείς, και στην εξελιγμένη προσέγγιση μέτρησης, μήκος των χρονοσειρών, αντιμετώπιση ασφάλειας, συσχέτισης, κ.λπ.).
- δ. αν το ίδρυμα έχει εκτελέσει επαρκείς ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και αναλύσεις σεναρίων, κατά περίπτωση, προκειμένου να κατανοήσει τον αντίκτυπο δυσμενών λειτουργικών συμβάντων στην κερδοφορία και στα ίδια κεφάλαιά του, λαμβάνοντας παράλληλα δεόντως υπόψη την ενδεχόμενη αποτυχία των εσωτερικών ελέγχων και τεχνικών μετριασμού του

κινδύνου· κατά περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τη συνέπεια των εν λόγω αναλύσεων με τις αυτοαξιολογήσεις κινδύνων και ελέγχων και με τα αποτελέσματα της ανάλυσης της ομάδας αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων·

- ε. αν το Διοικητικό συμβούλιο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος κατανοούν τις παραδοχές στις οποίες στηρίζεται το σύστημα μέτρησης και αν έχουν επίγνωση του βαθμού του σχετικού κινδύνου υποδείγματος·
- στ. αν το ίδρυμα έχει καθορίσει και υλοποιήσει συνεχή και αποτελεσματική παρακολούθηση της έκθεσης σε λειτουργικούς κινδύνους σε ολόκληρο το ίδρυμα, συμπεριλαμβανομένων δραστηριοτήτων που έχουν ανατεθεί σε τρίτους και νέων προϊόντων και συστημάτων, μεταξύ άλλων, μέσω ειδικών δεικτών (κύριοι δείκτες κινδύνου και κύριοι δείκτες ελέγχου) και συναφών σημείων ενεργοποίησης για την παροχή αποτελεσματικών έγκαιρων προειδοποιήσεων·
- ζ. αν το ίδρυμα εφαρμόζει την πρακτική της τακτικής υποβολής αναφορών για την έκθεση σε λειτουργικούς κινδύνους, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, στο Διοικητικό συμβούλιο, στα ανώτερα διοικητικά στελέχη και στους υπευθύνους των αντίστοιχων επιχειρηματικών τομέων και διαδικασιών, κατά περίπτωση.

Σχέδια επιχειρησιακής ανθεκτικότητας και συνέχειας

279. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει ολοκληρωμένα και δοκιμασμένα σχέδια επιχειρησιακής ανθεκτικότητας και συνέχειας που διασφαλίζουν την ικανότητα του ιδρύματος να συνεχίζει τη λειτουργία του και να περιορίζει τις ζημίες σε περίπτωση σοβαρής διαταραχής της δραστηριότητάς του.
280. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν κατά πόσον το ίδρυμα διαθέτει θεσπισμένα σχέδια επιχειρησιακής συνέχειας τα οποία είναι ανάλογα της φύσης, του μεγέθους και της πολυπλοκότητας των δραστηριοτήτων του. Τα σχέδια αυτά πρέπει να λαμβάνουν υπόψη διάφορα είδη πιθανών ή εύλογων σεναρίων στα οποία είναι ευάλωτο το ίδρυμα.
281. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας σχεδιασμού και διαχείρισης της επιχειρησιακής συνέχειας του ιδρύματος. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την ποιότητα τήρησης αναγνωρισμένων διαδικασιών διαχείρισης της επιχειρησιακής συνέχειας από το ίδρυμα. Ως εκ τούτου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν αν η διαδικασία σχεδιασμού της επιχειρησιακής συνέχειας του ιδρύματος περιλαμβάνει:

- α. ανάλυση επιχειρησιακών επιπτώσεων·
- β. κατάλληλες στρατηγικές ανάκτησης που ενσωματώνουν εσωτερικές και εξωτερικές εξαρτήσεις, και ορίζουν σαφώς τις προτεραιότητες ανάκτησης·

- γ. σύνταξη ολοκληρωμένων και ευέλικτων σχεδίων για την αντιμετώπιση εύλογων σεναρίων·
- δ. αποτελεσματική δοκιμή των σχεδίων·
- ε. επίγνωση της διαχείρισης της επιχειρησιακής συνέχειας και σχετικά προγράμματα κατάρτισης· και
- στ. παρουσιάσεις και τεκμηρίωση της διαχείρισης κρίσεων και κατάρτιση.

Πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου

282. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει ισχυρό πλαίσιο ελέγχου και άρτιες διασφαλίσεις για τον μετριασμό του λειτουργικού κινδύνου, σύμφωνα με τη στρατηγική του και το επίπεδο ανοχής του για τη διαχείριση του λειτουργικού κινδύνου. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη κατά πόσον:

- α. το πεδίο εφαρμογής που καλύπτεται από τη λειτουργία ελέγχου του ιδρύματος περιλαμβάνει όλες τις ενοποιημένες οντότητες και γεωγραφικές τοποθεσίες·
- β. υπάρχουν εσωτερικοί έλεγχοι και άλλες πρακτικές (π.χ. πολιτικές δεοντολογίας, κ.λπ.) με στόχο τον μετριασμό της έκθεσης σε λειτουργικούς κινδύνους και τη διατήρησή της σε αποδεκτά για το ίδρυμα επίπεδα, σύμφωνα με τις παραμέτρους που καθορίζονται από το Διοικητικό Συμβούλιο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη και σύμφωνα με το επίπεδο ανοχής κινδύνου του ιδρύματος· και
- γ. το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλους εσωτερικούς ελέγχους και πρακτικές προκειμένου να διασφαλίζεται ότι τυχόν παραβάσεις και εξαιρέσεις σε σχέση με τις πολιτικές, τις διαδικασίες και τα όρια αναφέρονται εγκαίρως στο κατάλληλο επίπεδο διοίκησης προς λήψη μέτρων, καθώς και στις αρμόδιες αρχές όπου απαιτείται.

283. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν τη λειτουργικότητα της μονάδας εσωτερικής επιθεώρησης. Για τον σκοπό αυτό, πρέπει να καθορίζουν αν:

- α. το ίδρυμα διενεργεί εσωτερικές επιθεωρήσεις του πλαισίου διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου σε τακτική βάση·
- β. η εσωτερική επιθεώρηση καλύπτει τα βασικά στοιχεία της διαχείρισης, της μέτρησης και των ελέγχων του λειτουργικού κινδύνου σε ολόκληρο το ίδρυμα· και
- γ. αυτές οι επιθεωρήσεις διαπιστώνουν αποτελεσματικά την τήρηση των εσωτερικών πολιτικών και των συναφών εξωτερικών κανονιστικών διατάξεων και αντιμετωπίζουν τυχόν παρεκκλίσεις από την εφαρμογή αυτών.

284. Για τα ιδρύματα που χρησιμοποιούν την εξελιγμένη προσέγγιση μέτρησης για τον προσδιορισμό των ελάχιστων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για τον λειτουργικό κίνδυνο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν επίσης κατά πόσον η εσωτερική διαδικασία επικύρωσης της προσέγγισης λειτουργεί άρτια και αποτελεσματικά ως προς τον κριτικό έλεγχο των παραδοχών του υποδείγματος και τον εντοπισμό οποιωνδήποτε πιθανών ελλείψεων σε ό,τι αφορά τον σχεδιασμό του υποδείγματος, την ποσοτικοποίηση και τα συστήματα λειτουργικού κινδύνου, καθώς και άλλες συναφείς ελάχιστες απαιτήσεις όπως προσδιορίζονται στη συναφή ευρωπαϊκή και εθνική εκτελεστική νομοθεσία.
285. Ανεξάρτητα από την προσέγγιση που υιοθετεί το ίδρυμα για τον προσδιορισμό των κανονιστικών ελάχιστων ιδίων κεφαλαίων, όταν χρησιμοποιεί υποδείγματα για τη λήψη αποφάσεων (π.χ. χορήγηση πιστώσεων, τιμολόγηση, επενδύσεις σε χρηματοπιστωτικά μέσα, κ.λπ.), οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν υπάρχει άρτια εσωτερική διαδικασία επικύρωσης ή/και διαδικασία επανεξέτασης του υποδείγματος για τον εντοπισμό και μετριασμό του κινδύνου υποδείγματος.

Διαχείριση κινδύνου φήμης

286. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα εφαρμόζει επαρκείς κανόνες, στρατηγικές, διαδικασίες και μηχανισμούς για τη διαχείριση του κινδύνου φήμης. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη αν:
- α. το ίδρυμα διαθέτει τυποποιημένες πολιτικές και διαδικασίες για τον εντοπισμό, τη διαχείριση και την παρακολούθηση αυτού του κινδύνου, και κατά πόσον αυτές οι πολιτικές και διαδικασίες είναι ανάλογες του μεγέθους και της σχετικής σημασίας του ιδρύματος για το σύστημα·
 - β. το ίδρυμα αντιμετωπίζει τον κίνδυνο φήμης με προνοητικό τρόπο, για παράδειγμα θέτοντας όρια ή απαιτώντας έγκριση για την κατανομή κεφαλαίων σε συγκεκριμένες χώρες, τομείς ή άτομα ή/και αν τα σχέδια έκτακτης ανάγκης του ιδρύματος αντιμετωπίζουν την ανάγκη προνοητικής αντιμετώπισης ζητημάτων φήμης σε περίπτωση κρίσης·
 - γ. το ίδρυμα διενεργεί ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ή αναλύσεις σεναρίων για την αξιολόγηση τυχόν δευτερευουσών επιπτώσεων του κινδύνου φήμης (π.χ. ρευστότητα, χρηματοδοτικό κόστος, κ.λπ.)·
 - δ. το ίδρυμα προστατεύει το εμπορικό του σήμα μέσω άμεσων επικοινωνιακών εκστρατειών σε περίπτωση συγκεκριμένων συμβάντων που ενδέχεται να θέσουν σε κίνδυνο τη φήμη του· και
 - ε. το ίδρυμα εξετάζει τον δυνητικό αντίκτυπο της στρατηγικής του και των επιχειρηματικών σχεδίων του, και γενικότερα της συμπεριφοράς του, στη φήμη του.

6.4.5 Σύνοψη πορισμάτων και βαθμολογία

287. Κατόπιν της ανωτέρω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώνουν άποψη σχετικά με τον λειτουργικό κίνδυνο του ιδρύματος. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε σύνοψη πορισμάτων, συνοδευόμενη από βαθμολογία με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 6. Εάν, βάσει της σημαντικότητας ορισμένων υποκατηγοριών κινδύνου, η αρμόδια αρχή αποφασίσει να τις αξιολογήσει και να τις βαθμολογήσει μεμονωμένα, πρέπει να εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι οδηγίες που παρέχονται στον παρόντα πίνακα, στο μέτρο του δυνατού.

Πίνακας 6. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας λειτουργικού κινδύνου

Βαθμολογία κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι για τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
1	Δεν υπάρχει αισθητός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση της έκθεσης του ιδρύματος σε λειτουργικούς κινδύνους περιορίζεται σε λίγες κατηγορίες με υψηλή συχνότητα και μικρές επιπτώσεις. • Η σπουδαιότητα της έκθεσης του ιδρύματος σε λειτουργικούς κινδύνους δεν είναι ουσιώδης, όπως φαίνεται από την ανάλυση σεναρίων και σε σύγκριση με τις ζημίες των ομοειδών ιδρυμάτων. • Το επίπεδο ζημιών που πραγματοποίησε το ίδρυμα τα τελευταία έτη δεν ήταν σημαντικό ή έχει μειωθεί σε χαμηλότερα επίπεδα. 	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει συνέπεια μεταξύ της πολιτικής και της στρατηγικής του ιδρύματος σχετικά με τον λειτουργικό κίνδυνο και της συνολικής του στρατηγικής και διάθεσης για ανάληψη κινδύνων. • Το οργανωτικό πλαίσιο για τον λειτουργικό κίνδυνο είναι εύρωστο με σαφείς αρμοδιότητες και σαφή διαχωρισμό καθηκόντων μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των μονάδων διαχείρισης και ελέγχου.
2	Υπάρχει χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση της έκθεσης του ιδρύματος σε λειτουργικούς κινδύνους εμπίπτει κυρίως σε κατηγορίες με υψηλή συχνότητα και μικρές επιπτώσεις. • Η σπουδαιότητα της έκθεσης του ιδρύματος σε λειτουργικούς κινδύνους είναι χαμηλή, όπως φαίνεται από την ανάλυση σεναρίων και σε σύγκριση 	<ul style="list-style-type: none"> • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς λειτουργικού κινδύνου είναι κατάλληλα. • Το πλαίσιο ελέγχου λειτουργικού κινδύνου είναι άρτιο.

		<p>με τις ζημιές των ομοειδών ιδρυμάτων.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Το επίπεδο ζημιών που πραγματοποίησε το ίδρυμα τα τελευταία έτη ήταν χαμηλό, ή αναμένεται να αυξηθεί από το ιστορικό χαμηλό επίπεδο ή αναμένεται να μειωθεί από το ιστορικό υψηλό επίπεδο. 	
3	Υπάρχει μεσαίος κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση της έκθεσης του ιδρύματος σε λειτουργικούς κινδύνους επεκτείνεται σε μερικές κατηγορίες με χαμηλή συχνότητα και σοβαρές επιπτώσεις. • Η σπουδαιότητα της έκθεσης του ιδρύματος σε λειτουργικούς κινδύνους είναι μεσαία, όπως φαίνεται από την ανάλυση σεναρίων και σε σύγκριση με τις ζημιές των ομοειδών ιδρυμάτων. • Το επίπεδο ζημιών που πραγματοποίησε το ίδρυμα τα τελευταία έτη ήταν μεσαίο, ή αναμένεται να αυξηθεί από το ιστορικό χαμηλό επίπεδο ή αναμένεται να μειωθεί από το ιστορικό υψηλό επίπεδο. 	
4	Υπάρχει υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση της έκθεσης του ιδρύματος σε λειτουργικούς κινδύνους επεκτείνεται σε όλες τις βασικές κατηγορίες. • Η σπουδαιότητα της έκθεσης του ιδρύματος σε λειτουργικούς κινδύνους είναι υψηλή και αυξανόμενη, όπως φαίνεται από την ανάλυση σεναρίων και σε σύγκριση με τις ζημιές των ομοειδών ιδρυμάτων. 	

		<ul style="list-style-type: none">• Το επίπεδο ζημιών που πραγματοποίησε το ίδρυμα τα τελευταία έτη ήταν υψηλό ή ο κίνδυνος έχει αυξηθεί σημαντικά.	
--	--	---	--

6.5 Αξιολόγηση επιτοκιακού κινδύνου από δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών

6.5.1 Γενικές παράμετροι

288. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον επιτοκιακό κίνδυνο που οφείλεται σε θέσεις ευαίσθητες στα επιτόκια, οι οποίες όμως αφορούν δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών (συνήθως αναφέρεται ως επιτοκιακός κίνδυνος στο τραπεζικό χαρτοφυλάκιο ή IRRBB), καθώς και την αντιστάθμιση κινδύνου για αυτές τις θέσεις, ανεξάρτητα από τον τρόπο αποτίμησής τους για λογιστικούς σκοπούς (σημειώνεται ότι ο κίνδυνος πιστωτικού περιθωρίου που προκύπτει από ορισμένες θέσεις στο τραπεζικό χαρτοφυλάκιο καλύπτεται στην ενότητα για τον κίνδυνο αγοράς).

289. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τις ακόλουθες υποκατηγορίες κατά την εκτίμηση του IRRBB:

- α. κίνδυνοι που σχετίζονται με τη χρονική αναντιστοιχία στη λήξη και την επανατιμολόγηση στοιχείων του ενεργητικού, των υποχρεώσεων και των βραχυπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων θέσεων εκτός ισολογισμού (κίνδυνος επανατιμολόγησης).
- β. κίνδυνος που απορρέει από μεταβολές της κλίσης και της μορφής της καμπύλης απόδοσης (κίνδυνος καμπύλης απόδοσης).
- γ. κίνδυνοι που απορρέουν από αντιστάθμιση του ανοίγματος σε ένα επιτόκιο με άνοιγμα σε άλλο επιτόκιο του οποίου οι τιμές μεταβάλλονται με ελαφρώς διαφορετικές προϋποθέσεις (κίνδυνος βάσης)· και
- δ. κίνδυνοι που απορρέουν από δικαιώματα προαίρεσης, και από ενσωματωμένα δικαιώματα προαίρεσης, π.χ. όταν οι καταναλωτές εξοφλούν προϊόντα σταθερού επιτοκίου σε περίοδο μεταβολής των επιτοκίων της αγοράς (κίνδυνος άσκησης δικαιώματος προαίρεσης).

290. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη αν οι οδηγίες που καθορίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές της EAT που εκδόθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 98 παράγραφος 5 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ εφαρμόζονται με σύνεση από το ίδρυμα. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τους υπολογισμούς της εποπτικής άσκησης αιφνίδιας και μη αναμενόμενης μεταβολής των επιτοκίων που προσδιορίζονται στο άρθρο 98 παράγραφος 5 της εν λόγω οδηγίας, καθώς και για τις διαδικασίες εσωτερικού εντοπισμού, μέτρησης, παρακολούθησης και ελέγχου του επιτοκιακού κινδύνου του ιδρύματος.

6.5.2 Αξιολόγηση εγγενούς IRRBB

291. Μέσω της αξιολόγησης του εγγενούς επιπέδου IRRBB, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν τους κύριους παράγοντες που αυξάνουν την έκθεση του ιδρύματος σε IRRBB

και να αξιολογούν τις δυνητικές επιπτώσεις του κινδύνου αυτού για το ίδρυμα από την άποψη της προληπτικής εποπτείας. Η αξιολόγηση του εγγενούς IRRBB πρέπει να διαρθρώνεται γύρω από τα εξής βασικά στάδια:

- α. προκαταρκτική αξιολόγηση·
- β. αξιολόγηση της φύσης και της σύνθεσης του προφίλ επιτοκιακού κινδύνου του ιδρύματος· και
- γ. αξιολόγηση των αποτελεσμάτων των αναλύσεων σεναρίων και των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων.

Προκαταρκτική αξιολόγηση

292. Προκειμένου να καθορίζουν το πεδίο εφαρμογής της αξιολόγησης του IRRBB, οι αρμόδιες αρχές πρέπει πρώτα να εντοπίζουν τις πηγές IRRBB στις οποίες είναι εκτεθειμένο ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα. Προς τούτο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιοποιούν τις γνώσεις που αποκομίζονται από την αξιολόγηση άλλων στοιχείων της ΔΕΕΑ, από τη σύγκριση της θέσης του ιδρύματος με την ομάδα αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων και από οποιοσδήποτε άλλες εποπτικές δραστηριότητες.

293. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν, κατ' ελάχιστον:

- α. τη διακυβέρνηση επιτοκιακού κινδύνου του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένης της κύριας στρατηγικής IRRBB και τη διάθεση για ανάληψη επιτοκιακού κινδύνου του ιδρύματος·
- β. τις επιπτώσεις της εποπτικής άσκησης αιφνίδιας και μη αναμενόμενης μεταβολής των επιτοκίων που αναφέρονται στο άρθρο 98 παράγραφος 5 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, λαμβάνοντας υπόψη τις κατευθυντήριες οδηγίες της ΕΑΤ που εκδόθηκαν σύμφωνα με αυτό το άρθρο, επί της οικονομικής αξίας ως ποσοστό των εποπτικών ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος·
- γ. τις επιπτώσεις στα κέρδη από μεταβολή των επιτοκίων, σύμφωνα με τη μεθοδολογία που χρησιμοποιεί το ίδρυμα· και
- δ. το εσωτερικό κεφάλαιο –κατά περίπτωση– που έχει διατεθεί για τον IRRBB, τόσο ως σύνολο όσο και ως ποσοστό του συνολικού εσωτερικού κεφαλαίου του ιδρύματος σύμφωνα με τη διαδικασία ΔΑΕΕΚ που ακολουθεί, συμπεριλαμβάνοντας τις ιστορικές τάσεις και προβλέψεις, εφόσον είναι διαθέσιμες.

294. Κατά την προκαταρκτική αξιολόγηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν σημαντικές μεταβολές στην έκθεση του ιδρύματος σε IRRBB. Πρέπει να εξετάζουν κατ' ελάχιστον τις ακόλουθες πτυχές:

- α. σημαντικές μεταβολές στη συνολική στρατηγική, πολιτική και ύψος ορίων για τον IRRBB του ιδρύματος·
- β. τον δυνητικό αντίκτυπο τέτοιων μεταβολών στο προφίλ κινδύνου του ιδρύματος· και
- γ. τις κύριες τάσεις της αγοράς.

Φύση και σύνθεση του προφίλ επιτοκιακού κινδύνου του ιδρύματος

295. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώνουν άποψη σχετικά με τον τρόπο που οι μεταβολές στα επιτόκια μπορούν να επηρεάσουν δυσμενώς τα κέρδη και την οικονομική αξία (την παρούσα αξία των αναμενόμενων ταμειακών ροών) ενός ιδρύματος, προκειμένου να αποκτούν εικόνα της πιθανής απειλής για την κεφαλαιακή επάρκεια, βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα.

296. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναλύουν και να διαμορφώνουν σαφή άποψη σχετικά με τη διάρθρωση των στοιχείων ενεργητικού, των υποχρεώσεων και των εκτός ισολογισμού ανοιγμάτων του ιδρύματος. Ειδικότερα, πρέπει να αναλύουν:

- α. τις διάφορες θέσεις στο τραπεζικό χαρτοφυλάκιο, τις λήξεις ή ημερομηνίες ανατιμολόγησής τους και συμπεριφορικές υποθέσεις αυτών (π.χ. παραδοχές που αφορούν προϊόντα χωρίς καθορισμένη λήξη)·
- β. τις ταμειακές ροές τόκων του ιδρύματος, εφόσον είναι διαθέσιμες·
- γ. το ποσοστό των προϊόντων με αβέβαιη λήξη, και των προϊόντων με ρητό ή/και ενσωματωμένο δικαίωμα προαίρεσης, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή σε προϊόντα όπου το ενσωματωμένο δικαίωμα προαίρεσης που ανήκει στον πελάτη· και
- δ. τη στρατηγική αντιστάθμισης κινδύνου του ιδρύματος και την ποσότητα και χρήση παράγωγων προϊόντων (αντιστάθμιση κινδύνου έναντι κερδοσκοπίας).

297. Για τον καλύτερο προσδιορισμό της πολυπλοκότητας και του προφίλ επιτοκιακού κινδύνου του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να κατανοούν τα κύρια χαρακτηριστικά των στοιχείων του ενεργητικού, των υποχρεώσεων και των ανοιγμάτων εκτός ισολογισμού του ιδρύματος, και ειδικότερα:

- α. το δανειακό χαρτοφυλάκιο (π.χ. όγκος ανοικτών χορηγήσεων, όγκος χορηγήσεων με δικαίωμα προπληρωμής ή όγκος χορηγήσεων κυμαινόμενου επιτοκίου με ανώτατα και κατώτατα όρια διακύμανσης επιτοκίων)·

- β. το χαρτοφυλάκιο ομολόγων (π.χ. όγκος επενδύσεων με δικαιώματα προαίρεσης, πιθανές συγκεντρώσεις)·
- γ. τους καταθετικούς λογαριασμούς (π.χ. ευαισθησία της καταθετικής βάσης του ιδρύματος σε μεταβολές των επιτοκίων, πιθανές συγκεντρώσεις)· και
- δ. τα παράγωγα (π.χ. πολυπλοκότητα των παραγώγων που χρησιμοποιούνται είτε για αντιστάθμιση κινδύνου είτε για κερδοσκοπία, παράμετροι σχετικά με την αγορά ή πώληση δικαιωμάτων προαίρεσης επιτοκίων).

298. Κατά την ανάλυση των επιπτώσεων στα κέρδη του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τις διάφορες πηγές εσόδων και δαπανών του ιδρύματος, καθώς και τη σχετική στάθμιση των πηγών αυτών. Πρέπει να έχουν επίγνωση του ύψους των αποδόσεων του ιδρύματος που εξαρτώνται από θέσεις ευαίσθητες στα επιτόκια και πρέπει να καθορίζουν τον τρόπο με τον οποίο οι διάφορες μεταβολές στα επιτόκια επηρεάζουν τα καθαρά έσοδα από τόκους του ιδρύματος.

299. Κατή την ανάλυση των επιπτώσεων στην οικονομική αξία του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει πρώτα να εξετάζουν τα αποτελέσματα της εποπτικής άσκησης αιφνίδιας και μη αναμενόμενης μεταβολής των επιτοκίων, που αναφέρεται στο άρθρο 98 παράγραφος 5 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, για να έχουν ένα αρχικό σημείο αναφοράς, ώστε να συγκρίνουν τον τρόπο με τον οποίο οι μεταβολές στα επιτόκια επηρεάζουν το ίδρυμα. Για να διασφαλιστεί η συμμόρφωση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ που έχουν εκδοθεί σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο. Κατά τη διενέργεια της αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δίνουν ιδιαίτερη σημασία στην ευαισθησία που επιδεικνύουν οι επιπτώσεις στον ισολογισμό κατά τις μεταβολές στις υποκείμενες βασικές παραδοχές (ιδιαίτερα για λογαριασμούς πελατών χωρίς συγκεκριμένες ημερομηνίες επανατιμολόγησης ή/και κεφάλαιο).

300. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσπαθούν να κατανοήσουν τις επιπτώσεις αυτών των παραδοχών, εξετάζοντας τα ακραία αποτελέσματα της τυποποιημένης άσκησης και απομονώνοντας τους κινδύνους για την οικονομική αξία που οφείλονται σε προσαρμογές στη συμπεριφορά του ιδρύματος, έτσι ώστε, μεταξύ άλλων, να μπορούν να εντοπίζουν και να κατανοούν τους κινδύνους που οφείλονται σε ενέργειες για σταθεροποίηση των κερδών και να τους διακρίνουν από τους κινδύνους που οφείλονται σε άλλες πτυχές του επιχειρηματικού μοντέλου.

301. Πέραν της εποπτικής άσκησης αιφνίδιας και μη αναμενόμενης μεταβολής των επιτοκίων που αναφέρεται στο άρθρο 98 παράγραφος 5 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν το ενδεχόμενο να χρησιμοποιούν επίσης αντίστοιχα σενάρια που έχουν προσδιορίσει οι ίδιες (π.χ. μεγαλύτερες ή μικρότερες μεταβολές, για όλα ή μερικά από τα νομίσματα, υποθέτοντας μη παράλληλες μεταβολές επιτοκίων, λαμβάνοντας υπόψη τον κίνδυνο βάσης, κ.λπ.). Κατά τον προσδιορισμό του επιπέδου των πρόσθετων αυτών σεναρίων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη παράγοντες, όπως το γενικό

επίπεδο των επιτοκίων, η μορφή της καμπύλης απόδοσης, καθώς και οποιαδήποτε συναφή εθνικά χαρακτηριστικά των χρηματοοικονομικών τους συστημάτων. Ως εκ τούτου, τα εσωτερικά συστήματα του ιδρύματος πρέπει να είναι αρκετά ευέλικτα ώστε να υπολογίζουν την ευαισθησία σε οποιαδήποτε εποπτική άσκηση αιφνίδιας και μη αναμενόμενης μεταβολής των επιτοκίων ζητηθεί.

302. Κατά την ποσοτική αξιολόγηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν τα αποτελέσματα των εσωτερικών μεθοδολογιών των ιδρυμάτων για μέτρηση του επιτοκιακού κινδύνου, κατά περίπτωση. Μέσα από την ανάλυση αυτών των μεθοδολογιών, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κατανοούν βαθύτερα τους κύριους παράγοντες κινδύνου που διαμορφώνουν το προφίλ επιτοκιακού κινδύνου του ιδρύματος.
303. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον τα ιδρύματα τα οποία δραστηριοποιούνται σε διαφορετικά νομίσματα προβαίνουν σε ανάλυση του επιτοκιακού κινδύνου για κάθε νόμισμα στο οποίο έχουν σημαντική θέση, λαμβάνοντας υπόψη τις ιστορικές συσχετίσεις μεταξύ των νομισμάτων.
304. Κατά την ανάλυση των αποτελεσμάτων των επιπτώσεων τόσο της εποπτικής άσκησης αιφνίδιας και μη αναμενόμενης μεταβολής των επιτοκίων όσο και των εσωτερικών μεθοδολογιών του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τα αριθμητικά στοιχεία σε δεδομένες χρονικές στιγμές καθώς και τις ιστορικές τάσεις. Τα μεγέθη πρέπει να συγκρίνονται με αυτά της ομάδας αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων και με την κατάσταση της αγοράς σε παγκόσμιο επίπεδο.

Ανάλυση σεναρίων και ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων

305. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν και να λαμβάνουν υπόψη τα αποτελέσματα της ανάλυσης σεναρίων και των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων (εκτός των εποπτικών ασκήσεων αιφνίδιας και μη αναμενόμενης μεταβολής των επιτοκίων) που έχουν διεξαγάγει τα ιδρύματα στο πλαίσιο της διαδικασίας συνεχούς εσωτερικής διαχείρισης. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να γνωρίζουν τις κύριες πηγές IRRBB για το ίδρυμα.
306. Εάν, κατά την εξέταση των αποτελεσμάτων των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος, αποκαλυφθούν ή εγερθούν υπόνοιες για ιδιαίτερες συσσωρεύσεις επανατιμολόγησης/λήξης σε διάφορα σημεία της καμπύλης, τότε οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ζητήσουν πρόσθετη ανάλυση.

6.5.3 Αξιολόγηση της διαχείρισης και του ελέγχου του IRRBB

307. Για να αποκτήσουν ολοκληρωμένη άποψη του προφίλ IRRBB του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τη διακυβέρνηση και το πλαίσιο στο οποίο στηρίζονται τα ανοίγματα του ιδρύματος που επηρεάζονται από τα επιτόκια.
308. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τα ακόλουθα στοιχεία:

- α. τη στρατηγική και τη διάθεση ανάληψης επιτοκιακού κινδύνου (είτε χωριστά είτε ως μέρος της ευρύτερης στρατηγικής και διάθεσης ανάληψης κινδύνου αγοράς)·
- β. το οργανωτικό πλαίσιο·
- γ. τις πολιτικές και διαδικασίες·
- δ. τον εντοπισμό, τη μέτρηση, την παρακολούθηση και την αναφορά κινδύνων· και
- ε. το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου.

Στρατηγική και διάθεση ανάληψης επιτοκιακού κινδύνου

309. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον το ίδρυμα διαθέτει άρτια, σαφώς διατυπωμένη και τεκμηριωμένη στρατηγική IRRBB, η οποία έχει εγκριθεί από το Διοικητικό συμβούλιο. Στο πλαίσιο της εν λόγω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. αν το Διοικητικό συμβούλιο διατυπώνει με σαφήνεια τη στρατηγική και τη διάθεση ανάληψης IRRBB καθώς και τη διαδικασία επανεξέτασής αυτού (π.χ. σε περίπτωση συνολικής επανεξέτασης της στρατηγικής κινδύνου ή σε περίπτωση ανησυχίας για την κερδοφορία ή την κεφαλαιακή επάρκεια), και κατά πόσον τα ανώτερα διοικητικά στελέχη εφαρμόζουν κατάλληλα τη στρατηγική για τον IRRBB που έχει εγκριθεί από το Διοικητικό συμβούλιο, διασφαλίζοντας ότι οι δραστηριότητες του ιδρύματος συνάδουν με τη στρατηγική που έχει καθοριστεί, ότι καταρτίζονται και εφαρμόζονται γραπτές διαδικασίες και ότι υπάρχει σαφής και κατάλληλη ανάθεση αρμοδιοτήτων·
- β. αν η στρατηγική του ιδρύματος για τον IRRBB αντικατοπτρίζει δεόντως τη διάθεση του ιδρύματος για ανάληψη κινδύνου επιτοκίου και κατά πόσον συνάδει με τη συνολική διάθεση ανάληψης κινδύνων·
- γ. αν η στρατηγική και η διάθεση ανάληψης IRRBB του ιδρύματος είναι κατάλληλη για το ίδρυμα, λαμβανομένων υπόψη των εξής στοιχείων του ιδρύματος:
 - του επιχειρηματικού μοντέλου·
 - της συνολικής στρατηγικής και διάθεσης ανάληψης κινδύνου·
 - του περιβάλλοντος αγοράς και του ρόλου του ιδρύματος στο χρηματοοικονομικό σύστημα· και
 - της κεφαλαιακής επάρκειας·
- δ. αν η στρατηγική του ιδρύματος για τον IRRBB καλύπτει όλες τις δραστηριότητες του ιδρύματος οι οποίες παρουσιάζουν σημαντικό IRRBB·

- ε. αν η στρατηγική του ιδρύματος σχετικά με τον IRRBB λαμβάνει υπόψη τις κυκλικές πτυχές της οικονομίας, καθώς και τις συνακόλουθες μεταβολές στη σύνθεση των δραστηριοτήτων που υπόκεινται σε IRRBB· και
- στ. αν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο προκειμένου να διασφαλίζει ότι η στρατηγική IRRBB επικοινωνείται αποτελεσματικά στο σύνολο του σχετικού προσωπικού.

Οργανωτικό πλαίσιο

310. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο οργανωτικό πλαίσιο για τις λειτουργίες της διαχείρισης, της μέτρησης, της παρακολούθησης και του ελέγχου του IRRBB, με επαρκείς ανθρώπινους (τόσο από ποιοτική όσο και από ποσοτική άποψη) και τεχνικούς πόρους. Οι αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη αν:

- α. υπάρχουν σαφείς γραμμές ευθύνης για την ανάληψη, την παρακολούθηση, τον έλεγχο και την αναφορά IRRBB·
- β. ο τομέας διαχείρισης και ελέγχου του IRRBB υπόκειται σε ανεξάρτητη αξιολόγηση και προσδιορίζεται με σαφήνεια εντός του οργανισμού και είναι λειτουργικά και ιεραρχικά ανεξάρτητος από τον επιχειρηματικό τομέα· και
- γ. το προσωπικό που συμμετέχει σε δραστηριότητες που ενέχουν κίνδυνο επιτοκίου (τόσο στον επιχειρηματικό τομέα όσο και στους τομείς διαχείρισης και ελέγχου) διαθέτει κατάλληλες δεξιότητες και πείρα.

Πολιτικές και διαδικασίες

311. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον το ίδρυμα διαθέτει σαφώς καθορισμένες πολιτικές και διαδικασίες για τη διαχείριση του IRRBB οι οποίες να συνάδουν με τη στρατηγική και διάθεση ανάληψης IRRBB. Οι αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη αν:

- α. το Διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει τις πολιτικές για τη διαχείριση, τη μέτρηση και τον έλεγχο του IRRBB και προβαίνει τακτικά σε συζήτηση και επανεξέτασή τους, σύμφωνα με τις στρατηγικές κινδύνου·
- β. τα ανώτερα διοικητικά στελέχη έχουν την ευθύνη να αναπτύξουν τις πολιτικές αυτές και να διασφαλίσουν την επαρκή εφαρμογή των αποφάσεων του Διοικητικού συμβουλίου·
- γ. οι πολιτικές για τον IRRBB συμμορφώνονται με τις σχετικές κανονιστικές διατάξεις και συνάδουν με τη φύση και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων του ιδρύματος, ενώ επίσης παρέχουν σαφή εικόνα για τον εγγενή IRRBB·
- δ. οι εν λόγω πολιτικές τυποποιούνται με σαφήνεια, κοινοποιούνται και εφαρμόζονται με συνέπεια σε ολόκληρο το ίδρυμα·

- ε. οι εν λόγω πολιτικές εφαρμόζονται με συνέπεια στους τραπεζικούς ομίλους και καθιστούν δυνατή τη δέουσα διαχείριση του κινδύνου·
- στ. οι πολιτικές σχετικά με τον IRRBB καθορίζουν διαδικασίες για την ανάπτυξη νέων προϊόντων, για τις κύριες πρωτοβουλίες αντιστάθμισης ή διαχείρισης κινδύνου και αν οι εν λόγω πολιτικές έχουν εγκριθεί από το Διοικητικό Συμβούλιο ή την αρμόδια εξουσιοδοτημένη επιτροπή. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι:
- τα νέα προϊόντα, οι νέες πρωτοβουλίες αντιστάθμισης και διαχείρισης κινδύνου υπόκεινται σε επαρκείς διαδικασίες και ελέγχους, πριν εισαχθούν στην αγορά ή αναληφθούν, και
 - το ίδρυμα έχει διενεργήσει ανάλυση για τον πιθανό αντίκτυπό τους στο συνολικό προφίλ κινδύνου του.

Εντοπισμός, μέτρηση, παρακολούθηση και αναφορά κινδύνων

312. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο για τον εντοπισμό, την κατανόηση και τη μέτρηση του IRRBB, σύμφωνα με το μέγεθος και την πολυπλοκότητα του ιδρύματος. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τα ακόλουθα:

- α. αν τα πληροφοριακά συστήματα και οι τεχνικές μέτρησης παρέχουν τη δυνατότητα στη διοίκηση να προβαίνει στη μέτρηση του επιτοκιακού κινδύνου που ενέχουν όλα τα σημαντικά εντός και εκτός ισολογισμού ανοίγματα (κατά περίπτωση σε επίπεδο ομίλου), συμπεριλαμβανομένων εσωτερικών αντισταθμίσεων κινδύνου, στο τραπεζικό χαρτοφυλάκιο·
- β. αν το ίδρυμα διαθέτει επάρκεια προσωπικού και μεθοδολογιών για τη μέτρηση του IRRBB (σύμφωνα με τις απαιτήσεις της EAT *Κατευθυντήριες γραμμές για τις τεχνικές πτυχές της διαχείρισης του κινδύνου επιτοκίου που προκύπτει από δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου – Κατευθυντήριες γραμμές της EAT για τον IRRBB*), λαμβάνοντας υπόψη το μέγεθος, τη μορφή και την πολυπλοκότητα της έκθεσής του σε επιτοκιακό κίνδυνο·
- γ. αν οι παραδοχές στις οποίες στηρίζονται οι εσωτερικές μεθοδολογίες λαμβάνουν υπόψη τις οδηγίες που έχουν θεσπιστεί από τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT για τον IRRBB. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν κατά πόσον οι παραδοχές του ιδρύματος για θέσεις που δεν έχουν συμβατική λήξη και θέσεις που έχουν ενσωματωμένα δικαιώματα προαίρεσης του πελάτη είναι συνετές. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν κατά πόσον τα ιδρύματα συμπεριλαμβάνουν τα ίδια κεφάλαια στον υπολογισμό της οικονομικής αξίας, και εάν ναι, κατά πόσον αναλύουν τις επιπτώσεις αφαίρεσης των ιδίων κεφαλαίων από τον υπολογισμό·

- δ. αν τα συστήματα μέτρησης κινδύνου του ιδρύματος λαμβάνουν υπόψη όλες τις σημαντικές μορφές επιτοκιακού κινδύνου στις οποίες εκτίθεται το ίδρυμα (κίνδυνος επανατιμολόγησης, κίνδυνος καμπύλης απόδοσης, κίνδυνος βάσης και κίνδυνος άσκησης δικαιώματος προαίρεσης). Σε περίπτωση που ορισμένα μέσα ή/και παράγοντες εξαιρούνται από τα συστήματα μέτρησης κινδύνου, τα ιδρύματα πρέπει να είναι σε θέση να εξηγήσουν τους λόγους στους επόπτες και να ποσοτικοποιήσουν τη σημαντικότητα των εξαιρέσεων·
 - ε. την ποιότητα, τον βαθμό λεπτομέρειας και τον επίκαιρο χαρακτήρα των στοιχείων που παρέχουν τα πληροφοριακά συστήματα και κατά πόσον τα συστήματα μπορούν να αθροίσουν τα αριθμητικά στοιχεία για τον κίνδυνο για όλα τα χαρτοφυλάκια, τις δραστηριότητες και τις νομικές οντότητες που περιλαμβάνονται στην περίμετρο ενοποίησης. Τα πληροφοριακά συστήματα πρέπει να συμμορφώνονται με τις οδηγίες που έχουν θεσπιστεί βάσει των κατευθυντήριων γραμμών της EAT για τον IRRBB·
 - στ. την ακεραιότητα και τον επίκαιρο χαρακτήρα των στοιχείων που τροφοδοτούν τη διαδικασία μέτρησης κινδύνου, η οποία επίσης πρέπει να συνάδει με τις οδηγίες που έχουν θεσπιστεί βάσει των κατευθυντήριων γραμμών της EAT για τον IRRBB·
 - ζ. αν τα συστήματα μέτρησης κινδύνου του ιδρύματος μπορούν να εντοπίσουν πιθανές συγκεντρώσεις IRRBB·
 - η. αν οι υπεύθυνοι για τη διαχείριση κινδύνου και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος κατανοούν τις παραδοχές στις οποίες στηρίζονται τα συστήματα μέτρησης, ιδίως όσον αφορά θέσεις χωρίς συμβατικά καθορισμένη λήξη και θέσεις με ρητά ή έμμεσα δικαιώματα προαίρεσης, καθώς και τις παραδοχές του ιδρύματος για τα ίδια κεφάλαια· και
 - θ. αν οι υπεύθυνοι για τη διαχείριση κινδύνου και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος έχουν επίγνωση του βαθμού του κινδύνου υποδείγματος που ισχύει για τις τεχνικές μέτρησης κινδύνου του ιδρύματος.
313. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον το ίδρυμα έχει υλοποιήσει επαρκείς ασκήσεις προσομοιώσεως ακραίων καταστάσεων οι οποίες συμπληρώνουν το σύστημα διαχείρισης κινδύνου. Κατά την αξιολόγησή τους, πρέπει να αξιολογούν τη συμμόρφωση με τις σχετικές οδηγίες που έχουν θεσπιστεί στις κατευθυντήριες γραμμές της EAT οι οποίες έχουν εκδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 98 παράγραφος 5 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.
314. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο παρακολούθησης και εσωτερικής αναφοράς του IRRBB, με το οποίο να διασφαλίζεται η ανάληψη άμεσης δράσης στο κατάλληλο επίπεδο ανώτερης διοίκησης ή από το Διοικητικό Συμβούλιο, εφόσον απαιτηθεί. Το σύστημα παρακολούθησης πρέπει να περιλαμβάνει συγκεκριμένους δείκτες και συναφή σημεία ενεργοποίησης για την παροχή αποτελεσματικών έγκαιρων προειδοποιήσεων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν

υπόψη κατά πόσον ο τομέας διαχείρισης και ελέγχου υποβάλλει τακτικά αναφορές (η συχνότητα θα εξαρτηθεί από την κλίμακα, την πολυπλοκότητα και το επίπεδο κινδύνου της έκθεσης σε IRRBB) στο Διοικητικό συμβούλιο και στα ανώτερα διοικητικά στελέχη με τις ακόλουθες πληροφορίες, κατ' ελάχιστον:

- α. επισκόπηση της τρέχουσας έκθεσης σε IRRBB, τα κέρδη ή τις ζημίες και τις μετρήσεις κινδύνου·
- β. σημαντικές παραβάσεις των ορίων IRRBB· και
- γ. μεταβολές των κύριων παραδοχών ή παραμέτρων στις οποίες βασίζονται οι διαδικασίες εκτίμησης του IRRBB.

Πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου

315. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον το ίδρυμα διαθέτει ισχυρό και ολοκληρωμένο πλαίσιο ελέγχου και άρτιες διασφαλίσεις για τη μείωση της έκθεσης σε IRRBB σύμφωνα με τη στρατηγική διαχείρισης του κινδύνου και τη διάθεση για ανάληψη κινδύνου. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. αν το πεδίο εφαρμογής που καλύπτεται από τη λειτουργία ελέγχου του ιδρύματος περιλαμβάνει όλες τις ενοποιημένες οντότητες, όλες τις γεωγραφικές τοποθεσίες και όλες τις χρηματοπιστωτικές δραστηριότητες·
- β. αν υπάρχουν εσωτερικοί έλεγχοι, λειτουργικά όρια και άλλες πρακτικές με στόχο τη διατήρηση των ανοιγμάτων σε IRRBB σε αποδεκτά, ή χαμηλότερα, για το ίδρυμα επίπεδα, σύμφωνα με τις παραμέτρους που καθορίζονται από το Διοικητικό συμβούλιο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη και σύμφωνα με τη διάθεση ανάληψης κινδύνων του ιδρύματος· και
- γ. αν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλους εσωτερικούς ελέγχους και πρακτικές προκειμένου να διασφαλίζεται ότι τυχόν παραβάσεις και εξαιρέσεις σε σχέση με τις πολιτικές, τις διαδικασίες και τα όρια αναφέρονται εγκαίρως στο κατάλληλο επίπεδο διοίκησης προς λήψη μέτρων.

316. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν το σύστημα ορίων, εξετάζοντας μεταξύ άλλων αν:

- α. το σύστημα ορίων συνάδει με τη στρατηγική διαχείρισης και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος·
- β. το σύστημα ορίων επαρκεί για την πολυπλοκότητα της οργάνωσης και της έκθεσης σε IRRBB του ιδρύματος, καθώς και για τη δυνατότητά του όσον αφορά τη μέτρηση και τη διαχείριση του κινδύνου·
- γ. το σύστημα ορίων αντιμετωπίζει τις ενδεχόμενες επιπτώσεις των μεταβολών των επιτοκίων στα κέρδη και στην οικονομική αξία του ιδρύματος· από πλευράς

κερδών, τα όρια πρέπει να καθορίζουν αποδεκτά επίπεδα μεταβλητότητας των κερδών υπό συγκεκριμένα σενάρια επιτοκίων· η μορφή των ορίων για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων των επιτοκίων στην οικονομική αξία ενός ιδρύματος πρέπει να είναι κατάλληλη για το μέγεθος και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων και των υποκείμενων θέσεων του ιδρύματος· στην περίπτωση τραπεζών που δραστηριοποιούνται στη λιανική τραπεζική και κατέχουν λίγα μακροπρόθεσμα μέσα, δικαιώματα προαίρεσης, μέσα με ενσωματωμένα δικαιώματα προαίρεσης ή άλλα μέσα των οποίων η αξία μπορεί να μεταβληθεί ως αποτέλεσμα μεταβολών στα επιτόκια, επαρκούν σχετικά απλά όρια· ωστόσο, στην περίπτωση πιο πολύπλοκων ιδρυμάτων, ενδέχεται να απαιτούνται πιο λεπτομερή όρια για τις αποδεκτές μεταβολές της οικονομικής αξίας·

- δ. τα καθορισμένα όρια είναι απόλυτα ή είναι δυνατή η παράβασή τους· στη δεύτερη περίπτωση, οι πολιτικές του ιδρύματος πρέπει να καθορίζουν σαφώς τη χρονική περίοδο και τις συγκεκριμένες περιστάσεις υπό τις οποίες είναι δυνατόν να σημειωθούν παραβάσεις των ορίων· οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ζητούν πληροφορίες για τα μέτρα που διασφαλίζουν την τήρηση των ορίων· και
- ε. το ίδρυμα διαθέτει επαρκείς διαδικασίες για την τακτική επικαιροποίηση των ορίων του.

317. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη λειτουργικότητα της μονάδας εσωτερικής επιθεώρησης. Για τον σκοπό αυτό, πρέπει να αξιολογούν αν:

- α. το ίδρυμα διενεργεί εσωτερικές επιθεωρήσεις του πλαισίου διαχείρισης IRRBB σε τακτική βάση·
- β. η εσωτερική επιθεώρηση καλύπτει τα βασικά στοιχεία της διαχείρισης, της μέτρησης και του ελέγχου του IRRBB σε ολόκληρο το ίδρυμα· και
- γ. η μονάδα εσωτερικής επιθεώρησης διαπιστώνει αποτελεσματικά την τήρηση των εσωτερικών πολιτικών και των συναφών εξωτερικών κανονιστικών διατάξεων και αντιμετωπίζει τυχόν παρεκκλίσεις από την εφαρμογή αυτών.

6.5.4 Σύνοψη πορισμάτων και βαθμολογία

318. Κατόπιν της ανωτέρω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώνουν άποψη σχετικά με τον IRRBB του ιδρύματος. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε σύνοψη πορισμάτων, συνοδευόμενη από βαθμολογία με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 7. Εάν, βάσει της σημαντικότητας ορισμένων υποκατηγοριών κινδύνου, η αρμόδια αρχή αποφασίσει να τις αξιολογήσει και να τις βαθμολογήσει μεμονωμένα, πρέπει να εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι οδηγίες που παρέχονται στον παρόντα πίνακα, στο μέτρο του δυνατού.

Πίνακας 7. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας IRRBB

Βαθμολογία κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι για τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
1	Δεν υπάρχει αισθητός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η ευαισθησία της οικονομικής αξίας στις μεταβολές των επιτοκίων δεν είναι σημαντική. • Η ευαισθησία των κερδών στις μεταβολές των επιτοκίων δεν είναι σημαντική. • Η ευαισθησία της οικονομικής αξίας και των κερδών στις μεταβολές των υποκείμενων παραδοχών (π.χ. προϊόντα όπου το ενσωματωμένο δικαίωμα προαίρεσης ανήκει στον πελάτη) δεν είναι σημαντική. 	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει συνέπεια μεταξύ της πολιτικής και της στρατηγικής του ιδρύματος σχετικά με τον επιτοκιακό κίνδυνο και της συνολικής του στρατηγικής και διάθεσης για την ανάληψη κινδύνων. • Το οργανωτικό πλαίσιο για τον επιτοκιακό κίνδυνο είναι εύρωστο με σαφείς αρμοδιότητες και σαφή διαχωρισμό καθηκόντων μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των μονάδων διαχείρισης και ελέγχου. • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς επιτοκιακού κινδύνου είναι κατάλληλα. • Τα εσωτερικά όρια και το πλαίσιο ελέγχου του επιτοκιακού κινδύνου είναι εύρωστα και συνάδουν με τη στρατηγική διαχείρισης κινδύνου και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος.
2	Υπάρχει χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η ευαισθησία της οικονομικής αξίας στις μεταβολές των επιτοκίων είναι χαμηλή. • Η ευαισθησία των κερδών στις μεταβολές των επιτοκίων είναι χαμηλή. • Η ευαισθησία της οικονομικής αξίας και των κερδών στις μεταβολές των υποκείμενων παραδοχών (π.χ. προϊόντα που το ενσωματωμένο δικαίωμα προαίρεσης ανήκει στον πελάτη) είναι χαμηλή. 	<ul style="list-style-type: none"> • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς επιτοκιακού κινδύνου είναι κατάλληλα. • Τα εσωτερικά όρια και το πλαίσιο ελέγχου του επιτοκιακού κινδύνου είναι εύρωστα και συνάδουν με τη στρατηγική διαχείρισης κινδύνου και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος.
3	Υπάρχει μεσαίος κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η ευαισθησία της οικονομικής αξίας στις μεταβολές των επιτοκίων είναι μεσαία. • Η ευαισθησία των κερδών στις μεταβολές των επιτοκίων είναι μεσαία. • Η ευαισθησία της οικονομικής αξίας και των κερδών στις μεταβολές των υποκείμενων παραδοχών (π.χ. προϊόντα 	<ul style="list-style-type: none"> • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς επιτοκιακού κινδύνου είναι κατάλληλα. • Τα εσωτερικά όρια και το πλαίσιο ελέγχου του επιτοκιακού κινδύνου είναι εύρωστα και συνάδουν με τη στρατηγική διαχείρισης κινδύνου και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος.

		όπου το ενσωματωμένο δικαίωμα προαίρεσης ανήκει στον πελάτη) είναι μεσαία.	
4	Υπάρχει υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η ευαισθησία της οικονομικής αξίας στις μεταβολές των επιτοκίων είναι υψηλή. • Η ευαισθησία των κερδών στις μεταβολές των επιτοκίων είναι υψηλή. • Η ευαισθησία της οικονομικής αξίας και των κερδών στις μεταβολές των υποκείμενων παραδοχών (π.χ. προϊόντα όπου το ενσωματωμένο δικαίωμα προαίρεσης ανήκει στον πελάτη) είναι υψηλή. 	

Τίτλος 7. Αξιολόγηση κεφαλαίων της ΔΕΕΑ

7.1 Γενικές παράμετροι

319. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν στο πλαίσιο της αξιολόγησης κεφαλαίων της ΔΕΕΑ εάν τα ίδια κεφάλαια που διατηρεί το ίδρυμα παρέχουν επαρκή κάλυψη των κινδύνων κεφαλαίου στους οποίους εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα, εφόσον οι κίνδυνοι αυτοί αξιολογούνται ως σημαντικοί γι' αυτό.
320. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να πράττουν το παραπάνω αποφασίζοντας και καθορίζοντας το επίπεδο (ποσό) και τη σύνθεση (ποιότητα) των πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων τα οποία πρέπει να διατηρεί το ίδρυμα για την κάλυψη των επιμέρους κινδύνων και κινδύνων που δεν καλύπτονται από το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 («πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων»), περιλαμβανομένων, όταν απαιτείται, των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη υποτίμησης του κινδύνου λόγω ελλείψεων στα υποδείγματα του ιδρύματος και των κινδύνων που προκύπτουν από τον εσωτερικό έλεγχο και την εταιρική διακυβέρνηση του ιδρύματος, καθώς και άλλες αδυναμίες που εντοπίζονται σε αυτό.
321. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος, καθώς και τον αντίκτυπο ακραίων σεναρίων σε αυτά, ως βασικό καθοριστικό παράγοντα για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος. Οι εν λόγω αξιολογήσεις πρέπει επίσης να εξετάζουν τους κινδύνους που ενέχει η υπερβολική μόχλευση.
322. Η απόφαση αυτή πρέπει να συνοψίζεται και να αντικατοπτρίζεται σε μια βαθμολογία βάσει των κριτηρίων που προσδιορίζονται στο τέλος του παρόντος τίτλου.

Η διαδικασία αξιολόγησης κεφαλαίων βάσει της ΔΕΕΑ

323. Αφού εξεταστούν τα αποτελέσματα της αξιολόγησης κινδύνων κεφαλαίου, όπως ορίζεται στον τίτλο 6, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προβαίνουν στις ακόλουθες ενέργειες ως μέρος της διαδικασίας αξιολόγησης κεφαλαίων βάσει της ΔΕΕΑ:
- α. καθορισμός των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων·
 - β. συμφωνία των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων με τα αποθέματα ασφαλείας της οδηγίας 2013/16/ΕΕ και τυχόν απαιτήσεις που προκύπτουν από την μακροπροληπτικής εποπτείας·
 - γ. καθορισμός και προσδιορισμός των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων βάσει της ΔΕΕΑ και των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων·
 - δ. αξιολόγηση του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης·

- ε. εκτίμηση εάν οι συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις και οι συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ μπορούν να πληρούνται κατά τη διάρκεια του οικονομικού κύκλου· και
- στ. καθορισμός της βαθμολογίας αξιολόγησης κεφαλαίων της ΔΕΕΑ.

7.2 Καθορισμός των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων

324. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τις πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη:

- α. του κινδύνου μη αναμενόμενων ζημιών, και αναμενόμενων ζημιών που δεν καλύπτονται επαρκώς από τις προβλέψεις, κατά τη διάρκεια δωδεκάμηνης περιόδου (με εξαίρεση τις περιπτώσεις για τις οποίες ορίζεται διαφορετικά στον κανονισμό (ΕΕ) 575/2013 («μη αναμενόμενες ζημιές»);
- β. του κινδύνου υποτίμησης του κινδύνου λόγω ελλείψεων στα υποδείγματα του ιδρύματος όπως αξιολογείται στο πλαίσιο του άρθρου 101 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ· και
- γ. του κινδύνου που απορρέει από ελλείψεις στην εταιρική διακυβέρνηση, περιλαμβανομένου του εσωτερικού ελέγχου, της διαχείρισης και άλλων αδυναμιών που εντοπίζονται στο ίδρυμα.

7.2.1 Καθορισμός των πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη μη αναμενόμενων ζημιών

325. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ορίζουν τις πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη του κινδύνου μη αναμενόμενων ζημιών, οι οποίες πρέπει να πληρούνται από το ίδρυμα ανά πάσα στιγμή. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τις πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων των επιμέρους κινδύνων, αξιολογώντας εποπτικά τις ακόλουθες πηγές πληροφόρησης:

- α. των υπολογισμών της ΔΑΕΕΚ·
- β. το αποτέλεσμα των εποπτικών υπολογισμών αναφοράς· και
- γ. άλλα συναφή δεδομένα, περιλαμβανομένων αυτών που προκύπτουν από τη συνεργασία και τον διάλογο με το ίδρυμα.

326. Οι υπολογισμοί της ΔΑΕΕΚ πρέπει –όταν θεωρούνται αξιόπιστοι ή εν μέρει αξιόπιστοι– να αποτελούν την αφετηρία για τον καθορισμό, και να συμπληρώνονται με το αποτέλεσμα των κριτηρίων εποπτικής συγκριτικής αξιολόγησης και άλλα συναφή δεδομένα, ανάλογα με την περίπτωση. Όταν μία ποσοτική εκτίμηση της ΔΑΕΕΚ δεν θεωρείται αξιόπιστη, αφετηρία για

τον καθορισμό της κεφαλαιακής απαίτησης πρέπει να αποτελεί το αποτέλεσμα των εποπτικών υπολογισμών αναφοράς, και να συμπληρώνεται με άλλα συναφή δεδομένα, ανάλογα με την περίπτωση.

327. Οι αρμόδιες αρχές δεν πρέπει να επιτρέπουν τη χρήση ιδίων κεφαλαίων που τηρούνται σύμφωνα με το άρθρο 92 του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 για την εκπλήρωση ή τον συμψηφισμό πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων είτε σε συνολική βάση είτε ανά επιμέρους κίνδυνο.

328. Για τους σκοπούς του άρθρου 98 παράγραφος 1 στοιχείο στ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και τον καθορισμό των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν και να εξετάζουν τις επιπτώσεις της διαφοροποίησης που προκύπτουν από γεωγραφικούς, κλαδικούς ή άλλους παράγοντες εντός κάθε κατηγορίας σημαντικού κινδύνου (διαφοροποίηση εντός κινδύνου). Για κάθε κίνδυνο κεφαλαίου που καλύπτεται από τον κανονισμό (ΕΕ) 575/2013, οι εν λόγω επιπτώσεις διαφοροποίησης δεν πρέπει να μειώνουν τις ελάχιστες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων που υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 92 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

329. Ωστόσο, η διαφοροποίηση μεταξύ κινδύνων διαφορετικών κατηγοριών, περιλαμβανομένων όσων καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΕ) 575/2013 (διαφοροποίηση μεταξύ κινδύνων) δεν πρέπει να θεωρείται μέρος του καθορισμού των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων.

330. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων που ορίζονται για κάθε κίνδυνο διασφαλίζουν την επαρκή κάλυψη του κινδύνου. Για τον σκοπό αυτόν, οι αρμόδιες αρχές πρέπει:

- α. να τεκμηριώνουν με σαφήνεια τυχόν πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων οι οποίες διαφοροποιούνται σημαντικά από τα αποτελέσματα των αξιόπιστων υπολογισμών της ΔΑΕΕΚ ή των εποπτικών υπολογισμών αναφοράς· και
- β. να εφαρμόζουν πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων με συνεπή τρόπο –όταν δεν βασίζονται σε ειδικές παραμέτρους για το ίδρυμα– για να διασφαλίζουν ισότιμη εποπτεία μεταξύ των ιδρυμάτων.

331. Κατά τον καθορισμό των πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα αποτελέσματα του διαλόγου και της συνεργασίας με το ίδρυμα.

Υπολογισμός της ΔΑΕΕΚ

332. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την αξιοπιστία των υπολογισμών της ICAAP εκτιμώντας εάν είναι:

- α. αναλυτικοί: Οι υπολογισμοί/μεθοδολογίες πρέπει να επιτρέπουν την ανάλυση των υπολογισμών ανά κατηγορία κινδύνου, παρά να παρουσιάζουν έναν ενιαίο υπολογισμό (οικονομικού κεφαλαίου) ο οποίος καλύπτει όλους τους κινδύνους.

Η ανάλυση πρέπει να διευκολύνεται από την ίδια τη μεθοδολογία της ΔΑΕΕΚ. Όταν κρίνεται κατάλληλο από την αρμόδια αρχή, οι εκτιμήσεις μπορεί να παρέχονται με υπολογισμούς οριακής συνεισφοράς, για παράδειγμα σε περίπτωση κινδύνων οι οποίοι δεν μπορούν να μετρηθούν σε μεμονωμένη βάση (π.χ. κίνδυνος συγκέντρωσης σε δανειακό χαρτοφυλάκιο).

- β. αξιόπιστοι: Οι υπολογισμοί/μεθοδολογίες που χρησιμοποιήθηκαν πρέπει να καλύπτουν αποδεδειγμένα τον κίνδυνο που επιδιώκουν να αντιμετωπίσουν (π.χ. ο υπολογισμός του κινδύνου συγκέντρωσης πρέπει να χρησιμοποιεί κατάλληλες αναλύσεις ανά τομέα οι οποίες αντικατοπτρίζουν τις πραγματικές συσχετίσεις και τις συνθέσεις του δανειακού χαρτοφυλακίου) και πρέπει να βασίζονται σε αναγνωρισμένα ή κατάλληλα υποδείγματα και συνετές παραδοχές.
- γ. κατανοητοί: Οι υποκείμενοι παράγοντες των υπολογισμών/μεθοδολογιών πρέπει να προσδιορίζονται με σαφήνεια. Ένας υπολογισμός με τη μέθοδο του «μαύρου κουτιού» δεν πρέπει να γίνεται αποδεκτός. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι το ίδρυμα επεξηγεί τους τομείς των χρησιμοποιούμενων υποδειγμάτων με τα περισσότερα λάθη, και τον τρόπο με τον οποίο καταλογίζονται και διορθώνονται στον τελικό υπολογισμό της ΔΑΕΕΚ.
- δ. συγκρίσιμοι: Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν την περίοδο διακράτησης / τον χρονικό ορίζοντα του κινδύνου και τα επίπεδα εμπιστοσύνης (ή ισοδύναμες μετρήσεις) των υπολογισμών της ΔΑΕΕΚ, προσαρμόζοντας ή ζητώντας από το ίδρυμα να προσαρμόσει τις εν λόγω μεταβλητές ώστε να διευκολύνει τη συγκρισιμότητα με ομοειδείς επιχειρήσεις και εποπτικές εκτιμήσεις αναφοράς.

333. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν την αξιοπιστία των υπολογισμών της ΔΑΕΕΚ, συγκρίνοντάς τους με το αποτέλεσμα των κριτηρίων εποπτικής συγκριτικής αξιολόγησης για τους ίδιους κινδύνους, και άλλα συναφή δεδομένα.

334. Ο υπολογισμός ΔΑΕΕΚ πρέπει να θεωρείται εν μέρει αξιόπιστος όταν, παρά το γεγονός ότι δεν πληροί όλα τα παραπάνω κριτήρια, εξακολουθεί να εμφανίζεται επαρκώς αξιόπιστος, αν και κάτι τέτοιο πρέπει να συμβαίνει σε εξαιρετικές περιπτώσεις και να συνοδεύεται από ενέργειες για τη βελτίωση των ελλείψεων που εντοπίζονται στον υπολογισμό της ΔΑΕΕΚ.

Κριτήρια εποπτικής συγκριτικής αξιολόγησης

335. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναπτύξουν και να εφαρμόσουν κριτήρια εποπτικής συγκριτικής αξιολόγησης για κάθε συγκεκριμένο κίνδυνο ως μέσο ελέγχου των υπολογισμών της ΔΑΕΕΚ για τους εν λόγω σημαντικούς κινδύνους, ή στοιχείων τέτοιων κινδύνων, που δεν καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΕ) 575/2013, ή για την περαιτέρω στήριξη του καθορισμού της πρόσθετης απαίτησης ιδίων κεφαλαίων ανά επιμέρους κίνδυνο όταν οι υπολογισμοί της ΔΑΕΕΚ για τους εν λόγω σημαντικούς κινδύνους, ή στοιχεία τέτοιων κινδύνων, θεωρούνται αναξιόπιστοι ή δεν είναι διαθέσιμοι.

336. Τα κριτήρια εποπτικής συγκριτικής αξιολόγησης πρέπει να αναπτύσσονται για να παρέχουν ένα συνετό, συνεπές (βαθμονομημένο σε ισοδύναμες περιόδους διακράτησης / χρονικό ορίζοντα του κινδύνου και επίπεδα εμπιστοσύνης όπως προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΕ) 575/2013), διαφανές και συγκρίσιμο μέτρο με το οποίο υπολογίζονται και συγκρίνονται οι πιθανές απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων των ιδρυμάτων ανά είδος κινδύνου (με εξαίρεση τους κινδύνους που καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΕ) 575/2013).
337. Δεδομένης της ποικιλίας των διαφόρων επιχειρηματικών μοντέλων που εφαρμόζουν τα ιδρύματα, το αποτέλεσμα των κριτηρίων εποπτικής συγκριτικής αξιολόγησης ενδέχεται να μην είναι κατάλληλο σε κάθε περίπτωση για κάθε ίδρυμα. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αντιμετωπίζουν το ζήτημα αυτό χρησιμοποιώντας το πλέον κατάλληλο κριτήριο αναφοράς όταν διατίθενται εναλλακτικές, και κρίνοντας το αποτέλεσμα του κριτηρίου αναφοράς να εξετάζουν τους παράγοντες για το συγκεκριμένο επιχειρηματικό μοντέλο.
338. Όταν οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη τα κριτήρια εποπτικής συγκριτικής αξιολόγησης για τον καθορισμό πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, ως μέρος του διαλόγου, πρέπει να επεξηγούν στο ίδρυμα το σκεπτικό και τις γενικές υποκείμενες αρχές στις οποίες βασίζονται τα κριτήρια συγκριτικής αξιολόγησης.

Άλλα συναφή δεδομένα

339. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν άλλα συναφή δεδομένα για να στηρίζουν τον καθορισμό των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων ανά κίνδυνο. Στα άλλα συναφή δεδομένα μπορεί να περιλαμβάνονται τα αποτελέσματα αξιολόγησης κινδύνου (σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στον τίτλο 6), συγκρίσεις με ομάδες ομοειδών επιχειρήσεων, περιλαμβανομένων των αναφορών που εξέδωσε η EAT σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 78 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, τα κριτήρια αναφοράς που εκδόθηκαν από την EAT σύμφωνα με το άρθρο 101 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, τις ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ανά συγκεκριμένο κίνδυνο, δεδομένα από (εντεταλμένες) αρχές μακροπροληπτικής εποπτείας κ.λπ.
340. Τα άλλα συναφή δεδομένα πρέπει να παρακινούν την αρμόδια αρχή να επανεκτιμήσει την καταλληλότητα/αξιοπιστία ενός υπολογισμού της ΔΑΕΕΚ /εποπτικού υπολογισμού αναφοράς για έναν συγκεκριμένο κίνδυνο ή/και να προσαρμόσει το αποτέλεσμα, όταν υφίστανται αμφιβολίες σχετικά με την ακρίβειά του (π.χ. όταν η βαθμολογία αξιολόγησης του κινδύνου υπονοεί διαφορετικό επίπεδο κινδύνου σε σημαντικό βαθμό σε σχέση με τον υπολογισμό, ή όταν από τις αντίστοιχες αξιολογήσεις άλλων ιδρυμάτων προκύπτει ότι η εκτίμηση κεφαλαιακής απαίτησης του ιδρύματος για τον κίνδυνο αυτό διαφέρει σημαντικά για την κάλυψη αντίστοιχης έκθεσης).
341. Για να διασφαλίζεται η συνέπεια κατά τον καθορισμό πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων ανά κίνδυνο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συγκρίνουν αποτελέσματα άλλων αντίστοιχων ιδρυμάτων που έχουν καθοριστεί για την ανάλυση κινδύνων κεφαλαίου, όπως ορίζεται στον τίτλο 6.

342. Όταν οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη άλλα συναφή δεδομένα για τον καθορισμό πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, ως μέρος του διαλόγου, πρέπει να επεξηγούν στο ίδρυμα το σκεπτικό και τις γενικές αρχές στις οποίες βασίζονται τα δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν.

7.2.2 Καθορισμός ιδίων κεφαλαίων ή άλλων μέτρων για την κάλυψη ελλείψεων του υποδείγματος

343. Εάν, κατά τη αξιολόγηση των εσωτερικών προσεγγίσεων σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 101 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ ή μέσω της ανάλυσης αντίστοιχης κατηγορίας ιδρυμάτων που διεξάγεται σύμφωνα με το άρθρο 78 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές εντοπίσουν ελλείψεις στα υποδείγματα οι οποίες θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε υποεκτίμηση των ελάχιστων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων που ορίζονται από τον κανονισμό (ΕΕ) 575/2013, πρέπει να καθορίζουν πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη του κινδύνου τον οποίο ενέχουν οι ελλείψεις του υποδείγματος που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε υποεκτίμηση του κινδύνου, εφόσον κάτι τέτοιο κρίνεται περισσότερο σκόπιμο από άλλα εποπτικά μέτρα. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ορίζουν πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων μόνο για την κάλυψη του εν λόγω κινδύνου ως προσωρινό μέτρο μέχρι την αντιμετώπιση των ελλείψεων.

7.2.3 Καθορισμός ιδίων κεφαλαίων ή άλλων μέτρων για την κάλυψη άλλων ελλείψεων

344. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ορίζουν πρόσθετα ίδια κεφάλαια για την κάλυψη των κινδύνων που ενέχει ο εσωτερικός έλεγχος, η εταιρική διακυβέρνηση ή άλλες αδυναμίες –οι οποίες προσδιορίζονται μετά από την αξιολόγηση κινδύνων όπως ορίζεται στους τίτλους 4 έως 6– όταν κάτι τέτοιο κρίνεται περισσότερο σκόπιμο σε σύγκριση με άλλα εποπτικά μέτρα. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ορίζουν πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων μόνο για την κάλυψη των εν λόγω κινδύνων ως προσωρινό μέτρο μέχρι την εξάλειψη των αδυναμιών.

7.2.4 Καθορισμός ιδίων κεφαλαίων ή άλλων μέτρων για την κάλυψη του κινδύνου χρηματοδότησης

345. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ορίζουν πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη του κινδύνου χρηματοδότησης –ο οποίος εντοπίζεται μετά από την αξιολόγηση κινδύνων που αναφέρεται στον τίτλο 8– όταν κάτι τέτοιο θεωρείται περισσότερο σκόπιμο από άλλα εποπτικά μέσα.

7.3 Συμφωνία με τις απαιτήσεις κεφαλαιακού αποθέματος ασφαλείας και τις απαιτήσεις μακροπροληπτικής εποπτείας

346. Κατά τον καθορισμό πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων (ή άλλων κεφαλαιακών μέτρων – βλ. κεφάλαιο 10.3), οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συμφωνούν τις πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων με τυχόν υφιστάμενες απαιτήσεις κεφαλαιακού αποθέματος ασφαλείας ή/και απαιτήσεις μακροπροληπτικής εποπτείας που αντιμετωπίζουν τους ίδιους

κινδύνους ή στοιχεία των κινδύνων αυτών. Οι αρμόδιες αρχές δεν πρέπει να ορίζουν πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων (ή άλλα κεφαλαιακά μέτρα) όταν ο κίνδυνος καλύπτεται ήδη από απαιτήσεις κεφαλαιακού αποθέματος ασφαλείας ή/και απαιτήσεις μακροπροληπτικής εποπτείας.

7.4 Καθορισμός των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων βάσει της ΔΕΕΑ

347. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ ως άθροισμα των εξής:

- α. της απαίτησης ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με το άρθρο 92 του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013· και
- β. του αθροίσματος των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων (οι οποίες καθορίζονται σύμφωνα με τα κριτήρια που προσδιορίζονται παραπάνω) και τυχόν πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων που καθορίστηκαν ως απαραίτητες για την κάλυψη σημαντικών συγκεντρώσεων μεταξύ των κινδύνων.

348. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ορίζουν μια απαίτηση για τη σύνθεση των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων ώστε να καλύπτονται τα ακόλουθα είδη κινδύνου από κεφάλαιο κοινών μετοχών κατηγορίας 1 (CET1) κατά 56% τουλάχιστον, και από ίδια κεφάλαια κατηγορίας 1 (T1) κατά 75% τουλάχιστον:

- α. στοιχεία πιστωτικού κινδύνου, κινδύνου αγοράς και λειτουργικού κινδύνου (που δεν καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΕ) 575/2013)·
- β. κίνδυνος συγκέντρωσης δανειακών χαρτοφυλακίων και κίνδυνος επιτοκίου στο τραπεζικό χαρτοφυλάκιο·
- γ. ο κίνδυνος που απορρέει από ελλείψεις των υποδειγμάτων που εφαρμόζει το ίδρυμα οι οποίες είναι πιθανό να οδηγήσουν σε υποεκτίμηση του ενδεδειγμένου επιπέδου ιδίων κεφαλαίων, όταν εφαρμόζονται πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη του κινδύνου αυτού.

349. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τη σύνθεση των πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη άλλων ειδών κινδύνου κατά τη διακριτική τους ευχέρεια, αλλά στόχος τους πρέπει να είναι η διασφάλιση της επαρκούς κάλυψης των κινδύνων.

350. Οι αρμόδιες αρχές δεν πρέπει να αποδέχονται στοιχεία και μέσα εκτός από όσα είναι επιλέξιμα για τον καθορισμό των ιδίων κεφαλαίων (όπως ορίζεται στο δεύτερο μέρος του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013) κατά την αξιολόγηση/υπολογισμό των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων βάσει της ΔΕΕΑ.

7.5 Διατύπωση των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων

351. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι υπάρχει συνέπεια μεταξύ του καθορισμού πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων και της γνωστοποίησής τους προς το ίδρυμα ή/και σε άλλες αρμόδιες αρχές, ανάλογα με την περίπτωση. Τουλάχιστον, πρέπει να περιλαμβάνεται η γνωστοποίηση των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων βάσει της ΔΕΕΑ του ιδρύματος ως ποσοστό (αναλογία) επί του συνολικού ποσού ανοίγματος σε κίνδυνο, με ανάλυση ως προς τη σύνθεση της απαίτησης.

352. Για τη γνωστοποίηση των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων βάσει της ΔΕΕΑ ως ποσοστού, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να την εκφράζουν χρησιμοποιώντας τον ακόλουθο τύπο (δηλ. ως πολλαπλάσιο του 8% της απαίτησης του συνολικού ποσού ανοίγματος σε κίνδυνο που ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013):

$$\begin{aligned} & \text{Δείκτης κεφαλαιακών απαιτήσεων βάσει ΔΕΕΑ} \\ & = 8\% \times \frac{\text{Κεφαλαιακές απαιτήσεις ΔΕΕΑ} \times 12.5}{\text{Συνολικό ποσό ανοιγμάτων σε κίνδυνο}} \end{aligned}$$

353. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει, όταν κρίνεται σκόπιμο, να προβαίνουν στις απαραίτητες προσαρμογές των παραπάνω ώστε να ενσωματώνονται οι πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων που ορίζονται για την κάλυψη ανοιγμάτων σε κίνδυνο τα οποία δεν συνδέονται με τον συνολικό ισολογισμό, ή/και να διασφαλίζεται ότι οι πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων δεν υπολείπονται ενός ονομαστικού κατώτατου ορίου (π.χ. ως αποτέλεσμα απομόχλευσης) το οποίο μπορεί να εκφράζεται μεμονωμένα.

354. Οι αρμόδιες αρχές δύναται περαιτέρω να εκφράζουν τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ αναλύοντας τις πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων ανά επιμέρους κίνδυνο, πέραν της συνολικής απαίτησης.

Παράδειγμα συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων βάσει της ΔΕΕΑ

Από την ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ και μέχρι να δοθούν διαφορετικές οδηγίες, ζητείται από το ΙΔΡΥΜΑ να διατηρεί συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ σε ποσοστό Χ% επί του συνολικού ποσού ανοίγματος σε κίνδυνο:

- το 8% (αποτελούμενο τουλάχιστον κατά χ% από κεφάλαιο κοινών μετοχών κατηγορίας 1 και κατά χ% από ίδια κεφάλαια κατηγορίας 1) αντιπροσωπεύει τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 92 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

- το Χ% αντιπροσωπεύει τα πρόσθετα ίδια κεφάλαια πέραν των απαιτήσεων που προσδιορίζονται στο άρθρο 92 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, εκ του οποίου Χ% (αποτελούμενο τουλάχιστον κατά χ% από κεφάλαιο κοινών μετοχών κατηγορίας 1 και κατά χ% από ίδια κεφάλαια κατηγορίας 1) προορίζεται για την κάλυψη μη αναμενόμενων ζημιών που εντοπίζονται μέσω της ΔΕΕΑ και Χ% (αποτελούμενο τουλάχιστον κατά χ% από κεφάλαιο

κοινών μετοχών κατηγορίας 1 και κατά x% από ίδια κεφάλαια κατηγορίας 1) προορίζεται για την κάλυψη ΑΛΛΩΝ [π.χ. προβληματισμών όσον αφορά τη διακυβέρνηση] που εντοπίζονται μέσω της ΔΕΕΑ.

355. Για να επιτευχθεί περαιτέρω συνέπεια, οι αρμόδιες αρχές δύνανται επίσης να γνωστοποιήσουν σε ιδρύματα ή/και άλλες αρμόδιες αρχές, ανάλογα με την περίπτωση, τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις και τα συστατικά στοιχεία τους – τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ, τις απαιτήσεις αποθέματος ασφαλείας της ΟΚΑ και τις πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη κινδύνων μακροπροληπτικής εποπτείας– ως ποσοστό (αναλογία) επί του συνολικού ποσού ανοίγματος σε κίνδυνο, με ανάλυση ως προς τη σύνθεση της απαίτησης.

Παράδειγμα διατύπωσης συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων

Από την ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ και μέχρι να δοθούν διαφορετικές οδηγίες, ζητείται από το ΙΔΡΥΜΑ να διατηρεί συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις σε ποσοστό X% επί του συνολικού ποσού ανοίγματος σε κίνδυνο, εκ του οποίου τουλάχιστον X% πρέπει να καλύπτεται από κεφάλαιο κοινών μετοχών κατηγορίας 1 και τουλάχιστον X% από ίδια κεφάλαια κατηγορίας 1.

Από το εν λόγω X% των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων:

- το X% αντιπροσωπεύει τη συνολική κεφαλαιακή απαίτηση βάσει της ΔΕΕΑ, η οποία πρέπει να πληρούται ανά πάσα στιγμή, εκ της οποίας:

- το 8% (αποτελούμενο τουλάχιστον κατά x% από κεφάλαιο κοινών μετοχών κατηγορίας 1 και κατά x% από ίδια κεφάλαια κατηγορίας 1) αντιπροσωπεύει τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 92 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

- το X% αντιπροσωπεύει τα πρόσθετα ίδια κεφάλαια πέραν των απαιτήσεων που προσδιορίζονται στο άρθρο 92 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, εκ του οποίου X% (αποτελούμενο τουλάχιστον κατά x% από κεφάλαιο κοινών μετοχών κατηγορίας 1 και κατά x% από ίδια κεφάλαια κατηγορίας 1) προορίζεται για την κάλυψη μη αναμενόμενων ζημιών που εντοπίζονται μέσω της ΔΕΕΑ και X% (αποτελούμενο τουλάχιστον κατά x% από κεφάλαιο κοινών μετοχών κατηγορίας 1 και κατά x% από ίδια κεφάλαια κατηγορίας 1) προορίζεται για την κάλυψη ΑΛΛΩΝ [π.χ. προβληματισμών όσον αφορά τη διακυβέρνηση] που εντοπίζονται μέσω της ΔΕΕΑ.

- Το X% αντιπροσωπεύει τη συνδυαστική απαίτηση κεφαλαιακού αποθέματος ασφαλείας που ισχύει για το ΙΔΡΥΜΑ βάσει της οδηγίας 2013/36/ΕΕ (100% κεφάλαιο κοινών μετοχών κατηγορίας 1), εκ του οποίου:

- 2,5% αντιπροσωπεύει την απαίτηση αποθέματος ασφαλείας διατήρησης κεφαλαίου.

- Χ% αντιπροσωπεύει τις ΑΛΛΕΣ απαιτήσεις [π.χ. αντικυκλικό κεφαλαιακό απόθεμα ασφαλείας και απόθεμα σχετικά με άλλα συστημικά σημαντικά ιδρύματα (O-SII)].

7.6 Αξιολόγηση του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης

356. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο που ενέχει η υπερβολική μόχλευση για τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος.

357. Κατά την αξιολόγηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τους ακόλουθους παράγοντες:

- α. το τρέχον επίπεδο του δείκτη μόχλευσης σε σύγκριση με τις ομοειδείς επιχειρήσεις και, εφόσον συντρέχει η περίπτωση, την απόσταση του δείκτη από το κανονιστικό ελάχιστο όριο·
- β. τη μεταβολή του δείκτη μόχλευσης του ιδρύματος, περιλαμβανομένου του προβλεπόμενου αντίκτυπου των υφιστάμενων και μελλοντικών αναμενόμενων ζημιών στον δείκτη μόχλευσης. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν τον πιθανό αντίκτυπο στον δείκτη μόχλευσης της τρέχουσας και της προβλεπόμενης εξέλιξης των ανοιγμάτων που λαμβάνονται υπόψη στον δείκτη·
- γ. τον βαθμό στον οποίο υπάρχει κίνδυνος υπερβολικής μόχλευσης ο οποίος προκύπτει από ποικίλες περιπτώσεις πίεσης (που καλύπτονται επίσης στην ενότητα 7.7)· και
- δ. εάν θα μπορούσε να υπάρχει κίνδυνος υπερβολικής μόχλευσης για συγκεκριμένα ιδρύματα τα οποία δεν εξετάζονται επαρκώς στον δείκτη μόχλευσης.

7.7 Εκπλήρωση των απαιτήσεων στη διάρκεια του οικονομικού κύκλου

358. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος (ποσότητα και σύνθεση) για την κάλυψη της μεταβλητότητας κατά τη διάρκεια του οικονομικού κύκλου και εάν απαιτούνται μέτρα για την αντιμετώπιση πιθανής ανεπάρκειας.

359. Για τον σκοπό αυτόν, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εφαρμόζουν ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων (του ιδίου του ιδρύματος ή/και των εποπτικών αρχών) για τον καθορισμό της επίπτωσης ενός βασικού σεναρίου και δυσμενών σεναρίων στα ίδια κεφάλαια και εάν επαρκούν ώστε να καλύψουν τις κεφαλαιακές απαιτήσεις (συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις και συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ) ή οποιονδήποτε άλλο σχετικό δείκτη που έχει οριστεί από τις αρμόδιες αρχές ως στόχος για

προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων για το ευρύτερο σύστημα. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν τον αντίκτυπο των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων στον δείκτη μόχλευσης του ιδρύματος.

360. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προβαίνουν στον εν λόγω καθορισμό αναλύοντας τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων που πραγματοποιεί το ίδρυμα στο πλαίσιο της διαδικασίας ΔΑΕΕΚ και των εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, και ειδικότερα:

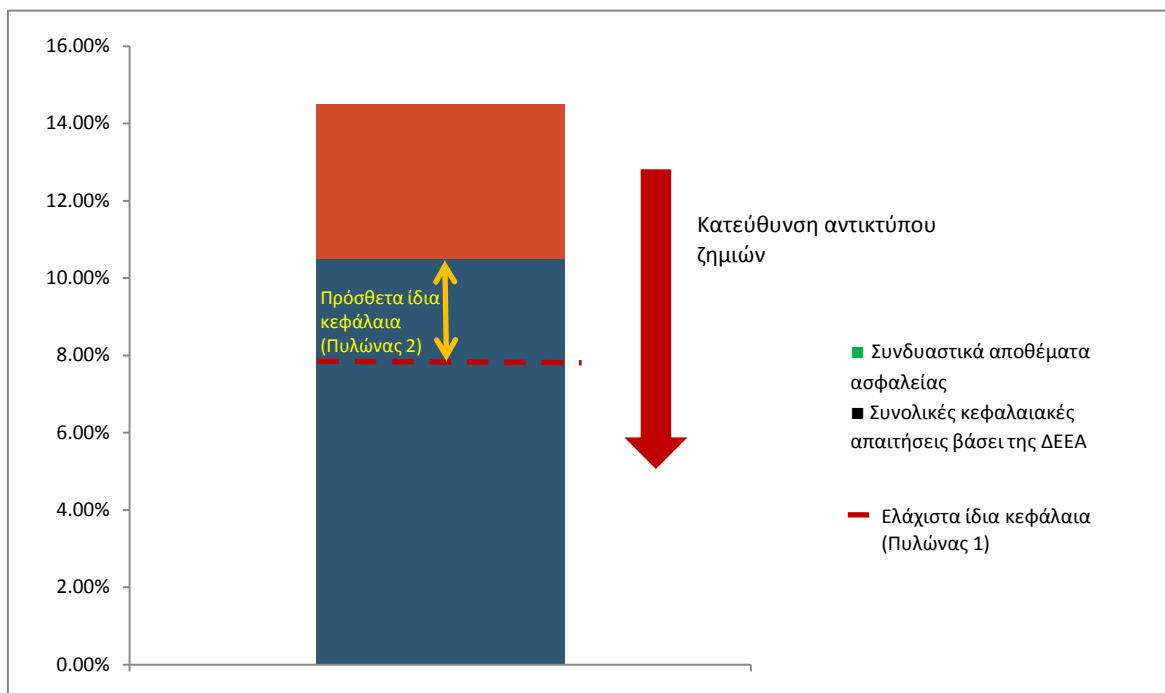
- α. το αποτέλεσμα εποπτικής αξιολόγησης των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων που διενήργησε το ίδρυμα στο πλαίσιο της ΔΑΕΕΚ βάσει εφικτής αλλά ακραίας κατάστασης σε σχέση με το επιχειρηματικό μοντέλο του και το προφίλ κινδύνου του, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT για τις ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, · ή/και
- β. τα αποτελέσματα των εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων που πραγματοποιήθηκαν από τις αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το άρθρο 100 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, λαμβάνοντας υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT που εκδόθηκαν σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο, και κυμαίνονται για παράδειγμα από:
 - i. τη σύσταση ειδικών σεναρίων/υποθέσεων «αναφοράς» που πρέπει να εφαρμόσουν τα ιδρύματα· έως
 - ii. τη διεξαγωγή προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων για το ευρύτερο σύστημα χρησιμοποιώντας κοινές μεθοδολογίες και σεναρία που ορίζονται είτε από τα ιδρύματα είτε από τους εποπτικούς φορείς.

361. Βάσει της καθιέρωσης μιας αναλογικής προσέγγισης, οι αρμόδιες αρχές δύνανται να εξετάζουν την εφαρμογή συγκεκριμένων ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων για ιδρύματα που δεν εμπίπτουν στην κατηγορία 1.

362. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναλύουν τα αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων που καλύπτουν μια μελλοντική περίοδο όπως ορίζεται στις κατευθυντήριες γραμμές της EAT για τις ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων. Αφετηρία για τους πόρους πρέπει να αποτελούν τα ίδια κεφαλαία του ιδρύματος κατά την έναρξη της ακραίας κατάστασης.

363. Για τον εντοπισμό περιπτώσεων στις οποίες το ίδρυμα δεν καλύπτει τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις, οι παραδοχές σε σχέση με τις απαιτήσεις μακροπροληπτικής εποπτείας (π.χ. μεταβολές του επιπέδου των απαιτήσεων ή αποθέματα ασφαλείας που μπορούν να χρησιμοποιηθούν) κατά τη διάρκεια του χρονικού ορίζοντα του σεναρίου θα πρέπει να συμφωνούνται με την (εντεταλμένη) αρχή μακροπροληπτικής εποπτείας, σύμφωνα με τη σειρά ιεράρχησης απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων του παρακάτω σχήματος.

Σχήμα 3. Σειρά ιεράρχησης απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων

364. Λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν εάν και ποια μέτρα απαιτούνται, σύμφωνα με τα κριτήρια που προσδιορίζονται στις παραγράφους 365 έως 366, ανάλογα με τα σενάρια και τα είδη των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων (ΔΑΕΕΚ του ιδρύματος ή εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων), για την αντιμετώπιση τυχόν παραβιάσεων των απαιτήσεων ή κάθε άλλου σχετικού δείκτη που ορίζουν οι αρμόδιες αρχές ως στόχο για τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων για το ευρύτερο σύστημα. Σε κάθε περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ζητούν από το ίδρυμα να υποβάλει ένα αξιόπιστο σχέδιο ανακεφαλαιοποίησης, διασφαλίζοντας ότι είναι σε θέση να καλύψει τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ ή κάθε άλλο σχετικό δείκτη ο οποίος έχει τεθεί από τις αρμόδιες αρχές ως στόχος κατά την διενέργεια των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων στο χρονικό ορίζοντα που καλύπτουν.

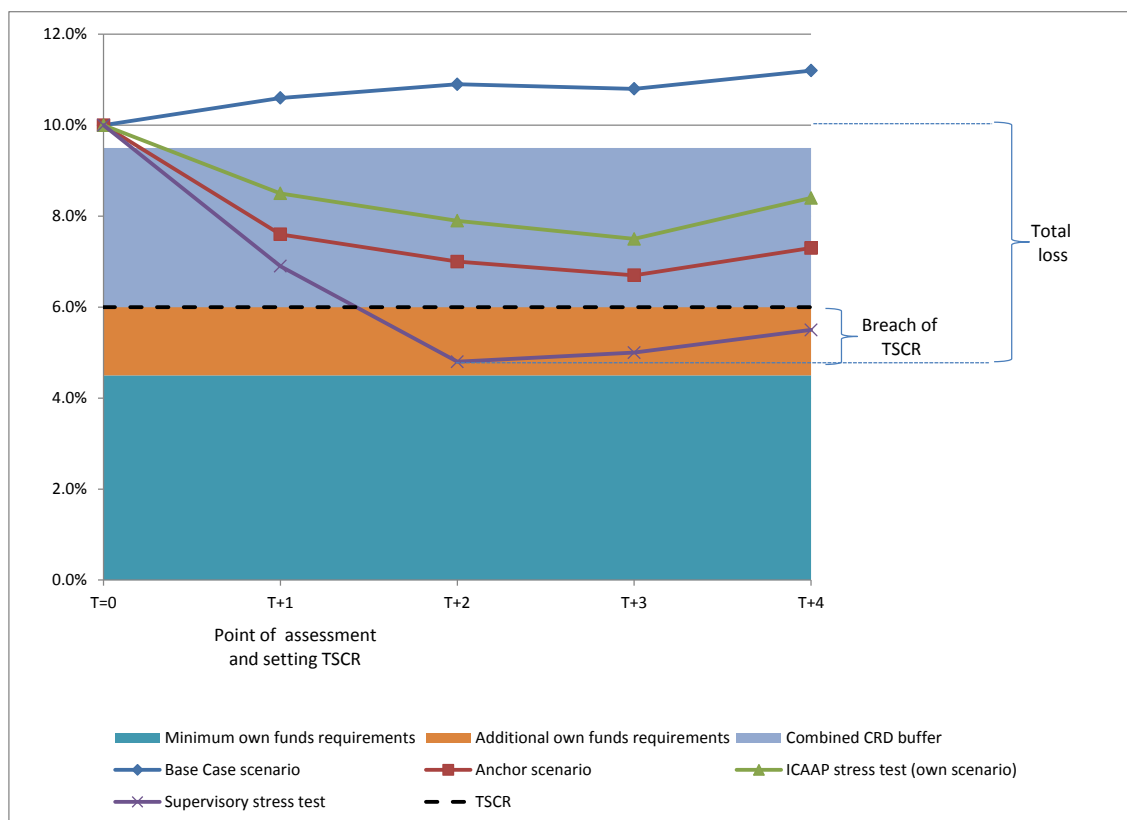
365. Στην ανάλυση του σχεδίου ανακεφαλαιοποίησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναθεωρήσουν και να εξετάσουν την καταλληλότητα των αξιόπιστων διαχειριστικών μέτρων μετριασμού στα οποία ένα ίδρυμα υποδεικνύει ότι θα προέβαινε. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογήσουν τις ενέργειες αυτές στο πλαίσιο των νομικών περιορισμών και των περιορισμών που συνδέονται με τη φήμη του ιδρύματος, επισημαίνοντας τον βαθμό στον οποίο δηλώνονται ήδη σε δημόσια έγγραφα (π.χ. πολιτικές μερισμάτων) και στο επιχειρηματικό σχέδιο του ιδρύματος και σε διατυπώσεις διάθεσης ανάληψης κινδύνων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν την αξιοπιστία των μέτρων μετριασμού στο πλαίσιο των ευρύτερων μακροοικονομικών παραμέτρων.

366. Επίσης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει, ανάλογα με την περίπτωση, να εξετάζουν τα πρόσθετα μέτρα που προσδιορίζονται στο κεφάλαιο 10.3. Κατά τον καθορισμό των μέτρων αυτών οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν:

- α. τον χρονικό ορίζοντα κατά τον οποίο συντελείται η παραβίαση σε σύγκριση με το σημείο έναρξης των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων·
- β. το μέγεθος της παραβίασης σε σύγκριση με το σημείο έναρξης των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων·
- γ. το ύψος της απόλυτης και της σχετικής μείωσης των πόρων σε σύγκριση με το σημείο έναρξης των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων·
- δ. τη στρατηγική του ιδρύματος και τα χρηματοοικονομικά σχέδια και αποτελέσματα της αξιολόγησης που πραγματοποιήθηκε βάσει της ανάλυσης επιχειρηματικού μοντέλου, όπως ορίζεται στον τίτλο 4·
- ε. τη θέση της (εντεταλμένης) αρχής μακροπροληπτικής εποπτείας σχετικά με την απαίτηση διατήρησης ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη των κεφαλαιακών αποθεμάτων ασφαλείας της οδηγίας 2013/16/ΕΕ πέραν του αποθέματος ασφαλείας διατήρησης κεφαλαίου (π.χ. αντικυκλικό απόθεμα ασφαλείας, απόθεμα ασφαλείας O-SII) στο πλαίσιο των υποθετικών ακραίων καταστάσεων)· και
- στ. τη μεταβολή των μακροοικονομικών συνθηκών, του πραγματικού επιπέδου των ιδίων κεφαλαίων και του συνολικού ποσού ανοίγματος σε κίνδυνο από το σημείο έναρξης των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων μέχρι τη στιγμή κατά την οποία πραγματοποιήθηκε η αξιολόγηση.

367. Εάν, σύμφωνα με τα αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων και λαμβάνοντας υπόψη τις τρέχουσες μακροοικονομικές συνθήκες, επίκειται κίνδυνος ότι το ίδρυμα δεν θα είναι σε θέση να ανταποκριθεί στις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάσουν το ενδεχόμενο καθορισμού πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, με αποτέλεσμα την αναθεώρηση των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων βάσει της ΔΕΕΑ που καθορίστηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις της ενότητας 7.4 (βλ. σχήμα 4).

Σχήμα 4: Επεξηγηματικό παράδειγμα των μεταβολών των κεφαλαιακών πόρων (CET1) κατά τη διάρκεια του οικονομικού κύκλου και της παραβίασης των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων βάσει της ΔΕΕΑ

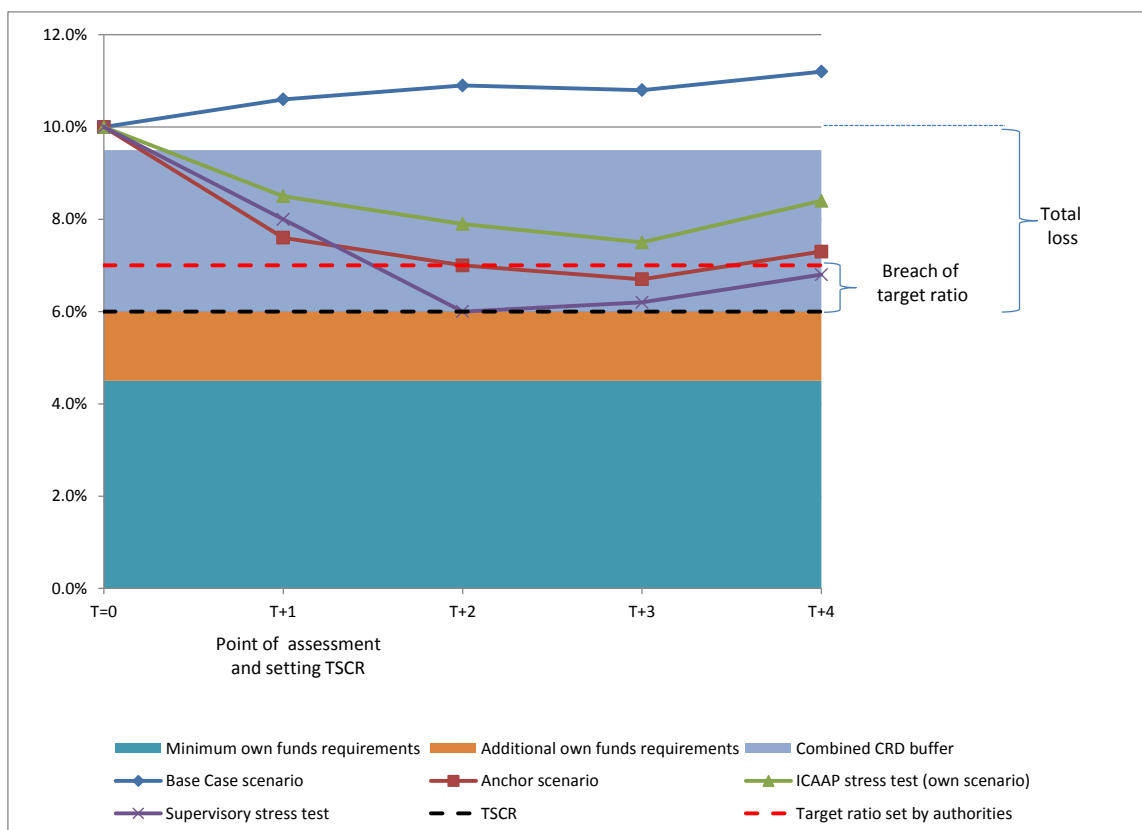

EN	EL
Total loss	Συνολικές ζημιές
Breach of TSCR	Παραβίαση των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων βάσει της ΔΕΕΑ
Point of assessment and setting TSCR	Σημείο αξιολόγησης και καθορισμού των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων βάσει της ΔΕΕΑ
Minimum own funds requirements	Ελάχιστες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων
Base Case scenario	Βασικό σενάριο
Supervisory stress test	Εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων
Additional own funds requirements	Πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων
Anchor scenario	Σενάριο αναφοράς
TSCR	Συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσεις της ΔΕΕΑ
Combined CRD buffer	Συνδυαστικό απόθεμα ασφαλείας της οδηγίας
ICAAP stress test (own scenario)	Προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων ΔΑΕΕΚ (σενάριο του ιδρύματος)

368. Εάν, σύμφωνα με τα αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων και λαμβάνοντας υπόψη τις τρέχουσες μακροοικονομικές συνθήκες, επίκειται κίνδυνος ότι το ίδρυμα θα παραβιάσει τον δείκτη που έχει τεθεί ως στόχος από την αρμόδια αρχή στη προσομοίωση ακραίων καταστάσεων σε επίπεδο που υπερβαίνει τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις του ιδρύματος βάσει της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάσουν το

ενδεχόμενο καθορισμού πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για τον συστημικό κίνδυνο (βλ. σχήμα 5).

Σχήμα 5: Επεξηγηματικό παράδειγμα των μεταβολών των κεφαλαιακών πόρων (CET1) κατά τη διάρκεια του οικονομικού κύκλου και της παραβίασης του δείκτη στόχος

EN	EL
Total loss	Συνολικές ζημιές
Breach of target ratio	Παραβίαση του δείκτη στόχου
Point of assessment and setting TSCR	Σημείο αξιολόγησης και καθορισμού των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων βάσει της ΔΕΕΑ
Minimum own funds requirements	Ελάχιστες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων
Base Case scenario	Βασικό σενάριο
Supervisory stress test	Εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων
Additional own funds requirements	Πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων
Anchor scenario	Σενάριο αναφοράς
TSCR	Συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσεις της ΔΕΕΑ
Combined CRD buffer	Συνδυαστικό απόθεμα ασφαλείας της οδηγίας
ICAAP stress test (own scenario)	Προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων ΔΑΕΕΚ (σενάριο του ιδρύματος)
Target ratio set by authorities	Δείκτης στόχος καθορισμένος από τις αρχές

7.8 Σύνοψη πορισμάτων και βαθμολογία

369. Σύμφωνα με την παραπάνω αξιολόγηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να σχηματίσουν άποψη ως προς το κατά πόσο οι υφιστάμενοι πόροι ιδίων κεφαλαίων παρέχουν υγιή κάλυψη των κινδύνων στους οποίους εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε σύνοψη πορισμάτων, συνοδευόμενη από βαθμολογία με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 8.

Πίνακας 8. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας κεφαλαιακής επάρκειας

Σύνολο	Εποπτική άποψη	Παράμετροι
1	Η ποσότητα και η σύνθεση των ιδίων κεφαλαίων που διατηρούνται δεν ενέχουν αισθητό κίνδυνο για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα διατηρεί ένα επίπεδο ιδίων κεφαλαίων το οποίο υπερβαίνει με άνεση τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις και αναμένεται να συνεχίσει και στο μέλλον. • Οι ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων δεν αποκαλύπτουν αισθητό κίνδυνο όσον αφορά τον αντίκτυπο μιας σοβαρής αλλά πιθανής οικονομικής ύφεσης στα ίδια κεφάλαια. • Η ελεύθερη ροή κεφαλαίων μεταξύ οντοτήτων του ομίλου, ανάλογα με την περίπτωση, δεν παρεμποδίζεται, ή όλες οι οντότητες διαθέτουν επαρκή κεφάλαια τα οποία υπερβαίνουν τις εποπτικές απαιτήσεις. • Το ίδρυμα διαθέτει εύλογο και αξιόπιστο σχέδιο κεφαλαιοποίησης το οποίο έχει προοπτική να είναι αποτελεσματικό, εφόσον απαιτείται. • Ο δείκτης μόχλευσης του ιδρύματος υπερβαίνει με άνεση κάθε εποπτικό ελάχιστο όριο και δεν υφίσταται αισθητός κίνδυνος υπερβολικής μόχλευσης.
2	Η ποσότητα και η σύνθεση των ιδίων κεφαλαίων που διατηρούνται ενέχουν χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα βαίνει προς παραβίαση ορισμένων κεφαλαιακών αποθεμάτων ασφαλείας αλλά εξακολουθεί να βρίσκεται εμφανώς πάνω από τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις του βάσει της ΔΕΕΑ. • Οι ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων αποκαλύπτουν χαμηλό

		<p>επίπεδο κινδύνου όσον αφορά τον αντίκτυπο μιας σοβαρής αλλά εύλογης οικονομικής ύφεσης στα ίδια κεφάλαια, αλλά τα διαχειριστικά μέτρα για την αντιμετώπισή του φαίνονται αξιόπιστα.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Η ελεύθερη ροή κεφαλαίων μεταξύ οντοτήτων του ομίλου, ανάλογα με την περίπτωση, παρεμποδίζεται ή θα μπορούσε να παρεμποδιστεί οριακά. • Το ίδρυμα διαθέτει εύλογο και αξιόπιστο σχέδιο κεφαλαιοποίησης το οποίο, αν και ενέχει κίνδυνο, έχει προοπτική να είναι αποτελεσματικό, εφόσον απαιτείται. • Ο δείκτης μόχλευσης του ιδρύματος υπερβαίνει κάθε εποπτικό ελάχιστο όριο. Υφίσταται χαμηλό επίπεδο κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης.
3	<p>Η ποσότητα και η σύνθεση των ιδίων κεφαλαίων που διατηρούνται ενέχουν μεσαίο επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα χρησιμοποιεί ορισμένα από τα αποθέματα ασφαλείας του. Είναι πιθανό το ίδρυμα να παραβιάσει τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ εάν επιδεινωθεί η κατάσταση. • Οι ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων αποκαλύπτουν κίνδυνο μεσαίου επιπέδου όσον αφορά τον αντίκτυπο μιας σοβαρής αλλά εύλογης οικονομικής ύφεσης στα ίδια κεφάλαια. Τα μέτρα διαχείρισης ενδέχεται να μην τον αντιμετωπίσουν με αξιοπιστία. • Η ελεύθερη ροή κεφαλαίων μεταξύ οντοτήτων του ομίλου, ανάλογα με την περίπτωση, παρεμποδίζεται. • Το ίδρυμα διαθέτει σχέδιο κεφαλαιοποίησης το οποίο δεν είναι πιθανό να αποδειχθεί αποτελεσματικό. • Ο δείκτης μόχλευσης του ιδρύματος υπερβαίνει κάθε εποπτικό ελάχιστο όριο, αλλά οι ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων αποκαλύπτουν ανησυχίες σχετικά με τον αντίκτυπο μιας σοβαρής αλλά εύλογης οικονομικής ύφεσης στον δείκτη.

		Υφίσταται μεσαίο επίπεδο κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης.
4	Η ποσότητα και η σύνθεση των ιδίων κεφαλαίων που διατηρούνται ενέχουν υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα βαίνει προς παραβίαση των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων βάσει της ΔΕΕΑ. • Οι ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων αποκαλύπτουν ότι οι συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ θα μπορούσαν να παραβιαστούν κατά την έναρξη μιας σοβαρής αλλά εύλογης οικονομικής ύφεσης. Τα μέτρα διαχείρισης δεν θα αντιμετωπίσουν κάτι τέτοιο με αξιοπιστία. • Η ελεύθερη ροή κεφαλαίων μεταξύ οντοτήτων του ομίλου, ανάλογα με την περίπτωση, παρεμποδίζεται. • Το ίδρυμα δεν διαθέτει σχέδιο κεφαλαιοποίησης ή διαθέτει κάποιο το οποίο είναι πρόδηλα ανεπαρκές. • Ο δείκτης μόχλευσης του ιδρύματος πλησιάζει στην παραβίαση κάθε εποπτικού ελάχιστου ορίου. Υφίσταται υψηλό επίπεδο κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης.

Τίτλος 8. Αξιολόγηση κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης

8.1 Γενικές παράμετροι

370. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τους κινδύνους ρευστότητας και χρηματοδότησης που έχουν προσδιοριστεί ως σημαντικοί για το ίδρυμα. Σκοπός του παρόντος τίτλου είναι η παρουσίαση κοινών μεθόδων που θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση των επιμέρους κινδύνων και της διαχείρισης και των μηχανισμών ελέγχου των κινδύνων. Η παρουσίαση δεν είναι εξαντλητική και αφήνει περιθώριο στις αρμόδιες αρχές να λάβουν

υπόψη και άλλα πρόσθετα κριτήρια που ενδέχεται να κριθούν σημαντικά βάσει της πείρας τους και των ειδικών χαρακτηριστικών του ιδρύματος.

371. Ο παρών τίτλος παρέχει στις αρμόδιες αρχές ένα σύνολο κοινών στοιχείων για την αξιολόγηση των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης.

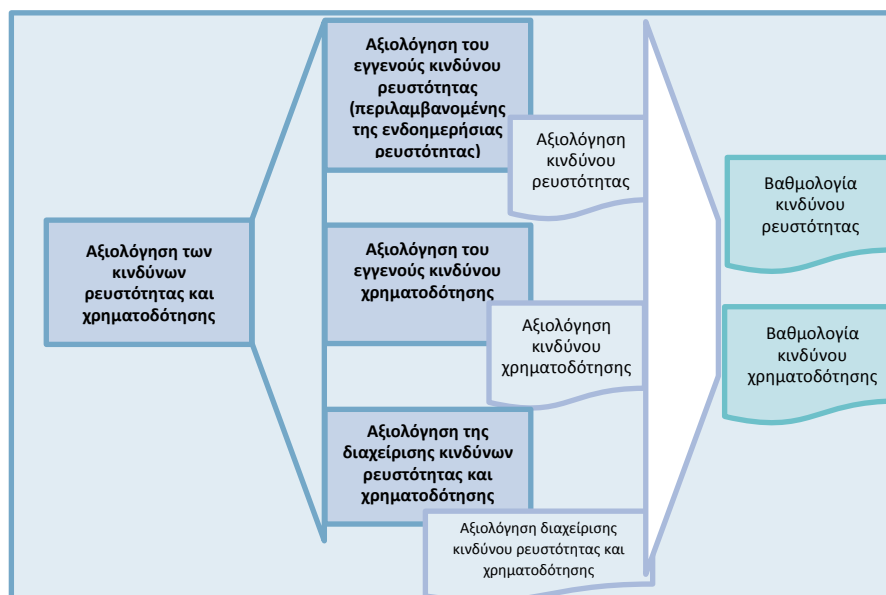
372. Η μέθοδος περιλαμβάνει τρεις βασικούς παράγοντες:

- α. αξιολόγηση εγγενούς κινδύνου ρευστότητας·
- β. αξιολόγηση εγγενούς κινδύνου χρηματοδότησης, και
- γ. αξιολόγηση της διαχείρισης κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης.

373. Κατά την αξιολόγηση των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξακριβώνουν τη συμμόρφωση του ιδρύματος με τις ελάχιστες απαιτήσεις που προβλέπονται στη συναφή ενωσιακή και εθνική εκτελεστική νομοθεσία. Ωστόσο, με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές επεκτείνεται το πεδίο εφαρμογής της αξιολόγησης πέραν των εν λόγω ελάχιστων απαιτήσεων, με σκοπό να παρέχεται στις αρμόδιες αρχές η δυνατότητα να διαμορφώνουν ολοκληρωμένη άποψη σχετικά με τους κινδύνους.

374. Η εν λόγω αξιολόγηση παρουσιάζεται με γράφημα στο σχήμα 6.

Σχήμα 6. Στοιχεία της αξιολόγησης κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης

375. Σύμφωνα με τα κριτήρια που προσδιορίζονται στον παρόντα τίτλο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν και τους τρεις παράγοντες ώστε να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το επίπεδο εγγενούς κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης που αντιμετωπίζει το ίδρυμα, και την ποιότητα της διαχείρισης και των ελέγχων κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης του ιδρύματος. Δεδομένου ότι ο κίνδυνος ρευστότητας και ο κίνδυνος χρηματοδότησης και η διαχείρισή τους αλληλοσυνδέονται και αλληλοεξαρτώνται, η ενότητα

για την αξιολόγηση της διαχείρισης και των ελέγχων κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης ταυτίζεται και για τους δύο κινδύνους.

376. Κατά την πραγματοποίηση της αξιολόγησης των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές δύνανται να χρησιμοποιήσουν έναν συνδυασμό πηγών πληροφόρησης, όπως μεταξύ άλλων:

- α. αποτελέσματα της ανάλυσης του επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος, και ειδικότερα αυτά που ενδέχεται να συμβάλλουν στην κατανόηση των βασικών πηγών των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης·
- β. στοιχεία που απορρέουν από την παρακολούθηση βασικών δεικτών·
- γ. εποπτικές αναφορές, και ειδικότερα στοιχεία που παρέχει το ίδρυμα στις αναφορές του για τον κίνδυνο ρευστότητας σύμφωνα με το άρθρο 415 του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013·
- δ. αποτελέσματα των διαφόρων εποπτικών δραστηριοτήτων·
- ε. στοιχεία που παρέχει το ίδρυμα, περιλαμβανομένων των στοιχείων που απορρέουν από τη ΔΑΕΕΡ·
- στ. πορίσματα και παρατηρήσεις από εκθέσεις εσωτερικού ή εξωτερικού ελέγχου·
- ζ. συστάσεις και κατευθυντήριες γραμμές που εκδίδονται από την ΕΑΤ, καθώς και προειδοποιήσεις και συστάσεις που εκδίδονται από τις αρχές μακροπροληπτικής εποπτείας ή από το ΕΣΣΚ· και
- η. κίνδυνοι που εντοπίζονται σε άλλα ιδρύματα τα οποία εφαρμόζουν παρόμοιο επιχειρηματικό μοντέλο (η ομάδα ομοειδών επιχειρήσεων).

377. Οι αρμόδιες αρχές, όταν εφαρμόζουν τις μεθόδους και τα κοινά στοιχεία που προσδιορίζονται στον παρόντα τίτλο, πρέπει να καθορίζουν συναφείς ποσοτικούς δείκτες και άλλα κριτήρια μέτρησης, που μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν για την παρακολούθηση βασικών δεικτών, όπως ορίζεται στον τίτλο 3.

378. Το αποτέλεσμα της αξιολόγησης κάθε επιμέρους κινδύνου πρέπει να αποτυπώνεται σε σύνοψη ευρημάτων στην οποία επεξηγούνται οι κύριοι παράγοντες κινδύνων, καθώς και σε σχετική βαθμολογία.

379. Όταν οι αρμόδιες αρχές καθορίζουν τη βαθμολογία κάθε κινδύνου, πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την αξιολόγηση του εγγενούς κινδύνου και της ποιότητας και αποτελεσματικότητας της διαχείρισης και των μηχανισμών ελέγχου του ιδρύματος, έχοντας υπόψη ότι η αξιολόγηση της διαχείρισης και των μηχανισμών ελέγχου των κινδύνων είναι ακριβώς η ίδια τόσο για τον κίνδυνο ρευστότητας όσο και για τον κίνδυνο χρηματοδότησης.

380. Στο πλαίσιο της εφαρμογής των παρόντων κατευθυντήριων γραμμών σε εθνικό επίπεδο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να χρησιμοποιούν διαφορετικές μεθόδους για να καταλήξουν στις βαθμολογίες των επιμέρους κινδύνων. Σε ορισμένες περιπτώσεις, τα επίπεδα εγγενούς κινδύνου και η ποιότητα της διαχείρισης και των μηχανισμών ελέγχου των κινδύνων μπορούν να βαθμολογούνται χωριστά, με αποτέλεσμα να υπάρχει μια ενδιάμεση και μια τελική βαθμολογία, ενώ σε άλλες περιπτώσεις κατά τη διαδικασία αξιολόγησης μπορεί να μην χρησιμοποιούνται ενδιάμεσες βαθμολογίες.

8.2 Αξιολόγηση του κινδύνου ρευστότητας

381. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο βραχυπρόθεσμης και μεσοπρόθεσμης ρευστότητας του ιδρύματος εντός κατάλληλου συνόλου χρονικών οριζόντων, περιλαμβανομένων των ενδοημερήσιων περιόδων, για να διασφαλίζουν ότι το ίδρυμα διατηρεί επαρκή επίπεδα αποθεμάτων ρευστότητας, τόσο υπό κανονικές συνθήκες όσο και υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων. Η εν λόγω αξιολόγηση μπορεί να περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

- α. εκτίμηση των αναγκών ρευστότητας βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα·
- β. εκτίμηση του ενδοημερήσιου κινδύνου ρευστότητας·
- γ. εκτίμηση του αποθέματος ρευστότητας και της ικανότητας κάλυψης των αναγκών ρευστότητας· και
- δ. εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων ρευστότητας.

382. Για την αξιολόγηση των αναγκών ρευστότητας, των αποθεμάτων ρευστότητας και της ικανότητας κάλυψης των αναγκών ρευστότητας υπό κανονικές συνθήκες, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να τεκμηριώνουν την ανάλυση με αποδεικτικά στοιχεία από τα υποδείγματα υποβολής στοιχείων για τα πρόσθετα μέτρα παρακολούθησης του κινδύνου ρευστότητας (AMM) όπως ορίζεται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό της Επιτροπής που εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 415 παράγραφος 3 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013.

Εκτίμηση των αναγκών ρευστότητας βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα

383. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τις ανάγκες ρευστότητας του ιδρύματος βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα τόσο υπό κανονικές συνθήκες όσο και υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων (shocks). Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. τις ανάγκες ρευστότητας του ιδρύματος υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων σε διάφορες χρονικές στιγμές, και ειδικότερα μέχρι 30 ημέρες, μεταξύ 30 ημερών και 3 μηνών, και μετά από 3 έως 12 μήνες, και ειδικά τον αντίκτυπο στις ανάγκες ρευστότητας του ιδρύματος (καθαρές ταμειακές εκροές) σε περίπτωση σοβαρών

αλλά εύλογων ακραίων καταστάσεων, για την κάλυψη ιδιοσυγκρατικών, συστημικών καθώς και συνδυαστικών ακραίων καταστάσεων· και

- β. το μέγεθος, την τοποθεσία και το νόμισμα των αναγκών ρευστότητας και, όταν ένα ίδρυμα δραστηριοποιείται σε διάφορα σημαντικά νομίσματα, τις επιμέρους επιπτώσεις των ακραίων καταστάσεων στα διάφορα νομίσματα, ώστε να αντανακλάται ο κίνδυνος μετατρεψιμότητας του νομίσματος.

384. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να τεκμηριώνουν την αξιολόγηση του κινδύνου βραχυπρόθεσμης ρευστότητας αναλύοντας, τουλάχιστον, τον δείκτη κάλυψης ρευστότητας όπως ορίζεται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό της Επιτροπής που εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 460 του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013, και ειδικότερα:

- α. εάν το ίδρυμα αναφέρει ορθώς τη θέση του ως προς τον δείκτη κάλυψης ρευστότητας· και
- β. εάν ο δείκτης κάλυψης ρευστότητας προσδιορίζει επαρκώς τις ανάγκες ρευστότητας του ιδρύματος.

385. Κατά την εκτίμηση του αντίκτυπου των ακραίων καταστάσεων στις ανάγκες ρευστότητας του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη όλες τις σημαντικές πηγές κινδύνου ρευστότητας για το ίδρυμα. Συγκεκριμένα, πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. την πιθανότητα ότι τυχόν ισχύουσες απαιτήσεις οι οποίες απορρέουν από τη συναφή ενωσιακή και εθνική εκτελεστική νομοθεσία δεν θα προσδιόριζαν επαρκώς τις ανάγκες ρευστότητας του ιδρύματος στην περίπτωση του τύπου του σεναρίου ακραίας κατάστασης που χρησιμοποιήθηκε για την απαίτηση, περιλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες οι ημερομηνίες λήξης είναι μικρότερες από 30 ημέρες. Κατά τη διάρκεια της σταδιακής εφαρμογής του δείκτη κάλυψης ρευστότητας, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να δίδουν ιδιαίτερη προσοχή στην πιθανότητα τα ιδρύματα να αυξήσουν τον δείκτη κάλυψης ρευστότητάς τους συμμετέχοντας σε πολύ βραχυπρόθεσμες πράξεις δανεισμού και τοποθετήσεων, μια δραστηριότητα η οποία για όσο διάστημα η απαίτηση είναι μικρότερη από το 100%, δύναται να αυξήσει τον δείκτη κάλυψης ρευστότητας χωρίς να μειώσει τον κίνδυνο ρευστότητας·
- β. τους κινδύνους που προκύπτουν σε σχέση με αντισυμβαλλόμενους χονδρικής όσον αφορά τα στοιχεία εντός ισολογισμού και συγκεντρώσεις χρηματοδότησης, και λαμβάνοντας υπόψη τις ενέργειες στις οποίες ενδέχεται να προβεί το ίδρυμα για τη διατήρηση της φήμης/δικαιόχρησής του·
- γ. τους κινδύνους που προκύπτουν σε σχέση με ενδεχόμενες ταμειακές ροές/ στοιχεία εκτός ισολογισμού (για παράδειγμα, πιστωτικά όρια, απαιτήσεις για περιθώρια ασφάλισης) και δραστηριότητες (για παράδειγμα, στήριξη της ρευστότητας για μη ενοποιημένους φορείς ειδικού σκοπού πέραν των

συμβατικών υποχρεώσεων), λαμβάνοντας υπόψη τις ενέργειες στις οποίες ενδέχεται να προβεί το ίδρυμα για τη διατήρηση της φήμης του/ δικαιόχρησής του·

- δ. τις εισροές και εκροές τόσο σε μικτή όσο και σε καθαρή βάση: όταν υπάρχουν πολύ υψηλές εισροές και εκροές, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δίδουν ιδιαίτερη προσοχή στον κίνδυνο που αντιμετωπίζει το ίδρυμα όταν οι εισροές δεν εισπράττονται όταν αναμένονται, ακόμα και στην περίπτωση που περιορίζεται ο κίνδυνος καθαρών εκροών·
- ε. τους κινδύνους που προκύπτουν σε σχέση με αντισυμβαλλόμενους λιανικής, λαμβάνοντας υπόψη τις ενέργειες στις οποίες ενδέχεται να προβεί το ίδρυμα για τη διατήρηση της φήμης/ δικαιόχρησής του· Για τον σκοπό αυτόν, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν τη μεθοδολογία για την ταξινόμηση καταθέσεων λιανικής σε διαφορετικές κατηγορίες κινδύνων, σύμφωνα με το άρθρο 421 παράγραφος 3 του κανονισμού 575/2013 για την υποβολή αναφορών σχετικά με τη ρευστότητα· και
- στ. τον κίνδυνο ότι οι υπερβολικοί κίνδυνοι στο προφίλ μεσοπρόθεσμης και μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης θα επηρεάσουν αρνητικά τη συμπεριφορά των αντισυμβαλλομένων παροχής βραχυπρόθεσμης ρευστότητας.

Αξιολόγηση του ενδομερήσιου κινδύνου ρευστότητας

386. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν το άνοιγμα του ιδρύματος σε κίνδυνο ενδομερήσιας ρευστότητας για έναν επιλεγμένο χρονικό ορίζοντα, περιλαμβανομένης της ενδομερήσιας διαθεσιμότητας ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων δεδομένης της απρόβλεπτης φύσης των μη αναμενόμενων ενδομερησίων εκροών ή της έλλειψης εισροών. Η εν λόγω αξιολόγηση πρέπει να περιλαμβάνει, τουλάχιστον, μια εκτίμηση ενδομερήσιας ρευστότητας που είναι διαθέσιμη ή είναι προσβάσιμη υπό κανονικές συνθήκες καθώς και υπό συνθήκες χρηματοοικονομικών ή λειτουργικών ακραίων καταστάσεων (π.χ. δυσλειτουργίες πληροφοριακών συστημάτων, νομικοί περιορισμοί σχετικά με τη μεταφορά κεφαλαίων).

387. Για τις γεωγραφικές περιοχές στις οποίες δεν διατίθεται ακόμα η υποβολή αναφορών για τον ενδομερήσιο κίνδυνο ρευστότητας, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να βασίζονται στην ανάλυση του ίδιου του ιδρύματος.

Εκτίμηση του αποθέματος ρευστότητας και της ικανότητας κάλυψης των αναγκών ρευστότητας

388. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την επάρκεια των αποθεμάτων ρευστότητας του ιδρύματος και την ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας εντός ενός μηνός καθώς και στην διάρκεια διαφόρων χρονικών οριζόντων, δυνητικά έως ενός έτους,

περιλαμβανομένης της μίας ημέρας. Στην εν λόγω αξιολόγηση πρέπει να λαμβάνονται υπόψη:

- α. τα άμεσα διαθέσιμα αποθέματα ρευστότητας ή οι περίοδοι επιβίωσης του ιδρύματος στο πλαίσιο διαφόρων σεναρίων ακραίων καταστάσεων·
- β. η συνολική ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας που διαθέτει το ίδρυμα στη διάρκεια μιας πλήρους περιόδου στο σχετικό σενάριο ακραίων καταστάσεων·
- γ. τα χαρακτηριστικά, όπως η δριμύτητα και η διάρκεια, των διαφόρων σεναρίων ακραίων καταστάσεων και οι περίοδοι που εξετάζονται στην εκτίμηση των αναγκών ρευστότητας του ιδρύματος·
- δ. το ποσό των περιουσιακών στοιχείων που θα έπρεπε να ρευστοποιηθούν στη διάρκεια των σχετικών χρονικών οριζόντων·
- ε. εάν το πραγματικό απόθεμα ρευστότητας και η ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας, περιλαμβανομένης της ποιότητας των ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων, συμφωνούν με το επίπεδο ανοχής κινδύνου ρευστότητας του ιδρύματος· και
- στ. η ταξινόμηση και η ποιότητα των ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων όπως προσδιορίζονται στον δείκτη κάλυψης ρευστότητας ως σημείο αναφοράς, όπως ορίζεται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό της Επιτροπής που εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 460 του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013.

389. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την ικανότητα του ιδρύματος να ρευστοποιεί τα στοιχεία του αποθέματος ρευστότητας εγκαίρως ώστε να καλύπτει τις ανάγκες ρευστότητας του κατά τη διάρκεια της περιόδου ακραίων καταστάσεων. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. εάν το ίδρυμα δοκιμάζει την πρόσβασή του στην αγορά με πωλήσεις ή συμφωνίες επαναγοράς ανά τακτά χρονικά διαστήματα·
- β. εάν υφίστανται υψηλές συγκεντρώσεις οι οποίες μπορεί να αντιπροσωπεύουν έναν κίνδυνο υπερεκτίμησης του αποθέματος ρευστότητας και της ικανότητας κάλυψης των αναγκών ρευστότητας·
- γ. εάν τα περιουσιακά στοιχεία στο απόθεμα ρευστότητας δεν είναι βεβαρημένα (όπως ορίζεται στις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τη γνωστοποίηση βεβαρημένων και μη βεβαρημένων περιουσιακών στοιχείων⁸), εάν βρίσκονται υπό τον έλεγχο των αρμόδιων υπαλλήλων και είναι άμεσα διαθέσιμα σε μια μονάδα διαχείρισης ρευστότητας·

⁸ EBA/GL/2014/03 της 27.6.2014.

- δ. εάν το νόμισμα στο οποίο εκφράζονται τα ρευστοποιήσιμα περιουσιακά στοιχεία συμβαδίζει με την κατανομή των αναγκών ρευστότητας ανά νόμισμα·
- ε. εάν το ίδρυμα έχει δανειστεί ρευστοποιήσιμα περιουσιακά στοιχεία, εάν πρέπει να τα επιστρέψει κατά την διάρκεια μιας βραχυπρόθεσμης περιόδου ακραίων καταστάσεων ρευστότητας, γεγονός που θα σήμαινε ότι το ίδρυμα δεν θα τα διαθέτει πλέον ώστε να καλύψει ακραίες εκροές λαμβάνοντας υπόψη την καθαρή επίπτωση της συναλλαγής· και
- στ. την πιθανή αξία των δεσμευτικών ταμειακών διευκολύνσεων, όταν οι αρμόδιες αρχές καθορίζουν ότι οι εν λόγω διευκολύνσεις μπορούν να περιληφθούν σε κάποιο βαθμό στην ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας.

Εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων ρευστότητας

390. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων ρευστότητας, οι οποίες καθορίζονται και υλοποιούνται από τις αρμόδιες αρχές, ως ανεξάρτητο εργαλείο αξιολόγησης κινδύνων βραχυπρόθεσμης και μεσοπρόθεσμης ρευστότητας, με σκοπό να:

- α. προσδιορίσουν τους κινδύνους ρευστότητας κατά τη διάρκεια διαφόρων χρονικών οριζώντων και σε διάφορα σενάρια ακραίων καταστάσεων. Τα σενάρια ακραίων καταστάσεων πρέπει να συνδέονται με παραδοχές ακραίων καταστάσεων του δείκτη κάλυψης ρευστότητας 30 ημερών, αλλά οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επεκτείνουν το πεδίο εφαρμογής της αξιολόγησής τους εξετάζοντας κινδύνους για διάστημα έως 30 ημερών, καθώς και πέραν των 30 ημερών, και προσαρμόζοντας τις παραδοχές για τον δείκτη κάλυψης ρευστότητας ώστε να αντικατοπτρίζουν του κινδύνους που δεν καλύπτονται επαρκώς από τον δείκτη κάλυψης ρευστότητας·
- β. διαμορφώνουν την άποψή τους σχετικά με τους κινδύνους ρευστότητας πέραν της πληροφόρησης από τις εσωτερικές ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος·
- γ. εντοπίζουν και να ποσοτικοποιούν ειδικές περιοχές του κινδύνου ρευστότητας· και
- δ. διαμορφώνουν την άποψή τους σχετικά με τον συνολικό κίνδυνο ρευστότητας στον οποίο εκτίθεται το ίδρυμα, γεγονός που θα τους δώσει τη δυνατότητα σύγκρισης του σχετικού κινδύνου των ιδρυμάτων. Τούτο πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον μια εποπτική προσομοίωση ακραίων καταστάσεων κρίσεις συνδυάζοντας ακραίες καταστάσεις που αφορούν ειδικά το ίδρυμα και ακραίες καταστάσεις σε όλο το εύρος της αγοράς.

391. Οι αρμόδιες αρχές δύνανται να αξιολογούν την πιθανή μεταβολή και την ευαισθησία της απαίτησης κάλυψης ρευστότητας κατ' εφαρμογή του άρθρου 412 παράγραφος 3 και του άρθρου 414 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 στη διάρκεια σεναρίων ήπιων ακραίων καταστάσεων, μέσω ειδικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ρευστότητας των εποπτικών αρχών ή του ιδρύματος. Τα σενάρια που εφαρμόζονται για την εν λόγω αξιολόγηση πρέπει κατά κανόνα να είναι λιγότερο αυστηρά (π.χ. μόνο ακραίες καταστάσεις σε όλο το εύρος της αγοράς) από τα σενάρια που χρησιμοποιούνται για να δοκιμαστεί η ικανότητα επιβίωσης του ιδρύματος (πιέσεις σε όλο το εύρος της αγοράς και συστημικές πιέσεις) και κατά συνέπεια, να αντικατοπτρίζονται καταστάσεις στις οποίες τα ιδρύματα δεν αναμένεται να χρησιμοποιήσουν τα ελάχιστα αποθέματα ρευστότητάς τους.

8.3 Αξιολόγηση του εγγενούς κινδύνου χρηματοδότησης

392. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο χρηματοδότησης του ιδρύματος και να εξετάζουν εάν πληρούνται επαρκώς οι μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις με πλήθος μέσων σταθερής χρηματοδότησης τόσο υπό κανονικές συνθήκες όσο και υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων. Η εν λόγω αξιολόγηση περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

- α. εκτίμηση του προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος·
- β. εκτίμηση των κινδύνων για τη σταθερότητα του προφίλ χρηματοδότησης·
- γ. εκτίμηση της πραγματικής πρόσβασης στην αγορά· και
- δ. εκτίμηση της αναμενόμενης μεταβολής των κινδύνων χρηματοδότησης βάσει του σχεδίου χρηματοδότησης του ιδρύματος.

Εκτίμηση του προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος

393. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την καταλληλότητα του προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος, περιλαμβανομένων τόσο μεσοπρόθεσμων όσο και μακροπρόθεσμων συμβατικών και συμπεριφορικών αναντιστοιχιών, σε σχέση με το επιχειρηματικό του μοντέλο, τη στρατηγική και το επίπεδο ανοχής κινδύνου. Ειδικότερα, πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. εάν οι μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις του ιδρύματος καλύπτονται επαρκώς με ένα φάσμα μέσων σταθερής χρηματοδότησης, σύμφωνα με το άρθρο 413 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, και εάν οι πραγματικές αναντιστοιχίες του κατά τη διάρκεια των σχετικών χρονικών οριζώντων είναι εντός αποδεκτών ορίων σε σχέση με το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος·

- β. εάν –ενόψει της άποψης της αρμόδιας αρχής σχετικά με το επιθυμητό χρηματοδοτικό προφίλ του ιδρύματος– το πραγματικό χρηματοδοτικό προφίλ του ιδρύματος δεν ανταποκρίνεται στο επιθυμητό προφίλ του·
- γ. (τοπικούς) κανονιστικούς και συμβατικούς παράγοντες οι οποίοι επηρεάζουν τα χαρακτηριστικά της συμπεριφοράς των παρόχων χρηματοδότησης (π.χ. κανονισμοί σχετικά με την εκκαθάριση, διάσωση με ίδια μέσα, προγράμματα εγγύησης καταθέσεων κ.λπ., καθώς ενδέχεται να επηρεάσουν τη συμπεριφορά των παρόχων χρηματοδότησης), και ιδίως όταν υφίστανται σημαντικές μεταβολές ή διαφορές μεταξύ γεωγραφικών περιοχών στις οποίες δραστηριοποιείται το ίδρυμα· και
- δ. ότι η διαδικασία μετασχηματισμού της ληκτότητας θα οδηγήσει σε συγκεκριμένο επίπεδο αναντιστοιχιών, οι οποίες θα πρέπει να παραμείνουν εντός διαχειρίσιμων και ελεγχόμενων ορίων ώστε να αποτραπεί η κατάρρευση του επιχειρηματικού μοντέλου κατά τη διάρκεια περιόδων ακραίων καταστάσεων ή μεταβολών των συνθηκών της αγοράς.

394. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν οι πιθανές αδυναμίες που απορρέουν από το χρηματοδοτικό προφίλ του ιδρύματος, όπως αναντιστοιχίες ληκτότητας που παραβιάζουν τα επιτρεπόμενα όρια, υπερβολικές συγκεντρώσεις χρηματοδοτικών πηγών, υπερβολικά επίπεδα δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων ή ακατάλληλη ή ασταθής χρηματοδότηση μακροπρόθεσμων περιουσιακών στοιχείων, θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε μη αποδεκτή αύξηση του κόστους χρηματοδότησης για το ίδρυμα. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. τον κίνδυνο ανανέωσης χρηματοδότησης σε υψηλότερα επιτόκια όταν υπάρχει υπερβολική εξάρτηση από συγκεκριμένες πηγές χρηματοδότησης, οι ανάγκες χρηματοδότησης του ιδρύματος σημειώνουν σημαντική αύξηση ή οι πηγές χρηματοδότησης θεωρούν ότι το ίδρυμα έχει προφίλ υψηλότερου κινδύνου, ειδικά όταν δεν είναι πιθανό ότι τα εν λόγω υψηλότερα έξοδα θα μεταφερθούν αυτόματα σε πελάτες· και
- β. εάν ένα αυξανόμενο επίπεδο δέσμευσης των περιουσιακών στοιχείων άνω των επιτρεπόμενων ορίων μειώνει την πρόσβαση στη χρηματοδότηση και αυξάνει την τιμή της μη εξασφαλισμένης χρηματοδότησης.

Εκτίμηση των κινδύνων για τη σταθερότητα του προφίλ χρηματοδότησης

395. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν παράγοντες οι οποίοι ενδέχεται να μειώσουν τη σταθερότητα του προφίλ χρηματοδότησης σε σχέση με το είδος και τα χαρακτηριστικά των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. το γεγονός ότι κάποιες συγκεκριμένες κατηγορίες περιουσιακών στοιχείων θα είναι σημαντικότερες από άλλες για το ίδρυμα ή/και το σύστημα·

- β. τη διαρθρωτική/δομική αναντιστοιχία στις ληκτότητες μεταξύ στοιχείων ενεργητικού και παθητικού σε διαφορετικά σημαντικά νομίσματα, ανάλογα με την περίπτωση, καθώς και συνολικά, και τον τρόπο με τον οποίο οι νομισματικές αναντιστοιχίες που επικαλύπτουν τις δομικές αναντιστοιχίες ληκτότητας επηρεάζουν τον συνολικό κίνδυνο σταθερότητας του προφίλ χρηματοδότησης· και
- γ. τα κατάλληλα κριτήρια μέτρησης της διαρθρωτικής χρηματοδότησης (κατάλληλα για το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος). Στα παραδείγματα κριτηρίων μέτρησης της διαρθρωτικής χρηματοδότησης μπορεί να συγκαταλέγεται ο δείκτης χορηγήσεων προς καταθέσεις, το χρηματοδοτικό κενό που σχετίζεται με πελατειακές εργασίες (δάνεια/καταθέσεις) και ο προσαρμοσμένος με ενσωμάτωση συμπεριφορικών παραδοχών πίνακας ληκτότητας (ιδιαίτερο παράδειγμα του οποίου αποτελεί το κριτήριο μέτρησης του δείκτη καθαρής σταθερής χρηματοδότησης).

396. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τους κινδύνους βιωσιμότητας του χρηματοδοτικού προφίλ που προκύπτουν από συγκεντρώσεις χρηματοδοτικών πηγών. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους παρακάτω παράγοντες:

- α. συγκεντρώσεις σε διάφορες διαστάσεις, και ιδίως ανάλογα με την περίπτωση: το είδος των χρηματοδοτικών μέσων που χρησιμοποιούνται, συγκεκριμένες αγορές χρηματοδότησης, μεμονωμένους ή συνδεδεμένους αντισυμβαλλόμενους και άλλους κινδύνους συγκέντρωσης που ενδέχεται να επηρεάσουν την πρόσβαση στη χρηματοδότηση στο μέλλον (με έμφαση στις αγορές και τα μέσα που σχετίζονται με το προφίλ μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης και λαμβάνοντας υπόψη ότι η άποψή τους για τον κίνδυνο συγκέντρωσης στο προφίλ βραχυπρόθεσμης χρηματοδότησης μπορεί να είναι χρήσιμη)· και
- β. τον κίνδυνο ότι η ενεχυρίαση των περιουσιακών στοιχείων μπορεί να έχει αρνητικό αντίκτυπο στη διάθεση της αγοράς για ανάληψη του μη εξασφαλισμένου χρέους του ιδρύματος (στο πλαίσιο των συγκεκριμένων χαρακτηριστικών της αγοράς ή των αγορών στις οποίες δραστηριοποιείται το ίδρυμα και στο επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος). Στους παράγοντες της αξιολόγησης αυτής μπορεί να συγκαταλέγονται:
- το συνολικό ποσό ενεχυριασμένων ή/και δανεικών περιουσιακών στοιχείων σε σύγκριση με τον ισολογισμό·
 - η διαθεσιμότητα των ελεύθερων/μη ενεχυριασμένων περιουσιακών στοιχείων (περιουσιακά στοιχεία τα οποία δεν είναι δεσμευμένα αλλά ενδέχεται να ενεχυριαστούν), ειδικά όταν εξετάζονται σε σχέση με τις συνολικές μη εξασφαλισμένες χρηματοδοτήσεις χονδρικής·
 - το επίπεδο των πλεοναζουσών εξασφαλίσεων σε σχέση με την κεφαλαιακή βάση· οι πλεονάζοντες εξασφαλίσεις αναφέρονται στον

βαθμό στον οποίο η αξία των περιουσιακών στοιχείων που χρησιμοποιούνται για τη λήψη εξασφαλισμένης χρηματοδότησης υπερβαίνει το ονομαστικό ποσό της ληφθείσας χρηματοδότησης (π.χ. εάν χρησιμοποιούνται περιουσιακά στοιχεία αξίας 120 ευρώ για εξασφαλισμένη χρηματοδότηση αξίας 100 ευρώ, η πλεονάζουσα εξασφάλιση ανέρχεται σε 20 ευρώ)· και

- τις επιπτώσεις του επιπέδου των πλεοναζουσών εξασφαλίσεων για το σύστημα εγγύησης καταθέσεων σε περίπτωση που το ίδρυμα πτωχεύσει.

Εκτίμηση της πραγματικής πρόσβασης στην αγορά

397. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να έχουν επίγνωση της πραγματικής πρόσβασης του ιδρύματος στην αγορά και των υφιστάμενων και μελλοντικών απειλών για την εν λόγω πρόσβαση στην αγορά. Πρέπει να λαμβάνονται υπόψη πολλοί παράγοντες:

- α. κάθε στοιχείο το οποίο γνωρίζουν, περιλαμβανομένων των πληροφοριών που παρέχονται από το ίδιο το ίδρυμα, το οποίο υποδεικνύει ότι το ίδρυμα εμφανίζει υψηλή ζήτηση για συγκεκριμένες αγορές ή αντισυμβαλλόμενους (περιλαμβανομένων των κεντρικών τραπεζών) που είναι σημαντικές για το ίδρυμα, σε σχέση με την ικανότητα των εν λόγω αγορών/ αντισυμβαλλομένων·
- β. τυχόν σημαντικές ή μη αναμενόμενες μεταβολές στην έκδοση χρέους σε κάθε σημαντική αγορά (περιλαμβανομένων των σημαντικών νομισμάτων) για τις οποίες οι αρμόδιες αρχές ενημερώνονται· σημειώνεται ότι οι αρμόδιες αρχές αναμένουν από τα ιδρύματα να τις ενημερώνουν έγκαιρα για τυχόν μεταβολές αυτού του είδους. Πρέπει επίσης να αξιολογούν εάν τέτοιες τυχόν μεταβολές οφείλονται στις στρατηγικές επιλογές του ιδρύματος ή εάν αποτελούν ενδείξεις μειωμένης πρόσβασης στην αγορά·
- γ. ο κίνδυνος ότι νέες πληροφορίες που αφορούν το ίδρυμα ενδέχεται να επηρεάσουν αρνητικά την αγορά (αντίληψη/ εμπιστοσύνη) και κατά συνέπεια την πρόσβαση στην αγορά. Οι εν λόγω νέες πληροφορίες μπορεί να είναι ήδη γνωστές στην αγορά ή και όχι· και
- δ. ενδείξεις ότι οι κίνδυνοι βραχυπρόθεσμης ρευστότητας (π.χ. όταν ο κίνδυνος βραχυπρόθεσμης ρευστότητας αξιολογείται ως υψηλός) ενδέχεται να μειώσουν την πρόσβαση του ιδρύματος στις κύριες αγορές χρηματοδότησής του.

Εκτίμηση της αναμενόμενης μεταβολής των κινδύνων χρηματοδότησης βάσει του σχεδίου χρηματοδότησης του ιδρύματος

398. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την αναμενόμενη μεταβολή των κινδύνων χρηματοδότησης βάσει του σχεδίου χρηματοδότησης του ιδρύματος. Στην εν λόγω αξιολόγηση πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ακόλουθοι παράγοντες:

- α. ο τρόπος με τον οποίο το σχέδιο χρηματοδότησης του ιδρύματος, σε περίπτωση πλήρους εφαρμογής του, θα επηρεάσει τους κινδύνους χρηματοδότησης του ιδρύματος, έχοντας υπόψη ότι η εφαρμογή του σχεδίου χρηματοδότησης ενδέχεται να αυξήσει ή να μειώσει τους κινδύνους του χρηματοδοτικού προφίλ και
- β. την άποψη των εποπτικών αρχών σχετικά με τη σκοπιμότητα του σχεδίου.

8.4 Αξιολόγηση της διαχείρισης κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης

399. Προκειμένου να αποκτήσουν πλήρη εικόνα για το προφίλ κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν το πλαίσιο διακυβέρνησης και διαχείρισης κινδύνων στο οποίο υπόκεινται οι κίνδυνοι ρευστότητας και χρηματοδότησης του ιδρύματος. Για τον σκοπό αυτόν, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν:

- α. τη στρατηγική κινδύνου ρευστότητας και το επίπεδο ανοχής κινδύνου ρευστότητας·
- β. το οργανωτικό πλαίσιο, τις πολιτικές και τις διαδικασίες·
- γ. τον εντοπισμό, τη μέτρηση, τη διαχείριση, την παρακολούθηση και την αναφορά κινδύνων·
- δ. τις ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος που αφορούν ειδικά τον κίνδυνο ρευστότητας·
- ε. το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου για τη διαχείριση κινδύνου ρευστότητας·
- στ. τα σχέδια έκτακτης ανάγκης του ιδρύματος για τη ρευστότητα· και
- ζ. τα σχέδια χρηματοδότησης του ιδρύματος.

Στρατηγική κινδύνου ρευστότητας και επίπεδο ανοχής κινδύνου ρευστότητας

400. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσο το ίδρυμα καθορίζει και γνωστοποιεί δεόντως τη στρατηγική του για τον κίνδυνο ρευστότητας και το επίπεδο ανοχής κινδύνου ρευστότητας. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. εάν το Διοικητικό συμβούλιο έχει καθιερώσει, εγκρίνει και επικαιροποιήσει τη στρατηγική για τον κίνδυνο ρευστότητας και το επίπεδο ανοχής κινδύνου ρευστότητας·

- β. εάν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο προκειμένου να διασφαλίζει ότι η στρατηγική κινδύνου ρευστότητας κοινοποιείται αποτελεσματικά στο σχετικό προσωπικό·
- γ. εάν η στρατηγική και το επίπεδο ανοχής κινδύνου ρευστότητας καθορίζονται με σαφήνεια, τεκμηριώνονται δεόντως, εφαρμόζονται αποτελεσματικά και γνωστοποιούνται στο σύνολο του σχετικού προσωπικού·
- δ. εάν το επίπεδο ανοχής κινδύνου ρευστότητας είναι κατάλληλο για το ίδρυμα δεδομένου του επιχειρηματικού μοντέλου του, του συνολικού επιπέδου ανοχής κινδύνων, του ρόλου του στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, των χρηματοοικονομικών συνθηκών και της χρηματοδοτικής ικανότητας· και
- ε. εάν το πλαίσιο στρατηγικής του ιδρύματος σε θέματα κινδύνου ρευστότητας και ανοχής κινδύνου ρευστότητας ενσωματώνεται δεόντως στο συνολικό πλαίσιο διάθεσης ανάληψης κινδύνων του ιδρύματος.

Οργανωτικό πλαίσιο, πολιτικές και διαδικασίες

401. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλες ρυθμίσεις για τη διακυβέρνηση και τη διαχείριση του κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης. Στο πλαίσιο της εν λόγω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. εάν το Διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει τη διακυβέρνηση και τις πολιτικές για τη διαχείριση του κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης και τις υποβάλλει σε τακτική συζήτηση και αναθεώρηση·
- β. εάν τα ανώτερα διοικητικά στελέχη έχουν την ευθύνη ανάπτυξης και εφαρμογής των πολιτικών και διαδικασιών διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης·
- γ. εάν τα ανώτερα διοικητικά στελέχη διασφαλίζουν ότι παρακολουθούνται οι αποφάσεις του Διοικητικού συμβουλίου·
- δ. εάν το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης διαθέτει εσωτερική συνέπεια και διασφαλίζει ότι η διαδικασία ILAAP είναι διεξοδική, και εάν εντάσσεται καταλλήλως στην ευρύτερη διαδικασία διαχείρισης κινδύνων του ιδρύματος·
- ε. εάν οι πολιτικές και οι διαδικασίες είναι κατάλληλες για το ίδρυμα, λαμβάνοντας υπόψη το επίπεδο ανοχής του για τον κίνδυνο ρευστότητας· και
- στ. εάν οι πολιτικές και οι διαδικασίες καθορίζονται δεόντως, τυποποιούνται και γνωστοποιούνται αποτελεσματικά σε ολόκληρο το ίδρυμα.

402. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο οργανωτικό πλαίσιο για τη διαχείριση κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης, τη μέτρηση και τις μονάδες ελέγχου, με επαρκείς ανθρώπινους και τεχνικούς πόρους για την ανάπτυξη και λειτουργία των εν λόγω μονάδων και την εκτέλεση των απαραίτητων καθηκόντων παρακολούθησης. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. εάν τα συστήματα και οι διαδικασίες ελέγχου και παρακολούθησης του κινδύνου ρευστότητας ελέγχονται από ανεξάρτητες μονάδες ελέγχου·
- β. εάν οι μονάδες διαχείρισης, μέτρησης και ελέγχου του κινδύνου καλύπτουν τον κίνδυνο ρευστότητας ολόκληρου του ιδρύματος (συμπεριλαμβανομένων των υποκαταστημάτων), και ειδικότερα όλων των τομέων που μπορούν να αναλάβουν, να μετριάσουν ή να παρακολουθήσουν τον κίνδυνο ρευστότητας·
- γ. εάν το ίδρυμα διαθέτει ένα σύνολο εγγράφων πολιτικής για τη ρευστότητα και τη χρηματοδότηση τα οποία θεωρούνται επαρκή για την ενίσχυση της συνετούς συμπεριφοράς του προσωπικού του ιδρύματος και προβλέπουν την αποδοτική λειτουργία των μονάδων ελέγχου· και
- δ. εάν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλες έγγραφες εσωτερικές πολιτικές και διαδικασίες για τη διαχείριση του κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης, καθώς και την επάρκεια του πλαισίου διαχείρισης κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης του ιδρύματος.

403. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την επάρκεια της προσέγγισης του ιδρύματος για τη διατήρηση της πρόσβασης στις σημαντικές αγορές χρηματοδότησής του. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. την προσέγγιση του ιδρύματος για τη διατήρηση της αδιάλειπτης παρουσίας στις αγορές (ελέγχοντας την πρόσβαση στις αγορές)· ο έλεγχος της πρόσβασης στις αγορές ενδέχεται να μην αφορά συγκεκριμένα μικρά ιδρύματα ή εξειδικευμένα επιχειρηματικά μοντέλα·
- β. την προσέγγιση του ιδρύματος για την ανάπτυξη ισχυρών δεσμών με παρόχους χρηματοδότησης με σκοπό τον περιορισμό του κινδύνου μείωσης της πρόσβασής τους· και
- γ. κάθε αποδεικτικό στοιχείο ότι το ίδρυμα θα διατηρούσε την αδιάλειπτη πρόσβαση στην αγορά σε περιόδους πίεσης (ακόμα και εάν σε τέτοιες περιόδους μπορεί να είναι πιο δαπανηρή για το ίδρυμα).

Εντοπισμός, μέτρηση, διαχείριση, παρακολούθηση και αναφορά κινδύνων

404. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο και πληροφοριακά συστήματα για τον εντοπισμό και τη μέτρηση του κινδύνου ρευστότητας και

χρηματοδότησης, ανάλογα με το μέγεθος του ιδρύματος, την πολυπλοκότητα, το επίπεδο ανοχής κινδύνων και την ικανότητα ανάληψης κινδύνων. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους παρακάτω παράγοντες:

- α. εάν το ίδρυμα έχει εφαρμόσει κατάλληλες μεθόδους για την μελλοντική εκτίμηση των ταμειακών ροών του στη διάρκεια ενός κατάλληλου συνόλου χρονικών οριζόντων, με παραδοχές που να βασίζονται στην υφιστάμενη κατάσταση αλλά και σε ακραίες καταστάσεις, και συνολικά για όλους τους παράγοντες σημαντικού κινδύνου·
- β. εάν το ίδρυμα χρησιμοποιεί κατάλληλες βασικές παραδοχές και μεθοδολογίες, οι οποίες αναθεωρούνται τακτικά, αναγνωρίζοντας την αλληλεπίδραση μεταξύ των διαφόρων κινδύνων (πιστωτικός κίνδυνος, κίνδυνος αγοράς κ.λπ.) όπως προκύπτει από στοιχεία εντός και εκτός ισολογισμού·
- γ. ανάλογα με την περίπτωση, εάν περιλαμβάνονται όλες οι σημαντικές νομικές οντότητες, τα υποκαταστήματα και οι θυγατρικές στις γεωγραφικές περιοχές στις οποίες δραστηριοποιείται το ίδρυμα· και
- δ. εάν το ίδρυμα κατανοεί την ικανότητα πρόσβασής του σε χρηματοοικονομικά μέσα οπουδήποτε και αν διατηρούνται, λαμβάνοντας υπόψη τυχόν νομικούς, κανονιστικούς και λειτουργικούς περιορισμούς στη χρήση τους, περιλαμβανομένης, ενδεικτικά, της μη πρόσβασης σε περιουσιακά στοιχεία λόγω ενεχυρίασης/δέσμευσης κατά τη διάρκεια διαφόρων χρονικών οριζόντων.

405. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν τα ιδρύματα διαθέτουν κατάλληλο πλαίσιο υποβολής αναφορών για τον κίνδυνο ρευστότητας και χρηματοδότησης. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. εάν υφίσταται ένα σύνολο κριτηρίων υποβολής αναφορών το οποίο έχει συμφωνηθεί από τα ανώτερα διοικητικά στελέχη, προσδιορίζοντας το πεδίο εφαρμογής, τον τρόπο και τη συχνότητα των αναφορών για τον κίνδυνο ρευστότητας και χρηματοδότησης, και τον αρμόδιο για τη σύνταξη των αναφορών·
- β. την ποιότητα και την καταλληλότητα των πληροφοριακών συστημάτων, την πληροφόρηση της διοίκησης και της ροής στοιχείων εσωτερικής πληροφόρησης για την υποστήριξη της διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης και εάν τα στοιχεία και οι πληροφορίες που χρησιμοποιούνται από το ίδρυμα είναι κατανοητές για τους παραλήπτες, ακριβείς και αξιοποιήσιμες (π.χ. έγκαιρες, όχι υπερβολικά περίπλοκες, εντός του σωστού πεδίου κ.λπ.)· και
- γ. εάν υποβάλλονται ειδικές αναφορές και έγγραφα τεκμηρίωσης που περιέχουν αναλυτικές και ευκολα προσβάσιμες πληροφορίες για τον κίνδυνο ρευστότητας

ανά τακτά χρονικά διαστήματα στους κατάλληλους παραλήπτες (όπως το Διοικητικό συμβούλιο, τα ανώτερα διοικητικά στελέχη ή την επιτροπή διαχείρισης στοιχείων ενεργητικού και παθητικού).

406. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την επάρκεια της διαδικασίας μέτρησης του κινδύνου ενδοημερήσιας ρευστότητας, και ιδίως για τα ιδρύματα τα οποία συμμετέχουν σε συστήματα πληρωμών, διακανονισμού και εκκαθάρισης. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. εάν το ίδρυμα παρακολουθεί επαρκώς και ελέγχει τις ταμειακές ροές και τις διαθέσιμες πηγές ρευστότητας για την κάλυψη των ενδοημερήσιων απαιτήσεων και προβλέψεων σε περίπτωση που προκύψουν ταμειακές ροές εντός της ημέρας· και
- β. εάν το ίδρυμα πραγματοποιεί επαρκείς ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων για τις ενδοημερήσιες λειτουργίες (όταν το ίδρυμα πρέπει να εξετάζει παρόμοια σενάρια για όσα προσδιορίζονται παραπάνω).

407. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει ένα επαρκές σύνολο δεικτών όσον αφορά τη θέση ρευστότητας και χρηματοδότησης που αρμόζουν στο επιχειρηματικό μοντέλο και την φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα του ιδρύματος. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. εάν οι δείκτες καλύπτουν επαρκώς τις βασικές δομικές αδυναμίες χρηματοδότησης του ιδρύματος, καλύπτοντας τους ακόλουθους παράγοντες, ανάλογα με την περίπτωση:
 - τον βαθμό εξάρτησης από μία ενιαία αγορά ή έναν υπερβολικά μικρό αριθμό αγορών/αντισυμβαλλομένων·
 - την σταθερότητα των πηγών χρηματοδότησης και τους παράγοντες που καθορίζουν τη συμπεριφορά τους·
 - τη συγκέντρωση συγκεκριμένων μέσων·
 - τη συγκέντρωση δραστηριοτήτων σε διαφορετικά νομίσματα·
 - τις μεγαλύτερες συγκεντρώσεις ληκτοτήτων και ανοιγμάτων ληκτότητας μακροπρόθεσμα· και
- β. εάν οι δείκτες τεκμηριώνονται επαρκώς, αναθεωρούνται ανά τακτά χρονικά διαστήματα, χρησιμοποιούνται ως πηγή πληροφόρησης για τον καθορισμό του επιπέδου ανοχής κινδύνου του ιδρύματος, αποτελούν μέρος της υποβολής αναφορών διαχείρισης και χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό λειτουργικών ορίων.

Ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος που αφορούν ειδικά τον κίνδυνο ρευστότητας

408. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν ένα ίδρυμα έχει εφαρμόσει επαρκείς ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ειδικά για τον κίνδυνο ρευστότητας ως μέρος του γενικού προγράμματός του για τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕΑΤΕ για τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων, ώστε να καθίσταται κατανοητός ο αντίκτυπος δυσμενών γεγονότων στο άνοιγμα του ιδρύματος σε κίνδυνο και στην ποσοτική και ποιοτική επάρκεια των ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων του, και να καθορίζουν εάν η διακρατούμενη ρευστότητα του ιδρύματος είναι επαρκής για την κάλυψη κινδύνων οι οποίοι ενδέχεται να ανακύψουν κατά τη διάρκεια διαφορετικών τύπων σεναρίων ακραίων καταστάσεων ή/και για την αντιμετώπιση κινδύνων τους οποίους ενέχουν οι μηχανισμοί ελέγχου, η διακυβέρνηση ή άλλες αδυναμίες. Για τον σκοπό αυτόν, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη εάν το πλαίσιο προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος είναι κατάλληλο για:

- α. τον καθορισμό του ορίζοντα επιβίωσης του ιδρύματος δεδομένου του υφιστάμενου αποθέματος ρευστότητάς του και των πηγών σταθερής χρηματοδότησης, και λαμβάνοντας υπόψη το επίπεδο ανοχής κινδύνου του ιδρύματος, κατά τη διάρκεια μιας δυσμενούς αλλά εύλογης περιόδου ακραίων καταστάσεων της ρευστότητας·
- β. την ανάλυση τις επίπτωσης των σεναρίων ακραίων καταστάσεων στην ενοποιημένη θέση ρευστότητας σε ολόκληρο τον όμιλο και στη θέση ρευστότητας επιμέρους οντοτήτων και επιχειρηματικών τομέων· και
- γ. την κατανόηση των περιπτώσεων στις οποίες θα μπορούσαν να προκύψουν κίνδυνοι, ανεξάρτητα από την οργανωτική δομή του ιδρύματος και τον βαθμό κεντρικής διαχείρισης κινδύνου ρευστότητας.

409. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν εάν απαιτούνται πρόσθετα σενάρια επιπτώσεων για επιμέρους οντότητες ή/και υποομάδες ρευστότητας οι οποίες εκτίθενται σε σημαντικούς κινδύνους ρευστότητας. Οι ασκήσεις αυτές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις συνέπειες των σεναρίων στη διάρκεια διαφορετικών χρονικών οριζόντων, όπως μεταξύ άλλων σε ενδοημερήσια βάση.

410. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι το ίδρυμα παρέχει τις εκτιμώμενες επιπτώσεις διαφορετικών τύπων σεναρίων ακραίων καταστάσεων, καθώς και έναν αριθμό σεναρίων ευαισθησίας (βάσει της αρχής της αναλογικότητας). Πρέπει να εξετάζεται δεόντως η αξιολόγηση του σχεδιασμού των σεναρίων ακραίων καταστάσεων και η ποικιλία των διαταραχών που προσομοιώνονται σε αυτά, λαμβάνοντας υπόψη εάν, στον σχεδιασμό αυτόν, το ίδρυμα δεν εξετάζει μόνο το παρελθόν αλλά αξιοποιεί επίσης υποθέσεις που βασίζονται στην κρίση εξειδικευμένων στελεχών. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναλύουν εάν τα ακόλουθα σενάρια θεωρούνται τουλάχιστον:

- α. βραχυπρόθεσμα και παρατεταμένα·
- β. ειδικά σχεδιασμένα για το ίδρυμα και για όλο το εύρος της αγοράς (συμβαίνουν ταυτόχρονα σε διάφορες αγορές)· και
- γ. συνδυασμός των σημείων i) και ii).

411. Μια σημαντική πλευρά την οποία πρέπει να εξετάζουν οι αρμόδιες αρχές όταν αξιολογούν το πλαίσιο ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος είναι η παρουσίαση του εκτιμώμενου αντίκτυπου του υποθετικού σεναρίου(-ων) ακραίων καταστάσεων στις ταμειακές ροές του ιδρύματος και στην ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας και τον ορίζοντα επιβίωσής του, και εάν οι εκτιμήσεις αντικατοπτρίζουν τις διάφορες επιπτώσεις που ενδέχεται να έχει η οικονομική πίεση τόσο στα περιουσιακά στοιχεία του ιδρύματος όσο και στις εισροές και εκροές του.

412. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν εάν το ίδρυμα εφαρμόζει μια συντηρητική προσέγγιση στον καθορισμό παραδοχών για την προσομοίωση ακραίων καταστάσεων. Ανάλογα με το είδος και τη σοβαρότητα του σεναρίου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν την καταλληλότητα ενός αριθμού παραδοχών, και ειδικότερα:

- α. την εξέλιξη των πηγών λιανικής χρηματοδότησης·
- β. τη μείωση εξασφαλισμένων και μη εξασφαλισμένων πηγών χονδρικής χρηματοδότησης·
- γ. την συσχέτιση μεταξύ των αγορών χρηματοδότησης και της διαφοροποίησης μεταξύ των διαφόρων αγορών·
- δ. τα πρόσθετα ενδεχόμενα ανοίγματα εκτός ισολογισμού·
- ε. την περίοδο ισχύος των χρηματοδοτήσεων (π.χ. όταν ο πάροχος της χρηματοδότησης διατηρεί δικαιώματα προαίρεσης)·
- στ. τον αντίκτυπο τυχόν επιδείνωσης της πιστοληπτικής διαβάθμισης του ιδρύματος·
- ζ. τη μετατρεψιμότητα συναλλάγματος και την πρόσβαση σε αγορές συναλλάγματος·
- η. τη δυνατότητα μεταβίβασης ρευστότητας μεταξύ οντοτήτων, τομέων και χωρών·
- θ. τις εκτιμήσεις μελλοντικής ανάπτυξης του ισολογισμού· και
- ι. λόγω κινδύνων φήμης, μια έμμεση απαίτηση για το ίδρυμα να ανανεώνει στοιχεία του ενεργητικού και να επεκτείνει ή να διατηρεί άλλες μορφές παροχής ρευστότητας.

413. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το διαχειριστικό πλαίσιο των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος ειδικά για τον κίνδυνο ρευστότητας είναι κατάλληλο και εάν ενσωματώνεται δεόντως στη γενική στρατηγική διαχείρισης κινδύνων. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. εάν ο βαθμός και η συχνότητα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων ενδείκνυται για τη φύση και την πολυπλοκότητα του ιδρύματος, τα ανοίγματα σε κινδύνους ρευστότητας και τη σχετική σημασία του εντός του χρηματοπιστωτικού συστήματος·
- β. εάν τα αποτελέσματα των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ενσωματώνονται στη διαδικασία στρατηγικού σχεδιασμού του ιδρύματος για τη ρευστότητα και τη χρηματοδότηση και χρησιμοποιούνται προκειμένου να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα της διαχείρισης ρευστότητας στην περίπτωση κρίσης, περιλαμβανομένου του σχεδίου του ιδρύματος για την ανάκαμψη της ρευστότητας·
- γ. εάν το ίδρυμα διαθέτει δέουσα διαδικασία ώστε να εντοπίζει κατάλληλους παράγοντες κινδύνου για την πραγματοποίηση προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, έχοντας υπόψη όλες τις ουσιώδεις αδυναμίες οι οποίες ενδέχεται να υπονομεύσουν τη θέση ρευστότητας του συγκεκριμένου ιδρύματος·
- δ. εάν οι παραδοχές και τα σενάρια αναθεωρούνται και ενημερώνονται επαρκώς συχνά· και
- ε. σε περίπτωση αξιολόγησης της διαχείρισης ρευστότητας ενός ομίλου, εάν το ίδρυμα δίδει επαρκή προσοχή σε τυχόν πιθανά εμπόδια στη μεταφορά ρευστότητας εντός του ομίλου.

Πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου του κινδύνου ρευστότητας

414. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει ισχυρό και ολοκληρωμένο πλαίσιο εσωτερικών ορίων και ελέγχου και άρτιες δικλίδες ασφαλείας για τη μείωση ή τον περιορισμό του κινδύνου ρευστότητάς του σύμφωνα με το επίπεδο ανοχής κινδύνων του. Οι αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη εάν:

- α. το πλαίσιο ορίων και ελέγχου ενδείκνυται για την πολυπλοκότητα του ιδρύματος, το μέγεθος και το επιχειρηματικό του μοντέλο και αντικατοπτρίζει τους διάφορους σημαντικούς παράγοντες που προκαλούν κίνδυνο ρευστότητας, όπως αναντιστοιχίες ληκτότητας, αναντιστοιχίες νομισμάτων, συναλλαγές παραγώγων, στοιχεία εκτός ισολογισμού και κίνδυνο ενδοημερησίας ρευστότητας·
- β. το ίδρυμα έχει εφαρμόσει επαρκή όρια και συστήματα παρακολούθησης τα οποία συμβαδίζουν με το επίπεδο ανοχής κινδύνου ρευστότητάς του και τα

οποία αξιοποιούν τα αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων ρευστότητας·

- γ. τα όρια κινδύνου αναθεωρούνται τακτικά από τα αρμόδια όργανα του ιδρύματος και γνωστοποιούνται με σαφήνεια σε όλους τους συναφείς επιχειρηματικούς τομείς·
- δ. υπάρχουν σαφείς και διαφανείς διαδικασίες όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο εγκρίνονται και αναθεωρούνται τα επιμέρους όρια κινδύνων ρευστότητας·
- ε. υπάρχουν σαφείς και διαφανείς διαδικασίες σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο παρακολουθείται η συμμόρφωση με τα επιμέρους όρια κινδύνου ρευστότητας και τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζονται οι παραβιάσεις των ορίων (περιλαμβανομένων σαφών διαδικασιών παραπομπής σε ανώτερη βαθμίδα της ιεραρχικής κλίμακας και υποβολής αναφορών)· και
- στ. το πλαίσιο ορίων και μηχανισμών ελέγχου συνδράμει το ίδρυμα να διασφαλίσει τη διαθεσιμότητα μιας διαφοροποιημένης δομής χρηματοδότησης και επαρκών και προσβάσιμων ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων.

415. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα έχει εφαρμόσει ένα επαρκές σύστημα τιμών μεταφοράς (transfer pricing system) στο πλαίσιο των μηχανισμών ελέγχου κινδύνου ρευστότητας. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. εάν το σύστημα τιμών μεταφοράς του ιδρύματος καλύπτει όλες τις σημαντικές επιχειρηματικές δραστηριότητες·
- β. εάν το σύστημα τιμών μεταφοράς κεφαλαίων του ιδρύματος ενσωματώνει όλα τα σχετικά έξοδα ρευστότητας, τα οφέλη και τους κινδύνους·
- γ. εάν ο μηχανισμός που προκύπτει επιτρέπει στη διοίκηση να παρέχει κατάλληλα κίνητρα για τη διαχείριση του κινδύνου ρευστότητας·
- δ. εάν η μέθοδος τιμών μεταφοράς και η βαθμονόμησή της αναθεωρούνται και επικαιροποιούνται δεόντως, δεδομένου του μεγέθους και της πολυπλοκότητας του ιδρύματος·
- ε. εάν το σύστημα τιμών μεταφοράς και η μέθοδός του γνωστοποιούνται στο σχετικό προσωπικό· και
- στ. ως πρόσθετος παράγοντας, εάν η πολιτική του ιδρύματος για την ενσωμάτωση της μεθοδολογίας τιμών μεταφοράς κεφαλαίων (FTP) στο πλαίσιο εσωτερικής τιμολόγησης χρησιμοποιείται για την αξιολόγηση και τη λήψη αποφάσεων για συναλλαγές με πελάτες (τούτο περιλαμβάνει και τα δύο τμήματα του ισολογισμού, π.χ. τη χορήγηση δανείων και την αποδοχή καταθέσεων).

416. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει επαρκείς μηχανισμούς ελέγχου όσον αφορά το απόθεμα ασφαλείας για ρευστοποιήσιμα περιουσιακά στοιχεία. Οι αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη εάν:

- α. το πλαίσιο ελέγχου καλύπτει την έγκαιρη παρακολούθηση του αποθέματος ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων, περιλαμβανομένης της ποιότητας των περιουσιακών στοιχείων, το βαθμό συγκέντρωσής τους, της άμεσης διαθεσιμότητας στην οντότητα του ομίλου που χρησιμοποιεί τα περιουσιακά στοιχεία για την κάλυψη των κινδύνων ρευστότητας και κάθε παράγοντα που αποτρέπει την έγκαιρη μετατροπή τους σε μετρητά· και
- β. το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλη πολιτική για την παρακολούθηση των συνθηκών της αγοράς οι οποίες μπορούν να επηρεάσουν την ικανότητά του να πωλεί απευθείας ή να πωλεί με συμφωνία επαναγοράς γρήγορα περιουσιακά στοιχεία στην αγορά.

Σχέδια έκτακτης ανάγκης ρευστότητας

417. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το σχέδιο έκτακτης ανάγκης ρευστότητας του ιδρύματος προσδιορίζει επαρκώς τις πολιτικές, τις διαδικασίες και τα σχέδια δράσης για την αντιμετώπιση σοβαρών πιθανών διαταραχών στην ικανότητα του ιδρύματος να αυτοχρηματοδοτείται. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το περιεχόμενο και το πεδίο εφαρμογής των μέτρων έκτακτης ανάγκης χρηματοδότησης, περιλαμβανομένου του σχεδίου έκτακτης ανάγκης ρευστότητας, και ειδικότερα παράγοντες, όπως:

- α. εάν το σχέδιο έκτακτης ανάγκης ρευστότητας επεξηγεί επαρκώς τις διοικητικές ρυθμίσεις για την ενεργοποίηση και τη διατήρησή του·
- β. εάν το σχέδιο έκτακτης ανάγκης ρευστότητας αντικατοπτρίζει δεόντως το προφίλ του ιδρύματος σε σχέση με τον κίνδυνο ρευστότητας και τον ευρύτερο κίνδυνο·
- γ. εάν το ίδρυμα διαθέτει ένα πλαίσιο δεικτών έγκαιρης προειδοποίησης ρευστότητας οι οποίοι πιθανώς να επιτρέπουν αποτελεσματικά στο ίδρυμα να αναγνωρίζει εγκαίρως συνθήκες επιδείνωσης της αγοράς και να καθορίζει ταχέως τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν·
- δ. εάν το σχέδιο έκτακτης ανάγκης ρευστότητας διατυπώνει με σαφήνεια όλες τις σημαντικές (πιθανές) πηγές χρηματοδότησης, περιλαμβανομένων των εκτιμώμενων ποσών που διατίθενται από τις διαφορετικές πηγές ρευστότητας και τον εκτιμώμενο χρόνο που απαιτείται για την άντληση κεφαλαίων από αυτές·
- ε. εάν τα μέτρα είναι σύμφωνα με τη συνολική στρατηγική κινδύνου του ιδρύματος και το επίπεδο ανοχής κινδύνου ρευστότητας· και

στ. την καταλληλότητα των παραδοχών όσον αφορά τον ρόλο της χρηματοδότησης από κεντρικές τράπεζες στο σχέδιο έκτακτης ανάγκης ρευστότητας του ιδρύματος. Παραδείγματα παραγόντων που δύνανται να εξετάσουν οι αρμόδιες αρχές περιλαμβάνουν τις απόψεις του ιδρύματος για:

- την τρέχουσα και μελλοντική διαθεσιμότητα πιθανών εναλλακτικών πηγών χρηματοδότησης που συνδέονται με προγράμματα δανεισμού από κεντρικές τράπεζες·
- τα είδη των πιστοδοτήσεων, τα αποδεκτά ενέχυρα και τις λειτουργικές διαδικασίες για την πρόσβαση σε κεφάλαια κεντρικών τραπεζών· και
- τις συνθήκες κάτω από τις οποίες θα χρειαζόταν χρηματοδότηση από κεντρικές τράπεζες, το απαιτούμενο ποσό και την περίοδο για την οποία ενδεχομένως θα απαιτούνταν η εν λόγω χρήση της χρηματοδότησης από κεντρικές τράπεζες.

418. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν τα μέτρα που περιγράφονται στο σχέδιο έκτακτης ανάγκης ρευστότητας είναι εύλογα σε σχέση με τα σενάρια ακραίων καταστάσεων στα οποία προορίζονται να ληφθούν. Οι αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη παράγοντες, όπως:

- α. το επίπεδο συνέπειας και αλληλεπίδρασης μεταξύ των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος σε σχέση με τη ρευστότητα, του σχεδίου έκτακτης ανάγκης ρευστότητας και των δεικτών έγκαιρης προειδοποίησης του κινδύνου ρευστότητας του ιδρύματος·
- β. εάν τα μέτρα που καθορίζονται στο σχέδιο έκτακτης ανάγκης ρευστότητας φαίνονται ικανά να επιτρέψουν στο ίδρυμα να αντιδράσει επαρκώς σε ένα φάσμα πιθανών σεναρίων σοβαρών ακραίων καταστάσεων ρευστότητας, περιλαμβανομένων των ακραίων καταστάσεων που αφορούν ειδικά το ίδρυμα και των ακραίων καταστάσεων σε όλο το εύρος της αγοράς, καθώς και την πιθανή αλληλεπίδραση μεταξύ τους· και
- γ. εάν τα μέτρα που καθορίζονται στο σχέδιο έκτακτης ανάγκης ρευστότητας προσδιορίζονται ποσοτικά με προσοχή όσον αφορά την ικανότητα δημιουργίας ρευστότητας σε περιπτώσεις πίεσης και τον χρόνο που απαιτείται για την εκτέλεσή τους, λαμβάνοντας υπόψη τις λειτουργικές απαιτήσεις όπως η ενεχυρίαση εξασφαλίσεων σε κεντρική τράπεζα.

419. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την καταλληλότητα του πλαισίου διακυβέρνησης του ιδρύματος σε σχέση με το σχέδιο έκτακτης ανάγκης ρευστότητάς του. Οι αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη παράγοντες, όπως:

- α. η καταλληλότητα των διαδικασιών παραπομπής σε ανώτερη βαθμίδα της ιεραρχικής κλίμακας και προτεραιοποίησης, αναλύοντας πότε και πώς μπορεί και πρέπει να ενεργοποιηθεί κάθε μέτρο·
- β. εάν το ίδρυμα διαθέτει επαρκείς πολιτικές και διαδικασίες όσον αφορά την επικοινωνία εντός του ιδρύματος και με εξωτερικά μέρη· και
- γ. τον βαθμό συνέπειας μεταξύ του σχεδίου έκτακτης ανάγκης ρευστότητας και των σχεδίων συνέχισης της λειτουργίας του ιδρύματος.

Σχέδια χρηματοδότησης

420. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το σχέδιο χρηματοδότησης είναι εφικτό και κατάλληλο σε σχέση με τη φύση, το μέγεθος και την πολυπλοκότητα του ιδρύματος, τις τρέχουσες και τις προβλεπόμενες δραστηριότητές του και το προφίλ ρευστότητας και χρηματοδότησής του. Οι αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη παράγοντες, όπως:

- α. εάν το σχέδιο χρηματοδότησης είναι εύρωστο υπό το πρίσμα της ικανότητάς του να στηρίζει τις προβλεπόμενες επιχειρηματικές δραστηριότητες στο πλαίσιο δυσμενών σεναρίων·
- β. η αναμενόμενη μεταβολή του προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος η οποία προκύπτει από την εκτέλεση του σχεδίου χρηματοδότησης και εάν αυτό είναι κατάλληλο δεδομένων των δραστηριοτήτων και του επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος·
- γ. εάν το σχέδιο χρηματοδότησης στηρίζει τυχόν απαιτούμενες ή επιθυμητές βελτιώσεις στο προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος·
- δ. την άποψή των ιδρυμάτων σχετικά με τις δραστηριότητες στην αγορά (ή τις μεταβολές αυτών) που σχεδιάζονται στη γεωγραφική τους περιοχή σε συγκεντρωτικό επίπεδο, και τη σημασία τους για την επιτευξιμότητα των επιμέρους σχεδίων χρηματοδότησης·
- ε. εάν το σχέδιο χρηματοδότησης:
 - ενσωματώνεται στο συνολικό σχέδιο στρατηγικής του ιδρύματος·
 - συμβαδίζει με το επιχειρηματικό μοντέλο του· και
 - συμβαδίζει με το επίπεδο ανοχής κινδύνου ρευστότητάς του.

421. Επίσης, οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να εξετάζουν:

- α. εάν το ίδρυμα αναλύει επαρκώς και γνωρίζει την καταλληλότητα και επάρκεια του σχεδίου χρηματοδότησης δεδομένης της τρέχουσας ρευστότητας και των χρηματοδοτικών θέσεων του ιδρύματος, καθώς και την προβλεπόμενη εξέλιξή

τους. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εξετάζουν εάν τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος δύνανται να τεκμηριώνουν τη επιτευξιμότητα του σχεδίου χρηματοδότησης και τα σημεία στα οποία έγκεινται οι αδυναμίες του·

- β. την πολιτική του ιδρύματος για τον καθορισμό των σημαντικών μορφών χρηματοδότησης καθώς και των αγορών που έχουν σημασία για το ίδρυμα (και εάν είναι επαρκής)·
- γ. τον χρονικό ορίζοντα που προβλέπει το ίδρυμα για τη μετάβαση σε ένα διαφορετικό προφίλ χρηματοδότησης, εφόσον απαιτείται ή επιθυμείται, έχοντας υπόψη ότι ενδέχεται να εμπλέκονται κίνδυνοι εάν η μετάβαση προς το τελικό στάδιο είναι είτε υπερβολικά ταχεία είτε υπερβολικά αργή· και
- δ. εάν το σχέδιο χρηματοδότησης περιλαμβάνει διαφορετικές στρατηγικές και σαφείς διαδικασίες διαχείρισης για την έγκαιρη εφαρμογή των μεταβολών στρατηγικής.

422. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν το σχέδιο χρηματοδότησης ως προς τη δέουσα εφαρμογή του. Οι αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη, τουλάχιστον:

- α. εάν το σχέδιο χρηματοδότησης τεκμηριώνεται δεόντως και κοινοποιείται σε όλο το σχετικό προσωπικό·
- β. εάν το σχέδιο χρηματοδότησης ενσωματώνεται στις καθημερινές λειτουργίες του ιδρύματος, και ιδίως στη διαδικασία λήψης αποφάσεων για τη χρηματοδότηση· και

423. Επίσης, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να λαμβάνουν υπόψη εάν το ίδρυμα είναι σε θέση να συμφωνήσει τα στοιχεία από το σχέδιο χρηματοδότησης με τα στοιχεία που παρέχονται στις αρμόδιες αρχές στο υπόδειγμα του σχεδίου χρηματοδότησης.

424. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν την ποιότητα των διαδικασιών του ιδρύματος για την παρακολούθηση της εκτέλεσης του σχεδίου χρηματοδότησης και την ικανότητά του να ανταποκρίνεται εγκαίρως σε αποκλίσεις. Στο πλαίσιο της εν λόγω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη παράγοντες, όπως:

- α. η ποιότητα της ενημέρωσης προς τα (ανώτερα) διοικητικά στελέχη σε σχέση με την τρέχουσα κατάσταση της εκτέλεσης του σχεδίου χρηματοδότησης·
- β. εάν το σχέδιο χρηματοδότησης προβλέπει να εφαρμόζονται εναλλακτικά εφεδρικά μέτρα όταν επέρχονται μεταβολές των συνθηκών της αγοράς· και
- γ. η πολιτική και η πρακτική του ιδρύματος όσον αφορά την τακτική αναθεώρηση και την επικαιροποίηση του σχεδίου χρηματοδότησης όταν η πραγματική

χρηματοδότηση που αντλήθηκε διαφέρει αισθητά από το σχέδιο χρηματοδότησης.

8.5 Σύνοψη ευρημάτων και βαθμολογία

425. Κατόπιν της ανωτέρω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με τον κίνδυνο χρηματοδότησης και τον κίνδυνο ρευστότητας του ιδρύματος. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε σύνοψη ευρημάτων, συνοδευόμενη από βαθμολογία με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στους πίνακες 9 και 10.

Πίνακας 9. Εποπτικές παράμετροι για την βαθμολόγηση του κινδύνου ρευστότητας

Βαθμολογία κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι για τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των μηχανισμών ελέγχου
1	Δεν υπάρχει αισθητός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των μηχανισμών ελέγχου.	<ul style="list-style-type: none"> • Δεν υπάρχει αισθητός κίνδυνος που απορρέει από αναντιστοιχίες (π.χ. μεταξύ ληκτοτήτων, νομισμάτων, κ.λπ.). • Το μέγεθος και η σύνθεση του αποθέματος ρευστότητας επαρκούν και είναι κατάλληλα. • Άλλοι παράγοντες που προκαλούν κίνδυνο ρευστότητας (π.χ. κίνδυνος φήμης, αδυναμία μεταβίβασης ρευστότητας εντός του ομίλου κ.λπ.) δεν είναι ουσιώδεις. 	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει συνέπεια μεταξύ της πολιτικής και της στρατηγικής του ιδρύματος σχετικά με τον κίνδυνο ρευστότητας και της συνολικής του στρατηγικής και διάθεσης για ανάληψη κινδύνων. • Το οργανωτικό πλαίσιο για τον κίνδυνο ρευστότητας είναι εύρωστο με σαφείς αρμοδιότητες και σαφή διαχωρισμό καθηκόντων μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των μονάδων διαχείρισης και ελέγχου.
2	Υπάρχει χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των μηχανισμών ελέγχου.	<ul style="list-style-type: none"> • Οι αναντιστοιχίες (π.χ. μεταξύ ληκτοτήτων, νομισμάτων, κ.λπ.) συνεπάγονται χαμηλό κίνδυνο. • Ο κίνδυνος που προκύπτει από το μέγεθος και τη σύνθεση του αποθέματος ρευστότητας είναι χαμηλός. • Άλλοι παράγοντες που προκαλούν κίνδυνο ρευστότητας (π.χ. 	<ul style="list-style-type: none"> • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς κινδύνου ρευστότητας είναι κατάλληλα. • Τα εσωτερικά όρια και το πλαίσιο ελέγχου του κινδύνου ρευστότητας είναι εύρωστα και συνάδουν με τη στρατηγική διαχείρισης

		κίνδυνος φήμης, αδυναμία μεταβίβασης ρευστότητας εντός του ομίλου κ.λπ.) είναι μικρής σημασίας.	και τη διάθεση ανάληψης / επίπεδο ανοχής κινδύνου του ιδρύματος.
3	Υπάρχει μεσαίος κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των μηχανισμών ελέγχου.	<ul style="list-style-type: none"> • Οι αναντιστοιχίες (π.χ. μεταξύ ληκτοτήτων, νομισμάτων, κ.λπ.) συνεπάγονται μεσαίο κίνδυνο. • Ο κίνδυνος που προκύπτει από το μέγεθος και τη σύνθεση του αποθέματος ρευστότητας είναι μεσαίου επιπέδου. • Άλλοι παράγοντες που προκαλούν κίνδυνο ρευστότητας (π.χ. κίνδυνος φήμης, αδυναμία μεταβίβασης ρευστότητας εντός του ομίλου κ.λπ.) είναι μεσαίας σημασίας. 	
4	Υπάρχει υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των μηχανισμών ελέγχου.	<ul style="list-style-type: none"> • Οι αναντιστοιχίες (π.χ. μεταξύ ληκτοτήτων, νομισμάτων, κ.λπ.) συνεπάγονται υψηλό κίνδυνο. • Ο κίνδυνος που προκύπτει από το μέγεθος και τη σύνθεση του αποθέματος ρευστότητας είναι υψηλός. • Άλλοι παράγοντες που προκαλούν κίνδυνο ρευστότητας (π.χ. κίνδυνος φήμης, αδυναμία μεταβίβασης ρευστότητας εντός του ομίλου κ.λπ.) είναι υψηλής σημασίας. 	

Πίνακας 10. Εποπτικές παράμετροι για την βαθμολόγηση του κινδύνου χρηματοδότησης

Βαθμολογία κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι για τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των μηχανισμών ελέγχου
---------------------	----------------	-----------------------------------	--

1	<p>Δεν υπάρχει αισθητός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των μηχανισμών ελέγχου.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Δεν υπάρχει αισθητός κίνδυνος που απορρέει από το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος ή τη βιωσιμότητά του. • Ο κίνδυνος που προκύπτει από τη σταθερότητα της χρηματοδότησης δεν είναι ουσιώδης. • Άλλοι παράγοντες που προκαλούν κίνδυνο χρηματοδότησης (π.χ. κίνδυνος φήμης, πρόσβαση σε αγορές χρηματοδότησης κ.λπ.) δεν είναι ουσιώδεις. 	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει συνέπεια μεταξύ της πολιτικής και της στρατηγικής του ιδρύματος σχετικά με τον κίνδυνο χρηματοδότησης και της συνολικής του στρατηγικής και διάθεσης για ανάληψη κινδύνων. • Το οργανωτικό πλαίσιο για τον κίνδυνο χρηματοδότησης είναι εύρωστο με σαφείς αρμοδιότητες και σαφή διαχωρισμό καθηκόντων μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των μονάδων διαχείρισης και ελέγχου. • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς κινδύνου χρηματοδότησης είναι κατάλληλα. • Τα εσωτερικά όρια και το πλαίσιο ελέγχου του κινδύνου χρηματοδότησης είναι εύρωστα και συνάδουν με τη στρατηγική διαχείρισης και τη διάθεση ανάληψης / επίπεδο ανοχής κινδύνου του ιδρύματος.
2	<p>Υπάρχει χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των μηχανισμών ελέγχου.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ο κίνδυνος που απορρέει από το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος και τη βιωσιμότητά του είναι χαμηλός. • Ο κίνδυνος που προκύπτει από τη σταθερότητα της χρηματοδότησης είναι χαμηλός. • Άλλοι παράγοντες που προκαλούν κίνδυνο χρηματοδότησης (π.χ. κίνδυνος φήμης, πρόσβαση σε αγορές χρηματοδότησης κ.λπ.) είναι χαμηλής σημασίας. 	
3	<p>Υπάρχει μεσαίος κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των μηχανισμών ελέγχου.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ο κίνδυνος που απορρέει από το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος και τη βιωσιμότητά του είναι μεσαίος. • Ο κίνδυνος που προκύπτει από τη σταθερότητα της χρηματοδότησης είναι μεσαίος. • Άλλοι παράγοντες που προκαλούν κίνδυνο χρηματοδότησης (π.χ. κίνδυνος φήμης, πρόσβαση σε αγορές 	

		χρηματοδότησης κ.λπ.) είναι μεσαίας σημασίας.	
4	Υπάρχει υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των μηχανισμών ελέγχου.	<ul style="list-style-type: none"> • Ο κίνδυνος που απορρέει από το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος και τη βιωσιμότητά του είναι υψηλός. • Ο κίνδυνος που προκύπτει από τη σταθερότητα της χρηματοδότησης είναι υψηλός. • Άλλοι παράγοντες που προκαλούν κίνδυνο χρηματοδότησης (π.χ. κίνδυνος φήμης, πρόσβαση σε αγορές χρηματοδότησης κ.λπ.) είναι υψηλής σημασίας. 	

Τίτλος 9. Αξιολόγηση ρευστότητας της ΔΕΕΑ

9.1 Γενικές παράμετροι

426. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει, μέσω της αξιολόγησης ρευστότητας της ΔΕΕΑ, να προσδιορίζουν κατά πόσο η ρευστότητα που διατηρεί ένα ίδρυμα παρέχει επαρκή κάλυψη έναντι των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης που αξιολογούνται σύμφωνα με τον Τίτλο 8. Επίσης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει, μέσω της αξιολόγησης ρευστότητας της ΔΕΕΑ, να προσδιορίζουν κατά πόσο είναι αναγκαίο να καθορίζουν συγκεκριμένες απαιτήσεις ρευστότητας για την κάλυψη έναντι των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης στους οποίους ένα ίδρυμα εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί.

427. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τα αποθέματα ρευστότητας, την ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας και το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος, καθώς και τη διαδικασία ILAAP, τις ρυθμίσεις, τις πολιτικές, τις διαδικασίες και τους μηχανισμούς μέτρησης και διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης που εφαρμόζει, οι οποίες αποτελούν βασικό καθοριστικό παράγοντα της βιωσιμότητας του ιδρύματος. Η απόφαση αυτή πρέπει να συνοψίζεται και να αποτυπώνεται σε μια βαθμολογία βάσει των κριτηρίων που προσδιορίζονται στο τέλος του παρόντος τίτλου.

428. Τα αποτελέσματα της διαδικασίας ILAAP πρέπει, κατά περίπτωση και όπου είναι σχετικό, να λαμβάνονται υπόψη στο συμπέρασμα της αρμόδιας αρχής όσον αφορά στην επάρκεια ρευστότητας.

429. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διεξάγουν τη διαδικασία αξιολόγησης ρευστότητας της ΔΕΕΑ με βάση τα παρακάτω βήματα:

- α. συνολική αξιολόγηση της ρευστότητας·
- β. προσδιορισμός της ανάγκης για συγκεκριμένα μέτρα ρευστότητας·
- γ. ποσοτικοποίηση των πιθανών απαιτήσεων ρευστότητας - υπολογισμοί αναφοράς·
- δ. διατύπωση συγκεκριμένων απαιτήσεων ρευστότητας· και
- ε. υπολογισμός της βαθμολογίας ρευστότητας.

9.2 Συνολική αξιολόγηση της ρευστότητας

430. Προκειμένου να αξιολογήσουν κατά πόσο η ρευστότητα που διατηρεί ένα ίδρυμα παρέχει επαρκή κάλυψη έναντι των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν τις ακόλουθες πηγές πληροφόρησης:

- α. τη διαδικασία ILAAP του ιδρύματος·
- β. τα αποτελέσματα της αξιολόγησης του κινδύνου ρευστότητας·
- γ. τα αποτελέσματα της αξιολόγησης του κινδύνου χρηματοδότησης·
- δ. το αποτέλεσμα του υπολογισμού των κριτηρίων εποπτικής συγκριτικής αξιολόγησης· και
- ε. άλλα συναφή δεδομένα (από επιτόπιους ελέγχους, ανάλυση ομάδων ομοειδών στοιχείων, προσομοίωση ακραίων καταστάσεων κ.λπ.).

431. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν την αξιοπιστία της διαδικασίας ILAAP του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένων των κριτηρίων μέτρησης του κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης που χρησιμοποιεί το ίδρυμα.

432. Κατά την αξιολόγηση του πλαισίου της διαδικασίας ILAAP του ιδρύματος – συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των εσωτερικών μεθοδολογιών για τον υπολογισμό των εσωτερικών απαιτήσεων ρευστότητας– οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσο οι υπολογισμοί της διαδικασίας ILAAP είναι:

- α. αξιόπιστοι: κατά πόσο οι υπολογισμοί/μεθοδολογίες που έχουν χρησιμοποιηθεί καλύπτουν επαρκώς τους κινδύνους για την αντιμετώπιση των οποίων εφαρμόζονται· και
- β. κατανοητοί: κατά πόσο υπάρχει σαφής ανάλυση και σύνοψη των υποκείμενων συστατικών στοιχείων των υπολογισμών στη διαδικασία ILAAP.

433. Για την αξιολόγηση της επάρκειας ρευστότητας του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει, επίσης, να συνδυάζουν τις αξιολογήσεις του κινδύνου ρευστότητας και του κινδύνου χρηματοδότησης. Ειδικότερα, πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους τα πορίσματα σχετικά με:

- α. κινδύνους που δεν καλύπτονται από τις απαιτήσεις ρευστότητας που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013, συμπεριλαμβανομένου του κινδύνου ενδοημερήσιας ρευστότητας και του κινδύνου ρευστότητας πέραν του διαστήματος 30 ημερών·
- β. άλλους κινδύνους που δεν καλύπτονται και δεν μετρώνται επαρκώς από το ίδρυμα, ως αποτέλεσμα της υποεκτίμησης των εκροών, της υπερτίμησης των εισροών, της υπερτίμησης της αξίας ρευστότητας του αποθέματος των

περιουσιακών στοιχείων ή της ικανότητας κάλυψης των αναγκών ρευστότητας, ή της μη διαθεσιμότητας από λειτουργική άποψη των ρευστοποιήσιμων στοιχείων ενεργητικού (στοιχεία που δεν διατίθενται προς πώληση ή είναι δεσμευμένα κ.λπ.)·

- γ. ειδικές συγκεντρώσεις σε επίπεδο ικανότητας κάλυψης των αναγκών ρευστότητας ή/και χρηματοδότησης από αντισυμβαλλόμενο ή/και προϊόντος/τύπου·
- δ. χρηματοδοτικά κενά για συγκεκριμένες περιόδους ληκτότητας σε βραχυπρόθεσμο, μεσοπρόθεσμο και μακροπρόθεσμο ορίζοντα·
- ε. επαρκή κάλυψη των χρηματοδοτικών κενών σε διάφορα νομίσματα·
- στ. φαινόμενα μετάδοσης (cliff effects) και
- ζ. άλλα συναφή αποτελέσματα των εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων ρευστότητας.

434. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να μετατρέψουν αυτή τη συνολική αξιολόγηση σε μια βαθμολογία ρευστότητας, η οποία θα πρέπει να αντανakλά την άποψη των αρμόδιων αρχών σχετικά με τις επιπτώσεις που ενδέχεται να προκύψουν στη βιωσιμότητα του ιδρύματος από τους κινδύνους ρευστότητας και χρηματοδότησης.

9.3 Προσδιορισμός της ανάγκης για συγκεκριμένα μέτρα ρευστότητας

435. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποφασίζουν σχετικά με την αναγκαιότητα ειδικών εποπτικών απαιτήσεων ρευστότητας για το ίδρυμα με βάση την εποπτική τους κρίση και μετά από διάλογο με το ίδρυμα, λαμβάνοντας υπόψη τα εξής:

- α. το επιχειρηματικό μοντέλο και τη στρατηγική του ιδρύματος και την εποπτική αξιολόγηση αυτών·
- β. τις πληροφορίες από τη διαδικασία IIAAP του ιδρύματος·
- γ. την εποπτική αξιολόγηση των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένης της αξιολόγησης του εγγενούς κινδύνου ρευστότητας, του εγγενούς κινδύνου χρηματοδότησης και της διαχείρισης και των ελέγχων του κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης, λαμβάνοντας υπόψη την πιθανότητα οι κίνδυνοι και οι αδυναμίες που εντοπίστηκαν να επιδεινώνουν οι μεν τις δε· και
- δ. τον δυνητικό συστημικό κίνδυνο ρευστότητας.

436. Όταν οι αρμόδιες αρχές καταλήξουν στο συμπέρασμα ότι απαιτούνται συγκεκριμένες απαιτήσεις ρευστότητας για την αντιμετώπιση των ανησυχιών αναφορικά με τη ρευστότητα και τη χρηματοδότηση, πρέπει να αποφασίσουν σχετικά με την εφαρμογή ποσοτικών απαιτήσεων, οι οποίες καλύπτονται σε αυτόν τον τίτλο, ή/και την εφαρμογή ποιοτικών απαιτήσεων, οι οποίες καλύπτονται από τον τίτλο 10.
437. Κατά τον καθορισμό διαρθρωτικών μακροπρόθεσμων εποπτικών απαιτήσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν την ανάγκη πρόσθετων βραχυπρόθεσμων/μεσοπρόθεσμων απαιτήσεων ως ενδιάμεση λύση για τη μείωση των κινδύνων που παραμένουν μολονότι οι διαρθρωτικές απαιτήσεις έχουν τα θεμιτά αποτελέσματα.
438. Όταν οι αρμόδιες αρχές καταλήξουν στο συμπέρασμα ότι υπάρχει υψηλός κίνδυνος το κόστος χρηματοδότησης του ιδρύματος να αυξηθεί σε μη αποδεκτά επίπεδα, πρέπει να εξετάσουν μέτρα, συμπεριλαμβανομένου του καθορισμού πρόσθετων κεφαλαίων απαιτήσεων (που καλύπτονται από τον τίτλο 7) προκειμένου να αντισταθμιστούν οι επιπτώσεις στα κέρδη ή τις ζημιές σε περίπτωση που το ίδρυμα δεν μπορεί να μετακυλίσει το αυξημένο κόστος χρηματοδότησης στους πελάτες της, ή της απαίτησης τροποποιήσεων στη χρηματοδοτική διάρθρωση με στόχο τη μείωση του κινδύνου κόστους χρηματοδότησης.

9.4 Προσδιορισμός ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας

439. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναπτύσσουν και να εφαρμόζουν εποπτικά κριτήρια συγκριτικής αξιολόγησης ρευστότητας ως ποσοτικά εργαλεία για να στηρίζουν την αξιολόγησή τους όσον αφορά το κατά πόσο η ρευστότητα που διατηρεί το ίδρυμα παρέχει ικανοποιητική κάλυψη έναντι των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης. Πρέπει να χρησιμοποιούνται με τέτοιο τρόπο ώστε να παρέχουν ένα συνετό, συνεπές, διαφανές και συγκρίσιμο σημείο αναφοράς βάσει του οποίου θα υπολογίζουν και θα συγκρίνουν τις ειδικές ποσοτικές απαιτήσεις ρευστότητας για ιδρύματα.
440. Κατά την ανάπτυξη εποπτικών κριτηρίων συγκριτικής αξιολόγησης για τη ρευστότητα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τα ακόλουθα κριτήρια:
- α. τα κριτήρια συγκριτικής αξιολόγησης πρέπει να είναι λογικά, συνεπή και διαφανή·
 - β. τα κριτήρια συγκριτικής αξιολόγησης πρέπει να αναπτύσσονται με βάση την εποπτική αξιολόγηση των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης και των εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων ρευστότητας· οι προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων ρευστότητας πρέπει να αποτελούν κεντρικό στοιχείο των κριτηρίων συγκριτικής αξιολόγησης·
 - γ. τα κριτήρια συγκριτικής αξιολόγησης πρέπει να παρέχουν συγκρίσιμα αποτελέσματα και υπολογισμούς ώστε να είναι δυνατή η σύγκριση ανάμεσα στις ποσοτικοποιήσεις των απαιτήσεων ρευστότητας για ιδρύματα με παρεμφερή επιχειρηματικά μοντέλα και προφίλ κινδύνου· και

δ. τα κριτήρια συγκριτικής αξιολόγησης πρέπει να βοηθούν τις εποπτικές αρχές να προσδιορίζουν το κατάλληλο επίπεδο ρευστότητας για ένα ίδρυμα.

441. Δεδομένης της ποικιλίας των διαφόρων επιχειρηματικών μοντέλων που εφαρμόζουν τα ιδρύματα, το αποτέλεσμα των εποπτικών κριτηρίων συγκριτικής αξιολόγησης ενδέχεται να μην είναι κατάλληλο σε κάθε περίπτωση για κάθε ίδρυμα. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αντιμετωπίζουν το ζήτημα αυτό χρησιμοποιώντας το πλέον κατάλληλο κριτήριο συγκριτικής αξιολόγησης όταν διατίθενται εναλλακτικές ή/και κρίνοντας το αποτέλεσμα του κριτηρίου συγκριτικής αξιολόγησης να εξετάζουν ειδικές παραμέτρους ανά επιχειρηματικό μοντέλο.

442. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την καταλληλότητα όποιων κριτηρίων συγκριτικής αξιολόγησης εφαρμόζονται στα ιδρύματα και να τα αναθεωρούν και να τα επικαιροποιούν σε συνεχή βάση, σύμφωνα με την εμπειρία που έχουν αποκτήσει κατά τη χρήση αυτών.

443. Όταν οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη τα εποπτικά κριτήρια συγκριτικής αξιολόγησης για τον προσδιορισμό ειδικών απαιτήσεων ρευστότητας, στο πλαίσιο του διαλόγου, πρέπει να επεξηγούν στο ίδρυμα το σκεπτικό και τις γενικές υποκείμενες αρχές στις οποίες βασίζονται τα κριτήρια συγκριτικής αξιολόγησης.

444. Ο NSFR, εν αναμονή της εφαρμογής του, μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως σημείο αναφοράς για τον καθορισμό ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας για σταθερή χρηματοδότηση, εάν χρειαστεί.

445. Στις περιπτώσεις όπου οι αρμόδιες αρχές δεν έχουν αναπτύξει το δικό τους κριτήριο συγκριτικής αξιολόγησης για την ποσοτικοποίηση ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας, μπορούν να εφαρμόσουν ένα κριτήριο συγκριτικής αξιολόγησης ακολουθώντας τα παρακάτω βήματα:

α. συγκριτική ανάλυση, υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων, των καθαρών ταμειακών εκροών και των επιλέξιμων ρευστοποιήσιμων στοιχείων ενεργητικού για μια σειρά χρονικών οριζόντων: έως έναν μήνα (συμπεριλαμβανομένης της μίας νύχτας), από έναν μήνα έως τρεις μήνες και από τρεις μήνες έως ένα έτος. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εκτιμούν τις καθαρές εκροές (ακαθάριστες εκροές και εισροές) και την ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας μέσω διαφορετικών περιόδων ληκτότητας, εξετάζοντας συνθήκες ακραίων καταστάσεων (για παράδειγμα, τη συνετή αποτίμηση υπό παραδοχές ακραίων καταστάσεων των ρευστοποιήσιμων στοιχείων ενεργητικού έναντι της τρέχουσας αποτίμησης υπό φυσιολογικές συνθήκες και μετά από κούρεμα), οικοδομώντας έναν πίνακα ληκτότητας υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων για το προσεχές έτος·

β. εκτίμηση της περιόδου επιβίωσης του ιδρύματος, με βάση την αξιολόγηση του πίνακα ληκτότητας υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων·

- γ. καθορισμός της ελάχιστης επιθυμητής/εποπτικής περιόδου επιβίωσης, λαμβάνοντας υπόψη το προφίλ κινδύνου του ιδρύματος και τις συνθήκες της αγοράς και τις μακροοικονομικές συνθήκες· και
- δ. εάν η ελάχιστη επιθυμητή/εποπτική περίοδος επιβίωσης υπερβαίνει την τρέχουσα περίοδο επιβίωσης του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εκτιμήσουν πρόσθετα ποσά ρευστοποιήσιμων στοιχείων ενεργητικού (πρόσθετα αποθέματα ρευστότητας) που πρέπει να διατηρεί το ίδρυμα για να παρατείνει την περίοδο επιβίωσης έως το ελάχιστο απαιτούμενο όριο.

446. Ένα βασικό δεδομένο των κριτηρίων συγκριτικής αξιολόγησης της αρμόδιας αρχής για την ποσοτικοποίηση ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας θα είναι τα δεδομένα που συλλέγονται μέσω των πληροφοριών εποπτικής αναφοράς σύμφωνα με το άρθρο 415 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 σχετικά με τη ρευστότητα και τη σταθερή χρηματοδότηση σε ατομική και ενοποιημένη βάση και επί πρόσθετων κριτηρίων μέτρησης και παρακολούθησης της ρευστότητας. Η σχεδίαση των κριτηρίων συγκριτικής αξιολόγησης θα επηρεάζεται από το περιεχόμενο αυτής της αναφοράς και η εφαρμογή των κριτηρίων συγκριτικής αξιολόγησης θα εξαρτάται από το πότε θα είναι διαθέσιμες οι αναφορές.

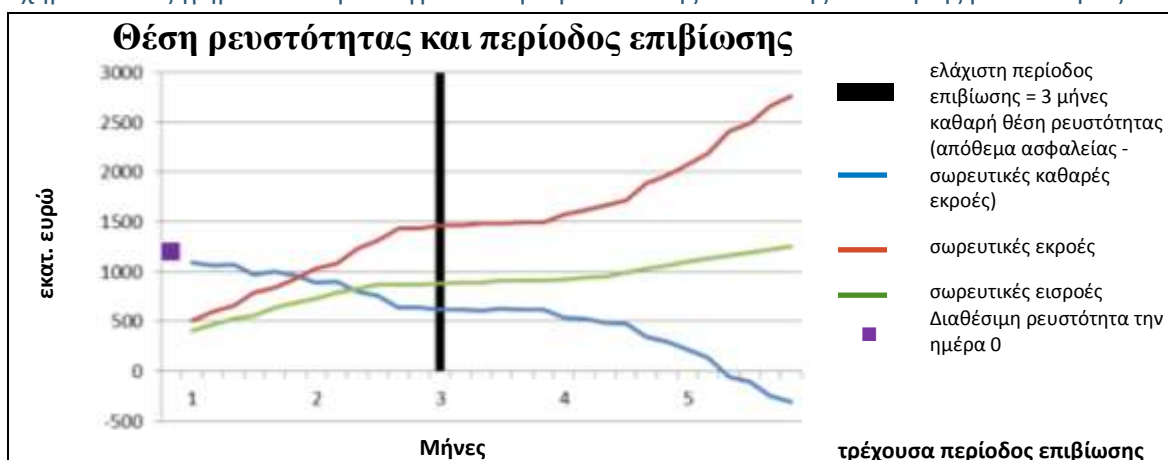
447. Ακολουθούν ορισμένα παραδείγματα πιθανών προσεγγίσεων:

- α. Παράδειγμα 1: ίδρυμα με αρχικό απόθεμα ρευστότητας 1.200 εκατ. ευρώ. Οι σωρευτικές εισροές και οι σωρευτικές εκροές που εκτιμώνται υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων προβάλλονται σε χρονικό ορίζοντα 5 μηνών. Στη διάρκεια αυτού του χρονικού ορίζοντα, το ίδρυμα χρησιμοποιεί το απόθεμα ρευστότητας κάθε φορά που οι εισροές είναι χαμηλότερες από τις εκροές. Το αποτέλεσμα είναι ότι, υπό τις συνθήκες ακραίων καταστάσεων που έχουν καθοριστεί, το ίδρυμα θα μπορούσε να επιβιώσει 4,5 μήνες, διάστημα μεγαλύτερο από την ελάχιστη περίοδο επιβίωσης που έχει οριστεί από τις εποπτικές αρχές (στο συγκεκριμένο παράδειγμα, 3 μήνες):

Πίνακας 11. Επεξηγηματικό παράδειγμα του κριτηρίου συγκριτικής αξιολόγησης για ποσοτικοποίηση της ρευστότητας

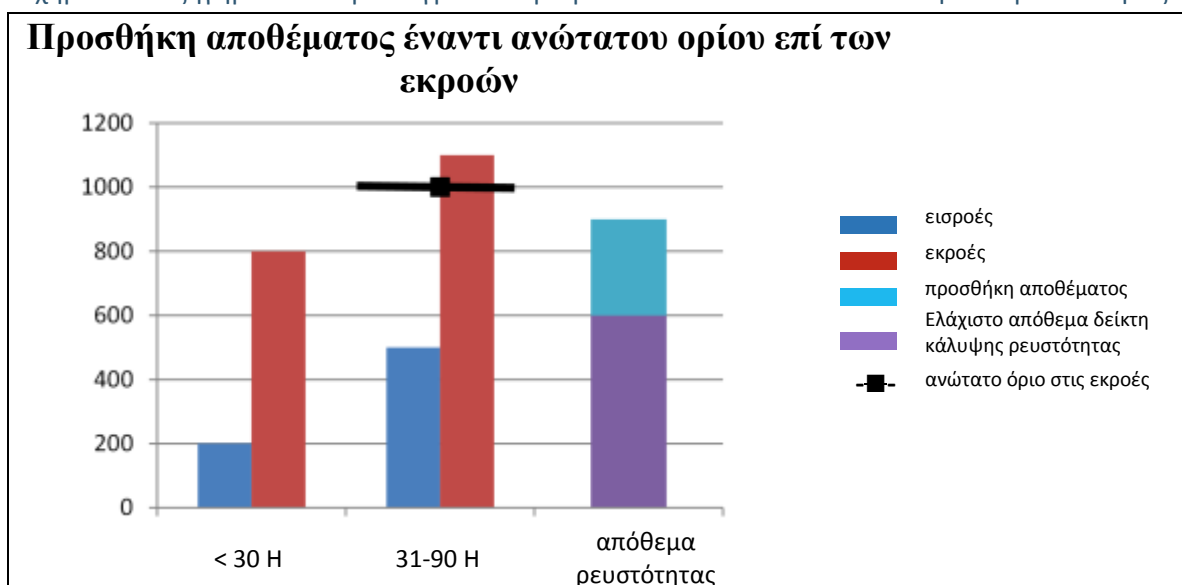
Χρονικός ορίζοντας σε μήνες	Σωρευτικές εκροές	Σωρευτικές εισροές	Σωρευτικές καθαρές εκροές	Καθαρή θέση ρευστότητας (απόθεμα ασφαλείας - σωρευτικές καθαρές εκροές)	Διαθέσιμη ρευστότητα την ημέρα 0
					1.200
1	511	405	106	1.094	
	598	465	133	1.067	
	659	531	128	1.072	
	787	563	224	976	
	841	642	199	1.001	
	933	693	240	960	
2	1.037	731	306	894	
	1.084	788	295	905	
	1.230	833	397	803	
	1.311	875	435	765	
	1.433	875	558	642	
	1.440	876	564	636	
3	1.465	882	583	617	
	1.471	889	582	618	
	1.485	891	594	606	
	1.485	911	574	626	
	1.492	916	576	624	
	1.493	916	577	623	
4	1.581	918	663	537	
	1.618	945	673	527	
	1.666	956	710	490	
	1.719	993	726	474	
	1.885	1.030	856	344	
	1.965	1.065	900	300	
5	2.078	1.099	980	220	
	2.192	1.131	1.061	139	Περίοδος επιβίωσης
	2.415	1.163	1.252	-52	
	2.496	1.194	1.302	-102	
	2.669	1.224	1.445	-245	
	2.764	1.253	1.511	-311	

Σχήμα 7. Επεξηγηματικό παράδειγμα καθορισμού ειδικής ποσοτικής απαίτησης ρευστότητας

β. Παράδειγμα 2: η εποπτική ελάχιστη περίοδος επιβίωσης ορίζεται στους 3 μήνες. Ένα εναλλακτικό μέτρο για τον καθορισμό μιας ελάχιστης περιόδου επιβίωσης, που εκφράζει επίσης την εποπτική ανησυχία ότι η διαφορά ανάμεσα στις εισροές και τις εκροές ανέρχεται σε απαράδεκτα υψηλά επίπεδα, είναι η επιβολή ανώτατου ορίου στις εκροές. Στο ακόλουθο σχήμα, ο μηχανισμός επιβολής ανώτατου ορίου στις εκροές απεικονίζεται με τη μαύρη οριζόντια γραμμή. Ένα ίδρυμα είναι υποχρεωμένο να μειώσει τις εκροές του σε χαμηλότερο επίπεδο από το ανώτατο όριο. Το ανώτατο όριο μπορεί να επιβληθεί για ένα ή περισσότερα χρονικά κλιμάκια και για καθαρές εκροές (μετά τη διόρθωση των εισροών) ή ακαθάριστες εκροές. Η εναλλακτική της επιβολής μιας απαίτησης αποθέματος, αντ’ αυτού, παρουσιάζεται στην τρίτη στήλη:

Σχήμα 8. Επεξηγηματικό παράδειγμα καθορισμού ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας

9.5 Διατύπωση ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας

448. Για τη σωστή διατύπωση ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν μία από τις ακόλουθες προσεγγίσεις:

1. Προσέγγιση 1 – να απαιτούν μεγαλύτερο δείκτη κάλυψης ρευστότητας από το εποπτικό ελάχιστο όριο (όταν ο δείκτης αυτός υπαγορεύεται από τις εθνικές ή ευρωπαϊκές κανονιστικές διατάξεις), σε βαθμό που να διασφαλίζει ότι οι ελλείψεις που έχουν εντοπιστεί θα περιοριστούν επαρκώς.
2. Προσέγγιση 2 – να απαιτούν μια ελάχιστη περίοδο επιβίωσης με διάρκεια που διασφαλίζει τον επαρκή περιορισμό των ελλείψεων που έχουν εντοπιστεί· η περίοδος επιβίωσης μπορεί να προσδιοριστεί είτε άμεσα, ως απαίτηση, είτε έμμεσα, με επιβολή ανώτατου ορίου στο ποσό των εκροών επί των αντίστοιχων χρονικών κλιμακίων που εξετάζονται· οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν διαφορετικούς τύπους ρευστοποιήσιμων στοιχείων ενεργητικού (π.χ. στοιχεία ενεργητικού που είναι επιλέξιμα για τις κεντρικές τράπεζες), προκειμένου να καλύψουν κινδύνους που δεν καλύπτονται (επαρκώς) από τον δείκτη κάλυψης ρευστότητας.
3. Προσέγγιση 3 – να απαιτούν ελάχιστο συνολικό ποσό ρευστοποιήσιμων στοιχείων ενεργητικού ή ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας, είτε ως ελάχιστο συνολικό ποσό είτε ως ελάχιστο ποσό επιπλέον του ισχύοντος εποπτικού ελάχιστου ορίου, τέτοιου ύψους που θα διασφαλίζει ότι οι ελλείψεις που έχουν εντοπιστεί θα μειωθούν ικανοποιητικά· οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιβάλλουν απαιτήσεις στη σύνθεση των ρευστοποιήσιμων στοιχείων, συμπεριλαμβανομένων των λειτουργικών απαιτήσεων (π.χ. άμεση μετατρεψιμότητα σε μετρητά ή κατάθεση των ρευστοποιήσιμων στοιχείων στην κεντρική τράπεζα).

449. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να καταρτίσουν ειδικές ποσοτικές απαιτήσεις για σταθερή χρηματοδότηση, απαιτώντας ένα ελάχιστο επίπεδο σταθερής χρηματοδότησης σε όρους του NSFR.

450. Προκειμένου να διασφαλίσουν ότι υπάρχει συνέπεια, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καταρτίσουν ειδικές ποσοτικές απαιτήσεις ρευστότητας με τέτοιο τρόπο ώστε να παρέχονται λογικά αποτελέσματα μεταξύ των ιδρυμάτων που σε γενικές γραμμές συμβαδίζουν μεταξύ τους, λαμβάνοντας υπόψη ότι οι τύποι των απαιτήσεων που προσδιορίζονται μπορεί να διαφέρουν μεταξύ των ιδρυμάτων λόγω των ειδικών συνθηκών που ισχύουν σε καθένα από αυτά. Επιπλέον της ποσότητας, η διάρθρωση πρέπει να προσδιορίζει την αναμενόμενη σύνθεση και φύση της απαίτησης. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να προσδιορίζει την εποπτική απαίτηση και τυχόν απαιτήσεις της οδηγίας 2013/36/ΕΕ που έχουν εφαρμογή εν προκειμένω. Τα αποθέματα ρευστότητας και ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας που διατηρεί το ίδρυμα προκειμένου

να πληροί τις εποπτικές απαιτήσεις πρέπει να είναι διαθέσιμα για χρήση από το ίδρυμα υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων.

451. Μόλις καθορίσουν τις ειδικές ποσοτικές απαιτήσεις ρευστότητας και τις κοινοποιήσουν στο ίδρυμα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι το ίδρυμα θα τις ενημερώσει άμεσα εάν δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις ή εκτιμά ότι δεν θα πληροί τις απαιτήσεις σε βραχυπρόθεσμο ορίζοντα. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι η εν λόγω ειδοποίηση αποστέλλεται χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση από το ίδρυμα και ότι συνοδεύεται από ένα σχέδιο που έχει καταρτίσει το ίδρυμα όσον αφορά στην έγκυρη αποκατάσταση της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη σκοπιμότητα του σχεδίου αποκατάστασης του ιδρύματος και να λαμβάνουν τα κατάλληλα εποπτικά μέτρα εάν το σχέδιο δεν κρίνεται εφικτό. Στις περιπτώσεις όπου το σχέδιο κρίνεται εφικτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει: να προσδιορίζουν τυχόν αναγκαία ενδιάμεσα εποπτικά μέτρα σύμφωνα με τις συνθήκες που επικρατούν στο ίδρυμα· να παρακολουθούν την εφαρμογή του σχεδίου αποκατάστασης· και να παρακολουθούν στενά τη θέση ρευστότητας του ιδρύματος, ζητώντας από το ίδρυμα να αυξήσει τη συχνότητα υποβολής αναφορών, εάν χρειάζεται.

452. Επιπλέον των ανωτέρω, οι αρμόδιες αρχές μπορούν, επίσης, να επιβάλλουν ποιοτικές απαιτήσεις σε μορφή περιορισμών/ανώτατων ορίων/ορίων στις αναντιστοιχίες, τις συγκεντρώσεις, τη διάθεση ανάληψης κινδύνων, καθώς και ποσοτικών περιορισμών στη χορήγηση εξασφαλισμένων δανείων κ.λπ., σύμφωνα με τα κριτήρια που προσδιορίζονται στον τίτλο 10 των κατευθυντήριων γραμμών.

453. Ακολουθούν ορισμένα παραδείγματα διαφορετικών προσεγγίσεων όσον αφορά στη διάρθρωση ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας:

Παράδειγμα διατύπωσης ειδικών απαιτήσεων

Από την 1η Ιανουαρίου 2015 και μέχρι να δοθούν διαφορετικές οδηγίες, ζητείται από την Τράπεζα Χ:

α. Προσέγγιση 1 – να διασφαλίζει ότι η ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας της είναι πάντοτε ίση ή μεγαλύτερη από π.χ. το 125% των καθαρών εκρών ρευστότητάς της, όπως αυτές μετρώνται βάσει του δείκτη κάλυψης ρευστότητας.

β. Προσέγγιση 2 – να διασφαλίζει ότι η ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας της οδηγεί πάντοτε σε περίοδο επιβίωσης ίση ή μεγαλύτερη των τριών μηνών, όπως αυτή μετράται με βάση την εσωτερική προσομείωση ακραίων καταστάσεων/τον πίνακα ληκτότητας/τα ειδικά κριτήρια μέτρησης ρευστότητας που έχουν αναπτυχθεί από τις εποπτικές αρχές.

γ. Προσέγγιση 3:

- να διασφαλίζει ότι η ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας της είναι πάντοτε ίση ή μεγαλύτερη από X δισεκατομμύρια ευρώ· ή
 - να διασφαλίζει ότι η ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας της είναι πάντοτε ίση ή μεγαλύτερη από X δισεκατομμύρια ευρώ επιπλέον της ελάχιστης απαίτησης βάσει του δείκτη κάλυψης ρευστότητας.
- δ. Προσέγγιση 4 – να διασφαλίζει ότι η σταθερή της χρηματοδότηση είναι πάντοτε ίση ή μεγαλύτερη από X δισεκατομμύρια ευρώ επιπλέον της ελάχιστης απαίτησης βάσει του NSFR.

9.6 Σύνοψη πορισμάτων και βαθμολογία

454. Σύμφωνα με την παραπάνω αξιολόγηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώνουν άποψη σχετικά με το εάν οι υφιστάμενοι πόροι ρευστότητας παρέχουν άρτια κάλυψη έναντι των κινδύνων στους οποίους εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε μια σύνοψη πορισμάτων, συνοδευόμενη από βαθμολογία με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 12.

455. Για την κοινή απόφαση (κατά περίπτωση), οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν την αξιολόγηση ρευστότητας και τη βαθμολογία προκειμένου να καθορίζουν κατά πόσον οι πηγές ρευστότητας είναι επαρκείς.

Πίνακας 12. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας για την επάρκεια ρευστότητας

Σύνολο	Εποπτική άποψη	Παράμετροι
1	Η θέση ρευστότητας και το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος δεν ενέχουν αισθητό κίνδυνο για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Η ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας και τα αποθέματα ρευστότητας του ιδρύματος υπερβαίνουν σαφώς τις ειδικές εποπτικές ποσοτικές απαιτήσεις ρευστότητας και αναμένεται να παραμείνουν σε αυτά τα επίπεδα και στο μέλλον. • Η σύνθεση και η σταθερότητα της μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης (άνω του ενός έτους) δεν ενέχουν αισθητό κίνδυνο για τις δραστηριότητες και το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος. • Η ελεύθερη ροή ρευστότητας μεταξύ των οντοτήτων του ομίλου, ανάλογα με

		<p>την περίπτωση, δεν παρεμποδίζεται ή όλες οι οντότητες διαθέτουν επαρκή ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας και αποθέματα ρευστότητας που υπερβαίνουν τις εποπτικές απαιτήσεις.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα διαθέτει εύλογο και αξιόπιστο σχέδιο ρευστότητας έκτακτης ανάγκης, το οποίο έχει τη δυνατότητα να είναι αποτελεσματικό εάν χρειαστεί.
2	<p>Η θέση ρευστότητας ή/και το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος ενέχουν χαμηλό κίνδυνο για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Η ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας και τα αποθέματα ρευστότητας του ιδρύματος υπερβαίνουν τις ειδικές εποπτικές ποσοτικές απαιτήσεις, ωστόσο, υπάρχει ο κίνδυνος να μην παραμείνουν σε αυτά τα επίπεδα. • Η σύνθεση και η σταθερότητα της μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης (άνω του ενός έτους) ενέχουν χαμηλά επίπεδα κινδύνου για τις δραστηριότητες και το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος. • Η ελεύθερη ροή ρευστότητας μεταξύ των οντοτήτων του ομίλου, ανάλογα με την περίπτωση, παρεμποδίζεται ή θα μπορούσε να παρεμποδιστεί οριακά. • Το ίδρυμα διαθέτει εύλογο και αξιόπιστο σχέδιο ρευστότητας έκτακτης ανάγκης το οποίο, αν και εμπεριέχει κίνδυνο, έχει τη δυνατότητα να είναι αποτελεσματικό εάν χρειαστεί.
3	<p>Η θέση ρευστότητας ή/και το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος ενέχουν μέτριο κίνδυνο για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Η ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας και τα αποθέματα ρευστότητας του ιδρύματος επιδεινώνονται ή/και υπολείπονται των ειδικών εποπτικών ποσοτικών απαιτήσεων και εγείρονται ανησυχίες σχετικά με την ικανότητα του ιδρύματος να αποκαταστήσει έγκαιρα τη

		<p>συμμόρφωση με τις εν λόγω απαιτήσεις.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Η σύνθεση και η σταθερότητα της μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης (άνω του ενός έτους) ενέχουν μέτρια επίπεδα κινδύνου όσον αφορά στις δραστηριότητες και το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος. • Η ελεύθερη ροή ρευστότητας μεταξύ των οντοτήτων του ομίλου, κατά περίπτωση, παρεμποδίζεται. • Το ίδρυμα διαθέτει έκτακτο σχέδιο ρευστότητας το οποίο είναι πιθανό να αποδειχθεί αναποτελεσματικό.
4	<p>Η θέση ρευστότητας ή/και το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος εμπεριέχουν υψηλό κίνδυνο για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Η ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας και τα αποθέματα ρευστότητας του ιδρύματος επιδεινώνονται ραγδαία ή/και υπολείπονται των ειδικών εποπτικών ποσοτικών απαιτήσεων και γείρονται σοβαρές ανησυχίες σχετικά με την ικανότητα του ιδρύματος να αποκαταστήσει έγκαιρα τη συμμόρφωση με τις εν λόγω απαιτήσεις. • Η σύνθεση και η σταθερότητα της μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης (άνω του ενός έτους) ενέχουν υψηλά επίπεδα κινδύνου όσον αφορά στις δραστηριότητες και το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος. • Η ελεύθερη ροή ρευστότητας μεταξύ των οντοτήτων του ομίλου, κατά περίπτωση, παρεμποδίζεται σοβαρά. • Το ίδρυμα δεν διαθέτει έκτακτο σχέδιο ρευστότητας ή διαθέτει σχέδιο εμφανώς ανεπαρκές.

Τίτλος 10. Συνολική αξιολόγηση της ΔΕΕΑ και εφαρμογή εποπτικών μέτρων

10.1 Γενικές παράμετροι

456. Αυτός ο τίτλος καλύπτει τον συνδυασμό των ευρημάτων από τις αξιολογήσεις των στοιχείων της ΔΕΕΑ στη συνολική αξιολόγηση της ΔΕΕΑ. Εξετάζει, επίσης, την εφαρμογή από τις αρμόδιες αρχές των εποπτικών μέτρων για την αντιμετώπιση των ελλείψεων που εντοπίστηκαν μέσω της αξιολόγησης των στοιχείων της ΔΕΕΑ. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εφαρμόζουν εποπτικά μέτρα, όπως ορίζεται στην οδηγία 2013/36/ΕΕ (άρθρα 104 και 105) και την εθνική νομοθεσία και, κατά περίπτωση, μέτρα έγκαιρης παρέμβασης όπως ορίζεται στο άρθρο 27 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ ή οποιονδήποτε συνδυασμό των ανωτέρω.

457. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ασκούν τις εποπτικές τους αρμοδιότητες ανάλογα με τις ελλείψεις που έχουν εντοπιστεί στη διάρκεια της αξιολόγησης μεμονωμένων στοιχείων της ΔΕΕΑ και να εξετάζουν τη συνολική αξιολόγηση της ΔΕΕΑ, συμπεριλαμβανομένης της βαθμολογίας, λαμβάνοντας υπόψη τα εξής:

- α. τη σχετική σημασία των ελλείψεων/αδυναμιών και των δυνητικών επιπτώσεων από άποψη προληπτικής εποπτείας που απορρέουν από τη μη αντιμετώπιση του ζητήματος (δηλ. κατά πόσο είναι απαραίτητο το ζήτημα να αντιμετωπιστεί με ένα συγκεκριμένο μέτρο)·
- β. κατά πόσο τα μέτρα συνάδουν/είναι αναλογικά με τη συνολική αξιολόγηση ενός συγκεκριμένου στοιχείου της ΔΕΕΑ (και της συνολικής αξιολόγησης της ΔΕΕΑ)·
- γ. κατά πόσο οι ελλείψεις/αδυναμίες έχουν ήδη αντιμετωπιστεί/καλυφθεί με άλλα μέτρα·
- δ. κατά πόσο θα ήταν δυνατό ο ίδιος στόχος να επιτευχθεί με άλλα μέτρα που θα είχαν μικρότερες επιπτώσεις στο ίδρυμα σε διοικητικό και οικονομικό επίπεδο·
- ε. το βέλτιστο επίπεδο και η διάρκεια εφαρμογής του μέτρου για επίτευξη του εποπτικού στόχου· και
- στ. την πιθανότητα οι κίνδυνοι και οι ευπάθειες που έχουν εντοπιστεί να σχετίζονται στενά μεταξύ τους ή/και να αλληλοενισχύονται, καθιστώντας αναγκαία την ενίσχυση των εποπτικών μέτρων.

458. Κατά την εφαρμογή εποπτικών μέτρων για την αντιμετώπιση συγκεκριμένων ελλείψεων που έχουν εντοπιστεί στην αξιολόγηση των στοιχείων της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λάβουν υπόψη τους τις συνολικές ποσοτικές απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και ρευστότητας που πρέπει να εφαρμοστούν με βάση τα κριτήρια που προσδιορίζονται στους τίτλους 7 και 9.

459. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να λάβουν εποπτικά μέτρα που συνδέονται απευθείας με τα αποτελέσματα τυχόν εποπτικών δραστηριοτήτων (π.χ. των επιτόπιων ελέγχων, των αξιολογήσεων της καταλληλότητας των μελών του Διοικητικού συμβουλίου και των βασικών λειτουργιών κ.λπ.) στις περιπτώσεις όπου τα αποτελέσματα των εν λόγω δραστηριοτήτων επιβάλλουν την άμεση εφαρμογή εποπτικών μέτρων για την αντιμετώπιση ουσιαστών ελλείψεων.

10.2 Συνολική αξιολόγηση ΔΕΕΑ

460. Κατά τον προσδιορισμό της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τα πορίσματα των αξιολογήσεων των στοιχείων της ΔΕΕΑ και ειδικότερα:

- α. τους κινδύνους στους οποίους το ίδρυμα είναι εκτεθειμένο ή ενδέχεται να εκτεθεί·
- β. την πιθανότητα η εταιρική διακυβέρνηση, οι ελλείψεις σε επίπεδο ελέγχου ή/και το επιχειρηματικό μοντέλο ή η στρατηγική του ιδρύματος να επιδεινώνουν ή να μειώνουν τους εν λόγω κινδύνους ή να εκθέτουν το ίδρυμα σε νέες κατηγορίες κινδύνων·
- γ. κατά πόσο οι πηγές ιδίων κεφαλαίων και ρευστότητας του ιδρύματος παρέχουν επαρκή κάλυψη έναντι των εν λόγω κινδύνων· και
- δ. τη δυνατότητα θετικής και αρνητικής αλληλεπίδρασης ανάμεσα στα στοιχεία (π.χ. οι αρμόδιες αρχές μπορεί να κρίνουν μια ισχυρή κεφαλαιακή θέση ως δυνητικό παράγοντα μετριασμού συγκεκριμένων ανησυχιών σε επίπεδο ρευστότητας και χρηματοδότησης ή, αντίστροφα, μια αδύναμη κεφαλαιακή θέση μπορεί να θεωρηθεί ότι επιδεινώνει τις ανησυχίες στο συγκεκριμένο επίπεδο).

461. Με βάση τις εν λόγω παραμέτρους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν τη βιωσιμότητα του ιδρύματος, η οποία ορίζεται ως η εγγύτητα αυτού σε ένα σημείο μη βιωσιμότητας σύμφωνα με την επάρκεια των πόρων ιδίων κεφαλαίων και ρευστότητας, της διακυβέρνησης, των ελέγχων ή/και του επιχειρηματικού μοντέλου ή της στρατηγικής για την κάλυψη των κινδύνων στους οποίους το ίδρυμα εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί.

462. Με βάση αυτόν τον προσδιορισμό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει:

- α. να λαμβάνουν οποιαδήποτε εποπτικά μέτρα απαιτούνται προκειμένου να αντιμετωπίζονται οι ανησυχίες (πέραν των συγκεκριμένων μέτρων που έχουν

ληφθεί για την αντιμετώπιση συγκεκριμένων πορισμάτων των αξιολογήσεων της ΔΕΕΑ)·

- β. να προσδιορίζουν τους μελλοντικούς εποπτικούς πόρους και τον σχεδιασμό του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένου του κατά πόσο το ίδρυμα θα ενταχθεί στο πρόγραμμα εποπτικής εξέτασης·
- γ. να προσδιορίζουν την ανάγκη μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, όπως ορίζεται στο άρθρο 27 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ· και
- δ. να προσδιορίζουν κατά πόσο το ίδρυμα μπορεί να θεωρηθεί ότι «τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει» κατά την έννοια του άρθρου 32 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

463. Η συνολική αξιολόγηση της ΔΕΕΑ πρέπει να αποτυπώνεται στη βαθμολογία που υπολογίζεται με βάση τις παραμέτρους που ορίζονται στον πίνακα 13 και τεκμηριώνονται σαφώς στην ετήσια σύνοψη της συνολικής αξιολόγησης της ΔΕΕΑ. Η εν λόγω ετήσια σύνοψη πρέπει, επίσης, να περιλαμβάνει τη συνολική βαθμολογία της ΔΕΕΑ και τις βαθμολογίες των στοιχείων της ΔΕΕΑ, καθώς και τυχόν εποπτικών πορισμάτων που έχουν διατυπωθεί κατά τη διάρκεια των προηγούμενων 12 μηνών.

Πίνακας 13. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση της συνολικής βαθμολογίας της ΔΕΕΑ

Σύνολο	Εποπτική άποψη	Παράμετροι
1	Οι κίνδυνοι που εντοπίστηκαν δεν ενέχουν αισθητό κίνδυνο για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Το επιχειρηματικό μοντέλο και η στρατηγική του ιδρύματος δεν εγείρουν ανησυχίες. • Οι ρυθμίσεις εσωτερικής διακυβέρνησης και ελέγχου σε επίπεδο ιδρύματος δεν εγείρουν ανησυχίες. • Οι κίνδυνοι κεφαλαίου και ρευστότητας του ιδρύματος δεν ενέχουν αισθητό κίνδυνο σημαντικών επιπτώσεων από άποψη προληπτικής εποπτείας. • Η σύνθεση και ποιότητα των ιδίων κεφαλαίων δεν εγείρουν ανησυχίες. • Η θέση ρευστότητας και το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος δεν εγείρουν ανησυχίες.
2	Οι κίνδυνοι που εντοπίστηκαν ενέχουν χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει χαμηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με το επιχειρηματικό μοντέλο και τη στρατηγική του ιδρύματος. • Υπάρχει χαμηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τις ρυθμίσεις εσωτερικής διακυβέρνησης και ελέγχου σε επίπεδο

		<p>ιδρύματος.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει χαμηλό επίπεδο κινδύνου σημαντικών επιπτώσεων από άποψη προληπτικής εποπτείας εξαιτίας των κινδύνων κεφαλαίου και ρευστότητας. • Υπάρχει χαμηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τη σύνθεση και ποιότητα των ιδίων κεφαλαίων. • Υπάρχει χαμηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τη θέση ρευστότητας ή/και το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος.
3	Οι κίνδυνοι που εντοπίστηκαν ενέχουν μέτριο επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει μέτριο επίπεδο ανησυχιών σχετικά με το επιχειρηματικό μοντέλο και τη στρατηγική του ιδρύματος. • Υπάρχει μέτριο επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τις ρυθμίσεις εσωτερικής διακυβέρνησης και ελέγχου σε επίπεδο ιδρύματος. • Υπάρχει μέτριο επίπεδο κινδύνου σημαντικών επιπτώσεων από άποψη προληπτικής εποπτείας εξαιτίας των κινδύνων κεφαλαίου και ρευστότητας. • Υπάρχει μέτριο επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τη σύνθεση και ποιότητα των ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος. • Υπάρχει μέτριο επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τη θέση ρευστότητας ή/και το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος. • Το ίδρυμα ενδέχεται να έχει ξεκινήσει να χρησιμοποιεί τον κατάλογο επιλογών στο σχέδιο ανάκαμψής του.
4	Οι κίνδυνοι που εντοπίστηκαν ενέχουν υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με το επιχειρηματικό μοντέλο και τη στρατηγική του ιδρύματος. • Υπάρχει υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τις ρυθμίσεις εσωτερικής διακυβέρνησης και ελέγχου σε επίπεδο ιδρύματος. • Υπάρχει υψηλό επίπεδο κινδύνου σημαντικών επιπτώσεων από άποψη προληπτικής εποπτείας εξαιτίας των κινδύνων κεφαλαίου και ρευστότητας. • Υπάρχει υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τη σύνθεση και ποιότητα των

		<p>ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος.</p> <ul style="list-style-type: none"> Υπάρχει υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τη θέση ρευστότητας ή/και το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος. Το ίδρυμα ενδέχεται να έχει καταφύγει σε σημαντικό αριθμό επιλογών από το σχέδιο ανάκαμψής του.
5	Το ίδρυμα θεωρείται ότι «τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει».	<ul style="list-style-type: none"> Υπάρχει άμεσος κίνδυνος όσον αφορά στη βιωσιμότητα του ιδρύματος. Το ίδρυμα πληροί τις προϋποθέσεις του χαρακτηρισμού «τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει», όπως ορίζεται στο άρθρο 32 παράγραφος 4 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ⁹.

464. Προκειμένου να προσδιορίζουν κατά πόσο ένα ίδρυμα θεωρείται ότι «τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει», το οποίο αποτυπώνεται με τη συνολική βαθμολογία «F» της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να απευθύνονται στις αρχές εξυγίανσης προκειμένου να ενημερώνονται για τα πορίσματα της διαδικασίας που ορίζεται στο άρθρο 32 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

10.3 Εφαρμογή κεφαλαιακών μέτρων

465. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επιβάλλουν απαιτήσεις πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων καθορίζοντας τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ, σύμφωνα με τη διαδικασία και τα κριτήρια που προσδιορίζονται στον τίτλο 7.

466. Επιπλέον των απαιτήσεων που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν, ανάλογα με τις ευπάθειες και τις ελλείψεις που εντοπίστηκαν στην αξιολόγηση των στοιχείων της ΔΕΕΑ, να επιβάλλουν πρόσθετα κεφαλαιακά μέτρα, όπως:

⁹ Ειδικότερα, η αρμόδια αρχή θεωρεί ότι 1) το ίδρυμα παραβιάζει, ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι θα παραβιάσει, στο εγγύς μέλλον, τις απαιτήσεις για τη διατήρηση της άδειας λειτουργίας με τρόπο που στοιχειοθετεί την κατάργηση της άδειας λειτουργίας από την εποπτική αρχή, εξαιτίας, μεταξύ άλλων, του γεγονότος ότι το ίδρυμα έχει υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημιές οι οποίες θα εξαντλήσουν το σύνολο ή σημαντικό μέρος των ιδίων κεφαλαίων του· 2) τα στοιχεία ενεργητικού του ιδρύματος είναι, ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι θα είναι, στο εγγύς μέλλον, λιγότερα από τις υποχρεώσεις του· ή 3) το ίδρυμα δεν είναι, ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι δεν θα είναι στο εγγύς μέλλον, σε θέση να εξυπηρετήσει τα χρέη ή άλλες υποχρεώσεις του όταν καταστούν απαιτητές.

Το άρθρο 32 παράγραφος 4 στοιχείο δ) της οδηγίας 2014/59/ΕΕ ορίζει, επίσης, τα κριτήρια της έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης για τον προσδιορισμό του κατά πόσο το ίδρυμα θεωρείται ότι «τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει», αλλά τα κριτήρια αυτά δεν λαμβάνονται υπόψη για τη ΔΕΕΑ και τον προσδιορισμό από τις αρμόδιες αρχές.

- α. να απαιτούν από το ίδρυμα να χρησιμοποιεί καθαρά κέρδη για την ενίσχυση των ιδίων κεφαλαίων του σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο η) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ·
- β. να περιορίζουν ή να απαγορεύουν τη διανομή κερδών ή τις πληρωμές τόκων από το ίδρυμα προς τους μετόχους, τα μέλη ή τους κατόχους μέσω της Πρόσθετης Κατηγορίας 1, εφόσον η εν λόγω απαγόρευση δεν συνιστά αθέτηση υποχρέωσης του ιδρύματος σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο θ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ ή και
- γ. να απαιτούν από το ίδρυμα να εφαρμόζει ειδική μεταχείριση των στοιχείων του ενεργητικού από την άποψη των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο δ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

10.4 Εφαρμογή μέτρων ρευστότητας

467. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επιβάλλουν ειδικές απαιτήσεις ρευστότητας σύμφωνα με τη διαδικασία και τα κριτήρια που προσδιορίζονται στον τίτλο 9.
468. Επιπλέον των ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν, ανάλογα με τις ευπάθειες και τις ελλείψεις που εντοπίστηκαν στην αξιολόγηση των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης, να επιβάλλουν πρόσθετα κεφαλαιακά μέτρα, όπως:
- α. να επιβάλλουν ειδικές απαιτήσεις ρευστότητας, περιλαμβανομένων των περιορισμών στις αναντιστοιχίες ληκτότητας μεταξύ ενεργητικού και παθητικού, σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο ια) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ ή και
 - β. να επιβάλλουν άλλα διοικητικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένων των προληπτικών τελών, σύμφωνα με το άρθρο 105 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

10.5 Εφαρμογή άλλων εποπτικών μέτρων

469. Προκειμένου να αντιμετωπίσουν συγκεκριμένες ελλείψεις που εντοπίστηκαν κατά την αξιολόγηση των στοιχείων της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εξετάσουν την εφαρμογή μέτρων που δεν σχετίζονται άμεσα με τις ποσοτικές απαιτήσεις κεφαλαίου ή ρευστότητας. Η ενότητα αυτή περιλαμβάνει έναν μη εξαντλητικό κατάλογο δυνητικών εποπτικών μέτρων που μπορούν να εφαρμοστούν βάσει των άρθρων 104 και 105 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

Ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου

470. Τα εποπτικά μέτρα που λαμβάνονται για την αντιμετώπιση των ελλείψεων που εντοπίστηκαν κατά την ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου ενδέχεται να περιλαμβάνουν

την απαίτηση από το ίδρυμα να προσαρμόσει τις απαιτήσεις διακυβέρνησης και ελέγχου προκειμένου να διευκολυνθεί η εφαρμογή του επιχειρηματικού μοντέλου και της στρατηγικής, ή τον περιορισμό συγκεκριμένων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων.

471. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από το ίδρυμα να προβεί σε προσαρμογές των ρυθμίσεων διαχείρισης και ελέγχου κινδύνων ή των ρυθμίσεων διακυβέρνησης, προκειμένου να συμμορφώνονται με το επιθυμητό επιχειρηματικό μοντέλο ή τη στρατηγική απαιτώντας, μεταξύ άλλων:

- α. την προσαρμογή του χρηματοδοτικού σχεδίου που προβλέπεται στη στρατηγική, εάν δεν υποστηρίζεται από εσωτερικό κεφαλαιακό προγραμματισμό ή αξιόπιστες παραδοχές·
- β. τροποποιήσεις στις οργανωτικές δομές, ενίσχυση των λειτουργιών διαχείρισης και ελέγχου κινδύνων και ρυθμίσεις για υποστήριξη της εφαρμογής του επιχειρηματικού μοντέλου ή της στρατηγικής, ή/και
- γ. τροποποιήσεις στα συστήματα πληροφορικής και ενίσχυση αυτών για υποστήριξη της εφαρμογής του επιχειρηματικού μοντέλου ή της στρατηγικής.

472. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο ε) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από το ίδρυμα να προβεί σε τροποποιήσεις του επιχειρηματικού μοντέλου ή της στρατηγικής, εφόσον:

- α. δεν υποστηρίζεται από κατάλληλες ρυθμίσεις σε επίπεδο οργάνωσης, διακυβέρνησης ή ελέγχου και διαχείρισης κινδύνου·
- β. δεν υποστηρίζεται από κεφαλαιακά και επιχειρησιακά σχέδια, συμπεριλαμβανομένης της κατάλληλης κατανομής οικονομικών, ανθρωπίνων και τεχνολογικών (πληροφορική) πόρων· ή/και
- γ. η στρατηγική οδηγεί σε αύξηση του συστημικού κινδύνου ή ενέχει απειλή για την οικονομική σταθερότητα.

473. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο στ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν:

- α. να απαιτήσουν από τα ιδρύματα να μειώσουν τον κίνδυνο που εμπεριέχεται στα προϊόντα που παράγουν/διανέμουν απαιτώντας, μεταξύ άλλων:
 - ο μεταβολές στους κινδύνους που εμπεριέχονται σε συγκεκριμένα προσφερόμενα προϊόντα ή/και
 - ο βελτιώσεις στις ρυθμίσεις διακυβέρνησης και ελέγχου για την ανάπτυξη και συντήρηση προϊόντων·

- β. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να μειώσει τον κίνδυνο που εμπεριέχεται στα συστήματά του, απαιτώντας για παράδειγμα:
- βελτιώσεις στα συστήματα ή αύξηση του επιπέδου των επενδύσεων ή επιτάχυνση της εφαρμογής νέων συστημάτων· ή/και
 - βελτιώσεις στις ρυθμίσεις διακυβέρνησης και ελέγχου για ανάπτυξη και συντήρηση του συστήματος.

Εσωτερική διακυβέρνηση και έλεγχοι σε επίπεδο ιδρύματος

474. Τα εποπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση των ελλείψεων που εντοπίστηκαν κατά την αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος μπορούν να επικεντρωθούν στην απαίτηση από το ίδρυμα να ενισχύσει τις ρυθμίσεις διακυβέρνησης και ελέγχου ή να μειώσει τον κίνδυνο που εμπεριέχεται στα προϊόντα, τα συστήματα και τις δραστηριότητες αυτού.

475. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν:

- α. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να προβεί σε μεταβολές των συνολικών ρυθμίσεων της διακυβέρνησης και της οργανωτικής δομής του απαιτώντας, για παράδειγμα:
- μεταβολές στην οργανωτική ή λειτουργική δομή, συμπεριλαμβανομένων των διαύλων αναφοράς·
 - τροποποιήσεις στις πολιτικές κινδύνου ή στον τρόπο με τον οποίο αυτές αναπτύσσονται και εφαρμόζονται στο σύνολο του οργανισμού· ή/και
 - αυξημένη διαφάνεια στις ρυθμίσεις διακυβέρνησης·
- β. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να προβεί σε τροποποιήσεις των ρυθμίσεων σε επίπεδο οργανωτικής δομής, σύνθεσης ή εργασίας του Διοικητικού συμβουλίου·
- γ. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να ενισχύσει τις συνολικές ρυθμίσεις διαχείρισης κινδύνου απαιτώντας, μεταξύ άλλων:
- τροποποιήσεις (για μείωση) της διάθεσης ανάληψης κινδύνων ή των ρυθμίσεων διακυβέρνησης για καθορισμό της διάθεσης ανάληψης κινδύνων και την ανάπτυξη της συνολικής στρατηγικής κινδύνου·
 - βελτιώσεις των διαδικασιών και μοντέλων ΔΑΕΕΚ ή ΔΑΕΕΡ όταν δεν θεωρούνται κατάλληλες για τον σκοπό τον οποίο υπηρετούν·
 - ενίσχυση των δυνατοτήτων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και του συνολικού προγράμματος προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων· ή/και

- ο ενισχύσεις στον σχεδιασμό έκτακτης ανάγκης·
- δ. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να ενισχύσει τις ρυθμίσεις και λειτουργίες εσωτερικού ελέγχου απαιτώντας, μεταξύ άλλων:
 - ο την ανεξαρτησία και την επαρκή στελέχωση του τμήματος εσωτερικού ελέγχου· ή/και
 - ο βελτιώσεις στη διαδικασία εσωτερικής υποβολής αναφορών προκειμένου να διασφαλιστεί η καταλληλότητα της αναφοράς προς το Διοικητικό συμβούλιο·
- ε. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να ενισχύσει τα πληροφοριακά συστήματα ή τις ρυθμίσεις επιχειρησιακής συνέχειας, απαιτώντας για παράδειγμα:
 - ο βελτιώσεις στην αξιοπιστία των συστημάτων· ή/και
 - ο ανάπτυξη και δοκιμαστική εφαρμογή των σχεδίων επιχειρησιακής συνέχειας.

476. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από το ίδρυμα:

- α. να προβεί σε τροποποιήσεις των πολιτικών αποδοχών· ή/και
- β. να περιορίσει τις μεταβλητές αμοιβές ως ποσοστό των καθαρών εσόδων.

Πιστωτικός κίνδυνος και κίνδυνος αντισυμβαλλομένου

477. Τα εποπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση των ελλείψεων που εντοπίστηκαν κατά την αξιολόγηση του πιστωτικού κινδύνου και του κινδύνου αντισυμβαλλομένου και των αντίστοιχων ρυθμίσεων διαχείρισης και ελέγχου ενδέχεται να επικεντρώνονται στην απαίτηση από το ίδρυμα να μειώσει τα επίπεδα εγγενούς κινδύνου ή να ενισχύσει τις ρυθμίσεις διαχείρισης και ελέγχου.

478. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από το ίδρυμα:

- α. να εμπλέξει το Διοικητικό συμβούλιο ή τις επιτροπές του πιο ενεργά στις σχετικές πιστωτικές αποφάσεις·
- β. να βελτιώσει τα συστήματα μέτρησης πιστωτικού κινδύνου·
- γ. να βελτιώσει τους ελέγχους που αφορούν στις πιστωτικές διαδικασίες· και
- δ. να ενισχύσει τη διαχείριση, αξιολόγηση και παρακολούθηση των εξασφαλίσεων.

479. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο δ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από το ίδρυμα:

- α. να εφαρμόζει ειδική πολιτική προβλέψεων και –όπου επιτρέπεται από τους λογιστικούς κανόνες και τις κανονιστικές διατάξεις– να απαιτήσουν αύξηση των προβλέψεων·
- β. να εφαρμόζει ελάχιστα (ή ανώτατα) όρια στις εσωτερικές παραμέτρους κινδύνου ή/και στους συντελεστές στάθμισης κινδύνου που χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό του ύψους της έκθεσης στον κίνδυνο για συγκεκριμένα προϊόντα, κλάδους ή τύπους οφειλετών·
- γ. να εφαρμόζει υψηλότερα ποσοστά κουρέματος στην αξία της εξασφάλισης· ή/και
- δ. να διατηρεί πρόσθετα ίδια κεφάλαια για να αντισταθμίσει τη διαφορά ανάμεσα στη λογιστική αξία των προβλέψεων και τη συνεπή αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού (ως αποτέλεσμα της εξέτασης ποιότητας στοιχείων ενεργητικού), υποδεικνύοντας τις αναμενόμενες ζημιές που δεν καλύπτονται από τις λογιστικές προβλέψεις.

480. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχεία ε) και στ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από το ίδρυμα:

- α. να μειώσει τα μεγάλα ανοίγματα ή άλλες πηγές κινδύνου πιστωτικής συγκέντρωσης·
- β. να επιβάλει αυστηρότερα κριτήρια χορήγησης πιστώσεων για όλες ή ορισμένες κατηγορίες προϊόντων ή οφειλετών· ή και
- γ. να μειώσει την έκθεσή του σε, ή να εξασφαλίσει προστασία από, συγκεκριμένες διευκολύνσεις (π.χ. ενυπόθηκα δάνεια, χρηματοδότηση εξαγωγών, εμπορικά ακίνητα, τιτλοποιήσεις κ.λπ.), κατηγορίες οφειλετών, κλάδους, χώρες κ.λπ.

481. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο ι) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από το ίδρυμα να ενισχύσει την ποιότητα και τη συχνότητα αναφοράς πιστωτικού κινδύνου προς το Διοικητικό συμβούλιο και την ανώτατη διοίκηση.

Κίνδυνος αγοράς

482. Τα εποπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση των ελλείψεων που εντοπίστηκαν κατά την αξιολόγηση του κινδύνου αγοράς και των αντίστοιχων ρυθμίσεων διαχείρισης και ελέγχου ενδέχεται να επικεντρώνονται στην απαίτηση από το ίδρυμα να μειώσει τα επίπεδα εγγενούς κινδύνου ή να ενισχύσει τις ρυθμίσεις διαχείρισης και ελέγχου.

483. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από το ίδρυμα να αντιμετωπίσει τις ελλείψεις που εντοπίστηκαν όσον αφορά στην ικανότητα του ιδρύματος να εντοπίζει, να μετρά, να παρακολουθεί και να ελέγχει τον κίνδυνο αγοράς απαιτώντας, μεταξύ άλλων:

- α. να ενισχύσει την απόδοση των εσωτερικών προσεγγίσεων του ιδρύματος ή των δυνατοτήτων δοκιμαστικού εκ των υστέρων ελέγχου ή προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων·
- β. να ενισχύσει την ποιότητα και τη συχνότητα της υποβολής αναφορών κινδύνου αγοράς προς την ανώτατη διοίκηση του ιδρύματος·
- γ. να διενεργεί πιο συχνά και εις βάθος εσωτερικούς ελέγχους της δραστηριότητας στην αγορά.

484. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο ε) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν:

- α. να περιορίζουν τις επενδύσεις σε συγκεκριμένα προϊόντα, όταν οι πολιτικές και οι διαδικασίες του ιδρύματος δεν διασφαλίζουν ότι ο κίνδυνος που απορρέει από τα εν λόγω προϊόντα θα καλυφθεί και θα ελεγχθεί επαρκώς·
- β. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να παρουσιάσει ένα σχέδιο για σταδιακή μείωση των ανοιγμάτων σε επισφαλείς ή/και μη ευχερώς ρευστοποιήσιμες θέσεις· ή/και
- γ. να απαιτήσουν την εκποίηση των χρηματοοικονομικών προϊόντων όταν από τις διαδικασίες αποτίμησης του ιδρύματος δεν προκύπτουν συντηρητικές αποτιμήσεις που συμμορφώνονται με τα πρότυπα του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

485. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο στ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν:

- α. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να μειώσει το επίπεδο εγγενούς κινδύνου αγοράς (μέσω της αντιστάθμισης ή της πώλησης στοιχείων ενεργητικού), όταν έχουν εντοπιστεί σημαντικές ελλείψεις στα συστήματα μέτρησης του ιδρύματος· ή/και
- β. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να αυξήσει το ύψος των παραγώγων που εκκαθαρίζονται μέσω των κεντρικών αντισυμβαλλομένων.

Λειτουργικός κίνδυνος

486. Τα εποπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση των ελλείψεων που εντοπίστηκαν κατά την αξιολόγηση του λειτουργικού κινδύνου και των αντίστοιχων ρυθμίσεων διαχείρισης και ελέγχου ενδέχεται να επικεντρώνονται στην απαίτηση από το ίδρυμα να μειώσει τα επίπεδα εγγενούς κινδύνου ή να ενισχύσει τις ρυθμίσεις διαχείρισης και ελέγχου.

487. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν:

- α. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να εμπλέκει το Διοικητικό συμβούλιο ή τις επιτροπές του πιο ενεργά στις σχετικές αποφάσεις διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου·
- β. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να εξετάζει τον εγγενή λειτουργικό κίνδυνο κατά την έγκριση νέων προϊόντων και συστημάτων· ή/και
- γ. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να βελτιώσει τα συστήματα εντοπισμού και μέτρησης του λειτουργικού κινδύνου.

488. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχεία ε) και στ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν:

- α. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να μειώσει το εύρος της εξωτερικής ανάθεσης· ή/και
- β. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να μειώσει τα ανοίγματα λειτουργικού κινδύνου (π.χ. με ασφαλιστικά προγράμματα, προσθήκη περισσότερων σημείων ελέγχου κ.λπ.).

Κίνδυνος επιτοκίου από δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών

489. Ανεξάρτητα από την απαίτηση για διατήρηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο α), οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάσουν την εφαρμογή εποπτικών μέτρων στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α. όταν ο κίνδυνος επιτοκίου από δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών είναι υπαρκτός και ουσιώδης (βλ. τίτλο 8)·
- β. όταν τα αποτελέσματα της ΔΕΕΑ αποκαλύπτουν οποιαδήποτε έλλειψη στην αξιολόγηση του ιδρύματος όσον αφορά στο εγγενές επίπεδο του IRRBB και τις σχετικές ρυθμίσεις διαχείρισης και ελέγχου· ή
- γ. όταν το ίδρυμα αναφέρει ότι η οικονομική του αξία ενδέχεται να μειωθεί άνω του 20% των ιδίων κεφαλαίων του εξαιτίας αιφνίδιας και μη αναμενόμενης μεταβολής των επιτοκίων σύμφωνα με το άρθρο 98 παράγραφος 5 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

490. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από το ίδρυμα να αναλάβει δράση προκειμένου να αντιμετωπίσει τις ελλείψεις που εντοπίστηκαν όσον αφορά στην ικανότητα του ιδρύματος να εντοπίζει, να μετρά, να παρακολουθεί και να ελέγχει τον κίνδυνο επιτοκίου από δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών, για παράδειγμα:

- α. να ενισχύσει τη δυνατότητα προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων· ή/και
- β. να ενισχύσει την υποβολή αναφορών σχετικά με τη διαχείριση ρευστότητας προς το Διοικητικό συμβούλιο του ιδρύματος.

491. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο στ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές ενδέχεται να απαιτήσουν από το ίδρυμα να προβεί σε τροποποιήσεις στα εσωτερικά όρια προκειμένου να μειωθεί ο κίνδυνος που εμπεριέχεται στις δραστηριότητες, τα προϊόντα και τα συστήματα.

492. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο ι) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν πρόσθετες ή συχνότερες πληροφορίες αναφοράς για τις θέσεις IRRBB του ιδρύματος.

493. Το μέτρο ή τα μέτρα που λαμβάνονται για την αντιμετώπιση μιας αιφνίδιας και μη αναμενόμενης μεταβολής των επιτοκίων πρέπει να εξαρτώνται από την πολυπλοκότητα της μεθόδου υπολογισμού που χρησιμοποιείται και την καταλληλότητα της αιφνίδιας και μη αναμενόμενης μεταβολής των επιτοκίων και το επίπεδο της οικονομικής αξίας. Εάν η μείωση της οικονομικής αξίας προσδιορίζεται με βάση μια σχετικά απλή ή τυπική μέθοδο υπολογισμού, οι αρμόδιες αρχές μπορούν αρχικά να ζητήσουν πρόσθετες, εσωτερικές ενδεχομένως, πληροφορίες. Εάν, ωστόσο, η μείωση προκύπτει με βάση ένα πιο πολύπλοκο μοντέλο για το οποίο οι αρμόδιες αρχές έχουν περισσότερες πληροφορίες στη διάθεσή τους, μπορούν να πραγματοποιήσουν ταχύτερα την αξιολόγηση του(των) κατάλληλου(ων) μέτρου(ων). Στη δεύτερη περίπτωση, κατά την επιλογή του μέτρου πρέπει να ληφθούν υπόψη τα αποτελέσματα της αξιολόγησης IRRBB που πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με τον τίτλο 6 των παρόντων κατευθυντήριων γραμμών.

Κίνδυνος ρευστότητας

494. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο ια) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν:

- α. να επιβάλλουν απαιτήσεις επί της συγκέντρωσης των διακρατούμενων ρευστοποιήσιμων στοιχείων ενεργητικού, στις οποίες να συμπεριλαμβάνονται:
 - ο απαιτήσεις επί της σύνθεσης του προφίλ ρευστοποιήσιμων στοιχείων ενεργητικού του ιδρύματος σε επίπεδο αντισυμβαλλόμενων, νομίματος κτλ· ή/και
 - ο ανώτατων ορίων ή περιορισμών επί των συγκεντρώσεων χρηματοδότησης·
- β. να επιβάλλουν απαιτήσεις στις βραχυπρόθεσμες συμβατικές ή συμπεριφορικές αναντιστοιχίες ληκτότητας μεταξύ ενεργητικού και παθητικού, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται:

- η επιβολή περιορισμών στις αναντιστοιχίες ληκτότητας (σε ειδικά χρονικά κλιμάκια) μεταξύ ενεργητικού και παθητικού·
- η επιβολή περιορισμών στις ελάχιστες περιόδους επιβίωσης· ή/και η επιβολή περιορισμών στην εξάρτηση από συγκεκριμένες πηγές βραχυπρόθεσμης χρηματοδότησης, όπως η χρηματοδότηση μέσω χρηματαγοράς.

495. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο ι) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιβάλλουν στο ίδρυμα την απαίτηση να υποβάλλει συχνότερες αναφορές για τις θέσεις ρευστότητας, συμπεριλαμβανομένης:

- α. της συχνότητας υποβολής αναφορών για την κάλυψη ρευστότητας ή/και την καθαρή σταθερή χρηματοδότηση· ή/και
- β. της συχνότητας και της ανάλυσης άλλων εκθέσεων αναφοράς ρευστότητας, συμπεριλαμβανομένων των «πρόσθετων μέτρων παρακολούθησης».

496. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν τη λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση τυχόν ελλείψεων που εντοπίστηκαν όσον αφορά στην ικανότητα του ιδρύματος να εντοπίζει, να μετρά, να παρακολουθεί και να ελέγχει τον κίνδυνο ρευστότητας απαιτώντας, μεταξύ άλλων:

- α. να ενισχύσει τη δυνατότητα προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων για βελτίωση της ικανότητας του ιδρύματος να εντοπίζει και να ποσοτικοποιεί τις ουσιώδεις πηγές κινδύνου ρευστότητας·
- β. να ενισχύσει την ικανότητά του να αποτυπώνει χρηματικά τα ρευστοποιήσιμα στοιχεία ενεργητικού του·
- γ. να ενισχύσει το έκτακτο σχέδιο ρευστότητας και το πλαίσιο δεικτών έγκαιρης προειδοποίησης ρευστότητας·
- δ. να ενισχύσει την υποβολή αναφορών σχετικά με τη διαχείριση ρευστότητας προς το Διοικητικό συμβούλιο του ιδρύματος.

Κίνδυνος χρηματοδότησης

497. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο ια) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν τη λήψη μέτρων για τροποποίηση του προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος τα οποία θα στοχεύουν, μεταξύ άλλων:

- α. στη μείωση της εξάρτησής του από συγκεκριμένες χρηματοδοτικές αγορές (με δυνητικά υψηλή μεταβλητότητα), όπως η χονδρική χρηματοδότηση·

- β. στη μείωση της συγκέντρωσης του προφίλ χρηματοδότησης όσον αφορά στους αντισυμβαλλόμενους, τις κορυφώσεις στο προφίλ μακροχρόνιας διάρκειας, των (αναντιστοιχιών των) νομισμάτων κ.λπ.· ή/και
- γ. στη μείωση του ύψους των βεβαρημένων στοιχείων ενεργητικού, ενδεχομένως μέσω της διαφοροποίησης ανάμεσα στη συνολική επιβάρυνση και την πλεονάζουσα εξασφάλιση (π.χ. για καλυμμένα ομόλογα, μηχανισμούς κάλυψης διαφορών αποτίμησης κ.λπ.).

498. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο ι) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν την πρόσθετη ή συχνότερη υποβολή αναφορών όσον αφορά τις θέσεις χρηματοδότησης του ιδρύματος απαιτώντας, μεταξύ άλλων:

- α. αύξηση της συχνότητας αναφοράς βάσει κανονιστικών υποχρεώσεων σχετικά με την παρακολούθηση του προφίλ χρηματοδότησης (όπως η έκθεση του NSFR και τα «πρόσθετα μέτρα παρακολούθησης»)· ή/και
- β. αύξηση της συχνότητας αναφοράς σχετικά με το σχέδιο χρηματοδότησης του ιδρύματος προς τον εποπτικό φορέα.

499. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν:

- α. να απαιτήσουν τη λήψη ενεργειών για την αντιμετώπιση τυχόν ελλείψεων που εντοπίστηκαν όσον αφορά τον έλεγχο του κινδύνου χρηματοδότησης του ιδρύματος, μεταξύ άλλων:
 - την ενίσχυση των αναφορών προς το Διοικητικό συμβούλιο του ιδρύματος που αφορούν τη διαχείριση του κινδύνου χρηματοδότησης·
 - την επαναδιατύπωση ή ενίσχυση του σχεδίου χρηματοδότησης· ή/και
 - την επιβολή περιορισμών στη διάθεση ανάληψης/ανοχή κινδύνων του ιδρύματος·
- β. να ενισχύσουν τις δυνατότητες προσομοίωσης ακραίων συνθηκών του ιδρύματος απαιτώντας από το ίδρυμα, μεταξύ άλλων, η προσομοίωση να καλύπτει μεγαλύτερη περίοδο ακραίων συνθηκών.

10.6 Αλληλεπίδραση ανάμεσα στα εποπτικά μέτρα και τα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης

500. Πέραν των εποπτικών μέτρων που αναφέρονται σε αυτόν τον τίτλο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να λάβουν μέτρα έγκαιρης παρέμβασης, όπως ορίζεται στο άρθρο 27 της οδηγίας

2014/59/ΕΕ, τα οποία λειτουργούν ως συμπληρωματικά επιπλέον του συνόλου των εποπτικών μέτρων που ορίζονται στα άρθρα 104 και 105 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

501. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν μέτρα έγκαιρης παρέμβασης με την επιφύλαξη των υπόλοιπων εποπτικών μέτρων και, κατά τη λήψη των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, πρέπει να επιλέξουν το(τα) πιο κατάλληλο(α) μέτρο(α) προκειμένου να διασφαλίσουν ότι το αποτέλεσμα θα είναι ανάλογο των συγκεκριμένων συνθηκών.

10.7 Αλληλεπίδραση ανάμεσα στα εποπτικά μέτρα και τα μέτρα μακροπροληπτικής εποπτείας

502. Όταν ένα ίδρυμα υπόκειται σε μέτρα μακροπροληπτικής εποπτείας, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν:

- α. κατά πόσο, δεδομένου ότι το ίδρυμα χρησιμοποιεί εγκεκριμένα εποπτικά μοντέλα για τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, η ειδική ευπάθεια/έλλειψη στην οποία στοχεύουν τα μέτρα μακροπροληπτικής εποπτείας παραλείπεται από τις επιπτώσεις του μέτρου εξαιτίας των χαρακτηριστικών της σχεδιάσής του (π.χ. εάν το μέτρο μακροπροληπτικής εποπτείας αυξάνει τους συντελεστές στάθμισης κινδύνου σε ορισμένες κατηγορίες ανοιγμάτων, τότε το μέτρο καλύπτει μόνο τα ιδρύματα που υιοθετούν την τυποποιημένη προσέγγιση κατά τον υπολογισμό των ελάχιστων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για τον πιστωτικό κίνδυνο, με αποτέλεσμα τα ιδρύματα που υιοθετούν προσεγγίσεις εσωτερικών διαβαθμίσεων να μην επηρεάζονται άμεσα)· και
- β. κατά πόσο το μέτρο μακροπροληπτικής εποπτείας αντιμετωπίζει επαρκώς τους υποκείμενους κινδύνους ή τις υποκείμενες ευπάθειες/ελλείψεις ενός συγκεκριμένου ιδρύματος, κατά περίπτωση.

503. Στις περιπτώσεις όπου το μέτρο μακροπροληπτικής εποπτείας, εξαιτίας των ιδιοτήτων στη σχεδιάσή του, δεν καλύπτει ένα συγκεκριμένο ίδρυμα (όπως προαναφέρθηκε), οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εξετάσουν την επέκταση των επιπτώσεων του μέτρου απευθείας στο εν λόγω ίδρυμα (π.χ. εφαρμόζοντας τα αντίστοιχα ποσοστά στάθμισης κινδύνου για συγκεκριμένες κατηγορίες ανοιγμάτων στις οποίες στοχεύει το μέτρο μακροπροληπτικής εποπτείας).

504. Στις περιπτώσεις όπου η αξιολόγηση ΔΕΕΑ προσδιορίζει ότι το μέτρο μακροπροληπτικής εποπτείας δεν αντιμετωπίζει επαρκώς το υποκείμενο επίπεδο κινδύνου ή ελλείψεων που παρατηρούνται στο ίδρυμα (δηλ. το ίδρυμα εκτίθεται σε ή εμπεριέχει υψηλότερο επίπεδο κινδύνου από το επίπεδο στο οποίο στοχεύει το μέτρο μακροπροληπτικής εποπτείας, ή οι ελλείψεις που εντοπίστηκαν είναι πιο ουσιώδεις από αυτές στις οποίες στοχεύει το μέτρο), οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τη συμπλήρωση του μέτρου μακροπροληπτικής εποπτείας με ειδικά πρόσθετα μέτρα ανά ίδρυμα.

Τίτλος 11. Εφαρμογή της ΔΕΕΑ σε διασυνοριακούς ομίλους

505. Αυτός ο τίτλος εξετάζει την εφαρμογή των από κοινού διαδικασιών και μεθοδολογίας της ΔΕΕΑ όπως ορίζονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές σε σχέση με τους διασυνοριακούς ομίλους και τις οντότητές τους. Επίσης, παρέχει σημεία σύνδεσης με τη διαδικασία κοινής αξιολόγησης και λήψης αποφάσεων που πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με το άρθρο 113 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 710/2014 της Επιτροπής όσον αφορά τις συνθήκες εφαρμογής της διαδικασίας κοινής απόφασης για τις εποπτικές απαιτήσεις ανά ίδρυμα¹⁰.

11.1 Εφαρμογή της ΔΕΕΑ σε διασυνοριακούς ομίλους

506. Κατά την εφαρμογή της ΔΕΕΑ και των παρόντων κατευθυντήριων γραμμών σε διασυνοριακούς ομίλους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη βιωσιμότητα για τον όμιλο συνολικά, καθώς και για κάθε οντότητα αυτού χωριστά. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με τον διαχωρισμό της διαδικασίας σε δύο στάδια: 1) οι αρμόδιες αρχές πραγματοποιούν μια αρχική αξιολόγηση των οντοτήτων που τελούν υπό την άμεση εποπτεία τους και 2) οι αρμόδιες αρχές συζητούν και οριστικοποιούν από κοινού την αξιολόγηση στο πλαίσιο των σωμάτων εποπτών σύμφωνα με τις απαιτήσεις των άρθρων 113 και 116 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

507. Σύμφωνα με το πεδίο εφαρμογής των κατευθυντήριων γραμμών όπως παρατίθεται στον τίτλο 1:

- α. οι αρχές ενοποιημένης εποπτείας πρέπει να πραγματοποιούν την αρχική αξιολόγηση της μητρικής επιχείρησης και του ομίλου των ιδρυμάτων σε ενοποιημένο επίπεδο· και
- β. οι αρμόδιες αρχές πρέπει να πραγματοποιούν την αρχική αξιολόγηση στις οντότητες που τελούν υπό την εποπτεία τους (σε ατομική ή υποενοποιημένη βάση, κατά περίπτωση).

508. Στις περιπτώσεις όπου οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται στις θυγατρικές ενός διασυνοριακού ομίλου, όπως ορίζεται στην παραπάνω παράγραφο, οι αρμόδιες αρχές για τις θυγατρικές πρέπει, κατά την πραγματοποίηση της αρχικής τους αξιολόγησης, να εξετάζουν πρωτίστως τα ιδρύματα σε ατομική βάση, δηλ. να αξιολογούν το επιχειρηματικό μοντέλο, τη στρατηγική, την εσωτερική διακυβέρνηση και τους μηχανισμούς ελέγχους σε επίπεδο ιδρύματος, τους κινδύνους κεφαλαίου και ρευστότητας και την επάρκεια σε

¹⁰ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 710/2014 της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2014, ΕΕ L 188 της 27.6.2014, σ. 19.

επίπεδο κεφαλαίου και ρευστότητας της οντότητας, όπως θα εξετάζαν ένα ίδρυμα σε ατομική βάση. Τα πορίσματα από τις εν λόγω αρχικές αξιολογήσεις θα περιλαμβάνουν επίσης, κατά περίπτωση, τον εντοπισμό βασικών αδυναμιών σε διασυννοριακό πλαίσιο ή σε πλαίσιο ομίλου, οι οποίες μπορούν να σχετίζονται με την εξάρτηση ενός ιδρύματος από τη μητρική/τον όμιλο για χρηματοδότηση, κεφάλαια, τεχνολογική υποστήριξη κ.λπ. Στις αρχικές αξιολογήσεις που πραγματοποιήθηκαν σε ατομική βάση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αποτυπώνουν τα πλεονεκτήματα και τους επικουρικούς παράγοντες που αφορούν τη συμμετοχή της οντότητας στον όμιλο, τα οποία μπορούν να συσχετιστούν με την τεχνολογική υποστήριξη του ομίλου, τις ρυθμίσεις χρηματοδοτικής στήριξης κ.λπ.

509. Τα αποτελέσματα μιας τέτοιας αξιολόγησης των στοιχείων της ΔΕΕΑ, στα οποία συμπεριλαμβάνονται, εφόσον έχουν εντοπιστεί, οι απόψεις σχετικά με τις βασικές εξαρτήσεις από τη μητρική/τον όμιλο, πρέπει να χρησιμοποιούνται ως δεδομένα για τη διαδικασία κοινής αξιολόγησης και λήψης αποφάσεων σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 113 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και πρέπει, ως εκ τούτου, να εξετάζονται από τις αρμόδιες αρχές στο πλαίσιο των σωμάτων εποπτών που συστάθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 116 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

510. Με βάση τις συζητήσεις στο πλαίσιο των σωμάτων εποπτών και των αποτελεσμάτων της διαδικασίας από κοινού αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να οριστικοποιήσουν τις αντίστοιχες αξιολογήσεις της ΔΕΕΑ, προχωρώντας στις απαραίτητες προσαρμογές σύμφωνα με τα αποτελέσματα των συζητήσεων των σωμάτων.

511. Στις περιπτώσεις όπου κατά την αρχική αξιολόγηση μιας αρμόδιας αρχής έχουν αποκαλυφθεί συγκεκριμένες ελλείψεις που σχετίζονται με τις ενδοομιλικές θέσεις (π.χ. υψηλή συγκέντρωση ανοιγμάτων στη μητρική επιχείρηση, εξάρτηση από ενδοομιλική χρηματοδότηση, ανησυχίες σχετικά με τη βιωσιμότητα της στρατηγικής μιας οντότητας κ.λπ.), οι οποίες επηρεάζουν αρνητικά τη συνολική βιωσιμότητα της οντότητας σε ατομική βάση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει, στο πλαίσιο των σωμάτων εποπτών, να συζητήσουν κατά πόσο η τελική αξιολόγηση της οντότητας πρέπει να τροποποιηθεί, λαμβάνοντας υπόψη τη συνολική εικόνα του ομίλου, συμπεριλαμβανομένου του επιχειρηματικού μοντέλου, της στρατηγικής και της ύπαρξης του ενοποιημένου ομίλου, καθώς και συγκεκριμένων χαρακτηριστικών των ρυθμίσεων ενδοομιλικής οικονομικής στήριξης.

512. Στο πλαίσιο των σωμάτων εποπτών, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συζητούν και να συντονίζουν τα ακόλουθα:

- α. τον προγραμματισμό, συμπεριλαμβανομένης της συχνότητας και των χρονοδιαγραμμάτων για την πραγματοποίηση της αξιολόγησης διαφόρων στοιχείων της ΔΕΕΑ για τον ενοποιημένο όμιλο και τις οντότητές του προκειμένου να διευκολυνθεί η κατάρτιση των αναφορών σχετικά με τον κίνδυνο ομίλου και τον κίνδυνο ρευστότητας που απαιτούνται για τις κοινές αποφάσεις, όπως ορίζεται στο άρθρο 113 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

- β. τα επιμέρους στοιχεία της εφαρμογής κριτηρίων συγκριτικής αξιολόγησης που χρησιμοποιήθηκαν για την αξιολόγηση των στοιχείων της ΔΕΕΑ·
- γ. την προσέγγιση που υιοθετείται για την αξιολόγηση και βαθμολογία των υποκατηγοριών κινδύνου μεμονωμένα, στις περιπτώσεις όπου οι εν λόγω υποκατηγορίες έχουν κριθεί ουσιώδεις·
- δ. τα δεδομένα που απαιτούνται από το ίδρυμα σε ενοποιημένο και ατομικό επίπεδο για τη διεξαγωγή της αξιολόγησης των στοιχείων της ΔΕΕΑ, συμπεριλαμβανομένων όσων περιλαμβάνονται στα ICAAP και ILAAP·
- ε. τα αποτελέσματα της αξιολόγησης, συμπεριλαμβανομένων των βαθμολογιών της ΔΕΕΑ που έχουν αποδοθεί σε διάφορα στοιχεία, καθώς και τη συνολική αξιολόγηση της ΔΕΕΑ και τη συνολική βαθμολογία της ΔΕΕΑ σε ενοποιημένο επίπεδο και σε επίπεδο οντότητας. Κατά τη συζήτηση της αξιολόγησης των μεμονωμένων κινδύνων κεφαλαίου και ρευστότητας, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επικεντρωθούν στους κινδύνους που έχουν κριθεί ως ουσιώδεις για τις αντίστοιχες οντότητες· και
- στ. τα προγραμματισμένα μέτρα εποπτείας και έγκαιρης παρέμβασης, κατά περίπτωση.

513. Κατά την κατάρτιση της σύνοψης της συνολικής αξιολόγησης της ΔΕΕΑ για τον διασυννοριακό όμιλο και τις οντότητες αυτού, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να τη διαρθρώσουν κατά τέτοιον τρόπο, ώστε να διευκολύνεται η συμπλήρωση των υποδειγμάτων για την έκθεση ΔΕΕΑ, την έκθεση κινδύνου ομίλου, την αξιολόγηση κινδύνου ρευστότητας και των υποδειγμάτων για τις εκθέσεις αξιολόγησης κινδύνου ρευστότητας ομίλου που απαιτούνται για την κοινή απόφαση δυνάμει του άρθρου 113 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, όπως ορίζεται στον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 710/2014 της Επιτροπής, όσον αφορά τις συνθήκες εφαρμογής της διαδικασίας κοινής απόφασης για τις εποπτικές απαιτήσεις ανά ίδρυμα.

11.2 Απαιτήσεις αξιολόγησης κεφαλαίων και ειδικές απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας ανά ίδρυμα στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ

514. Ο προσδιορισμός της κεφαλαιακής επάρκειας και των απαιτήσεων σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται στον τίτλο 7 για τους διασυννοριακούς ομίλους εντάσσεται στη διαδικασία κοινής απόφασης των αρμόδιων αρχών, σύμφωνα με το άρθρο 113 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

515. Η άσκηση των εποπτικών αρμοδιοτήτων και η λήψη εποπτικών μέτρων, συμπεριλαμβανομένων όσων αφορούν την απαίτηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο α) σε ενοποιημένο επίπεδο ή σε επίπεδο οντότητας, όπως ορίζεται στον τίτλο 7, πρέπει να υπόκειται στην κοινή απόφαση των αρμόδιων αρχών σύμφωνα με το άρθρο 113 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

516. Για μητρικά ή θυγατρικά ιδρύματα που αποτελούν μέρος διασυνοριακού ομίλου, η εφαρμογή απαιτήσεων πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων, σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ στο πλαίσιο του άρθρου 103 της εν λόγω οδηγίας, πρέπει να διεξάγεται με βάση τη διαδικασία κοινής απόφασης που προβλέπεται στο άρθρο 113 της εν λόγω οδηγίας.

517. Στο πλαίσιο των συζητήσεων για την επάρκεια του επιπέδου ιδίων κεφαλαίων και τον προσδιορισμό των απαιτήσεων πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν:

- α. την αξιολόγηση του ουσιώδους χαρακτήρα των κινδύνων και των ελλείψεων που εντοπίστηκαν τόσο σε επίπεδο ομίλου όσο και σε επίπεδο μεμονωμένης οντότητας (δηλ. ποιοι κίνδυνοι είναι ουσιώδεις για τον όμιλο ως σύνολο και ποιοι είναι ουσιώδεις μόνο για μία οντότητα) και το επίπεδο των ιδίων κεφαλαίων που απαιτούνται για την κάλυψη των εν λόγω κινδύνων·
- β. τις περιπτώσεις όπου οι ελλείψεις που εντοπίστηκαν είναι κοινές σε όλες τις οντότητες (π.χ. οι ίδιες ελλείψεις διακυβέρνησης παρατηρούνται σε όλες τις οντότητες ή ελλείψεις στα μοντέλα που χρησιμοποιούνται σε διάφορες οντότητες), συντονίζοντας την ανταπόκριση σε επίπεδο αξιολόγησης και εποπτείας και, συγκεκριμένα, αποφασίζοντας κατά πόσο πρέπει να επιβληθούν μέτρα σε ενοποιημένο επίπεδο ή σε επίπεδο οντότητας αναλογικά για τις οντότητες όπου παρατηρούνται κοινές ελλείψεις·
- γ. τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων της ICAAP και των απόψεων σχετικά με την αξιοπιστία των υπολογισμών της ICAAP και τη χρήση τους ως δεδομένα για τον προσδιορισμό πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων·
- δ. τα αποτελέσματα των υπολογισμών που προκύπτουν από την συγκριτική αξιολόγηση που διεξάγουν οι εποπτικές αρχές, και τα οποία χρησιμοποιήθηκαν για τον προσδιορισμό απαιτήσεων πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων για όλες τις οντότητες εντός του ομίλου σε ενοποιημένο επίπεδο· και
- ε. τις απαιτήσεις πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων που θα επιβληθούν στις οντότητες και σε ενοποιημένο επίπεδο προκειμένου να διασφαλιστεί η συνέπεια των τελικών απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων και κατά πόσο υπάρχει ανάγκη μεταφοράς των ιδίων κεφαλαίων από ενοποιημένο επίπεδο σε επίπεδο οντότητας.

518. Προκειμένου να προσδιορίσουν τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ όπως ορίζεται στον τίτλο 7, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάσουν το ίδιο επίπεδο εφαρμογής με αυτό που ισχύει για τις απαιτήσεις κοινής απόφασης, σύμφωνα με το άρθρο 113 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ. Ειδικότερα, οι συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει ΔΕΕΑ και τα υπόλοιπα κεφαλαιακά μέτρα πρέπει, κατά περίπτωση, να καθορίζονται σε ενοποιημένο και ατομικό επίπεδο για τις οντότητες που δραστηριοποιούνται σε άλλα κράτη

μέλη. Σε υποενοποιημένο επίπεδο, οι συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει ΔΕΕΑ και τα υπόλοιπα κεφαλαιακά μέτρα πρέπει να καλύπτουν μόνο τη μητρική επιχείρηση του υποενοποιημένου ομίλου προκειμένου να αποφευχθεί ο διπλός υπολογισμός των απαιτήσεων πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων τις οποίες εξετάζουν οι αρμόδιες αρχές για τις θυγατρικές σε άλλα κράτη μέλη.

11.3 Απαιτήσεις αξιολόγησης ρευστότητας και ειδικές απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας ανά ίδρυμα στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ

519. Σύμφωνα με το άρθρο 113 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να θεωρούν τα «ζητήματα» σημαντικά ή και τα «ευρήματα» ουσιώδη τουλάχιστον στις περιπτώσεις όπου:

- α. προτείνονται ειδικές ποσοτικές απαιτήσεις ρευστότητας από τις αρμόδιες αρχές· ή/και
- β. προτείνονται άλλα μέτρα εκτός των ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας από τις αρμόδιες αρχές και η βαθμολογία που έχει αποδοθεί στον κίνδυνο ρευστότητας ή/και τον κίνδυνο χρηματοδότησης είναι «3» ή «4».

11.4 Εφαρμογή άλλων εποπτικών μέτρων

520. Οι αρμόδιες αρχές που ευθύνονται για την εποπτεία των διασυνοριακών ομίλων και των οντοτήτων αυτών πρέπει να συζητούν και να συντονίζουν, όπου είναι δυνατό, την εφαρμογή όλων των μέτρων εποπτείας και έγκαιρης παρέμβασης στον όμιλο ή/και τις ουσιώδεις οντότητες αυτού, προκειμένου να διασφαλίζουν ότι εφαρμόζονται συστηματικά τα πλέον κατάλληλα μέτρα για την αντιμετώπιση των αδυναμιών που εντοπίστηκαν, λαμβάνοντας υπόψη τη συνολική εικόνα του ομίλου, συμπεριλαμβανομένων των ενδοομιλικών αλληλοεξαρτήσεων και των ενδοομιλικών ρυθμίσεων που προαναφέρθηκαν.

Τίτλος 12. Τελικές διατάξεις και εφαρμογή

521. Οι ακόλουθες οδηγίες καταργούνται με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2016:

- α. Κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕΑΤΕ για την εφαρμογή της διαδικασίας εποπτικής αξιολόγησης σύμφωνα με τον Πυλώνα 2 (*Guidelines on the Application of the Supervisory Review Process under Pillar 2 - GL03*) της 25ης Ιανουαρίου 2006.
- β. «Καθοδήγηση των εποπτικών φορέων» ενότητα των κατευθυντήριων γραμμών της ΕΕΑΤΕ για τις τεχνικές πτυχές της διαχείρισης κινδύνου επιτοκίου που προκύπτει από δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου σύμφωνα με τη διαδικασία εποπτικής αξιολόγησης (*Guidelines on Technical aspects of the management of interest-rate risk arising from non-trading activities under the supervisory review process*) της 3ης Οκτωβρίου 2006.
- γ. Κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕΑΤΕ για τη διαχείριση του κινδύνου συγκέντρωσης σύμφωνα με τη διαδικασία εποπτικής αξιολόγησης (*Guidelines on the management of concentration risk under the supervisory review process - GL31*) της 2ας Σεπτεμβρίου 2010.
- δ. Κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕΑΤΕ για την από κοινού αξιολόγηση των στοιχείων που καλύπτονται από τη διαδικασία εποπτικής αξιολόγησης και τη διαδικασία κοινής απόφασης όσον αφορά την κεφαλαιακή επάρκεια των διασυνοριακών ομίλων (*Guidelines for the joint assessment of the elements covered by the supervisory review and evaluation process and joint decision regarding the capital adequacy of cross-border groups - GL39*) της 7ης Απριλίου 2010· και
- ε. Κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με τα κεφαλαιακά μέτρα για τη χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα σε δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου στο πλαίσιο της διαδικασίας εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (*EBA/GL/2013/02*) της 20ής Δεκεμβρίου 2013.

522. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εφαρμόζουν τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές με την ενσωμάτωσή τους στις δικές τους διαδικασίες εποπτείας έως την 1η Ιανουαρίου 2016.

523. Οι ειδικές διατάξεις στις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές υπόκεινται στις ακόλουθες μεταβατικές ρυθμίσεις, εν τούτοις οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επισπεύσουν την εν λόγω μετάβαση κατά τη διακριτική τους ευχέρεια:

- α. η εφαρμογή της προσέγγισης σχετικά με τη διαφοροποίηση των κινδύνων και τη σύνθεση των ιδίων κεφαλαίων προκειμένου να καλύπτονται οι συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει ΔΑΕΕΚ, όπως ορίζεται στον τίτλο 7, δεν απαιτείται νωρίτερα από την 1η Ιανουαρίου 2019·
- β. η διάρθρωση των ποσοτικών απαιτήσεων που σχετίζονται με τον Δείκτη Καθαρής Σταθερής Χρηματοδότησης (NSFR), όπως ορίζεται στους τίτλους 9 και 10, δεν απαιτείται μέχρις ότου οριστούν και τεθούν σε εφαρμογή οι αντίστοιχες απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

524. Κατά την εφαρμογή των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών και ειδικά των τίτλων 7, 10 και 11, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αξιολόγηση της κεφαλαιακής επάρκειας και η συνολική αξιολόγηση της ΔΕΕΑ, ο προσδιορισμός των απαιτήσεων πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων και η επιβολή άλλων κεφαλαιακών μέτρων πραγματοποιούνται με την επιφύλαξη και όχι εις βάρος της συμμόρφωσης του ιδρύματος με το κατώτερο όριο της συμφωνίας της Βασιλείας Ι, όπως αναφέρεται στο άρθρο 500 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Παραρτήματα

Παράρτημα 1. Λειτουργικός κίνδυνος, παραδείγματα της συσχέτισης ανάμεσα στις ζημιές και τους παράγοντες ενεργοποίησης κινδύνου

Προκειμένου να εξηγηθεί πώς εκδηλώνεται ο λειτουργικός κίνδυνος, θα πρέπει να γίνει κατανοητή η σχέση ανάμεσα στους παράγοντες ενεργοποίησης ενός συγκεκριμένου γεγονότος κινδύνου και την επίπτωση (δηλ. το αποτέλεσμα) του γεγονότος κινδύνου. Στον παρακάτω πίνακα παρουσιάζονται μερικά παραδείγματα¹¹.

	Παράγοντας ενεργοποίησης	Γεγονός κινδύνου	Τύποι επίδρασης (αποτελέσματα)
Άνθρωπος	Εμπρησμός - σκόπιμη ενέργεια που πραγματοποιήθηκε από ένα άτομο	Πυρκαγιά - το γεγονός	<ul style="list-style-type: none"> • Θάνατος/τραυματισμός • Οικονομική ζημιά/κόστος • Υλικές ζημιές • Αναστάτωση πελατών
Διαδικασία	Τυπογραφικό σφάλμα	Ανακριβείς λογαριασμοί	<ul style="list-style-type: none"> • Οικονομική ζημιά • Εκ νέου επεξεργασία λογαριασμών
Συστήματα	Σφάλμα λογισμικού	ΑΤΜ εκτός λειτουργίας/μη διαθέσιμα	<ul style="list-style-type: none"> • Παράπονα πελατών • Αποζημίωση • Βλάβη της φήμης • Δυσπιστία για τους κανονισμούς
Εξωγενείς παράγοντες	Σφοδρή χιονοθύελλα	Κτήρια μη προσπελάσιμα/κλήση φορέων έκτακτης ανάγκης	<ul style="list-style-type: none"> • Αναστάτωση πελατών • Οικονομική ζημιά • Κόστος επισκευών

¹¹ Η γενεσιουργός αιτία προκαλεί την εμφάνιση ενός γεγονότος κινδύνου που οδηγεί σε μια επίπτωση ή σε πολλαπλά αποτελέσματα, ορισμένα εκ των οποίων είναι μετρήσιμα.

Παράρτημα 2. Επιλεγμένες παραπομπές και κανονιστικές απαιτήσεις που αφορούν την εσωτερική διακυβέρνηση και τους ελέγχους σε επίπεδο ιδρύματος

1. Άρθρα 73-74, 88, 91-96 και 98 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ
2. ΕΑΤ, *Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την εσωτερική διακυβέρνηση.*
3. ΕΑΤ, *Κατευθυντήριες γραμμές για την αξιολόγηση της καταλληλότητας των μελών του Διοικητικού συμβουλίου και των προσώπων που κατέχουν καίριες θέσεις*(EBA/GL/2012/06).
4. ΕΕΑΤΕ, *Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων.*
5. ΕΑΤ, *Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις πολιτικές και τις πρακτικές αποδοχών.*
6. ΕΑΤ, *Ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα σχετικά με την αξιολόγηση των σχεδίων ανάκαμψης σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 8 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.*
7. ΕΑΤ, *Ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα σχετικά με το περιεχόμενο των σχεδίων ανάκαμψης σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 10 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.*
8. ΕΑΤ, *Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τον εφαρμοστέο υποθετικό συντελεστή αναπροσαρμογής για τις μεταβλητές αποδοχές* (EBA/GL/2014/01)
9. Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 527/2014 της Επιτροπής όσον αφορά τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα που διευκρινίζουν τις κατηγορίες μέσων που αντανakλούν δεόντως την πιστωτική ικανότητα ενός ιδρύματος σε συνθήκες δρώσας οικονομικής κατάστασης και είναι κατάλληλα για να χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς των μεταβλητών αποδοχών (ΕΕ L 148 της 20.5.2014, σ. 21)
10. Επιτροπή της Βασιλείας για την Τραπεζική Εποπτεία, *Αρχές αποτελεσματικής συγκέντρωσης δεδομένων κινδύνου και αναφοράς κινδύνου (Principles for effective risk data aggregation and risk reporting)*, Ιανουάριος 2013
11. Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, *Αρχές αποτελεσματικού πλαισίου διάθεσης ανάληψης κινδύνων (Principles for An Effective Risk Appetite Framework)*, Νοέμβριος 2013
12. Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, *Καθοδήγηση σχετικά με την αλληλεπίδραση μεταξύ εποπτικών φορέων και χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων όσον αφορά τη νοοτροπία αντιμετώπισης κινδύνων (Guidance on Supervisory Interaction with Financial Institutions on Risk Culture)*, 2014

Παράρτημα 3. Επιλεγμένες παραπομπές και κανονιστικές απαιτήσεις σχετικά με τους κινδύνους κεφαλαίου

Πιστωτικός κίνδυνος και κίνδυνος αντισυμβαλλομένου

1. Κεφαλαιακές απαιτήσεις για πιστωτικό κίνδυνο - Γενικές αρχές (άρθρα 107-110 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013)
2. Υπολογισμοί ιδίων κεφαλαίων βάσει του πυλώνα 1 - Τυποποιημένη μέθοδος [άρθρα 111-141 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013]
3. Εσωτερική προσέγγιση υπολογισμού των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων - Προσέγγιση βάσει εσωτερικών διαβαθμίσεων (άρθρα 142-191 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013)
4. Μείωση πιστωτικού κινδύνου (άρθρα 192-241 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013)
5. Τιτλοποίηση (άρθρα 242-270 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013)
6. Πιστωτικός κίνδυνος αντισυμβαλλομένου (άρθρα 271-311 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013)
7. Απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για τον κίνδυνο διακανονισμού (άρθρα 378-380 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013)
8. Ανοίγματα σε μεταφερόμενο πιστωτικό κίνδυνο (άρθρα 404-410 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013)
9. Καθεστώς μεγάλων ανοιγμάτων (άρθρα 395-401 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013)
10. ΕΑΤ, Εφαρμογή εκτελεστικών τεχνικών προτύπων εποπτικής αναφοράς (Καθυστερούμενα και μη εξυπηρετούμενα ανοίγματα) (*Implementing Technical Standards on Supervisory Reporting (Forbearance and non-performing exposures)*)

Κίνδυνος αγοράς

1. Γενικές απαιτήσεις για το χαρτοφυλάκιο συναλλαγών [άρθρα 102-106 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013]
2. Υπολογισμοί ιδίων κεφαλαίων βάσει του πυλώνα 1 (άρθρα 325-377 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013)
3. Απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για τον κίνδυνο προσαρμογής πιστωτικής αποτίμησης (άρθρα 381-386 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013)
4. Εσωτερική προσέγγιση για τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για τον ειδικό κίνδυνο των χρεωστικών τίτλων του χαρτοφυλακίου (άρθρο 77 παράγραφος 3 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ)

5. Κίνδυνος ανεπαρκούς ρευστότητας (άρθρο 83 παράγραφος 2 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ)
6. Κίνδυνος βάσης (άρθρο 83 παράγραφος 3 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ)
7. Θέση αναδοχής (άρθρο 83 παράγραφος 3 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ)
8. Προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων που πραγματοποιούν τα ιδρύματα που χρησιμοποιούν εσωτερικό υπόδειγμα (άρθρο 98 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ)
9. Αναπροσαρμογές της αξίας στις θέσεις που περιλαμβάνονται στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών (άρθρο 98 παράγραφος 4 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ)

Λειτουργικός κίνδυνος

1. Γενικές απαιτήσεις για διαχείριση λειτουργικού κινδύνου (άρθρα 76-78 και 85 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ)
2. Γενικές αρχές που διέπουν τη χρήση διαφορετικών μεθόδων για τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων (άρθρα 312-314 του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013)
3. Προσέγγιση του βασικού δείκτη (άρθρα 315-316 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013)
4. Τυποποιημένη προσέγγιση (άρθρα 317-320 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013)
5. Εξελιγμένες προσεγγίσεις μέτρησης (άρθρα 321-324 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013)
6. Επιτροπή της Βασιλείας για την Τραπεζική Εποπτεία, Αρχές άρτιας διαχείρισης του λειτουργικού κινδύνου (*Principles for the Sound Management of Operational Risk*), Ιούνιος 2011

Κίνδυνος επιτοκίου από δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών

1. Γενικές απαιτήσεις σχετικά με τον κίνδυνο επιτοκίου από δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου (άρθρο 84 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ)
2. Επίδραση στην οικονομική αξία από τη μεταβολή των επιτοκίων κατά 200 μονάδες βάσης (άρθρο 98 παράγραφος 5 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ)

Παράρτημα 4. Επιλεγμένες παραπομπές και κανονιστικές απαιτήσεις σχετικά με τους κινδύνους ρευστότητας και χρηματοδότησης

1. Ρευστότητα (άρθρα 411-428 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013)
2. Σταδιακή εφαρμογή των απαιτήσεων ρευστότητας [άρθρα 460-461 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013]
3. Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός της Επιτροπής που εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 460 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013
4. Αναφορές και εξέταση – Απαιτήσεις ρευστότητας (άρθρο 509 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013)
5. ΔΕΕΑ - Κίνδυνος ρευστότητας (άρθρο 86 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ)
6. ΕΕΑΤΕ, Κατευθυντήριες γραμμές για τα αποθέματα ρευστότητας και τις περιόδους επιβίωσης (*Guidelines on Liquidity Buffers and Survival periods*), Δεκέμβριος 2009
7. ΕΑΤ, Κατευθυντήριες γραμμές για τις καταθέσεις λιανικής οι οποίες υπόκεινται σε διαφορετικές εκροές για σκοπούς αναφοράς των στοιχείων ρευστότητας (EBA/GL/2013/01)
8. Επιτροπή της Βασιλείας για την Τραπεζική Εποπτεία, *Εργαλεία παρακολούθησης για τη διαχείριση του κινδύνου ενδοημερήσιας ρευστότητας*, Απρίλιος 2013